

**REFERAT FRA MØTE I
REGULERINGSRÅDET**

12. OG 13. DESEMBER 1994

REFERAT FRA MØTE I REGULERINGSRÅDET 12. OG 13. DESEMBER 1994

Møtet ble holdt i Fiskeridirektoratet, Bergen, og varte fra kl. 0900 til kl. 1515 den 12. desember og fra kl. 0900 til kl. 1415 den 13. desember.

Følgende av Rådets medlemmer møtte:

Fiskeridirektør Viggo Jan Olsen, formann
Assisterende fiskeridirektør Hallstein Rasmussen
Underdirektør Lisbeth W. Plassa, (vararepresentant den 13. desember)
Direktør Roald Vaage, Havforskningsinstituttet
Fiskebåtreder Ole Strand, Norges Fiskarlag
Disponent Jostein Bergvoll, Norges Fiskarlag
Fisker Otto Benjaminson, Norges Fiskarlag
Fisker Reidar Johansen, Norges Fiskarlag
Fiskebåtreder Thor Wold, Norges Fiskarlag
Adm. direktør Pål Kruger, Fiskerinæringens Landsforening
Direktør Geir Andreassen, Fiskerinæringens Landsforening
(settere representant for Pål Kruger 12. desember fra kl. 0900 til 1110).
Adm. direktør Rolf Domstein, Fiskerinæringens Landsforening
Forbundsleder Olav Bjørklund, Norsk Sjømannsforbund
Forbundssekretær Hans Johan Dahl, NNN (settere representant)
Prosjektleder Arne Eggereide, Direktoratet for naturforvaltning
Mary Mikalsen Trollvik, Sametinget

Som rådgiver møtte konsulent i salgsavdelingen i Norges Sildesalgslag, Knut Torgnes og leder for omsetningskontoret i Norges Råfisklag, Dag Rasmussen.

Som observatører møtte:

Underdirektør Halvard P. Johansen, Fiskeridepartementet
Rådgiver Johan H. Williams, Fiskeridepartementet
Førstekonsulent Hilde Markhus, Fiskeridepartementet
Konsulent Jan Fredrik Danielsen, Fiskeridepartementet
Direktør Geir Andreassen, Fiskerinæringens Landsforening
Avdelingsleder Jan Birger Jørgensen, Norges Fiskarlag
Styreformann Sigmund Stonghaugen, Sør-Norges Trålerlag
Direktør Per Lohne, Sildemelfabrikkens Landsforening

Direktør Per Lohne, Sildemelfabrikkenes Landsforening
Avdelingsleder Jan Ivar Maråk, Norsk Fabrikkskips Forening
Kystvaktinspektør Lars T. Sætre

Som sekretær for rådet møtte førstekonsulent Stein-Åge Johnsen og konsulent Arne Fjellstad.

Dessuten møtte:

Arne Wåge, Fiskeridirektoratet
Peter Gullestad, Fiskeridirektoratet
Lisbeth W. Plassa, Fiskeridirektoratet
Sigmund Engesæter, Fiskeridirektoratet
Grethe Kuhnle, Fiskeridirektoratet
Egil Lekven, Fiskeridirektoratet
Hild Ynnesdal, Fiskeridirektoratet
Truls Konow, Fiskeridirektoratet
Eilif Sund, Fiskeridirektoratet
Anne Kjos Veim, Fiskeridirektoratet
Frode Martinussen, Fiskeridirektoratet
Rannveig Bøthun, Fiskeridirektoratet
Kjell Gamst, Fiskeridirektoratet
Arild Gilja, Fiskeridirektoratet
Kristin Skarbøvik, Fiskeridirektoratet
Janecke Monsen, Fiskeridirektoratet
Modulf Overvik, Fiskeridirektoratet
Olav Lekve, Fiskeridirektoratet
Trond Moldskred, Fiskeridirektoratet
Bjørn Tore Vikse Solheim, Fiskeridirektoratet
Robert Misund, Fiskeridirektoratet
Per Sanberg, Fiskeridirektoratet
Einar Strønen, Fiskeridirektoratet
Bjarte Brystad, Havforskningsinstituttet
Kjell Nedreaas, Havforskningsinstituttet
Harald Gjørøther, Havforskningsinstituttet
Ingolf Røttingen, Havforskningsinstituttet

Fiskeridirektør Viggo Jan Olsen åpnet møtet og spurte om det var merknader til innkallingen og sakslisten.

Reidar Johansen ønsket å ta med fiske etter breiflabb under eventuelt.

Saksliste:

Sak 9/94 Orientering om kvoteforhandlinger med andre land.

Sak 10/94 Regulering av fisket etter torsk og hyse nord for N 62° i 1995.

Sak 11/94 Regulering av fisket etter blåkveite nord for N62° i 1995.

Sak 12/94 Regulering av fisket etter sei i 1995.

Sak 13/94 Regulering av fisket etter reker i 1995.

- a) Ved Grønland
- b) I Nordsjøen/Skagerrak

Sak 14/94 Regulering av fisket etter rognkjeks i 1995.

Sak 15/94 Regulering av fisket etter sild sør for N 62° i 1995.

Sak 16/94 Regulering av fisket etter makrell 1. halvår 1995.

Sak 17/94 Regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 1995.

Sak 18/94 Regulering av fisket etter havbrisling i 1995.

Sak 19/94 Regulering av fisket etter torsk i NAFO-området.

Sak 20/94 Regulering av fisket (unntatt reker) ved Grønland.

Sak 21/94 Eventuelt
- breiflabb

ORIENTERING OM KVOTEFORHANDLINGER MED ANDRE LAND.

Gullestad redegjorde for russeforhandlingene. Han sa det hadde vært liten diskusjon omkring TAC for torsk og hyse. Det var enighet om å videreføre beskatningsnivået som i inneværende år. Det var videre enighet om å forby loddefiske. Når det gjaldt blåkveite mente den russiske part at det norske uttaket var for stort. Russerne ønsket derfor en strengere bifangstregel i trålfisket. Russerne var imidlertid enig i at Norge burde få opprettholde et begrenset kystfiske. Når det gjaldt torskerist som Norge allerede har tatt i bruk, utprøver russerne fortsatt denne i en litt annen variant enn den norske. Det er imidlertid forventet et vedtak om påbudt bruk av rist neste høst. I forbindelse med innblanding av yngel i rekefisket viste det seg at partene i utgangspunktet brukte noe forskjellige metoder. Det ble vedtatt å heve innblanding av antall torsk- og hyseyngel til 10 stk. pr. 10 kg reke. Når det gjaldt bruk av omregningsfaktorer i torskefiske var det enighet om at norske faktorer skulle legges til grunn ved alle avtaleinngåelser om kjøp av torsk på rot i Barentshavet i 1995. Dette gjaldt uavhengig om kontraktsparten var norsk eller fra et tredje land. Når det gjaldt "smutthullfisket" forelå omforente standpunkt, men møtet brakte i denne sammenhengen ikke noe nytt.

Wåge orienterte om forhandlinger med EU om kvoteavtale. Han sa at det hadde vært avholdt møter dagen etter den norske folkeavstemmingen, og at det var inngått avtale om overgangsordninger i forholdt til EU, mellom Norge og Sverige og på grunnlag av Skagerrakavtalen. Dette innebar at en i dag hadde midlertidige avtaler som i utgangspunktet innebar en 3 måneders forlengelse av avtalene fra 1994. Han sa videre at første runde i de nye forhandlingene med EU ville finne sted i Bergen 24. og 25. januar 1995.

Engesæter redegjorde for kvoteforhandlingene med Grønland 6. og 7. desember. Han sa at det var oppnådd enighet om en tilsvarende ordning som inneværende år. Grønland forpliktet seg til å videreføre den såkalte smutthullklausulen som innebærer at Grønlands totale fiske i Barentshavet skal begrenses til de arter og kvoter som er tildelt av kyststatene. Dette gjelder også selv om fiske foregår utenfor Norges og Russlands fiskerijurisdiksjonsområder.

Rasmussen orienterte om Færøysforhandlingene. Han sa at forhandlingene ikke hadde ført til noen avtale fordi en fra færøysk side ikke hadde kunnet forplikte seg til å nekte landinger av torsk fisket i "smutthullet" på Færøyene.

SAK 10/94

REGULERING AV FISKE ETTER TORSK OG HYSE NORD FOR N 62° I 1995.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

"1. GENERELT OM TORSK

1.1. OVERSIKT OVER SESONGEN 1994

1.1.1. Kvoter og reguleringer i 1994

I den blandete norsk-russiske fiskerikommisjonen (15. - 19. november 1993) ble TAC fastsatt til 700.000 tonn inklusiv 40.000 tonn "murmansk"-torsk. I tillegg kommer 40.000 tonn norsk kysttorsk. Av denne kvoten avsettes i alt 88.000 tonn til tredjeland. De resterende 652.000 tonn ble delt likt mellom Norge og Russland. Etter en overføring av 10.000 tonn til Norge fra Russland ble fordelingen av torskekvote nord for 62°N i 1994 som følger:

Tabell 1:

Norge:	336.000 tonn
Russland:	316.000 tonn
Tredjeland:	88.000 tonn
Sum:	740.000 tonn

Av den norske kvoten ble det avsatt 1.500 tonn til rekruttering, hvorav 500 tonn til trål og 1.000 tonn til konvensjonelle redskap. Deretter ble kvoten fordelt med 117.075 tonn (35%) til trål og 217.425 tonn (65%) til fartøy med konvensjonelle redskaper.

Kvoten for trål var pr 1. januar fordelt med 115.575 tonn til torsketralere og 1.500 tonn til skalleseitrålere.

Kvoten for konvensjonelle var pr 1. januar fordelt med 21.000 tonn til maksimalkvoteordningen, 186.425 tonn til fartøy som har rett til å delta i fartøykvoteordningen og 10.000 tonn til bifangstordningen.

Det var stopp i fisket for alle redskapsgrupper i forbindelse med påsken. Trål og snurrevad hadde stopp 30. mars kl 1700 til 5. april kl 1000, mens øvrige konvensjonelle fartøy hadde stopp i fisket fra 30. mars kl 1700 til 4. april kl 2400.

Mer om situasjonen i 1994 er å finne nedenfor i forbindelse med behandlingen av de enkelte elementene i reguleringen for 1995.

1.1.2. Utviklingen i fisket i 1994.

Pr 6. november var det registrert landet kvantum torsk (tonn rundvekt) fordelt på de ulike salgslag slik:

Tabell 2:

	Trål	Konvensjonelle	Sum
Norges Råfisklag	72.252 tonn	177.078 tonn	249.330 tonn
Sunnmøre og Romsdal Fiskesalslag	34.987 tonn	19.522 tonn	54.509 tonn
Vest-Norges Fiskesalslag	531 tonn	1.384 tonn	1.915 tonn
Sum	107.770 tonn	197.984 tonn	305.754 tonn
Kvote	117.575 ¹ tonn	218.425 ¹ tonn	336.000 tonn
Restkvote	9.805 tonn	20.441 tonn	30.246 tonn

¹ Inkluderer kvanta avsatt til rekruttering.

1.2. BESTANDSSITUASJONEN

I sine vurderinger av bestandssituasjonen for torsk har ACFM lagt til grunn et forventet uttak på 770.000 tonn i 1994, hvorav 70.000 tonn er uregistrerte fangster og fiske av fartøy hjemmehørende i land uten kvoterettigheter. Samlet representerer uttaket en fiskedødelighet på $F = 0,55$. For torsk er $F_{med} = 0,46$.

Gytebestanden ligger over langtidsgjennomsnittet og anslås i 1994 til å være ca 830.000 tonn.

Den individuelle veksten for norsk-arktisk torsk ventes å bli lav i de nærmeste år fordi loddebestanden er liten. Rekrutteringen til den fiskbare del av bestanden er over gjennomsnittet.

ACFM-rapporten for norsk-arktisk torsk følger som vedlegg.

1.3. KVOTESITUASJONEN FOR 1995.

I den blandete norsk-russiske fiskerikommisjonen (14. - 18. november 1994) er det blitt enighet om følgende: Totalkvoten for 1995 inkludert 40.000 tonn "murmanskorsk" og 40.000 tonn norsk kysttorsk fastsettes til 740.000 tonn. Av denne kvoten avsettes 88.000 tonn til tredje-land. De resterende 652.000 tonn deles likt mellom de to parter.

Etter en overføring av 12.000 tonn til Norge fra Russland blir fordelingen av torskekvote nord for 62°N i 1995 som følger:

Tabell 3:

Norge:	338.000 tonn
Russland:	314.000 tonn
Tredjeland:	88.000 tonn
Sum:	740.000 tonn

1.4. FORDELINGEN AV DEN NORSKE KVOTEN FOR 1995.

Følgende stige ble vedtatt på Norges Fiskarlags Landsmøte 7. - 10. oktober 1994:

-For totalkvoter til Norge på inntil 130.000 tonn fordeles kvoten med 28% til trål og 72% til konvensjonelle redskaper.

-For totalkvoter over 130.000 utvikles gruppenes andel lineært til ved en totalkvote på 330.000 tonn eller mer å fordeles med 33% til trål og 67% til konvensjonelle redskaper.

Fiskeridirektøren foreslår at en for 1995 følger vedtaket om fordelingen av den norske kvoten fra Norges Fiskarlags Landsmøte.

Forslaget innebærer at trålerne andel i 1995 blir 33% av den norske totalkvoten på 338.000 tonn, dvs 111.540 tonn. Det gjenstår da 226.460 tonn til disposisjon for den konvensjonelle flåten.

2. REGULERING AV FISKET ETTER TORSK MED KONVENSJONELLE REDSKAPER.

2.1.1. Generelle deltakelseskriterier.

Kriteriene for adgangen til å delta i fisket etter torsk med konvensjonelle

redskap nord for 62°N i 1995 vil etter det vi forstår bli fastsatt i Kongelig resolusjon den 9. desember. Nedenfor er hovedpunktene i forslaget til deltakelsesforskriften referert.

Gjeldende vilkår for å delta i fartøykvoteordningen videreføres. Det stilles som tidligere krav om at det enkelte fartøy må ha landet minst 40% av fartøykvoten i ett av årene 1993 eller 1994.

Kravet til at kjøper og selger av fartøy i fartøykvoteordningen må dokumentere minst 6 måneders botid i selgers fylke, før tillatelse til overføring av kvoten kan gis foreslås videreført.

I deltakerforskriften for inneværende år ble bestemmelsen om utskifting og forlengelse av fartøy endret slik at fartøy som var forlenget og skiftet ut før 3. desember 1993 fikk kvote i samsvar med reell lengde. Endringen ble vedtatt av Fiskeridepartementet 14. januar 1994. Ut fra de signaler som ble gitt ved denne endringen gjøres det disposisjoner med forventning om at det vil gi uttelling i form av bedret kvoteberegningsgrunnlag. Det er derfor foreslått å flytte frem skjæringsdatoen ett år.

En ønsker en oppmykning av reglene om merkeregistrering for fartøy som deltar i maksimalkvoteordningen. Det er derfor foreslått at kravet til merkeregistrering flyttes frem to år til 1. januar 1995.

Kravet til at fartøy som vil delta i maksimalkvoteordningen skal framstilles for kontroll/godkjenning foreslås videreført.

Utkast til deltakerforskrift for 1995 er vedlagt.

2.1.2. Rekruttering

I deltakerforskriften heter det:

"Fiskeridepartementet kan ved forskrift gi nærmere bestemmelser om tildeling av tillatelse til å delta i fartøykvoteordningen i 1995 til eiere som ikke oppfyller vilkårene i § 1"

Fiskeridirektøren har gått inn for at det ikke avsettes et særskilt kvantum til rekrutteringsformål, men at rekrutteringsordningen videreføres innenfor frigjorte kvoter. Fiskeridirektøren har antydnet at en rekrutteringsordning bør ha en klar målsetting om å tilgodese ungdom og har forutsatt at frigjorte kvoter tildeles søkere innen fylket hvor fartøykvotene opprinnelig var hjemmehørende. En har også gått inn for at de retningslinjer som ble lagt til grunn i år i all hovedsak videreføres.

Videre synes det som før at det mest hensiktsmessige er at fiskerisjefene står for tildelingen av slike kvoter.

Fiskeridirektøren foreslår at det ikke avsettes eget kvantum for rekruttering til fartøykvoteordningen, men at slik rekruttering skjer innenfor rammen av frigjorte kvoter i det enkelte fylke.

2.2. ERFARINGER FRA REGULERINGENE I 1994.

Reguleringsopplegget for 1994 er i hovedsak tredelt; maksimalkvoteordningen for fartøy som ikke har rett til fartøykvote, fartøykvoteordningen for fartøy over 28 meter og fartøy- og konkurransekvoteordningen for fartøy under 28 meter. Det er således naturlig å behandle de enkelte ordningene hver for seg.

2.2.1. Maksimalkvoteordningen

Avsetningen til maksimalkvoteordningen var i år 21.000 tonn, hvorav 4.000 tonn var avsatt til bufferkvote. I reguleringsrådets møte i juni ble det anbefalt å benytte bufferkvoten innenfor det eksisterende reguleringsopplegg. Videre ble det anbefalt at fartøy under 10 meter hjemmehørende i Nord-Troms og Finnmark kunne fortsette fisket innenfor de fastsatte maksimalkvoter, selv om avsetningen på 21.000 tonn var beregnet oppfisket. Anbefalingene ble tatt inn i forskriften ved en forskriftsendring 17. juni.

Maksimalkvotene ble som følge av en noe svak utvikling i fisket økt med 1/6 fra 26. september. Tabellen under viser maksimalkvotene pr 6. november:

Tabell 4:

Fartøygruppe:	Maksimalkvote pr 1. januar	Tilleggskvote 26. september	Sum maksimalkvote pr 6.nov.
under 5,9 meter	6 tonn	1,0 tonn	7,0 tonn
6,0 - 7,9 meter	9 tonn	1,5 tonn	10,5 tonn
8,0 - 9,9 meter	13 tonn	2,2 tonn	15,2 tonn
10,0 - 14,9 meter	15 tonn	2,5 tonn	17,5 tonn
over 15 meter	17 tonn	2,8 tonn	19,8 tonn

Som følge av at det gjensto et relativt stort kvantum av avsetningen til maksimalkvoteordningen ble maksimalkvotene ytterligere økt fra og med 28 november, slik at maksimalkvotene nå varierer fra 12 tonn for de minste fartøyene til 34 tonn for de største fartøyene.

Tabellen nedenfor viser antall deltakende fartøy, tilhørende "kvote" (dvs antall deltakende fartøy i hver lengdegruppe multiplisert med maksimalkvoten) og landet kvantum (inkl bifangst) i maksimalkvoteordningen pr 6. november.

Tabell 5:

Fartøygruppe:	Antall fartøy	"Kvote" pr 6. nov	Landet kvantum	Utnyttelse %
Under 5,9 meter	1.056	7.392	2.414	32,7
6,0 - 7,9 meter	1.360	14.280	4.413	30,9
8,0 - 9,9 meter	1.116	16.963	6.241	36,8
10 - 14,9 meter	317	5.548	2.905	52,4
Over 15 meter	73	1.445	686	47,5
Sum	3.922	45.628	16.659	36,5

Sammenlignet med situasjonen i fjor på samme tid er deltakelsen i fisket gått ned med 435 fartøy. Dette skyldes etter alt å dømme framvisningordningen som ble innført for maksimalkvotefartøy i 1994. Utnyttelsen av kvotene har også gått ned. Gjennomsnittlige utnyttelse i år er 36,5% mot 52,9% på samme tidspunkt i 1993. Dette skyldes sannsynligvis i all hovedsak økte individuelle kvoter. Inklusiv i landet kvantum er fangst under bifangstordningen, slik at utnyttelsen av maksimalkvotene er noe lavere enn tabellen tilsier.

Tilsvarende tabell for Finnmark og Nord-Troms. I Nord-Troms er følgende kommuner inkludert: Lyngen, Storfjord, Kåfjord, Kvænangen, Nordreisa, Skjervøy og Karlsøy.

Tabell 6:

Fartøygruppe:	Antall fartøy	"Kvote"	Landet kvantum	Utnyttelse %
Under 5, 9 meter	385	2.695	876	32,5
6,0 - 7,9 meter	212	2.226	868	40,0
8,0 - 9,9 meter	123	1.870	877	46,9
10 - 14,9 meter	16	280	140	50,0
Over 15 meter	3	60	53	88,3
Sum	739	7.131	2.814	39,5

Også denne tabellen inkluderer bifangst slik at utnyttelsen av maksimalkvotene er noe lavere enn det tabellen tilsier.

Som vi ser av tabellen over og tabell 7 på neste side har fartøy mellom 6 og 10 meter og fartøy over 15 meter i Nord-Troms og Finnmark bedre utnyttelse enn landet forøvrig.

Tilsvarende tabell over alle lengdegrupper fordelt på fylker:

Tabell 7:

Fylke	Antall	"Kvote"	Landet kvantum	Utnyttelse %
Finnmark	441	4.331	1.832	42,3
Troms	903	8.592	2.955	34,4
Nordland	1.179	13.594	5.752	42,3
N-Trøndelag	152	1.763	320	18,2
S-Trøndelag	272	3.632	1.051	28,9
Møre og R.	811	11.058	3.616	32,7
Sogn og F.	90	1.393	439	31,5
Hordaland	32	551	368	66,8
Andre	42	714	326	45,7
Sum	3.922	45.628	16.659	36,5

Som vi ser har Hordaland, Nordland og Finnmark best utnyttelse av maksimalkvotene, mens Trøndelagsfylkene har den svakeste utnyttelsen av maksimalkvotene.

2.2.2. Fartøykvoteordning for fartøy over 28 meter.

Fartøy over 28 meter er i 1994 regulert med garanterte fartøykvoter hvor eventuell bifangst må dekkes innenfor fartøykvoten. Det er avsatt 27.000 tonn til denne fartøygruppen. Pr 6. november er det landet 19.800 tonn, det står således igjen 7.200 tonn av avsetningen til fartøygruppen. Erfaringsvis tar denne fartøygruppen sine fartøykvoter fullt ut.

Tabell 8 viser antall fartøy, kvote, fangst og utnyttelsesgrad pr 6. november fordelt fylkesvis:

Tabell 8:

Fylke	KVOTE		FANGST pr 6. nov.	
	Antall fartøy	Tonn	Tonn	Utnyttelse
Finnmark	3	1.006	1.011	100,5
Troms	7	2.225	1.633	73,4
Nordland	4	1.336	838	62,7
N-Trøndelag	2	679	506	74,5
S-Trøndelag	2	679	578	85,1
Møre og R.	41	13.668	10.278	75,2
Sogn og F.	20	6.804	4.462	65,6
Hordaland	2	679	494	72,8
Totalt	81	27.076	19.800	73,1

Som vi ser er det forholdsvis jevn fylkesvis utnyttelse av fartøykvotene med unntak av Finnmark som har utnyttet sine kvoter fullt ut.

Fartøy over 28 meter har i år vært pålagt å avsette 20% av de individuelle fartøykvotene til etter 1. september. Fartøygruppen over 28 meter består av omlag 60 linefartøy, resten snurrevad- og garnfartøy. Det synes som linefartøyene stort sett naturlig avsetter mer enn 20% av fartøykvoten til etter 1. september. For enkelte snurrevad og garnfartøy ser det ut til at

periodisering ikke er naturlig m h t driftsmønster og tilgjengelighet. Dette som følge av at de blant annet har andre driftsmuligheter på høsten, og således ønsker å fiske hele torskekvoten i 1. halvår.

2.2.3. Fartøy- og konkurransekvoteordning for fartøy under 28 meter.

For fartøy under 28 meter i fartøykvoteordningen er det i 1994 avsatt 159.425 tonn. Av dette ble 107.425 tonn utdelt som fartøykvote og 52.000 tonn til konkurransekvote. Fartøykvotene var garantert fram til og med 21. august, hvor eventuell rest ville bli inndratt og overført til konkurransekvoteordningen. På grunn av at fartøykvotene var overregulert med 10% gjensto det ikke noe kvantum av fartøykvoteavsetningen pr 21. august.

De som hadde fisket opp sin fartøykvote kunne fra 5. april delta innenfor en konkurransekvoteavsetning på 34.000 tonn. Dette første konkurransekvotefisket ble stoppet 2. mai da avsatt kvantum var beregnet oppfisket. Det var da fisket 34.200 tonn.

Det andre konkurransekvotefiske startet 22. august og i dette fisket kan alle fartøy under 28 meter i fartøykvoteordningen delta. Avsetningen til dette fisket er 18.000 tonn. Oppstartsdato var et kompromiss mellom hensynet til små fartøy og et rasjonelt høstfiske.

Dette andre konkurransekvotefisket har hatt en noe svak utvikling. Maksimalkvotene i dette fisket ble derfor økt med 25% fra 14. november. Fra 28. november ble maksimalkvotene innen dette konkurransekvotefisket opphevet. Dette innebærer at det nå er fritt fiske innenfor gruppekvoten.

Utnyttelse av samlet kvote pr 6. november fordelt på lengdegrupper:

Tabell 9:

Lengdegruppe:	KVOTE			FANGST pr 6. nov.	
	Antall fartøy	Sum ind. "kvote"	Sum kvote	Tonn	Utnyttelse
Under 7 meter	149	17,1	2.548	859	33,7
7,0 - 7,9 m	264	29,1	7.682	2.781	36,2
8,0 - 8,9 m	494	32,6	16.104	7.034	43,7
9,0 - 9,9 m	622	41,2	25.626	13.269	51,8

10,0 - 10,9 m	700	53,0	37.100	22.442	60,5
11,0 - 11,9 m	121	68,5	8.289	5.164	62,3
12,0 - 12,9 m	199	83,9	16.696	11.065	66,3
13,0 - 13,9 m	129	104,4	13.468	8.519	63,3
14,0 - 14,9 m	175	119,8	20.965	14.659	69,9
15,0 - 15,9 m	155	138,6	21.483	15.849	73,8
16,0 - 16,9 m	67	155,8	10.439	7.739	74,1
17,0 - 17,9 m	48	172,9	8.299	6.306	76,0
18,0 - 18,9 m	52	190,0	9.880	7.951	80,5
19,0 - 19,9 m	54	205,4	11.092	8.930	80,5
20,0 - 20,9 m	35	219,1	7.669	5.088	66,3
21,0 - 21,9 m	38	231,2	8.786	6.439	73,3
22,0 - 22,9 m	13	241,4	3.138	2.421	77,1
23,0 - 23,9 m	15	251,7	3.776	3.060	81,0
24,0 - 24,9 m	16	260,3	4.165	3.362	80,7
25,0 - 25,9 m	8	268,8	2.150	1.844	85,8
26,0 - 26,9 m	8	277,4	2.219	1.537	69,3
27,0 - 27,9 m	20	285,9	5.718	3.967	69,4
Sum	3.382		247.292	160.285	64,8

Inkludert i landet kvantum er fangst under bifangstordningen, slik at utnyttelsen av sum kvote er noe lavere enn tabellen tilsier. I begrepet sum ind. kvoter er fartøyskvote, 1. og 2. konkurransekvote summert. 1. og 2. konkurransekvote er relativt romslige maksimalkvoter. En gjennomsnittlig kvoteutnyttelse på 64,8 % må derfor i denne sammenheng ses på som god.

Som vi ser er kvoteutnyttelsen svakest for fartøy under 10 - 12 meter. Fartøy over denne størrelse har en gjennomgående høyere kvoteutnyttelse.

Utnyttelse av samlet kvote pr 6. november fordelt på fylke:

Tabell 10:

Fylke	KVOTE		FANGST	
	Antall fartøy	Samlet kvote	Tonn	Utnyttelse
Finnmark	636	41.626	25.523	61,3
Troms	752	49.810	32.830	65,9
Nordland	1392	105.112	72.024	68,5
N-Trøndelag	105	7.563	4.269	56,4
S-Trøndelag	131	8.997	4.995	55,5
Møre og R.	275	22.646	13.539	59,8
Sogn og F.	53	6.801	4.261	62,7
Hordaland	16	2.076	1.060	51,1
Andre	22	2.661	1.784	67,0
Totalt	3382	247.292	160.285	64,8

Som vi ser av tabellen over har Nordland og Troms best utnyttelse av samlet kvote, dvs fartøyskvote + 1. og 2. konkurransekvote.

Kort oppsummert kan følgende sies om årets reguleringsmodell for fartøyskvotebåter under 28 meter:

- mindre fartøy synes å ha en svak gjennomsnittlig kvoteutnyttelse
- press på omsetningsleddet spesielt i siste halvdel av Lofotfisket
- nødvendig med kjøpefartøy på Finnmarkskysten
- økte driftskostnader som følge av at det andre konkurransefisket ble satt i gang i en periode med svært dårlig tilgjengelighet av torsk
- reguleringsopplegget med ulike oppstartsdatoer har virket forstyrrende inn på en del fartøys tradisjonelle driftsmønster
- administrativt og kontrollmessig krevende reguleringsopplegg for både salgslag og myndigheter.

2.3. VALGMULIGHETER FOR 1995

Erfaringene fra 1994 tilsier at en tredeling av den konvensjonelle flåten synes å være en rasjonell reguleringsmetode.

En egen gruppekvote for større havgående fartøy gir oss større frihet med hensyn på valg av reguleringsmodell for de mindre fartøyene i fartøykvoteordningen. Ved å holde større havgående fartøy i egen gruppe gir vi dessuten disse fartøyene stabile rammebetingelser i form av en gitt gruppekvote og fartøykvoter på årsbasis. Dette gir fartøyene større muligheter til å planlegge driften over året, og gir dermed mulighet for en mer rasjonell drift.

2.3.1. Maksimalkvoteordningen

I 1994 utgjør maksimalkvoteavsetningen i underkant av 10% av kvoten for konvensjonelle fartøy. Med en kvote for konvensjonelle fartøy på 226.460 tonn i 1995 vil avsetningen til maksimalkvoteordningen med tilsvarende andel som i 1994 kunne settes til 22.000 tonn.

Erfaringene fra årets maksimalkvoteordning er at denne fungerer rimelig godt. Dersom framvisningsordningen i maksimalkvoteordningen videreføres vil det være grunnlag for å fastsette noe høyere maksimalkvoter fra årets begynnelse i 1995 enn i inneværende år.

Dersom en legger til grunn samme deltakelse som i 1994 og en gjennomsnittlig kvoteutnyttelse på i overkant av 40% vil dette kunne gi følgende maksimalkvoter:

Tabell 11:

Fartøygruppe:	Maksimalkvote 1994 inklusiv tilleggskvote	Antall deltakende fartøy i 1994	Maksimal kvote 1995	Kvotemessig kostnad
under 5,9 meter	7,0 tonn	1.056	8,0	8.448
6,0 - 7,9 meter	10,5 tonn	1.360	12,0	16.320
8,0 - 9,9 meter	15,2 tonn	1.116	17,3	19.307
10,0 - 14,9 meter	17,5 tonn	317	20,0	6.340
over 15 meter	19,8 tonn	73	22,6	1.650
Sum		3.922		52.065

Fiskeridirektøren foreslår at det avsettes 22.000 tonn til maksimalkvoteordningen, hvorav 4.000 tonn avsettes til bufferkvote.

Fiskeridirektøren foreslår at inndelingen i lengdegrupper videreføres som i inneværende år og at maksimalkvotene fastsettes i henhold til tabellen ovenfor.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy under 10 meter hjemmehørende i Nord-Troms og Finnmark kan fortsette fisket innenfor de fastsatte maksimalkvoter, selv om avsetningen på 22.000 tonn beregnes oppfisket.

2.3.2. Fartøy over 28 meter i fartøykvoteordningen

Erfaringene med årets regulering som består av garanterte fartøykvoter hvor eventuell bifangst måtte dekkes innenfor fartøykvoten er rimelig gode.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy over 28 meter også i 1995 reguleres med fartøykvoter hele året.

Historisk fangststatistikk, som viser hvilken andel av totalt landet kvantum av konvensjonelle fartøy som fartøy over 28 m.l.l. har hatt, vil kunne gi et grunnlag til å anbefale hvilken andel av kvoten til konvensjonelle redskaper som denne gruppen skal ha. Dersom en benytter perioden 1977 til 1992 (16 år) så vil gjennomsnittlig andel være 10,1%, dersom perioden 1983 til 1992 (10 år) legges til grunn vil den gjennomsnittlige andelen være 12,8% mens gjennomsnittlig andel vil være 14,7% dersom de siste 5 år (1988 - 1992) legges til grunn.

I 1994 har fartøy over 28 meter hatt en gruppekvote som tilsvarer en andel på 12,4% av avsetningen til konvensjonelle fartøy. En videreføring av denne andelen i 1995 vil innebære en gruppekvote på 28.100 tonn.

Fiskeridirektøren ber Reguleringsrådet ta stilling til hvor stor gruppekvoten til fartøy over 28 meter i fartøykvoteordningen bør være.

I den videre beregningen har Fiskeridirektøren lagt til grunn en gruppekvote på 28.100 tonn.

Fartøy over 28 m.l.l. har svært høy kvoteutnyttelsegrad, det er således ikke grunn til å legge inn overregulering. Dersom en legger kvotestigen for 1994 til grunn vil en få følgende fartøykvoter:

Fartøykvoter for fartøy over 28 m.l.l.:

Tabell 12:

Lengdegrupper:	Antall fartøy	Enhetskvoter	Fartøykvote 1995	Sum fartøykvote 1995
28,0 - 28,9 m	2	1,00	311,6	623,3
29,0 - 29,9 m	5	1,02	317,9	1589,3
30,0 - 30,9 m	3	1,05	327,2	981,6
31,0 - 31,9 m	3	1,07	333,4	1000,3
32,0 - 32,9 m	11	1,09	339,7	3736,5
33,0 - 33,9 m	13	1,12	349,0	4537,4
over 34 m.l.l	44	1,14	355,3	15631,5
	81			28099,9

Fiskeridirektøren foreslår at fartøykvotene for fartøy over 28 m.l.l. som fyller vilkårene for deltakelse i fartøykvoteordningen fastsettes i henhold til kvotestigen ovenfor.

Periodisering av fartøykvoten til større konvensjonelle fartøy vil kunne bidra til å sikre industriens behov for jevn råstoffleveranse.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy over 28 meter pålegges å avsette 20% av fartøykvoten til fiske etter 1. september.

2.3.3. Fartøy under 28 meter i fartøykvoteordningen

For fartøy under 28 meter i fartøykvoteordningen er det naturlig å vurdere følgende alternative reguleringsmodeller:

- 1) Gå tilbake til en ren fartøykvoteregulering
- 2) Videreføre kombinasjonsmodellen
- 3) Periodiserte maksimalkvoter

Disse alternativene bør vurderes opp mot de målsettingene vi har for reguleringen av fisket.

Med hensyn på valg av reguleringsmodell fattet Landsmøtet i Norges Fiskarlag følgende vedtak:

"Landsmøtet erkjenner at overgangen til et friere fiske, med større innslag av maksimalkvoteregulering, for den konvensjonelle flåten ikke har svart til de forventninger man hadde til et slikt reguleringsopplegg. Landsmøtet mener derfor at framtidige reguleringsopplegg i det konvensjonelle fisket

etter torsk må baseres på at den enkelte fisker gis større mulighet til å planlegge sin egen drift."

Med hensyn til målsettingene vi har for reguleringen av fisket er et hovedmål å få størst mulig verdiskapning ut av de tildelte totalkvoter.

Ved valg av reguleringsmodell søker myndighetene å nå en del andre målsettinger i tillegg. Disse målsettingene kan oppsummeres som følger:

En mest mulig lønnsom næring hvor det er rom for fornying av flåten er en målsetting. Dersom en skal få til en fornying av flåten krever dette at fiskerne (investorene) har en klar forventning om framtidige fangstmuligheter. Dette krever stabile rammebetingelser slik at fremtiden er mest mulig forutsigbar. For å få til en fornying må dessuten forventningene om framtidige fangstmuligheter være positive.

En reduksjon i den overkapasitet som finnes i fangstleddet må også til for å få en lønnsom næring.

For å sikre størst mulig verdiskapning er det nødvendig å sørge for best mulig råstoffkvalitet og en jevnest mulig råstofftilførsel.

Det er videre et ønske å ha en rimelig grad av kontroll/styring av den geografiske fordelingen av fangstmulighetene. Dette har både sammenheng med den politiske målsettingen om å opprettholde en spredt bosetning, og at det avhengig av tidspunkt på året er ulik tilgjengelighet av torsk langs kysten. Den geografiske fordeling av fangstmulighetene vil således til en viss grad avhenge av type regulering.

Reguleringene må utformes slik de i minst mulig grad oppmuntrer til uregistrert, dvs ulovlig, uttak av bestanden. I tillegg må reguleringen være utformet slik at det er mulig å føre kontroll med de individuelle kvotene.

I praksis viser det seg vanskelig å få oppfylt alle målsettingene gjennom reguleringsystemet, og de siste årene kanskje særlig hva angår fornying av flåten. Det har også vist seg vanskelig å få redusert overkapasiteten i fangstleddet.

1) Fartøykvotemodell:

Fartøykvotemodellen kan deles inn i to undermodeller; en hvor eventuell bifangst av torsk i andre fiskerier dekkes innenfor de tildelte fartøykvotene og en hvor en i tillegg til fartøykvotene har en egen avsetning til å dekke bifangst av torsk i andre fiskerier.

Fra flere hold, bl.a. fra talerstolen på Landsmøtet i Norges Fiskarlag er det kommet ønske om en tilbakegang til en fartøykvotemodell eventuelt hvor

også bifangsten er inkludert i fartøykvotene.

Fartøy under 28 meter har i år som tidligere år hatt muligheten til å fiske innenfor en, etter vårt syn, romslig bifangstordning. På grunn av svært god tilgjengelighet av torsk har avviklingen av fisket etter andre arter til tider likevel vært problematisk. I utgangspunktet skulle bifangstordningen dekke uunngåelig bifangst slik at en kunne muliggjøre det å drive annet fiskeri. Bifangstordningen slik den har fungert de senere år synes imidlertid i realiteten svært ofte å ha gitt grunnlag for å drive et målrettet fiske der fisket innrettes etter bifangstprosenten. I noen tilfeller er det også et direkte fiske etter torsk hvor ulovlig fangst av torsk dumpes. Det at fangst kastes ut for å komme ned på en lovlig "bifangstprosent" er svært uheldig. Fangststatistikken gir dermed ikke et korrekt bilde av faktisk uttak av bestanden, noe som blant annet fører til at datagrunnlaget for bestandsvurderingen blir usikkert.

Fra fiskernes side hevdes det at det er vanskelig å unngå å få for mye torsk. Tilgjengeligheten av andre arter er til tider dårlig. Det er lenge blitt framført ønske om at bifangst må avregnes pr uke. Dette vil imidlertid være en svært vanskelig ordning sett fra et kontrollsynspunkt. Det vil også kunne kreve en større avsetning av kvantum til bifangst.

Dersom bifangsten skal dekkes innenfor de tildelte fartøykvotene vil dette innebære en omfordeling fra fartøy som aktivt har utnyttet bifangstordningen til fartøy som tradisjonelt ikke i noen særlig grad har deltatt i fiske etter andre arter enn torsk.

Dersom bifangst inkluderes i fartøykvota vil det sannsynligvis være nødvendig å periodisere den enkelte fartøykvote for å sikre at en ikke kommer i en situasjon der fartøykvotene er oppfisket i 1. halvår, og en dermed får et press til å likevel skaffe rom for en bifangstordning.

En fartøykvotemodell med en egen avsetning til dekning av bifangst, vil være tilsvarende reguleringsopplegg som i 1993.

Vedlegg 1 viser et regneeksempel hvor fartøykvotene må dekke eventuell bifangst av torsk i fiske etter andre arter. Det er kun avsatt bifangst til fartøy innen maksimalkvoteordningen. Fartøykvotene bør periodiseres i den forstand at f eks 15% av fartøykvoten må avsettes til fiske etter 1. juli.

2) Videreføring av kombinasjonsmodellen:

Hvis vi skal videreføre årets kombinasjonsmodell, så vil en del justeringer være nødvendig. Kombinasjonsmodellen skulle gi de mest torskeavhengige bedre forhold, samt bidra til at de beste ikke blir "kappet hodet av", slik fartøykvoteordningen kritiseres for.

En justering kan være å øke fartøykvoteandelen samt å la konkurranseperioden komme sent, f eks etter 15. oktober, og da innenfor et relativt lite kvantum. Konkurranseskillet vil da foregå på en tid på året da tilgjengeligheten kan forventes å være relativt god, prisene er gode og det vanligvis ikke oppstår mottaksproblemer.

3) Periodiserte maksimalkvoter:

Dersom man ønsker å ha mulighet til å legge inn et større konkurranseelement i reguleringsmodellen kan en mulig løsning for fartøykvotebåter under 28 meter være at man innfører en ordning med maksimalkvoter, hvor graden av overregulering styrer graden av konkurranse. Garantien ved fartøykvotene vil da ikke lenger være tilstede. En stor overregulering kan føre til at man har behov for å styre ilandbrakt kvantum. Dette kan i såfall gjøres ved å periodisere avsetningen til denne fartøygruppen. De individuelle maksimalkvotene periodiseres ikke. En slik modell vil være av typen periodiserte maksimalkvoter hvor konkurranseelementet styres av graden av overregulering.

Hvilken overregulering en ønsker å bruke avhenger altså av hvor stor grad av konkurranse en ønsker å legge inn i fisket. Liten grad av overregulering i en modell som dette vil ikke nødvendigvis innebære at en i realiteten har en fartøykvotemodell. Dette fordi en maksimalkvote i motsetning til en garantert fartøykvote vil kunne påvirke fiskers beslutning med hensyn til hvilket fiskeri en skal gå på, antall garn i sjøen osv for å sikre sin andel av torskekvoten før en eventuell stopp.

En modell med periodiserte maksimalkvoter vil kunne bidra til å løse "kappe-hodet-av-de-beste"-problemet og gi de mest torskeavhengige bedre muligheter. For å oppnå dette ville en imidlertid måtte ha en relativt stor overregulering.

Som vi ser i tabell 9 har mindre fartøy en noe svak kvoteutnyttelse med årets reguleringsmodell. Mindre fartøy er i større grad enn større fartøy avhengig av å fiske sin kvote når tilgjengelighet og værforhold er gode. For å unngå å påføre disse mindre fartøyene vanskeligheter med hensyn til å fiske opp sine kvoter i en konkurransesituasjon, kan en løsning være å gi f eks fartøy under 11 meter mesteparten av den individuelle kvoten som en garantert kvote.

I en modell hvor kvotene ikke er garanterte er det nødvendig å ha en bifangstordning slik at fiske etter andre arter også kan foregå når det direkte fisket etter torsk er stoppet.

Vurdering av modellene i forhold til målsettingene:

Fartøykvotemodellen gir den enkelte fisker mulighet til å planlegge sin drift slik at han kan få størst mulig lønnsomhet ut av både torskefisket og alternative fiskerier. Maksimalkvotemodellen vil kunne medføre at de mest effektive kan ta ut et noe større torskekvantum enn innenfor fartøykvotemodellen. Dette kan imidlertid, siden det er en maksimalkvoteregulering, gå på bekostning av fiske etter andre arter, slik at den totale lønnsomhet ikke nødvendigvis bedres.

Garanterte fartøykvoter vil bidra til best mulig kvalitet på råstoffet dersom kvalitet er gjenspeilet i prisen. Det er ikke nødvendigvis rett at maksimalkvoter vil føre til kvalitetsforringelse, men en modell med maksimalkvoter kan føre til styrtfiske i perioder. Videre kan en periodisering føre til at det fiskes på torsk av dårligere kvalitet, (småfallen fisk).

Med en fartøykvotemodell har en styring med den geografiske fordelingen av fangstmulighetene. Det samme kan forsåvidt sies, om ikke like sterkt, om maksimalkvotemodellen.

En fartøykvotemodell hvor bifangsten er inkludert i fartøykvoten er den enkleste med hensyn til kvotekontroll. Fartøykvoter med egen bifangstordning og maksimalkvoter som ikke er periodisert vil være relativt like med hensyn til mulighetene for kontroll av de individuelle kvotene. Dersom en innfører periodisering vil dette komplisere kontrollarbeidet, siden en får flere perioder med bifangstordning innimellom perioder hvor det kan fiskes på maksimalkvoter.

Fartøykvotemodellen imøtekommer vedtaket fra Landsmøtet i Norges Fiskarlag, hvor en ønsker at den enkelte fisker gis større mulighet til å planlegge sin egen drift. Modellen med periodiserte maksimalkvoter vil i mindre grad være forenelig med vedtaket fra Norges Fiskarlag. Med periodiserte maksimalkvoter kan muligheten for en stopp i fisket, som følge av at avsatt kvantum for perioden er oppfisket, føre til at fiskernes mulighet for å planlegge egen drift reduseres. En videreføring av kombinasjonsmodellen vil kunne imøtekomme vedtaket fra Norges Fiskarlag dersom en øker fartøykvoteandelen og lar konkurranseperioden komme sent på året.

Etter vår oppfatning vil hensynet til lønnsomhet, kvalitet, geografisk fordeling, stabilitet osv peke mot at en fartøykvotemodell vil være å foretrekke. En modell av typen periodiserte maksimalkvoter vil kunne være et alternativ dersom en legger avgjørende vekt på å få et større konkurranseelement inn i reguleringsmodellen. Det er i såfall viktig at kun avsetningen periodiseres og ikke de individuelle maksimalkvotene.

Dersom en i tillegg til de hensyn som er nevnt ovenfor også skal forsøke å løse "kappe-hodet-av-de-beste"-problemet vil en kombinasjonsmodell med

en relativt stor fartøykvoteandel kunne være et kompromiss mellom på den ene siden rene fartøykvoter med bifangst inkludert og på den andre siden periodiserte maksimalkvoter.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy under 28 meter innenfor fartøykvoteordningen reguleres med garanterte fartøykvoter som hovedprinsipp.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøykvotene beregnes utfra samme stige som i 1994.

Etter en samlet vurdering vil Fiskeridirektøren foreslå at det avsettes 10.000 tonn til et konkurransekvotefiske etter 15. oktober.

2.3.4. Bifangstordning

Uansett hvilken reguleringsmodell som velges for fartøy under 28 meter i fartøykvoteordningen må det avsettes kvantum til dekning av bifangst for fartøy som fisker innenfor maksimalkvoteordningen. Dersom en viderefører årets bifangstordning vil det sannsynligvis være tilstrekkelig å avsette 3.000 tonn for å dekke maksimalkvotefartøyenes bifangst av torsk i fiske etter andre arter.

Dersom årets bifangstordning skal videreføres også for fartøy under 28 meter i fartøykvoteordningen vil dette kreve en ytterligere avsetning på 7.000 - 10.000 tonn avhengig av øvrig reguleringsopplegg.

Dersom en velger en kombinasjonsmodell som skissert i forslaget over, vil det sannsynligvis være tilstrekkelig å avsette samme kvantum som i 1994 til dekning av bifangst av torsk, dersom man ellers viderefører hovedelementene i bifangstregulering i 1994. Det er i 1994 avsatt 10.000 tonn til å dekke bifangst av både maksimalkvotefartøy og fartøy under 28 meter i fartøykvoteordningen. I år var bifangstprosenten av torsk regnet i rund vekt pr døgn og av landet fangst 10% før 2. mai og 40% fra og med 2. mai.

Fiskeridirektøren foreslår at bifangstreguleringen i 1994 videreføres.

Fiskeridirektørens forslag til regulering av fiske etter torsk med konvensjonelle redskap i 1995 er i vedlegg 2 satt opp i tabells form. Nedenfor følger en kort oppsummering av forslaget:

* Konvensjonell andel av norsk kvote settes til 67%, dette betyr en kvote på 226.460 tonn til konvensjonelle fartøy.

- * Det avsettes 22.000 tonn til maksimalkvoteordningen. Fartøy hjemmehørende i Nord-Troms og Finnmark kan fortsette fiske innenfor sin individuelle maksimalkvote selv om avsetningen til maksimalkvoteordningen er beregnet oppfisket.
- * Det avsettes 28.100 tonn til fartøy over 28 meter, disse fartøyene reguleres med fartøykvote og må dekke bifangst innenfor fartøykvoten. Fartøykvotene er videre periodisert slik at 20% av fartøykvoten må avsettes til fiske etter 1. september.
- * Det avsettes 10.000 tonn til dekning av bifangst av torsk av både maksimalkvotefartøy og fartøy under 28 meter i fartøykvoteordningen. Fram til 1. mai er det kun tillatt med 10 % bifangst av torsk. Fra og med 1. mai kan en ha inntil 40% bifangst av torsk dersom den individuelle kvoten er oppfisket eller fisket er stoppet.
- * Det avsettes 10.000 tonn til et konkurransekvotefiske etter 15. oktober for fartøy under 28 meter i fartøykvoteordningen. Dette fiske reguleres med romslige maksimalkvoter eller som et fritt fiske innenfor avsetningen.
- * Fartøy under 28 meter i fartøykvoteordningen reguleres med garanterte fartøykvoter fram til og med 15. oktober innenfor en avsetning på 156.360 tonn.

FARTØYKVOTE HVOR BIFANGST MÅ DEKKES AV FARTØYKVOTEN

Norsk torsk kvote (inkl. kystorsk)	338000 tonn
Trålerandel 33%	111540 "
Sum konvensjonelle	226460 tonn

Bifangstavsetning	3000 "
Maksimalkvoteordning	22000 "
Fartøy over 28 m.l.l.	28100 "
Fartøykvote til fartøy under 28 m.l.l.	173360 "

REGNEEKSEMPEL

Gruppe	Fartøy lengde m.l.l.	Antall fartøy	Enhets kvote	Sum enhets kvoter	Individuell kvote	Sum individuell kvoter
1	0-6,9	149	1.0	149.0	13.8	2056.2
2	7-7,9	264	1.7	448.8	23.5	6193.4
3	8-8,9	494	1.9	938.6	26.2	12952.7
4	9-9,9	622	2.4	1492.8	33.1	20600.6
5	10-10,9	700	3.1	2170.0	42.8	29946.0
6	11-11,9	121	4.0	484.0	55.2	6679.2
7	12-12,9	199	4.9	975.1	67.6	13456.4
8	13-13,9	129	6.1	786.9	84.2	10859.2
9	14-14,9	175	7.0	1225.0	96.6	16905.0
10	15-15,9	155	8.1	1255.5	111.8	17325.9
11	16-16,9	67	9.1	609.7	125.6	8413.9
12	17-17,9	48	10.1	484.8	139.4	6690.2
13	18-18,9	52	11.1	577.2	153.2	7965.4
14	19-19,9	54	12.0	648.0	165.6	8942.4
15	20-20,9	35	12.8	448.0	176.6	6182.4
16	21-21,9	38	13.5	513.0	186.3	7079.4
17	22-22,9	13	14.1	183.3	194.6	2529.5
18	23-23,9	15	14.7	220.5	202.9	3042.9
19	24-24,9	16	15.2	243.2	209.8	3356.2
20	25-25,9	8	15.7	125.6	216.7	1733.3
21	26-26,9	8	16.2	129.6	223.6	1788.5
22	27-27,9	20	16.7	334.0	230.5	4609.2
Sum		3382		14442.6		199308

Enhetskvote = (Fartøygruppekvote + overfordeling) / antall enhetskvoter

$$173360 \quad 1.15 \quad / \quad 14442.6 \quad = \quad 13.8$$

Altså overfordeling på ca 15%

KOMBINASJONSMODELL

Norsk torskekvote (inkl. kysttorsk)	338000 tonn
Trålerandel 33%	111540 "
Sum konvensjonelle	226460 tonn

Bifangstavsetning	10000 "
Maksimalkvoteordning	22000 "
Fartøy over 28 m.l.l.	28100 "
Fartøykvote til fartøy under 28 m.l.l.	156360 "
Konkurranseskvote	10000 "

REGNEEKSEMPEL

Gruppe	Fartøy lengde m.l.l.	Antall fartøy	Enhets kvote	Sum enhets kvoter	Individue kvote	Sum individue kvoter
1	0-6,9	149	1.0	149.0	12.5	1862.5
2	7-7,9	264	1.7	448.8	21.3	5610.0
3	8-8,9	494	1.9	938.6	23.8	11732.5
4	9-9,9	622	2.4	1492.8	30.0	18660.0
5	10-10,9	700	3.1	2170.0	38.8	27125.0
6	11-11,9	121	4.0	484.0	50.0	6050.0
7	12-12,9	199	4.9	975.1	61.3	12188.8
8	13-13,9	129	6.1	786.9	76.3	9836.3
9	14-14,9	175	7.0	1225.0	87.5	15312.5
10	15-15,9	155	8.1	1255.5	101.3	15693.8
11	16-16,9	67	9.1	609.7	113.8	7621.3
12	17-17,9	48	10.1	484.8	126.3	6060.0
13	18-18,9	52	11.1	577.2	138.8	7215.0
14	19-19,9	54	12.0	648.0	150.0	8100.0
15	20-20,9	35	12.8	448.0	160.0	5600.0
16	21-21,9	38	13.5	513.0	168.8	6412.5
17	22-22,9	13	14.1	183.3	176.3	2291.3
18	23-23,9	15	14.7	220.5	183.8	2756.3
19	24-24,9	16	15.2	243.2	190.0	3040.0
20	25-25,9	8	15.7	125.6	196.3	1570.0
21	26-26,9	8	16.2	129.6	202.5	1620.0
22	27-27,9	20	16.7	334.0	208.8	4175.0
Sum		3382		14442.6		180533

Enhetskvote = (Fartøygruppekvote + overfordeling) / antall enhetskvoter

$$156360 \quad 1.15 \quad / \quad 14442.6 \quad = \quad 12.5$$

Altså overfordeling på ca 15%.

FINAL

2.1.1 North-East Arctic cod

(file: g:\acfm294\eeo\arc-cod.doc) 02.11.1994

Catch data:

Year	Rec. TAC ¹	Agreed TAC ¹	Off. Indgs.	ACFM catch ¹	Unreported catches
1987	<645	560	552	523	
1988	530 ²	590 ²	459	435	
1989	300	300	343	332	
1990	172	160	187	212	25
1991	215	215	269	319	50
1992	250 ³	356 ⁴	383	513	130
1993	385 ³	500	532	582	50
1994	649 ³	700	-	-	-

¹Norwegian coastal cod not included. ²New advice May 1988: 325,000-363,000 t, agreed TAC reduced to 451,000 t. ³Status quo F. ⁴Revised from 300 due to information on increased individual growth. Weights in '000 t.

Historical development of the fishery: The fishery is conducted both with an international trawler fleet and with coastal vessels using traditional fishing gears. In 1978 the quotas were introduced to trawler fleets and in 1989 in the coastal fleets. In addition to quotas the fishery is regulated by minimum landing size, minimum mesh size in the

trawls and Danish seines, maximum by-catch of undersized fish, by closure of areas with high density of juveniles and by seasonal and areal restrictions.

State of stock: The fishing mortality is close to F_{med} . The spawning stock biomass is currently above the long-term mean. Recent year classes are above average. The stock is considered to be inside safe biological limits.

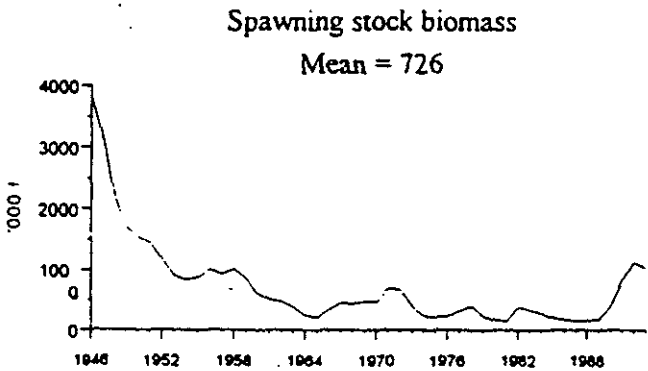
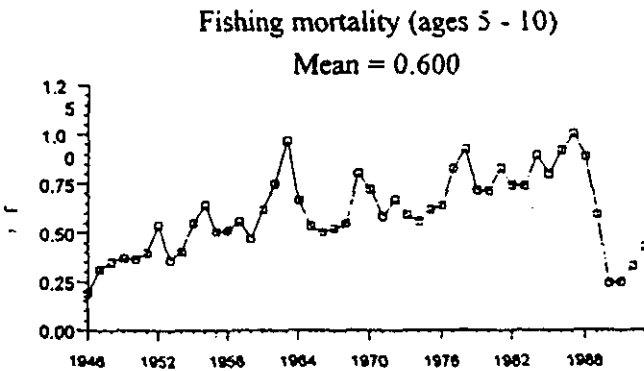
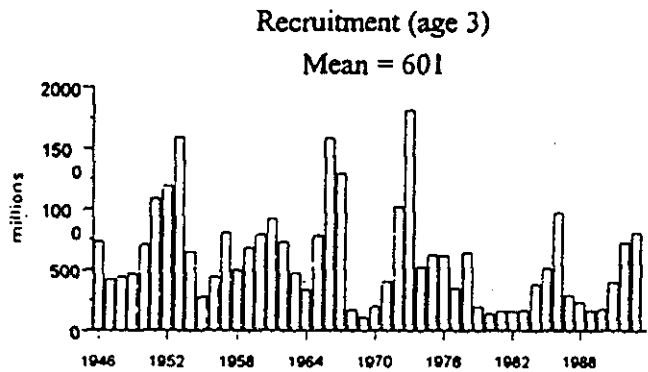
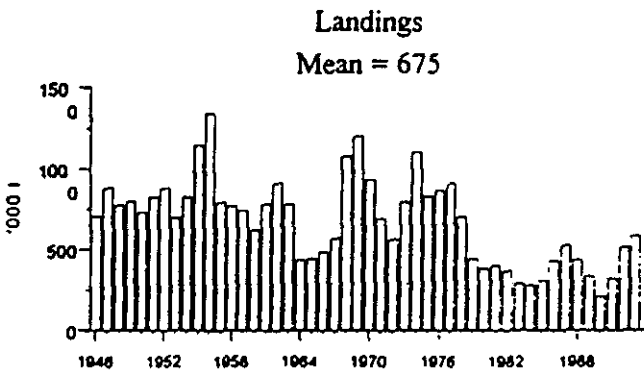
Forecast for 1995:

SSB(94) = 830, $F(94) = 0.55$, Basis: Expected Catch(94) = 770.

Option	Basis	F (95)	SSB (95)	Catch (95)	SSB (96)
A	$0.4 \times F_{93}$	0.17	747	306	980
B	$0.6 \times F_{93}$	0.26		442	898
C	$0.8 \times F_{93}$	0.35		567	823
D	F_{93}	0.43		682	755
E	F_{med}	0.46		720	730
F	$1.2 \times F_{93}$	0.52		788	692

Weights in '000 t.

Options A and B will give an increase in spawning stock and option C will stabilize it. All other options will reduce the spawning stock. However, options A-E show that SSB will remain above the long-term average in 1996.

Management advice: ACFM notes that there are no long-term benefits in yield from increasing fishing mortality above the present level.

Special comments: Revision of the time series for catch-at-age data is in progress. This will provide updated weight-at-age and maturity figures which may change the perception of the historical development of the stock. The growth of cod is expected to be low in the near future, because of the decrease of capelin stock.

Data and assessment:

Analytical assessment based on catch-at-age data. The level of unreported catches has decreased from very high level in latest years.

Source of information: Report of the Arctic Fisheries Working Group, August/September 1994 (C.M.1995/Assess: 3).

FINAL

2.1.2 Coastal cod in Sub-areas I and II
(File: g:\acfm294\ceero\arc_ci.doc) 02.11.1994

Catch data:

Year	Rec. TAC ¹	Agreed TAC ²	Off. Indgs.	ACFM catch ¹
1987		40	31	31
1988		40	22	22
1989		40	17	17
1990		40	24	24
1991		40	25	25
1992		40	35	35
1993		40	43	43
1994		40	-	-

¹No separate TAC recommended. ²Added to the agreed TAC of North-East Arctic cod. Weights in '000 t.

Historical development of the fishery: The directed fishery for coastal cod is conducted using variety of traditional gears except trawl. The management of the coastal cod fishery is integrated into that for North-East Arctic cod and follow the same regulations and restrictions.

State of the stock: Unknown.

Forecast for 1995: A SHOT forecast, assuming catches in 1994 to be 43 000 tonnes, predicts a catch of 51 000 tonnes in 1995.

Special comments: Acoustic and trawl surveys have been conducted on parts of this stock in 1992 and 1993. Including investigations to take place in 1994 an analytical assessment of this stock will be attempted in 1995.

Data and assessment: Catch-at-age data for coastal cod in Sub-areas I and II are not available and thus only a status quo forecast was made for 1995.

Source of information: Report of the Arctic Fisheries Working Group, August/September 1994 (C.M.1995/ Assess: 3).

3. GENERELT OM HYSE.

3.1. KVOTESITUASJONEN I 1994.

I kvoteavtalen med Russland for 1994 ble TAC for norsk-arktisk hyse fastsatt til 120.000 tonn. Herav ble 8.000 tonn satt av til tredjelands fiske. 112.000 tonn ble delt likt mellom Norge og Russland.

Etter en overføring på 6.000 tonn fra den russiske part ble den norske kvoteandelen av norsk-arktisk hyse 62.000 tonn. I tillegg kommer et kvantum norsk kysthyse på anslagsvis 5.000 tonn. Norge hadde derfor til rådighet 67.000 tonn hyse. Kvantumet ble fordelt med 22.000 tonn (32,8%) til trålerne og 45.000 tonn (67,2%) til den konvensjonelle flåten.

3.2 UTVIKLINGEN I FISKET I 1994.

Pr 6. november (uke 44) var det registrert landet kvantum hyse (tonn rundvekt) fordelt på de ulike salgslag slik:

	Trål	Konvensjonelle	Sum
Norges Råfisklag	11.698 tonn	28.651 tonn	40.349 tonn
Sunnmøre og Romsdal Fiskesalslag	10.874 tonn	5.931 tonn	16.805 tonn
Vest-Norges Fiskesalslag	296 tonn	836 tonn	1.132 tonn
Sum	22.868 tonn	35.418 tonn	58.286 tonn
Kvote	22.000 tonn	45.000 tonn	67.000 tonn
Rest	-868 tonn*	9.582 tonn	8.714 tonn

* Som følge av svak utvikling i fisket i den konvensjonelle flåten ble fartøykvotene for trålerne økt 26. september. Fra 24. november ble det foretatt en ytterligere justering av trålernes fartøykvote uten at det ble overført noe fra den konvensjonelle flåtens gruppekvote til trålernes gruppekvote. Dette er årsaken til at tabellen viser et overfiske av trålernes gruppekvote.

3.3. BESTANDSSITUASJONEN FOR NORSK ARKTISK HYSE.

Gytebestanden antas å ha vært på et historisk lavmål i 1993, men den er nå i god vekst. Gytebestanden i 1994 var antatt å være 54.000 tonn, mens den i 1995 er beregnet til 113.000 tonn.

Beskatningsgraden i 1993 var $F=0,53$, mens F_{med} for hyse er beregnet til $F=0,32$. Årets TAC på 120.000 tonn hyse tilsvarer en beskatningsgrad på $F=0,46$.

3.4. KVOTESITUASJONEN I 1995 - FORDELING AV DEN NORSKE KVOTEN.

I kvoteforhandlingene med Russland for 1995 ble TAC for norsk-arktisk hyse fastsatt til 130.000 tonn. Dette tilsvarer en beskatningsgrad på $F=0,34$. Av denne kvoten avsettes 8.000 tonn til tredjeland. De resterende 122.000 tonn deles likt mellom de to parter.

Etter en overføring på 4.000 tonn til Norge fra Russland blir fordelingen av hysekvotene nord for 62° N i 1995 som følger:

Norge	65.000 tonn
Russland	57.000 tonn
<u>Tredjeland</u>	<u>8.000 tonn</u>
<u>Sum</u>	<u>130.000 tonn</u>

I tillegg kommer et kvantum norsk kysthyse på anslagsvis 5.000 tonn.

Norges Fiskerilags landsmøte vedtok i oktober en trålerandel på 39%. Fiskeridirektøren vil for 1995 foreslå at en følger vedtaket fra Norges Fiskerilags landsmøte.

Forslaget innebærer at den samlede norske hysekvoten på 70.000 tonn blir fordelt med 27.300 tonn til trålerne og 42.700 tonn til den konvensjonelle flåten.

4. FISKET ETTER HYSE MED KONVENSJONELLE REDSKAP.

4.1. REGULERINGER I 1994.

Ved årets begynnelse ble det konvensjonelle fiske etter hyse inndelt i 2 perioder med følgende fangstbegrensninger:

Første periode: 1. januar - 2. juli kunne det fiskes inntil 27.000 tonn

Andre periode: 3. juli - 31. desember kunne det fiskes inntil 18.000 tonn

Videre ble det innført maksimalkvoter i hysefisket. Det ble ikke som i 1993 fastsatt differensierte maksimalkvoter, men en generell maksimalkvote på 135 tonn rund vekt.

På bakgrunn av den svake utviklingen i fisket har Fiskeridirektøren økt maksimalkvotene to ganger til henholdsvis 200 og 250 tonn rund vekt.

Den videre utvikling i fisket tilsa imidlertid at maksimalkvotene kunne oppheves. Det ble således åpnet for et fritt hysefiske med konvensjonelle redskap fra og med 1. september 1994.

4.2 OPPFISKET KVANTUM I 1994

Tabell som viser landet kvantum fordelt på lengdegrupper er vedlagt. Det samme gjelder tabell som viser månedsvis fordeling av landet kvantum.

Totalt er det pr. 6. november fisket 35.418 tonn av den konvensjonelle gruppeknoten på 45.000 tonn. Basert på landet kvantum siste 7 uker i 1993 kan en forvente at det fra 6. november og ut året blir landet omlag 4.500 tonn. Samlet forventer en dermed at konvensjonelle redskap vil fiske 40.000 tonn i 1994.

4.3. REGULERING AV FISKET ETTER NORSK-ARKTISK HYSE MED KONVENSJONELLE REDSKAP I 1995.

Det disponible hysekvantum for den konvensjonelle flåten vil etter Fiskeridirektørens forslag for 1995 være 42.700 tonn.

På bakgrunn av utviklingen i fisket i år, kan det i 1995 være grunn til å ha en noe friere regulering av hysefisket med konvensjonelle redskaper ved årets begynnelse enn vi har i inneværende år, til tross for at avsetningen til konvensjonelle redskap går noe ned i 1995. (Fra 45.000 tonn til 42.700 tonn).

Det kan imidlertid være hensiktsmessig å ha en generell maksimalkvote som et øvre tak. Dette taket vil kunne heves eller oppheves dersom utviklingen i fisket tilsier dette.

Fiskeridirektøren foreslår at det legges opp til en maksimalkvoteordning der hvert fartøy maksimalt kan fiske 200 tonn. Fiskeridirektøren kan endre eller oppheve ordningen dersom utviklingen i fisket tilsier dette.

For å sikre en rimelig fordeling av fiskemulighetene kan det være hensiktsmessig å periodisere totalkvantumet, særlig av hensyn til fløylinefisket i perioden juli til august.

Fiskeridirektøren vil foreslå følgende fordeling: For perioden 1. januar - 2. juli avsettes 24.000 tonn hyse og for perioden 3. juli - 31. desember avsettes 18.700 tonn hyse. Dersom utviklingen i fisket tilsier det kan Fiskeridirektøren oppheve eller endre denne ordning.

Det foreslås at Fiskeridirektøren kan stoppe det direkte fisket etter hyse når det gjenstår 2.000 tonn. Tillatt bifangst settes til 20% når det direkte fisket er stoppet og/eller de enkelte fartøy har nådd maksimal kvote.

Landet kvantum pr 6. november av konvensjonelle fartøy fordelt på lengdegrupper:

Lengdegr.	Antall fartøy	Antall fartøy med fangst under 1 tonn	"Aktive fartøy" ¹	Samlet fangst	Gj.snittlig fangst pr fartøy ²
Under 6 m.	517	491	26	118	4,5
6,0 - 6,9 m	374	343	31	115	3,7
7,0 - 7,9 m	854	722	132	504	3,8
8,0 - 8,9 m	982	766	216	934	4,3
9,0 - 9,9 m	878	628	250	1680	6,7
10,0 - 10,9 m	851	525	326	3069	9,4
11,0 - 11,9 m	147	74	73	697	9,5
12,0 - 12,9 m	219	106	113	1722	15,2
13,0 - 13,9 m	153	76	77	1427	18,5
14,0 - 14,9 m	196	84	112	2871	25,8
15,0 - 15,9 m	167	58	109	4027	36,9
16,0 - 16,9 m	71	26	45	2370	52,7
17,0 - 17,9 m	50	9	41	1433	34,9
18,0 - 18,9 m	60	17	43	1337	31,1
19,0 - 19,9 m	57	15	42	2368	56,4
20,0 - 20,9 m	35	13	22	968	44,0
21,0 - 21,9 m	39	14	25	942	37,7
22,0 - 22,9 m	17	6	11	282	25,6
23,0 - 23,9 m	18	4	14	458	32,7
24,0 - 24,9 m	17	3	14	358	25,6
25,0 - 25,9 m	10	1	9	379	42,1
26,0 - 26,9 m	12	2	10	247	24,7
27,0 - 27,9 m	20	1	19	509	26,8
28,0 - 28,9 m	4	2	2	25	12,5
29,0 - 29,9 m	4	1	3	58	19,3
30,0 - 30,9 m	4	1	3	19	6,3
31,0 - 31,9 m	4		4	283	70,8
32,0 - 32,9 m	15	4	11	1064	96,7

¹ Med "aktive fartøy" menes fartøy som har minimum 1 tonn hyse.

² Ser bort fra fartøy som har fisket mindre enn 1 tonn hyse.

33.0 - 33.9 m	14	1	13	900	69.2
over 34 m	47	2	45	4532	100.7
Uoppgitt				15	
Sum	5836	3995	1841	35710	

De 3.995 fartøyene som har landet under 1 tonn hyse har samlet landet 855 tonn.

Fangst fordelt månedsvis:

Jan	Feb	Mars	April	Mal	Juni	Juli	Aug	Sept	Okt	Sum
2482	3294	2489	4501	3802	2648	4213	5395	3847	1950	34621

FINAL

2.2 North-East Arctic haddock
(file: g:\acfm294\eeero\arc-had.doc) 02.11.1994

Catch data:

Year	Rec. TAC ¹	Agreed TAC ¹	Off. Indgs.	ACFM catch
1987	160	250	155	151
1988	<240	240	95	92
1989	<103	83	60	55
1990	.. ²	25	27	26
1991	.. ²	28	34	34
1992	35	63 ⁴	58	54
1993	56 ³	72	76	76
1994	97	120	-	-

¹Norwegian coastal haddock not included. ²No directed fishery. ³Predicted catch at *status quo*. ⁴Increased during the year by 8,000 totalling 63 000 t. Weights in '000 t.

Historical development of the fishery: The fishery is mainly a trawl fishery, in periods only as by-catch in the fishery for cod. The fishery is also restricted by quotas for the traditional gears. The fishery is regulated by minimum landing size, minimum mesh size in trawls and Danish seine, maximum by-catch of undersized fish, by closure of areas with high density of juveniles and by other seasonal and areal restrictions.

State of stock: The spawning stock biomass in 1993 is estimated to be record low level. Fishing mortality in 1993 is above F_{med} and thus the stock is considered to be outside safe biological limits.

Forecast for 1995:

SSB(94) = 54, $F(94) = 0.46$, Basis: Expected Catch (94) = 120, Landings (94) = 120, Growth: Medium

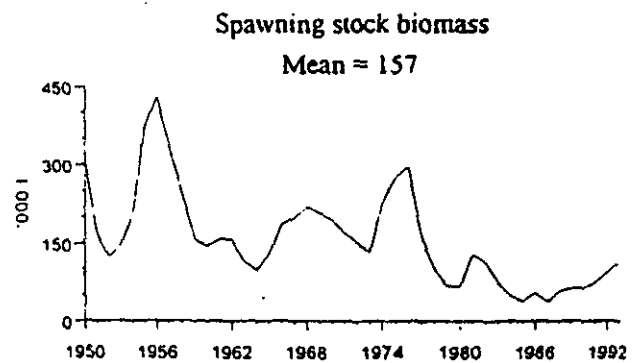
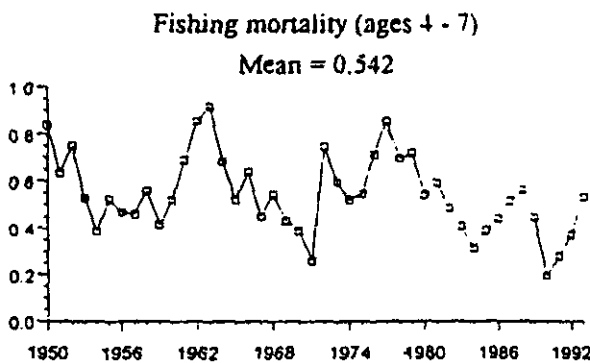
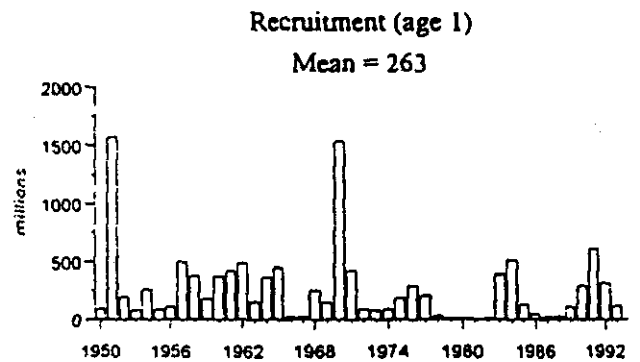
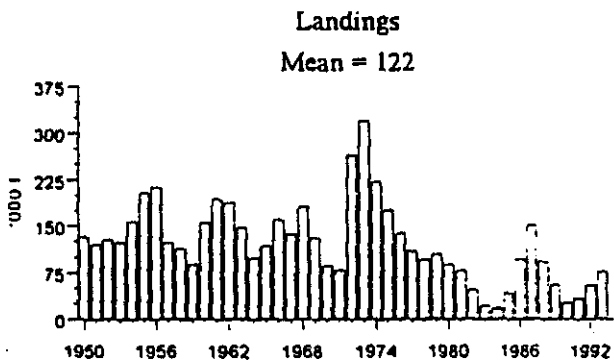
Option	Basis	F (95)	SSB (95)	Catch (95)	SSB (96)
A	$0.4 \times F_{93}$	0.21	113	85	197
B	$F_{med} = 0.6 \times F_{93}$	0.32		122	177
C	$0.8 \times F_{93}$	0.42		155	159
D	F_{93}	0.53		185	142

Weights in '000 t.

Options A and B could bring the SSB in 1996 well above long term average level and option C to about average level.

Management advice: The fishing mortality is at present above both F_{max} and F_{med} . ACFM notes that there are no long-term benefits in yield to be expected from increasing fishing mortality beyond F_{med} .

Special comments: Revision of the available time series for basic data is in progress. This will provide updated weights-at-age and maturity figures which may change the

perception of the historical development of the stock.

Data and assessment: Analytical assessment based on catch-at-age and surveys.

Source of information: Report of the Arctic Fisheries Working Group, August/September 1994 (C.M.1995/Assess: 3).

5. REGULERING AV TRÅLFISKE ETTER TORSK OG HYSE

5.1 OVERSIKT OVER REGULERINGEN I 1994

Ved fordeling av den norske totalkvoten ble det avsatt 1.500 tonn til rekrutteringsformål. Av dette kvantum ble 500 tonn avsatt til rekruttering for fartøy med reketråltillatelse. Det resterende av totalkvoten ble deretter fordelt mellom gruppene trål og konvensjonelle i henhold til avtalt nøkkel. Gruppekvoten for trålerne var ved årets begynnelse 117.075 tonn rund vekt. Av dette kvantum ble det avsatt 1.500 tonn torsk til dekning av bifangst for fartøy med industritrål/nordsjøtråltillatelse som fisket sei i området 62° - 65° N i 1994.

Gruppekvoten til fordeling på torske-trålerne ble derfor 115.575 tonn torsk rund vekt. Trålerne ble som de foregående år regulert med fartøykvoter som innebar full fordeling av gruppekvoten. Dette resulterte i en fartøykvote til stortrålerne på 1.162 tonn torsk ved årets begynnelse.

Ved årets regulering ble det lagt til grunn lik kvotefaktor for stortrålerne (1.00), mens småtrålerne fikk tildelt ulike kvoter i samsvar med de differensierte kvotefaktorene fra tidligere år. Det ble med virkning fra 24. november besluttet å foreta en refordeling innen trålernes gruppekvote. Bakgrunnen for dette var at det ble beregnet å være gjenstående kvantum ved årskiftet av den kvote opprinnelig avsatt til fartøy med industritrål/nordsjøtillatelse som fisket sei i området 62° - 65°N, samt at ordningen med rekrutteringskvote til reketrålere ikke vil bli iverksatt før i 1995. Det ble derfor besluttet å foreta en refordeling av 1.000 tonn torsk, som medførte en kvoteøkning på 16 tonn for den enkelte stortråler. På bakgrunn av at trålernes forholdsmessige andel av totalkvoten økte til 35% og som følge av kvoteøkningen i løpet av reguleringsåret oppnådde trålerne en betydelig økning i fartøykvotene i forhold til 1993.

De endelige kvotene for stortrålerne ble i 1994 1.178 (788) tonn torsk, mens de for småtrålerne varierte mellom 271 (181) og 884 (572) tonn. Kvoter for 1993 i parentes.

Trålernes gruppekvote av hyse utgjorde ved årets begynnelse 22.000 tonn rund vekt. Av dette ble det avsatt 500 tonn til dekning av bifangst for fartøy med industritrål/nordsjøtråltillatelse som fisker sei i området 62° - 65° N i 1994. Gruppekvoten til fordeling var derfor 21.500. Dette ga stortrålerne en fartøykvote på 238 tonn ved årets begynnelse. Denne fartøykvoten var lav sett i forhold til fartøyenes torskekvote. Dette medførte at enkelte trålere fikk problemer med kvotemessig dekning av hysebifangst. Samtidig var det mange trålere som ikke ville fiske opp hysekvote. På grunn av utviklingen i fisket ble det besluttet å øke overfordelingen av trålernes fartøykvote av hyse med virkning fra 26. september 1994. Dette medførte en kvoteøkning på 56 tonn for den enkelte stortråler. Det ble med virkning fra 24. november 1994

foretatt en ytterligere justering av de enkelte fartøys hysekvote. Dette medførte en kvoteøkning på 30 tonn for den enkelte stortråler. De endelige kvotene for trålerne i 1994 utgjorde 324 tonn hyse for stortrålerne, mens de varierte mellom 75 og 243 tonn for småtrålerne.

Som nevnt ble også i år hele trålkvoten fordelt på de enkelte fartøyene. Dette innebar at det enkelte rederi måtte planlegge driften slik at den tildelte kvoten også dekket bifangst ved fiske etter andre fiskeslag i løpet av året.

Påsestoppen i fiske etter torsk og hyse ble også i 1994 gjort gjeldende for trålerne. Den gjaldt i perioden fra onsdag 30. mars 1994 kl. 1700 til tirsdag 5. april 1994 kl. 1000.

5.2 REGULERINGEN I 1995

5.2.1. Gruppekvoter

Norges Fiskerilag fattet på landsmøtet 7.-11. oktober 1994 vedtak om ny trålstige for torsk og hyse. Fiskerilagets forslag til trålstige innebærer at trålernes gruppekvote for torsk vil utgjøre 33 % i 1995 mot 35 % i 1994. Trålernes gruppekvote av hyse vil utgjøre 39 % i 1995.

Når en legger til grunn 33 % andel vil trålernes gruppekvote av torsk utgjøre 111.540 tonn rund vekt. Gruppekvoten av hyse vil ut fra 39 % andel utgjøre 27.300 tonn.

For fartøy med industritrål/nordsjøtillatelse som fisker sei i området 62° - 65° N ble det i 1994 som nevnt avsatt et kvantum på 1.500 tonn torsk og 500 tonn hyse til dekning av bifangst. Bifangstregulering for denne gruppen ble som foregående år gjennomført ved at bifangst av torsk og hyse ut fra driftsmønsteret ble fastsatt samfengt, med en prosentsetning på 25 % i månedene februar, mars og april, og 10 % i årets øvrige måneder. I 1994 medførte denne ordningen en samlet fangst på ca. 1.000 tonn torsk og ca. 500 tonn hyse. For å ha kvantumsmessig dekning for en tilsvarende ordning i 1995 foreslår Fiskeridirektøren at det avsettes et kvantum på 1.500 tonn torsk og 500 tonn hyse til denne gruppen.

Med virkning fra 1995 er det også i forbindelse med fastsettelse av en rekrutteringsordning tildelt to midlertidige torsketråltillatelser til rekruttlagere med svekket driftsgrunnlag. I 1994 ble det under nevnte rekrutteringsordning avsatt 500 tonn for tildeling i havfiskeflåten av et kvantum på totalt 1.500 tonn som ble trukket ut av totalkvoten. De to fartøyene som har fått tildelt midlertidige torsketråltillatelser fra 1995 vil inngå i fordelingen av gruppekvoten på trålflåten.

Dette innebærer at torsketrålernes andel av gruppekvoten i 1995 blir henholdsvis 110.040 tonn torsk og 26.800 tonn hyse, rund vekt.

5.2.2. Kvotefaktorene

Det ble på slutten av 1988 foretatt endringer i saltvannsfiskeovens § 5, fjerde ledd som omhandler kriterier for fastsetting av fartøyskvoter. Det kan nå tas hensyn til sysselsettingseffekten ved tilvirkning av fangsten om bord og i land. Dette har ført til at det ved fordeling av fartøyskvoter i årene etter 1990 har blitt lagt til grunn samme kvotenøkkel for alle stortrålerne.

Som nevnt ovenfor ble det i 1994 avsatt et kvantum på 500 tonn torsk fordelt på to midlertidige torsketråltillatelser. Dette kvantum gir en fartøyskvote som er sammenlignbart med en kvote som tilsvarer en kvotefaktor på 0.23 i 1994, dvs. 267 tonn. Fiskeridirektøren forutsetter derfor at disse fartøyer i 1995 får kvoter for torsk og hyse i henhold til denne faktoren.

Fiskeridirektøren vil foreslå at samtlige stortrålere, som de foregående år, behandles likt ved fordelingen, mens småtrålerne får tildelt kvote i forhold til de differensierte faktorer som har vært lagt til grunn tidligere år.

5.2.3. Bifangst

De siste årene har trålerne i utgangspunktet vært henvist til å dekke bifangstkvantum av torsk og hyse innenfor tildelt kvote. Dette har i løpet av året medført problemer, som igjen har ført til press for å oppnå en bifangstregel, spesielt for hyse. De økte gruppekvoteene både for torsk og hyse har imidlertid i tråd med praksis blitt fordelt som fartøyskvoter.

Da den strenge reguleringen av torskefisk nord for 62°N ble innført i 1990 ble stortrålernes fartøyskvote redusert til 285 tonn torsk og 31 tonn hyse. Denne kvoten var i 1994 1.162 tonn torsk og 238 tonn hyse. (Torsk kvoten har gjennom refordeling hatt en ekstraordinær økning på 16 tonn, mens en via større overfordeling har økt hysekvoten med 86 tonn pr. stortråler. Hysekvoten for trålerne er etterhvert nådd et nivå som muliggjør at en del av kvantumet ikke fordeles ved årets begynnelse, men avsettes til bifangst etter at fartøyskvotene er tatt. Trålnæringen har imidlertid signalisert at det fortsatt er ønskelig at hele gruppekvoteen fordeles på det enkelte fartøy. Det er klart at videreføres ordningen må en kunne forutsette at det enkelte rederi/skipper er i stand til å "økonomisere" den tildelte kvote slik at den dekke både bifangst og et eventuelt direkte fiske hele 1995.

Det betyr at den enkelte tråler vil måtte legge opp sitt fiske slik at den til enhver tid har kvote igjen til dekning av bifangst i andre fiskerier. I motsatt fall vil den torsk og hyse som landes etter et kvoten er tatt være gjenstand

for inndragning.

Fiskeridirektøren går derfor inn for at gruppekvoteene av torsk og hyse for torsketrålerne fordeles fullt ut slik at det enkelte fartøy selv må planlegge avsetning til bifangst.

5.2.4. Høstkvote

Siden 1981 har det vært avsatt 20% av ferskfisktrålerens kvoter til fiske etter 1. september. Noe av bakgrunnen for å innføre en slik periodisering har vært hensynet til fiskeindustrien. En har sett det som en målsetting at landanleggene til en viss grad sikres leveranser gjennom hele året. Som et kompromiss mellom de forskjellige interesser er en kommet frem til at 20% av kvoten skal fiskes etter 1. september.

Fiskeridirektøren foreslår en videreføring av den ordningen av avsetning av 20% av kvoten til etter 1. september.

5.2.5. Overføring av kvoter - orientering

Strukturutvalgets delinnstilling resulteret i at det ved kgl.res. av 12. januar 1990 ble gitt forskrift om enhetskvoter og rederikvoter for trålerflåten. Ordningen med enhetskvoter har medført at trålergruppen er redusert med 3 fabrikktrålere, 5 ferskfisktrålere og 7 småtrålere, totalt ca. 10 enhetskvoter siden ordningen ble innført i 1990. Denne ordningen opphører 31.12.1994. Dette innebærer at antall enhetskvoter reduseres til ca. 90 i 1995 (tallet vil inkludere to nye 0.23 kvotefaktorer, jfr. ovenfor), avhengig av deltakelsen i fisket blant småtrålerne.

6. ANDRE REGULERINGSTILTAK

6.1 PÅSKESTOPP

For den konvensjonelle flåten har det vært fiskestopp i forbindelse med påsken siden tidlig på åttitallet. Fra 1990 ble regelen gjort gjeldende også for trålerne.

Begrunnelsen for påskestoppen er at vi i henhold til fiskeriavtalen mellom Russland og Norge har forpliktet oss å iverksette tiltak for å bedre gyteforholdene.

Fiskeriavtalen mellom Russland og Norge for 1995 legger ikke lenger føringer med hensyn til å iverksette tiltak for å bedre gyteforholdene.

Fiskeridirektøren ber Reguleringsrådet ta stilling til spørsmålet vedrørende påskestopp i 1995.

6.2 UTØVELSEN AV FRITIDSFISKE

Fiskeridirektøren vil foreslå at reglene for fritidsfiske i 1994 blir videreført i 1995. Fritidsfiske kan således bare foregå med stang og håndsnøre samt ett garn på inntil 30 meter og en line på inntil 100 angler pr husstand. Fisket må avgrenses til det kvantum som går med til egen husholdnings behov for fisk til konsum."

V. J. Olsen spurte om det var spørsmål til havforskerne.

Maråk sa at det i forbindelse med møtet i Ålesund Rederiforening fra forskerhold var blitt hevdet at det var for mye torsk i forhold til næringsgrunnet i Barentshavet.

Vaage svarte at han forutsatte at den aktuelle forsker tok dette opp med Havforskningsinstituttet, og at han ikke var rede til å diskutere dette i Reguleringsrådsmøtet.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene og forslaget om fordeling av den norske totalkvoten på 338.000 tonn mellom gruppene trål og konvensjonelle redskap. Han ba deretter om synspunkt på forslaget.

Bjørklund fremsatte forslag om tildeling av 35 % av den norske totalkvoten til trålerne.

Trollvik sa at hun ønsket en prinsippdebatt fordi trålerne etter hennes oppfatning hadde for stor andel. Hun sa videre at Sametinget ønsket å prioritere de minste fartøyene og at kvantum for å oppnå dette måtte hentes fra et annet sted. Hun hevdet at spesielt i samiske distrikter mistet mange muligheten for å drive fiske i 1990. Hun sa videre at unntaket fra stoppen i maksimalkvotefiske inneværende år burde videreføres. Dette var et positivt tiltak, men ikke tilstrekkelig. Hun mente at det også burde gis adgang til å delta i fiske for de som ikke var omfattet av dagens fartøykvote og maksimalkvoteregulering. Hun sa at den enkelte burde ha anledning til å fiske for minst 150.000 kroner og at inneværende år utgjorde den minste maksimalkvoten bare ca. 40.000 kroner i verdi. Hun fremmet deretter følgende forslag:

"Sametingets forslag til regulering for 1995.

1. Konvensjonell andel av norsk arktisk torsk settes til 67 %. Dette betyr en torskekvote på 239.660 tonn til konvensjonelle fartøy når norsk kysttorsk er medregnet.
2. Trålernes andel settes til 33 % av totalkvoten når kysttorsken er trukket fra. Dette betyr en kvote på 98.340 tonn.

3. Kysttorsken avsettes i sin helhet til maksimalkvotefiske. Dette betyr en kvote på 40.000 tonn. Avhengig av utnyttelsesgraden kan deler av dette inngå som konkurransekvotefiske etter 15. oktober.

Fartøy hjemmehørende i samiske områder (Nord-Troms og Finnmark) kan fortsette fisket inntil den individuelle maksimalkvoten er oppfisket selv om avsetningen til maksimalkvoteordningen er beregnet oppfisket.

4. Det avsettes 30.000 tonn (13,25 %) til fartøy over 28 meter. Disse fartøyene reguleres med fartøykvoter og må dekke bifangst innenfor fartøykvoten. Fartøykvotene er videre periodisert slik at 20 % av fartøykvoten må avsettes til fiske etter 1. september.
5. Det avsettes 10.000 tonn til dekning osv. som Fiskeridirektørens forslag.
6. Fartøy under 28 meter i fartøykvoteordningen reguleres med garanterte fartøykvoter frem til 15. oktober innenfor avsetning på 159.660 tonn.
7. De 2 minste fartøygruppene under maksimalkvoteordningen slås sammen og den individuelle maksimalkvoten for denne gruppen settes til 15 tonn.
8. De 2 minste gruppene i fartøykvoteordningen slås sammen og den individuelle fartøykvoten settes til 21,3 tonn."

Wold sa at de som hadde vært med i reguleringssammenheng en stund erindret den uenigheten som rådet før trålstigen ble vedtatt. Han mente derfor at man burde gå inn for Fiskeridirektørens forslag.

Dahl sa at et forslag som bygget på et vedtak i en organisasjon, var betenkelig. Han viste til at trålernes totale andel av torskekvoten ville gå ned i 1995. Han hevdet at fordelingen ble brukt som "medisin" innad i Norges Fiskarlag. Han var derfor innstilt å støtte Bjørklunds forslag.

Strand sa at når det forelå en omforent innstilling ville han henstille til at man gikk inn for denne og derved fulgte Fiskeridirektørens forslag.

Wold sa at han var overrasket over at Norsk Nærings- og Nytelsesmiddelarbeiderforbund hvert år argumenterte for større andel til trål når en vesentlig del av kvantumet gikk ombordproduksjon.

Benjaminson ville minne forsamlingen om at Norges Fiskarlag var den eneste organisasjon som omfattet alle fartøygrupper og at det fra fiskarlaget forelå et omforent forslag.

Vaage sa at kysttorsk som alltid hadde vært et problem i forholdet Norge - Russland nå var brakt inn i diskusjonen ved Trollviks forslag. Han spurte om Fiskeridirektøren hadde standpunkt til eventuelle fremtidige reguleringer av kysttorsken og fremhevet at dette ville ha betydning for ressursbruken fra havforskernes side.

V. J. Olsen svarte at det forskningsmessige grunnlaget som kjent ikke var godt nok til å ta stilling til en særskilt regulering av kysttorsk.

Vaage spurte på nytt om målet var å lage en egen regulering for kysttorsk.

V. J. Olsen svarte at dette ikke hadde vært diskutert, men at han ikke hadde noe prinsipielt imot dette. Det var imidlertid et politisk spørsmål som ville være avhengig av at det forelå tilstrekkelig data.

Andreassen hevdet at Fiskeridirektørens forslag ikke var begrunnet og at Reguleringsrådet måtte diskutere hva som var den beste fordelingen for landet. Han sa også at den foreslåtte maksimalkvoteordningen for Nord-Troms og Finnmark i realiteten innebar et fritt fiske.

V. J. Olsen sa at forslaget var et resultat av en prosess i Norges Fiskarlag som innbefattet alle grupper. Forslaget innebar en kompromiss og var bygget på historiske rettigheter. Han viste også til at forslaget medførte at trålerne fikk økt sine fiskemuligheter på hyse.

Bjørklund var enig med Andreassen i at Norges Fiskarlags vedtak ikke kunne forhindre at Reguleringsrådet diskuterte spørsmålet om fordeling på fritt grunnlag. Han sa også at Trollvik i sitt forslag viste til retten til fiske slik den er uttrykt av Stortinget, og at dette var en rett ikke spesielt for den samiske befolkning, men gjaldt alle fiskere. En omfordeling og prioritering av en bestemt gruppe ville medføre at andre mistet sin rett.

Maråk sa at fiskarlagets kompromiss måtte sees i en større sammenheng. Han sa videre at det ikke var riktig å diskutere endring i bare et element av det som utgjorde en pakke.

Bergvoll sa at når alle norske fiskere hadde vært samlet og tatt en avgjørelse, burde denne respekteres. Han hadde imidlertid også forståelse for at Bjørklund ut fra sin posisjon foreslo 35 % til trålerne.

Trollvik sa at bestanden av torsk nå var på et slikt nivå at man burde gi mer til minste fartøyene.

V. J. Olsen viste til at i de verste årene fra 1990 hadde de minste fartøyene forholdsmessig blitt gitt best behandling, mens trålerne hadde tatt den største belastningen av reduserte kvoter. Han viste også til at elementene i hans forslag ivaretok de samiske rettighetene.

Andreassen sa at det var forstemmende at det når bestanden var i god kondisjon, ikke var mulig å løse på ordningen som ble innført i 1990. Han hadde stor sympati for å la de minste fartøyene få fiske fritt.

Wold sa at stigen i det foreslåtte ville innebære en fordel for trålerne i forhold til tidligere hvis kvoten kom under 300.000 tonn.

Johansen hevdet at Fiskerinærings Landsforening bare tok hensyn til trålerne når de snakket om arbeidsplasser på land.

V. J. Olsen oppsummerte deretter de 3 forslagene og foretok avstemming.

1 representant (Trollvik) gikk inn for Trollviks forslag.

4 representanter (Bjørklund, Andreassen, Domstein og Dahl) gikk inn for Bjørklunds forslag.

8 representanter (Olsen, Ramsussen, Johansen, Strand, Bergvoll, Benjaminson, Wold og Eggereide) gikk inn for Fiskeridirektørens forslag.

1 representant (Vaage) avholdt seg fra å stemme.

V. J. Olsen viste igjen til saksdokumentene og regulering av fiske etter torsk med konvensjonelle redskap.

Benjaminson sa at det ikke burde være fylkesbinding ved salg av fartøy.

V. J. Olsen viste til at dette var tatt stilling til i forbindelse med deltakerforskriften som var fastsatt ved kongelig resolusjon 9. desember 1994. Dette spørsmål hadde dermed vært ute til høring blant de berørte organisasjoner.

Trollvik ønsket å kommentere deltakerforskriften idet den ikke inneholdt bestemmelser om rekruttering. Hun sa at dette var nødvendig fordi den naturlige rekruttering til yrket var blitt borte som følge av reguleringene.

V. J. Olsen viste igjen til at deltakerforskriften var fastsatt og at denne hadde vært ute til høring.

Bjørklund sa at Fiskeridepartementet hadde nedsatt et utvalg for å se på spørsmålet om rekruttering. Han mente derfor at Reguleringsrådet ikke burde gå lenger enn det som fremkom av Fiskeridirektørens forslag.

Maråk ønsket en diskusjon omkring utskiftningereglene som medførte at en fartøyskvoteeier kunne bygge seg opp og deretter oppnå økt kvote fordi datoer i de årlige reguleringene ble flyttet. Han mente at dette ville føre til en forskyvning til gruppen over 28 meter.

V. J. Olsen viste til at en heller ikke kunne ta denne diskusjonen her.

Han refererte deretter forslaget til rekruttering innenfor rammen av frigjorte kvoter slik dette fremgikk av saksdokumentene.

Han konstaterte deretter at et enstemmig Reguleringsråd gikk inn for dette forslaget.

V. J. Olsen viste deretter til forslaget om avsetning av 22.000 tonn til maksimalkvoteordningen. Han ba deretter om synspunkt på dette forslaget.

Wold fremsatte forslag om å avsette 21.000 tonn til makskvoteordningen.

Trollvik viste til sitt forslag punkt 3 og avsetning av hele kysttorskdelen på 40.000 tonn til maksimalkvotefiske.

V. J. Olsen konstaterte at det forelå 3 forslag og tok disse til avstemning.

En representant (Trollvik) gikk inn for Trollviks forslag.

Wold trakk deretter sitt forslag.

V. J. Olsen kunne så konstatere at det var enighet i Reguleringsrådet om å gå inn for Fiskeridirektørens forslag om avsetning av 22.000 tonn til maksimalkvoteordningen.

V. J. Olsen viste deretter igjen til saksdokumentene og forslaget om inndeling i lengdegrupper.

Trollvik viste til sitt forslag punkt 7 om sammenslåing av de to minste fartøystørrelsene innenfor maksimalkvotefiske og at denne nye gruppen burde få en kvote på 12 tonn.

V. J. Olsen trakk deretter Fiskeridirektørens forslag og kunne konstatere at et enstemmig Reguleringsråd gikk inn for Trollviks forslag.

V. J. Olsen refererte deretter Fiskeridirektørens forslag om en videreføring av ordningen for fartøy under 10 meter hjemmehørende i Nord-Troms og Finnmark.

Han kunne deretter slå fast at et enstemmig Reguleringsråd gikk inn for at maksimalkvotefartøy hjemmehørende i nevnte områder kunne fortsette fiske selv om avsetningen på 22.000 tonn var beregnet oppfisket.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene og forslagene vedrørende fartøy over 28 meter.

Wold foreslo at båter over 28 meter ikke ble skilt ut som egen gruppe, men tatt inn i forlengelse av stigen for fartøy under 28 meter.

V. J. Olsen viste til at denne diskusjonen var tatt i fjor, og at han var klar over at resultatet hadde skapt misnøye i enkelte grupper. Han viste deretter til at det var behov for å ha fartøyene delt i 2 grupper når konkurransesfiske startet.

Maråk viste til at det var enighet i gruppen over 28 meter. Han sa videre at hvis man fulgte Wolds forslag, ville det resultere i at fisket etter torsk ble stoppet tidlig. Dette ville ødelegge driftsmulighetene for de største fartøyene utover høsten.

Johansen var ikke enig i at det bak kravet stod en samlet gruppe.

Wold viste til at det i landstyret bare var 2 personer som var eier av slik båt og som gikk inn for forslaget om å skille ut disse som egen gruppe.

Bergvoll sa at forslaget innebar en garantert fartøykvote til 1. oktober og at autolinefartøy sto fritt til å gjøre hva de ville etter denne dato.

Strand sa at det i Wolds forslag var elementer og overfordeling som gjorde at det var nødvendig å ta en pause for å diskutere konsekvenser av et eventuelt annet forslag.

V. J. Olsen oppfattet en anmodning om å utsette den videre behandling av spørsmålet om fartøy over 28 meter burde fremstå som en egen gruppe.

Han konstaterte deretter at det var enighet i Reguleringsrådet om å utsette den videre behandling av spørsmålet til neste dag slik at en kunne få foretatt de nødvendige beregninger.

V. J. Olsen åpnet møtet 2. dag med å konstatere at det fortsatt forelå to forslag.

1. Fiskeridirektørens forslag.
2. Wolds forslag om at alle fartøykvoteberettigede båter skulle omfattes av en stige.

Han foretok deretter avstemming:

4 representanter (Johansen, Bergvoll, Benjaminson og Wold) gikk inn for Wolds forslag.

9 representanter (Olsen, Plassa, Strand, Trollvik, Bjørklund, Eggereide, Dahl, Domstein og Krüger) gikk inn for Fiskeridirektørens forslag.

1 representant (Vaage) avholdt seg fra å stemme.

V. J. Olsen refererte deretter forslaget til gruppekvote for fartøy over 28 meter og ba om synspunkt.

Trollvik sa at hun hadde fremstilt et annet forslag, jfr. pkt. 4 i hennes forslag.

V. J. Olsen spurte om hun fortsatt fastholdt dette forslaget.

Wold pekte på at han fant det merkelig at Trollvik, som i utgangspunktet prioriterte de minste fartøyene nå ville gi mer til de største.

Han foreslo at det avsatt 27.000 tonn til denne gruppen.

Trollvik konstaterte at hun hadde hatt et annet utgangspunkt og derfor valgte å trekke sitt forslag på dette punkt.

Maråk viste til at andelen til de største båtene i fjor etter flertall i Reguleringsrådet var satt til 12,8 %. Departementet satte denne prosenten ned til 12,4. Han sa videre at også denne gruppen burde ha stabilitet og at en derfor burde legge til grunn 28.100 tonn som gruppekvote. Han sa også at gruppen kunne akseptere en større periodisering hvis rammene var stabil.

Strand fremsatte forslag om avsetning på 12,4 %, altså 28.100 tonn, og i tillegg at 30 % av kvantumet ble avsatt for fiske etter 1. september.

Johansen hevdet at fartøy over 28 meter var blitt forfordelt inneværende år og pekte på at dette ikke ga grunnlag for historiske rettigheter.

Bjørklund mente at den fremkomne prosenten indikerte en historisk fordeling og at han derfor ville støtte forslaget om 12,4 %.

Benjaminson sa at resultatet av dette ville bli at gruppen uten noen form for strukturering ville få betydelig større fartøykvote enn mindre båter.

V. J. Olsen oppsummerte de to forslagene og foretok avstemning.

5 representanter (Strand, Bjørklund, Krüger, Domstein og Dahl) gikk inn for å avsette 28.100 tonn til denne gruppen.

7 representanter (Olsen, Plassa, Johansen, Bergvoll, Benjaminson, Wold og Trollvik) gikk inn for at gruppen burde ha 27.000 tonn.

2 representanter (Vaage og Eggereide) avholdt seg fra å stemme.

V. J. Olsen kunne deretter konstaterte at Reguleringsrådet var enig i å legge til grunn stigen for fartøy over 28 meter slik denne fremgikk i saksdokumentene og at det var enighet om at fartøy over 28 meter ble pålagt å avsette 20 % av fartøykvoten for fiske etter 1. september.

V. J. Olsen viste deretter til saksdokumentene og forslagene vedrørende fartøy under 28 meter.

Han refererte forslagene om videreføring av fartøykvoteordningen med en tilsvarende stige som i 1994. Han refererte også forslaget om avsetning og oppstart av konkurransefiske. Han ba deretter om synspunkt på disse forslagene.

Wold satte frem forslag om at konkurransefiske burde starte 1. oktober.

Trollvik sa at hun ikke så hensikten med konkurransekvote og at avsetningen på 10.000 tonn burde legges til fartøykvoteordningen for derved å heve de minste kvotene.

Krüger sa at han var overrasket over at Fiskeridirektøren ønsket å gå tilbake mot en ren fartøykvoteordning. Han ønsket derfor kommentarer på dette. Han sa at fartøykvoteordningen nok hadde vært positiv for mange fiskere, men at det også var et næringspolitisk mål å gjøre fiske mer attraktivt for utøveren. Det måtte være en målsetning når kvotene var på det nåværende nivå å tilstrebe et friere fiske større deler av året. Han sa dette ville premiere de mest aktive.

V. J. Olsen viste til aktivitetskravet som fremkommer i deltakerforskriften. Han sa også at i spørsmålet om større eller mindre grad av konkurranse sto politikerne fritt. Han viste også til at det i fjor var gitt politiske signaler og gjennomført konkurranse som gikk lengre enn det Reguleringsrådet hadde foreslått. Han presiserte at hans forslag prøvde å ta hensyn til rammer og betingelser for alle grupper.

Krüger hevdet at hvis Fiskeridepartementet og statsråden ønsket å videreføre linjen fra 1994 var det et problem at Reguleringsrådet diskuterte en reversering av denne utviklingen.

Wold sa at Krüger var den første innen fiskerinæringen han hadde hørt bifalle 1994-reguleringen. Han sa videre at inneværende år hadde gitt dårlig økonomi med store utgifter pr. kg fanget fisk. Det hadde vært avtaksproblemer i Finnmark og mye billig fisk for kjøper.

Krüger presiserte at han ikke bifalt systemet, men at en måtte forholde seg

til realitetene. Det var et tankekor at en ikke kunne slippe konvensjonelle redskap fritt på grunnlag av det tilgjengelige totalkvantumet. Hans poeng var derfor at diskusjonen muligens hadde feil utgangspunkt. Han spurte også om det var en forutsetning at bifangsten skulle være inkludert i kvoten.

Andreassen sa at hverken en ren fartøykvoteordning eller reguleringen fra inneværende år var ideell. De forskjellige ordningene hadde gitt mange utslag både innen fartøygruppen og innenfor industrien. Han hevdet at det i år kun i ca. en uke hadde vært avtaksproblem i Finnmark. Han sa at problemet med fartøykvoteordningen var blant annet at det ble landet for lite fisk i Finnmark og at reguleringsopplegget førte til regionale forskyvninger av råstoff.

Wold spurte om Krüger hadde akseptert at trålerne ble underlagt en maksimalkvoteordning.

Krüger svarte at trålerne var en strukturert gruppe i motsetning til konvensjonelle redskap og at det nettopp var den manglende strukturering som var et stort problem.

Benjaminson sa at Norges Fiskarlag ønsket og gå tilbake til en fartøykvoteregulering fordi den enkelte derved i større grad kunne planlegge sin egen drift. Han sa også at en var klar over at mange av fiskerne kunne tenke seg et annet og friere opplegg. Men presiserte at så lenge tilgjengeligheten var så god som nå var dette svært problematisk.

V. J. Olsen sa at han fant det betenkelig at fartøy under 28 meter skulle konkurrere fullt ut etter at det var oppnådd enighet om at både trålere og konvensjonelle fartøy over 28 meter burde ha faste kvoter.

Krüger sa at utnyttelsesprosenten innenfor fartøykvoteordningen virket relativt lav. Han spurte derfor om det ikke var mulig å legge inn overregulering.

Gullestad viste til tabellen på side 10 i saksdokumentene. Han sa videre at fartøykvoten i år hadde vært overregulert med 10 % og at dette i ettertid hadde vist seg å holde stikk. Den første konkurransekvoteordningen hadde vært kraftig overregulert. Dette hadde ført til stopp i fiske. I den andre konkurransekvoten hadde overreguleringen vært 275 %.

Han pekte videre på at kapasiteten innenfor flåtegruppen var altfor stor i forhold til tilgjengeligheten og at en overregulering måtte forholde seg til dette. Han konkluderte med at strukturpolitikken innen kystgruppen neppe burde løses ved de årlige kvotereguleringene alene.

Wold sa at den gode tilgjengeligheten var en viktig faktor ved valg av reguleringsform. Han pekte på at det totale torskefiske for konvensjonelle

redskap i 1987 bare utgjorde halvparten av det som er tilgjengelig i 1995. Dette var et signal på at situasjonen i havet er i ferd med å endre seg og at det derved vil tvinges frem en friere regulering. Han sa også at konkurranseordningen tvinger aktørene til å gå over fra andre fiskerier til torskefiske for ikke å tape i konkurransen.

Vaage pekte på at diskusjonen om struktur burde tas i forbindelse med deltakerforskriften. Dette fordi spørsmål om hvem som skulle få være med var et politisk valg. Når deltakelsen var fastlagt kunne Reguleringsrådet diskutere fordeling av rikdommen.

Trollvik sa at de minste båtene ikke hadde mulighet for å utnytte konkurransekvoten og at kvotene for disse derfor burde økes ved at en eventuelt brukte av konkurransekvoten til dette formål.

V. J. Olsen konstaterte at en justering av enhetskvoten for disse 149 båtene ikke ville ha store følger.

Williams sa at Fiskeridepartementet ønsket å fortsette en diskusjon om de forskjellige modeller, f.eks. en tredeling av reguleringen.

Wold sa at Norges Fiskarlag var avvisende til en tredeling av reguleringsmodellen.

Krüger sa at hvis fartøykvoten skulle inkludere bifangst burde det vurderes å øke konkurransekvoten til f.eks. 25.000 tonn med start 1. september.

Wold sa at alle han kjente til som driftet på fartøy under 7 meter også reiste som mannskap på større båter om vinteren. Han mente derfor at en måtte være forsiktig slik at ikke kvoten for de minste båtene ble hevet til et nivå som tvang dem til å fiske om vinteren.

Andreassen hevdet at 10.000 tonn var for lite til å skape konkurranse.

Gullestad viste til at ifølge statistikk hadde denne gruppen aldri, det vil si, siden 1977 fisket mer enn 18.000 tonn om høsten. Han begrunnet også Fiskeridirektørens valg av startdato med at fisket ikke burde åpnes før en kunne regne med at torsken var tilgjengelig. Dette for å spare fiskerne for unødige omkostninger. Når det gjaldt størrelsen på avsetningen viste han til at banklineflåten ville bli periodisert og at dette kvantum også ville komme på land i den samme perioden.

V. J. Olsen konstaterte at det var fremkommet vesentlige nye argumenter og innspill.

Williams orienterte om en modell med periodiserte maksimalkvoter for fartøygruppen under 28 meter.

Wold hevdet at årets regulering hadde gitt to tapere nemlig fiskerne som ble utsatt for reguleringen og Fiskeriministeren som konstruerte denne. Han spurte om det var departementets målsetning at næringen skulle tape et 10-talls millioner.

Krüger spurte om avsetningen på 18.000 tonn i 1994 ville bli fisket.

Gullestad svarte at kvantumet var i høyeste laget og at det var fare for at hele kvantumet ikke ville bli oppfisket på grunn av dårlig tilgjengelighet.

V. J. Olsen oppsummerte diskusjonen og refererte sitt forslag om garanterte fartøyskvoter som hovedprinsipp for fartøy under 28 meter.

Han konstaterte deretter at et enstemmig Reguleringsråd gikk inn for dette forslaget.

Han oppsummerte deretter forslagene til stige og konstaterte at det forelå to varianter av Fiskeridirektørens forslag til videreføring av stigen fra 1994.

Han foretok avstemming første over det endrete forslaget fra Trollvik til å øke kvoten for den første gruppen til 1,3 enhetskvoter altså 17,3 tonn.

2 representanter (Olsen og Trollvik) gikk inn for dette forslaget.

11 representanter (Plassa, Johansen, Strand, Bergvoll, Benjaminson, Wold, Bjørklund, Eggereide, Krüger, Domstein og Dahl) gikk inn for videreføring av stigen fra 1994.

1 representant (Vaage) avholdt seg fra å stemme.

V. J. Olsen refererte deretter forslaget om å avsette 10.000 tonn til konkurransekvotefiske etter 15. oktober.

Han viste til at det var fremkommet at kvantum og dato for start burde vurderes endret. Han viste til at Fiskeridirektørens forslag tok hensyn til erfaringene fra 1994 ved at oppstart 22. august hadde vist seg være altfor tidlig.

Han endret deretter sitt forslag til oppstart 1. oktober. Og kunne deretter konstatere enighet på dette punkt.

Krüger fremsatte deretter konkret forslag til 15.000 tonn innenfor konkurranseordningen.

Wold viste til at det høyeste historiske kvantum var 18.000 tonn og når dette fiske skulle foregå i den samme perioden som sildefiske, var 15.000 tonn et for høyt kvantum.

V. J. Olsen foretok deretter avstemming over de to forslagene.

3 representanter (Krüger, Domstein og Dahl) gikk inn for Krügers forslag.

10 representanter (Olsen, Plassa, Johansen, Strand, Bergvoll, Benjaminson, Wold, Trollvik, Bjørklund og Eggereide) gikk inn for Fiskeridirektørens forslag.

1 representant (Vaage) avsto fra å stemme.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene og forslaget om videreføring av tilsvarende bifangstordning som inneværende år, og at dette ville kreve en avsetning på minst 10.000 tonn.

Wold sa at bifangsten i prinsippet var inkludert i kvoten og foreslo derfor avsetning på 7.000 tonn til bifangst og start 1. juni.

Andreassen viste til Wolds forslag og sa at på dette grunnlag burde en eventuelt endre kvotestigen.

Benjaminson sa at han hadde problemer med å akseptere den forutsetning at de små fartøyene ikke var i stand til å disponere sin kvote hvis bifangsten ble inkludert i fartøykvoten.

V. J. Olsen viste til tidligere erfaring og sa at denne viste at de minste båtene lett falt for fristelsen til å ta hele kvoten om våren.

Wold sa at han hadde samme betenkeligheter som Fiskeridirektøren, men mente at det var riktigere å betrakte avsetningen til bifangst som en garanti hvis det oppsto et behov.

Maråk mente det ikke var mulig å drive et lovlig fiske med 40 % innblanding av torsk. Han hevdet at et bifangstfiske flyttet fiskemuligheter fra sør til nord.

Bergvoll slo fast at trålerne hadde innrettet seg bifangst inkludert i kvoten i en årrekke. Han mente derfor at det kun var et spørsmål om når man skulle starte den samme oppdragende prosess ovenfor kystflåten. Han viste også til at Norges Fiskarlag hadde vært enig i å gå inn for at bifangsten skulle være inkludert i fartøykvoten.

Johansen sa at det var riktig at landsstyret var samlet, men slo fast at i hvert fall et av fylkeslagene hadde protestert.

Krüger var enig i Wolds forslag, men mente at avsetningen burde kalles en bufferkvote.

V. J. Olsen sa at han hadde sans for denne benevnelsen.

Benjaminson sa at han hadde problemer med spranget i stigen for fartøy over og under 28 meter.

V. J. Olsen viste til at en del av fartøyene som lå oppunder grensen ville utligne forskjellen ved konkurransefiske.

Han anså det deretter nødvendig å ta en kort pause slik at partene kunne diskutere sine standpunkt.

V. J. Olsen presiserte innledningsvis etter pausen at det for maksimalkvotebåtene ikke var mulig å inkludere bifangst i kvoten. For denne gruppen måtte det derfor avsettes et kvantum til dekning av bifangst etter at maksimalkvoten var oppfisket.

Han foreslo deretter at det ble avsatt 7.000 tonn til en bufferkvote blant annet til dekning av bifangst og at en tok den endelige diskusjon om disponering av dette kvantum på mai-møtet. Han sa imidlertid at det under alle omstendigheter var nødvendig å bruke en begrenset del av kvantumet til dekning av en 10 % bifangstregel for maksimalkvotebåter etter en eventuell stopp i fisket.

Benjaminson sa at forholdet til maksimalkvotebåtene ikke hadde vært brakt inn tidligere, men at kriteriene for deres bifangst måtte avklares nå. Han foreslo at disse fartøyene som i år hadde en tillatt 10 % innblanding når det enkelte fartøys kvote eller gruppeknoten var oppfisket og at denne bifangsten fra 1. mai ble satt til 40 %.

V. J. Olsen viste til at behovet for denne bifangsten var dekket innenfor forslaget til avsatt kvantum.

Wold sa at Fiskeridirektørens forslag var akseptabelt og at eventuell bifangst for maksimalkvotebåtenen ville være ubetydelig.

Krüger sa at det foreslåtte ville innebære at en endte opp med en ren fartøykvoteordning.

Benjaminson konstaterte at dette ikke var noe nytt.

Wold sa at det nye lå i at tidspunkt for oppstart ble flyttet en måned og at dette kunne gjøres fordi maksimalkvotebåtene hadde fått bedret sin kvote.

V. J. Olsen oppsummerte deretter de to alternative forslagene.

2 representanter (Johansen og Benjaminson) gikk inn for å videreføre årets

ordning for maksimalkvotebåter slik at tillatt bifangst før 1. mai ble satt til 10 % mens bifangsten etter denne dato kunne være inntil 40 %.

V. J. Olsen oppsummerte deretter sitt endrede forslag som innebar en avsetning på 7.000 tonn til en bufferkvote blant annet for dekning av bifangst foreløpig ved at maksimalkvotebåtenes 10 % bifangst etter kvoten var tatt måtte dekkes av dette kvantum. Når det gjaldt disponering av det resterende kvantum ville dette bli tatt opp i Reguleringsrådet i mai/juni 1994.

Han kunne deretter konstatere at et enstemmig Reguleringsråd gikk inn for dette forslaget.

Trollvik ønsket følgende protokolltilførsel:

"Sametingets representant i Reguleringsrådet konstaterer at rådet ikke i tilstrekkelig grad har vært villig til å ta hensyn til Sametingets forslag til kvotefordelingene. Det vises i den forbindelse til Stortingets behandling av samiske fiskerettigheter i stortingsinnstilling nr. 50 (1992-93).

Det forutsettes at de politiske myndigheter korrigerer dette ved den endelige kvotefastsettelsen ved at:

Alle heltidsfiskere uansett båtstørrelse sikres grunnlag for en årsinntekt fra fiskeriene."

V. J. Olsen viste deretter til saksdokumentene punkt 3 - **fiske etter hyse.**

Han refererte deretter forslaget til fordeling av kvantum mellom trålerne og konvensjonelle redskap. Da det ikke fremkom andre standpunkt kunne han konstatere at et enstemmig Reguleringsråd gikk inn for dette forslaget.

V. J. Olsen viste deretter til forslagene om regulering av gruppen konvensjonelle redskap. Han refererte forslaget til maksimalkvoteordning og ba om eventuelle synspunkt.

Wold foreslo at maksimalkvoten ble satt 225 tonn.

V. J. Olsen så ikke noe problem med en maksimalkvote i denne størrelsen og han trakk derfor sitt eget forslag.

Han kunne deretter konstatere at Reguleringsrådet var enig i at maksimalkvoten burde være 225 tonn pr. fartøy.

V. J. Olsen refererte deretter forslaget til periodisering av hysefiske og kunne slå fast at Reguleringsrådet var enig i også dette.

V. J. Olsen refererte så forslaget til bifangstavsetning ved at fisket kunne stoppes når det gjensto kun 2.000 tonn og at tillatt bifangst når enten gruppeknoten eller det enkelte fartøys maksimalkvote var nådd burde settes til 20 %. Han ba om synspunkter på dette.

Wold var enig i størrelsen på avsetningen, men foreslo at tillatt prosent ble satt til 25.

V. J. Olsen trakk deretter sitt eget forslag til bifangstens størrelse og oppnådde derved enighet i Reguleringsrådet om 25 % bifangst.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene punkt 5 - **regulering av trålfiske.**

Han refererte forslaget til avsetning av 1.500 tonn torsk og 500 tonn hyse til de såkalte skalleseitrålerne.

Et samlet Reguleringsråd var enig i dette.

V. J. Olsen konstaterte da at trålknoten som følge av dette ville bli 110.040 tonn torsk og 26.800 tonn hyse.

Han refererte deretter forslaget til fordeling mellom trålerne og konstaterte at det var enighet om å benytte de differensierte faktorer som har vært lagt til grunn tidligere år.

Krüger sa at han var enig i prinsippet, men som følge av stor forskjell i fartøyenes hysefiske burde disse kvotene overreguleres.

Strand var enig med Krüger og ville henstille til Fiskeridirektøren at det ble foretatt en betydelig overregulering. Han viste til erfaringene fra inneværende år og mente at reguleringsopplegget burde innrettes slik at hyse på grunn av tilgjengelighet av større fisk ble fisket første halvår.

V. J. Olsen var enig i at det burde foretas en overregulering, men sa at denne måtte være moderat.

Krüger spurte om Fiskeridirektøren ikke i løpet av møtet kunne fremme et konkret forslag til overregulering.

V. J. Olsen svarte at spørsmål om overreguleringens størrelse var et beregningsspørsmål som det ikke kunne stemmes over. Han konstaterte deretter at Reguleringsrådet var enig i at trålernes hysefiske burde

overreguleres.

V. J. Olsen refererte deretter forslagene om full fordeling ved årets begynnelse og videreføring av ordningen med 20 % avsetning til høsten. Han konstaterte deretter at Reguleringsrådet var enig i dette.

Williams spurte om ikke økning av kvoten for rekestrålere med småstrålerkvote burde diskuteres her.

Maråk sa at han var overrasket over at Fiskeridepartementet tok opp denne type spørsmål i Reguleringsrådet. Han mente at hvis det først skulle tas opp ville det vært naturlig om det var næringen som gjorde dette.

Krüger viste til at en økning av enkeltgrupper innen trålflåten ville undergrave den struktur som forelå. Han sa også at en allerede i år hadde sett eksempel på at det ble trukket inn en ny gruppe i trålflåten.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene og punktet **andre reguleringstiltak.**

Han pekte på at avtalen med russerne var endret slik at Norge ikke lenger var forpliktet til å iverksette tiltak for å beskytte gytingen. Han sa at den opprinnelige begrunnelsen for påsestoppet dermed var borte. Han ba deretter Reguleringsrådet vurdere spørsmålet om påsestopp også i 1995.

Johansen fremsatte forslag om at det også burde være påsestopp i 1995. Han begrunnet dette med avtaksproblemer og kvalitetsforringelse som følge av overstått bruk når ikke det var påsestopp.

Krüger viste til det årlige presset for å endre påsestoppet og mente at en burde oppheve denne.

Wold foreslo at påsestoppet burde gjelde fra kvelden før Skjærtorsdag til om kvelden 2. påskedag.

Sætre pekte på at avskaffelse av påsestoppet ville gi negative effekter for Kystvaktens kostnader.

Maråk sa at hvis det ble innført påsestopp burde unntaket som tillot fiske nord for 70° 20' N og som gjaldt for trålerne og utlendingene, burde gjøres gjeldende for de større konvensjonelle fartøyene.

V. J. Olsen oppsummerte forslaget og var enig i at påsestoppet ble gjort gjeldende fra onsdag kveld til mandags kveld og at stoppen var begrunnet i kvalitetshensyn.

Han foretok deretter avstemming:

8 representanter (Olsen, Rasmussen, Johansen, Bergvoll, Benjaminson, Wold, Trollvik og Bjørklund) gikk inn for påkestopp.

5 representanter (Strand, Eggereide, Krüger, Domstein og Dahl) stemte imot.

1 representant (Vaage) avholdt seg fra å stemme.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene og oppsummerte forslaget om videreføring av reglene for fritidsfiske i 1995.

Han konstaterte deretter at Reguleringsrådet var enig i dette.

**FORSKRIFT OM ADGANG TIL Å DELTA I FISKET ETTER TORSK MED
KONVENSJONELLE REDSKAP NORD FOR 62° N I 1995.**

I medhold av §§ 6 og 8 i lov 16.juni 1972 nr. 57 om deltakelsen i fiske og § 5 i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. er det ved kgl. res. av fastsatt følgende forskrift:

KAP. I. FARTØYKVOTEORDNINGEN.

§ 1. Vilkår for deltakelse.

- a) Fartøyet må være registrert i merkeregisteret.
- b) Eier av fartøyet må være ført på blad B i fiskermantallet før 1. januar 1995.
- c) Fartøyet må i 1994 ha vært med i fartøykvoteordningen og levert minst 40 prosent av sin fartøykvote i et av årene 1993 eller 1994.

Fiskeridirektøren kan i særlige tilfeller dispensere fra kvantumskravet i bokstav c).

Dersom ikke alle vilkårene er oppfylt til enhver tid, vil retten til deltakelse falle bort.

§ 2. Dispensasjon.

Fiskeridepartementet kan dispensere fra bestemmelsen i § 1, litra b) i tilfeller hvor eier(e) ut fra distriktsmessige hensyn er gitt ervervstillatelse for et fartøy i medhold av dispensasjonsbestemmelsen i § 4 tredje ledd i lov av 16. juni 1972 nr. 57 om regulering av deltakelsen i fiske.

Fiskeridirektøren kan dispensere fra § 1, bokstav c) i tilfeller hvor eier i perioden 1987-1989 har besittet offentlig verv (stortingsrepresentant, ordfører o.l.) eller verv i en fiskeriorganisasjon, og av den grunn ikke oppfylte kvantumskravet for å delta i fartøykvoteordningen i 1990, jr. § 1 i forskrift av 08.12.1989 om adgang til å delta i fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62° 11,2' n.br. i 1990. Slik dispensasjon kan bare gis eier som har fratrudd slike verv og vedkommende må kunne dokumentere tidligere deltakelse i torskefiske med konvensjonelle redskap nord for 62° N med eget fartøy.

§ 3. Fartøykvoten.

Fiskeridepartementet fastsetter ved forskrift kvoten for fartøy som fyller vilkårene i § 1.

§ 4. Salg av fartøy.

Ved salg av fartøy som er med i fartøykvoteordningen tildeles ikke fartøykvote til ny eier.

Ved salg av fartøy innenfor samme fylke kan Fiskeridirektøren likevel tildele kvote til ny eier. Kjøper må være ført på blad B i fiskermanntallet før 1. januar 1995 og både kjøper og selger må være manntallsført i samme fylke minst 6 måneder før kjøp av fartøy. Slikt salg medfører at selgers kvote bortfaller.

Søknad om fartøykvote fra den nye eier etter denne bestemmelsen skal fremmes gjennom fiskerirettlederen på skjema fastsatt av Fiskeridirektøren.

Fiskeridirektoratet kan i særlige tilfeller dispensere fra bestemmelsen i annet ledd.

§ 5. Utskifting av fartøy.

Ved utskifting av fartøy med fartøykvote kan Fiskeridirektøren tildele eier kvote til erstatningsfartøyet. Utskiftingsfartøyet kan ikke tildeles ny fartøykvote.

Utskifting til større fartøy etter medfører ikke økt kvote.

Ved skifte til mindre fartøy skal kvoten utregnes etter erstatningsfartøyetets lengde.

Søknad om tildeling av fartøykvote etter denne bestemmelsen skal fremmes gjennom fiskerirettsleder på skjema fastsatt av Fiskeridirektøren.

Ved forlengelse av fartøy foretatt etter gis ikke økt kvote.

Utskifting og forlengelse må være innført i merkeregisteret innen, for at bestemmelsene i annet og femte ledd skal komme til anvendelse.

Fiskeridirektøren kan dispensere fra bestemmelsen i sjette ledd, dersom fartøyeier ikke kan lastes for forsinkelsen.

§ 6. Dødsfall

Når fartøyeier dør faller retten til fartøykvote bort.

Gjenlevende ektefelle eller livsarvinger som blir sittende igjen med fartøy som hadde fartøykvote kan likevel:

1. Selge fartøyet/ene. Fartøykvote kan tildeles ny eier under forutsetning av at vilkårene i deltagerforskriftens §§ 1 og 4 er oppfylt, eller
2. Registrere seg på blad B i fiskermanntallet og tildeles fartøykvote selv om manntallsføring har skjedd etter 1. januar 1995.

Andre slektninger eller arvinger etter avdøde kan gis tillatelse til å delta i fartøykvoteordningen med avdødes fartøy, dersom disse kommer i en tilsvarende livssituasjon som enke i uskiftet bo. Tillatelse kan også gis selv om registrering på blad B i manntallet har skjedd etter 1. januar 1995.

Dersom fartøyeiers dødsfall skyldes at fartøyet har forlist, kommer reglene i andre ledd nr. 2 og tredje ledd til anvendelse. Det kan gis tillatelse til utskiftning, dersom vilkårene for dette er oppfylt.

Det kan ikke tildeles fartøykvote etter avdøde uten særskilt tillatelse fra Fiskeridirektøren.

§ 7. Ervervstillatelse.

Ved eierskifte, utskifting og ombygging, herunder forlengelse, av fartøy med lengste lengde på 15,68 m (50 fot) og over, må det være gitt tillatelse i henhold til lov av 16. juni 1972 nr. 57 om regulering av deltagelsen i fisket, for at tillatelse til deltagelse i fartøykvoteordningen kan gis.

§ 8. Overføring av kvote til leid fartøy.

Kvota som er tildelt det enkelte fartøy som er med i fartøykvoteordningen, kan med unntak av de tilfeller som fremgår av § 5 i denne forskrift ikke overføres til annet fartøy, men må fiskes og leveres av fartøy som er tildelt kvoten.

Fiskeridirektøren kan ved forlis og havari som antas å ville medføre at fartøy som nevnt i første ledd ikke vil kunne ta sin tildelte fartøykvote, dispensere fra forbudet i første ledd.

§ 9. Rekruttering.

Fiskeridepartementet kan ved forskrift gi nærmere bestemmelser om tildeling av tillatelse til å delta i fartøykvoteordningen i 1994 til eiere av fartøy som ikke oppfyller vilkårene i § 1.

KAP. II. MAKSIMALKVOTEORDNINGEN.

§ 10. Vilkår for deltakelse.

Fartøy som ikke oppfyller vilkårene under § 1 vil kunne delta i en maksimalkvoteordning innenfor en nærmere avsatt gruppekvote.

Eiere av fartøy som nevnt i første ledd må være innført i fiskermantallet før 1. januar 1995.

Fartøy som skal delta må være innført i merkeregisteret før 1. januar 1995 og være egnet og utrustet for torskefiske.

Fartøy med ringnottillatelse etter forskrift av 2. mars 1979 om adgangen til å delta i fisket med ringnot, har ikke anledning til å delta etter denne bestemmelsen.

Eiere av fartøy som deltar i fartøykvoteordningen, har ikke rett til å fiske maksimalkvote med annet fartøy. Slikt fartøy har heller ikke adgang til å delta i fiske med andre hovedsmenn.

Fiskeridepartementet fastsetter ved forskrift nærmere regler for maksimalkvoteordningen etter denne paragraf.

§ 11. Godkjenning.

Fartøy må ha særskilt godkjenning fra Fiskeridirektoratet som viser at vilkårene i § 10 tredje ledd er oppfylt. Fiskeridirektøren kan gi nærmere bestemmelser om fremstilling for kontroll.

§ 12. Utskifting av fartøy.

Fiskeridirektøren kan tillate utskifting av fartøy i maksimalkvoteordningen.

Forlengelse av fartøy som er foretatt etter gir ikke grunnlag for økt kvote.

§ 5 sjette ledd får tilsvarende anvendelse.

Søknad om utskifting etter denne bestemmelsen skal fremmes gjennom fiskerirettleder på skjema fastsatt av Fiskeridirektøren.

KAP. III. FELLESBESTEMMELSER.

§ 13. Endret eiersammensetning.

Endring av eiersammensetningen til et fartøy som kan delta i torskefiske i henhold til forskriftens § 1, foretatt etter gir ikke adgang til å fiske maksimalkvote etter § 10 i denne forskrift, jfr. forskriftens § 10 femte ledd.

§ 14. Manglende trygdeinnbetaling.

Eier av fartøy som blir slettet av fiskermanntallet på grunn av manglende trygdeinnbetaling, jfr. § 1 annet ledd i lov av 28. juni om pensjonstrygd for fiskere, mister retten til å delta i fiske etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62° N.

Ved senere innbetaling av premie og derved gjenopptakelse i fiskermanntallet, kan eier av fartøy ved melding til Fiskeridirektøren, delta i fiske med virkning fra ny manntallsføring.

Melding må sendes via fiskerirettleder.

§ 15. Bemyndigelse.

Fiskeridepartementet kan oppheve eller endre denne forskrift.

§ 16. Straffebestemmelse.

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelsene i denne forskrift eller medvirker hertil, straffes i henhold til § 11 i lov av 16. juni 1972 nr. 57 om regulering av deltakelsen i fisket og § 53 i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v.

§ 17. Ikrafttredelse.

Denne forskrift trer i kraft straks og gjelder til 31. desember 1995. Forskrift nr. om adgang til å delta i fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 1994 oppheves med virkning fra 1. januar 1995.

Fiskeridepartementet

Fiskeridirektoratet

20. oktober, 1994

C:\winword\bun\bjub-003
Ark.,
JBJ/-

RESSURSFORVALTNING OG PRINSIPPER FOR REGULERING AV FISKERESSURSER.

Landsmøtet i Norges Fiskarlag ble avviklet i tidsrommet 7.-10. oktober 1994 og i sak 11 «Ressursforvaltning og prinsipper for regulering av fiskeressurser» ble følgende vedtak fattet:

- «1. Landsmøtet understreker at ressursforvaltningen må ha som hensikt å gi et optimalt langtidsutbytte av de fornybare ressursene slik at de fortsatt kan danne grunnlag for bosetting og sysselsetting på kysten. Både myndighetene og næringen har ansvar for å forvalte ressursene med forsiktighet.
2. Landsmøtet ser det som en forutsetning for en optimal ressursutnyttelse at Norge har en differensiert flåte. Dette gir grunnlag for en samfunnsøkonomisk riktig måte å utnytte fiskeressursene på.
3. Landsmøtet viser til at i de distriktpolitiske, sysselsettingsmessige og økonomiske mål som tidligere har vært trukket opp av Norges Fiskarlag, bl.a. i Landsmøtevedtak, er behovet for en ressurstilpasset flåte understreket.
4. Landsmøtet mener det er viktig å legge vekt på å oppnå størst mulig stabilitet og forutsigbarhet i rammebetingelsene som vedrører flåtens kvoter og fiskemuligheter. Dette gir den enkelte næringsutøver mulighet til å foreta en mer langsiktig planlegging, noe som igjen vil være av avgjørende betydning for fiskernes og flåtens framtidige økonomi. Landsmøtet går derfor inn for at en fortsatt legger opp til en langsiktig fordeling av ressursene mellom flåtegrupper. Fordelingen bør stå fast i en syvårsperiode (1995 - 2001) både i torske- og sildesektoren.

Ved fastsettelse av den langsiktige kvotefordelingen mellom gruppene har Landsmøtet vurdert flere hensyn, herunder strukturhensyn, sysselsettings- og bosettingshensyn, biologiske hensyn og hensynet til gruppenes tidligere fangst og kvoter. I tillegg har man sett fordelingen i sammenheng med driftsgrunnlaget til de enkelte grupper.

5. PELAGISK SEKTOR:

Når det gjelder lodde i Barentshavet og sild sør for 62°N går Landsmøtet inn for å videreføre gjeldende gruppeinndeling og fordelingsnøkler i den nye perioden, slik det framkommer i Landsstyrevedtak 104/91. Landsmøtet mener videre at den norske loddekvoten ved Jan Mayen i sin helhet bør gå til den konsesjonsbelagte ringnotflåten, slik etablert praksis har vært.

Norsk vårgytende sild

Landsmøtet går inn for at tidligere gruppeinndeling videreføres med følgende endringer:

- trålere under 27,5 meter (90 fot) som var påmeldt i et av årene 1992-93 eller har deltatt i 1994 i fisket etter norsk vårgytende sild, innlemmes i kystgruppen, og kan fiske sine kvoter med trål. Disse fartøyene gis en lavere maksimalkvote enn notfartøy av tilsvarende størrelse, jfr.

loddereguleringsmodellen fra 1991. Når særlige grunner tilsier det, må det gis dispensasjon fra deltagelseskriteriene.

- Deltakelse innenfor trålgruppens kvoteavsetning omfatter bare trålere over 27,5 meter (90 fot) som har vært påmeldt eller deltatt i fisket etter norsk vårgytende sild ett av årene 1992-1994.

- Landsmøtet mener at det også er grunnlag for å gi ringnotfartøyer anledning til å benytte trål i fisket etter norsk vårgytende sild, slik tilfellet er for nordsjøsild, makrell og lodde, jfr. § 10-1 i trålforskriften. Det forutsettes imidlertid at trålredskap ikke må kunne benyttes i fjorder eller nære kystfarvann.

For kvoter inntil 250.000 tonn går Landsmøtet inn for å videreføre fordelingen mellom gruppene i samsvar med Landsstyrevedtak 104/91.

Landsmøtet viser til at det tidligere ikke er fastlagt en langsiktig fordeling for kvoter over 250.000 tonn. Landsmøtet går inn for følgende fordeling:

- For totalkvoter over 250.000 tonn utvikles gruppens andeler lineært til ved en totalkvote på 500.000 tonn å fordeles med 38% til kyst, 54% til ringnot og 8% til trål.
- For totalkvoter over 500.000 tonn utvikles gruppens andeler lineært til ved en totalkvote på 750.000 tonn å fordeles med 32% til kyst, 59% til ringnot og 9% til trål.
- Landsmøtet ber Landsstyret utarbeide klare retningslinjer for å begrense økt deltakelse i kystgruppen i fisket etter norsk vårgytende sild.

Makrell

Landsmøtet går inn for følgende fordeling:

- Det avsettes et kvantum på 20.000 tonn til kystgruppen under 70 fot.

Fartøyene innad i kystgruppen som driver med dorg, harpe og garn, samt de tradisjonelle kystnotfartøyene gis en stipulert kvote som inngår som en del av kystgruppens kvote, men fisket for denne gruppen stoppes ikke.

Landsmøtet ber Landsstyret utarbeide klare retningslinjer for å begrense økt deltakelse i kystnotgruppen under 70 fot.

- Trålgruppens andel settes til 2%. For kvoter utover 300.000 tonn settes andelen til 3%.
- Det resterende kvantum tilfaller konsesjonspliktige ringnotfartøy og fartøy mellom 70-90 fot med rett til deltakelse.

6. TORSKESEKTOREN

Torsk nord for 62°N

Landsmøtet går inn for at følgende fordelingsnøkkel legges til grunn for fordelingen av torsk mellom de to gruppene.

- For totalkvoter inntil 130.000 tonn fordeles kvoten med 28 prosent til trål og 75 prosent til konvensjonelle redskaper.
- For totalkvoter over 130.000 tonn utvikles gruppens andeler lineært til ved en totalkvote på 330.000 tonn eller mer å fordeles med 33 prosent til trål og 67 prosent til konvensjonelle redskaper.

Hyse nord for 62°N

Landsmøtet går inn for at kvoten fordeles med 39 prosent til trål og 61 prosent til konvensjonelle redskaper.

Sei nord for 62°N

Landsmøtet går inn for å videreføre gjeldende gruppeinndeling med følgende inndeling:

- Av totalkvoten avsettes et stipulert kvantum til konvensjonelle redskaper på 35.000 tonn.

- Det avsettes videre et bufferkvote på 20.000 tonn til fordeling mellom trålgruppen og notgruppen. Denne kvoten refordes tidligst mulig etter 15. august.

Landsmøtet går inn for at resterende kvantum fordeles med 50 prosent til trålgruppen og 50 prosent til notgruppen.

7. Reguleringsprinsipper for den konvensjonelle flåten

Landsmøtet viser til vedtak i Landsmøtesak 10a/92 hvor det i punkt 12 heter:

"Norges Fiskarlag er enig i at dagens fartøykvotesystem i torskefisket har flere skjevheter. Ordningen har imidlertid også sine positive sider, spesielt i sesonger hvor en friere konkurranse ville kunne føre til prispress og mindre aktpågivenhet med hensyn til råstoffkvalitet. En gradvis overgang fra fartøykvoteordningen må ta tilstrekkelig hensyn til dette."

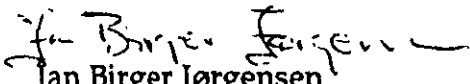
Landsmøtet erkjenner at overgangen til et friere fiske, med større innslag av maksimalkvoteregulering, for den konvensjonelle flåten ikke har svart til de forventninger man hadde til et slikt reguleringsopplegg. Landsmøtet mener derfor at framtidige reguleringsopplegg i det konvensjonelle fisket etter torsk må baseres på at den enkelte fisker gis større mulighet til å planlegge sin egen drift.

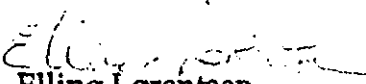
Når det gjelder bifangst, må denne beregnes for hele uker.

8. Det må tillates et overfiske av tildelte kvoter med inntil 5 prosent, begrenset oppad til 10 tonn. Overfisket kvantum belastes fartøyets fartøykvote neste år.»

Med hilsen

NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi: Fylkesfiskarlag
Gruppeorganisasjoner

Norges Fiskarlag

Plr-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord: 73 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Telefax: 73 53 47 42

10.000 tonn til et maksimalkvoteregulert fiske etter 1. oktober og ut året for fartøy med fartøykvoter.

3. Fartøykvotene.

Fartøykvotene fordeles etter følgende enhetskvotestige og på samtlige fartøystørrelser:

Fartøylengde	Enhetskvote	Fartøykvote
Under 7 m	1.0	14.6
7 - 7.9 m	1.5	21.8
8 - 8.9 m	1.8	26.2
9 - 9.9 m	2.1	30.6
10 - 10.9 m	2.7	39.3
11 - 11.9 m	3.8	55.3
12 - 12.9 m	4.6	66.9
13 - 13.9 m	5.9	85.9
14 - 14.9 m	7.0	101.9
15 - 15.9 m	8.1	117.9
16 - 16.9 m	9.1	132.4
17 - 17.9 m	10.1	147.0
18 - 18.9 m	11.1	161.6
19 - 19.9 m	12.0	174.6
20 - 20.9 m	12.8	186.3
21 - 21.9 m	13.5	196.5
22 - 22.9 m	14.1	205.2
23 - 23.9 m	14.7	213.9
24 - 24.9 m	15.2	221.2
25 - 25.9 m	15.7	228.5
26 - 26.9 m	16.2	235.8
27 - 27.9 m	16.7	243.1
28 - 28.9 m	19.1	278.0
29 - 29.9 m	19.6	285.3
30 - 30.9 m	20.1	295.5
31 - 31.9 m	20.6	299.8
32 - 32.9 m	21.1	307.1
33 - 33.9 m	21.6	314.4
34 m og over	22.1	321.6

4. Fordeling av maksimalkvoter.

Norges Fiskarlag tilrår at det avsettes 21.000 tonn til et maksimalkvoteregulert fiske for fartøy som ikke innehar fartøykvote, og at maksimalkvotene differensieres etter følgende stige:

Fartøylengde	Kvote
Under 6.0 m	8 tonn
6 - 7.9 m	11 tonn
8 - 9.9 m	16 tonn
10 - 14.9 m	18 tonn
15 m og over	20 tonn

5. Bifangst.

Til dekning av bifangst for fartøy innenfor maksimalkvoteordningen avsettes det 3.000 tonn.

Norges Fiskarlag

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord: 73 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Telefax: 73 53 47 42

Det gis anledning til å ha inntil 10% innblanding av torsk ved landing i fisket etter andre fiskeslag fram til 1. mai 1995, og 40% fra og med 1. mai 1995 når tildelte maksimalkvoter er tatt. Norges Fiskarlag vil be om at innblandingen avregnes pr. uke, jfr. Landsmøtevedtak 11/94.

6. Norges Fiskarlag vil følge utviklingen i fisket nøye og vil ta opp spørsmålet om refordeling dersom utviklingen i fisket tilsier dette."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Eiling Lorentsen

Kopi: Fylkesfiskarlag
Gruppeorganisasjoner

Norges Fiskarlag

AD/LD/11
44

Fiskeridepartementet

Fiskeridirektoratet

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord: 73 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Telefax: 73 53 47 42

FISKERIDIREKTORATET

09. DES 94

08.12.1994

J-nr. 1789/94

SAKSNR.	DOK.NR.	Ark.
5081/94	2	EL/-
U.S. 2		

T E L E F A X

REGULERING AV FISKET ETTER HYSE NORD FOR 62° N I 1995.

Norges Fiskarlag behandlet på landsstyremøtet 7. desember 1994 "Regulering av fisket etter hyse nord for 62° N i 1995" og fattet følgende vedtak:

1. Norges Fiskarlag viser til at Norge etter forhandlingene med Russland har en kvote på 70.000 tonn hyse, inklusive kysthyse, for 1995.

Norges Fiskarlag tilrår at denne fordeles i henhold til den langsiktige fordelingsnøkkelen som ble vedtatt på Landsmøtet i 1994 under sak 11/94.

Dette gir en gruppekvote til konvensjonelle redskaper på 42.700 tonn og til trålergruppen en kvote på 27.300 tonn.
2. Norges Fiskarlag vil tilrå at det av trålernes gruppekvote avsettes et kvantum på 500 tonn til dekning av bifangst av hyse for fartøy med Nordsjø-/industri-tråltillatelse og som fisker sei i området mellom 62° og 65° N.
3. Når det gjelder fartøyer som fisker med konvensjonelle redskaper vil Norges Fiskarlag tilrå at hvert fartøy i 1995 kan fiske innenfor en maksimalkvote på 225 tonn.
4. Norges Fiskarlag vil tilrå at gruppekvoten for konvensjonelle redskaper periodiseres med 25.600 tonn fra årets begynnelse og fram til og med 2. juli og 17.100 tonn fra og med 3. juli og ut året.
5. Dersom tildelte maksimalkvote blir oppfisket, må det gis anledning til å ha inntil 25% innblanding av hyse ved fiske etter andre fiskeslag, regnet ved landing eller pr. uke.

Norges Fiskarlag

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord: 73 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Telefax: 73 53 47 42

6. Norges Fiskarlag vil tilrå at Fiskeridirektøren gis myndighet til i samråd med Norges Fiskarlag å foreta endringer i reguleringsopplegget dersom utviklingen i fisket skulle tilsi dette."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen
Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen
Elling Lorentsen

Kopi: Fylkesfiskarlag
Gruppeorganisasjoner

NORSK SJØMANNFORBUND

Hovedkontor

U.B.

Vår ref.: Sak 655.42
OB/te

Oslo, 29. november 1994

Fiskeridepartementet
Postboks 8118 Dep
0032 OSLO

Fiskeridirektoratet
v/Fiskeridirektøren
Postboks 185
5002 BERGEN

REGULERING AV NORSK ARKTISK TORSK FOR 1995

Norsk Sjømannsforbund viser til tidligere beslutninger om trålernes historiske andel av fiske etter norsk-arktisk torsk.

Norsk Sjømannsforbunds prinsipielle standpunkt er fortsatt at fordelingen må skje etter historisk andel slik at en ikke forrykker forholdet mellom gruppene.

Dersom en skal oppnå en relativ stabilitet må en i fortsettelsen legge vekt på det fordelingsforhold som har funnet sted de senere år.

Fiskeriutvalget i Norsk Sjømannsforbund behandlet saken i møte den 21. og 22. november 1994 og fastholder i prinsippet tidligere beslutninger om trålernes andel av torskekvoten.

Fiskeriutvalget viser imidlertid til LO's brev av 15.10.1994 til Fiskeridepartementet hvor det pekes på viktigheten at man har forutsigbarhet i hvor store kvoter de enkelte fartøygrupper får ved tildeling av årlige kvoter.

På denne bakgrunn ber LO om at trålstigen videreføres i sin nåværende form.

Fiskeriutvalget i Norsk Sjømannsforbund slutter seg til LO's behandling av saken og foreslår:

"Trålstigen videreføres i sin nåværende form".

"Trålernes andel av torskekvotene for 1995 fastsettes til 35 %".

Med hilsen
NORSK SJØMANNFORBUND

Olav Bjørklund

Olav Bjørklund

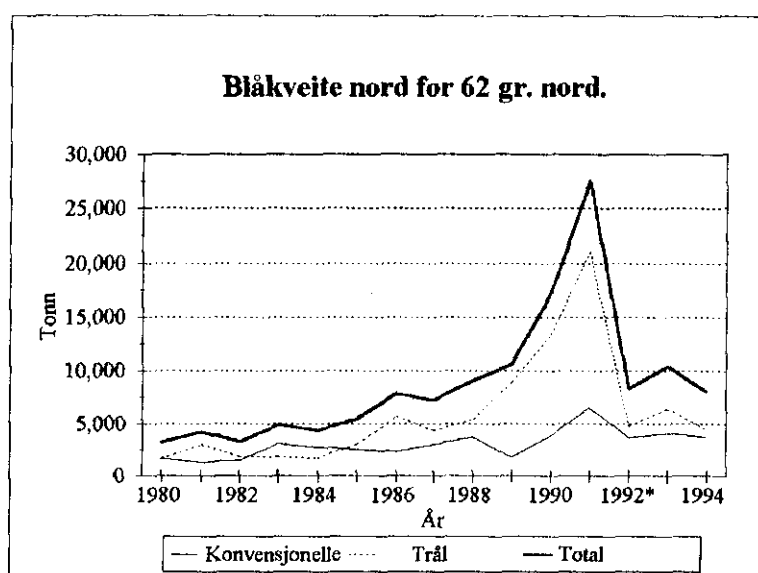
saksbehandler: Olav Bjørklund

REGULERING AV FISKE ETTER BLÅKVEITE NORD FOR 62° N I 1995.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

"1. FISKET I 1994.

Figuren nedenfor viser utviklingen i det norske fisket etter blåkveite fra 1980 til og med 1994. Figuren viser utviklingen i trålfisket, fisket med konvensjonelle redskaper og totalfangst.

Gjennom første halvdel av 1980-årene økte fangstene av blåkveite fra ca. 2.500 til vel 5.000 tonn i 1985. Fra 1987 økte imidlertid fangsten sterkt fram til 1991 da det norske fangstutbyttet ble nesten 27.600 tonn. Denne økningen skyldes særlig en sterk ekspansjon i trålernes fiske etter blåkveite, men også konvensjonelle redskaper hadde et toppår i 1991. Selv om det totale uttaket av blåkveite i årene etter 1991 er blitt betydelig redusert, ble det til tross for strenge reguleringer fisket mer i både 1992 og 1993 enn hva ACFM hadde tilrådd. For 1994 ser det imidlertid ut til at reguleringene har redusert fisket såpass at fiskedødligheten ikke vil overstige ACFM's anbefaling ($F < 0.1$).

Bare et avgrenset norsk kystfiske med konvensjonelle redskap har vært tillatt som et direkte fiske; denne begrensningen er nedfelt i pkt 7.1. i kvoteavtalen for 1994 mellom Russland og Norge.

Det direkte kystfisket har vært avgrenset i tid, område og fartøystørrelse:

- bare fartøy under 27,5 meter lengste lengde som fisker med konvensjonelle redskap, har kunne deltatt i det direkte fisket.
- forbud mot et direkte fiske i perioden 01.01 - 30.04.
- forbud mot direkte fiske nord for 71°30' nordlig breidde.
- gruppekvote på 2.500 tonn
- fartøy under 15 meter kan fiske inntil 30 tonn pr. fartøy, fartøy mellom 15 og 20 meter kan fiske inntil 40 tonn, og fartøy over 20 meter kan fiske inntil 45 tonn.

I løpet av 1994 ble reguleringene av blåkveitefisket ytterligere strammet inn ved at tillatt bifangst av blåkveite i fisket etter andre fiskeslag ble redusert fra 10 til 5% blåkveite i vekt av de enkelte fangster og av landet fangst. Pr. 01.11.94 er det sluttseddelført ca. 7.125 tonn i det norske fisket. Dette er ca. 1.500 tonn mindre enn i 1993. Prognosen for det norske fisket i 1994 er anslått til 8.500 tonn inklusive forskningsfangst. Det utenlandske fisket er anslått til å utgjøre ca. 200 tonn, slik at prognosen for totaluttaket av blåkveite nord for 62° nord i 1994 blir dermed ca. 8.700 tonn.

Det direkte fisket med konvensjonelle redskap ble stoppet 3.07.94. Tabellvedlegget viser utviklingen i fisket fordelt på uker i den perioden det var åpnet for et direkte fiske etter blåkveite med konvensjonelle redskaper.

Tabellen nedenfor viser oppfisket kvantum pr. 01.11.94 fordelt på trålere og konvensjonelle fartøy over og under 27,5 meter største lengde.

Fartøygruppe	Fangst (tonn)
Konvensjonelle	3.755
Herav:	
- under 27,5 m	2.875
- over 27,5 m	880
Trål	3.370
Totalt	7.125

Bifangst av blåkveite i trålfisket etter andre fiskeslag og forskningsfangsten, utgjør nesten halvparten av totalkvantumet. Av totalfangsten utgjør forskningsfangsten ca. 1.100 tonn. Konvensjonelle fartøy uten rett til deltakelse i det direkte fisket har fisket en god del ca. 880 tonn pr. 1.11.94. Årsfangsten for konvensjonelle fartøy under 27,5 meter vil også ligge i overkant av gjennomsnittsfangsten i perioden 1985-90.

2. DEN BIOLOGISKE SITUASJONEN I 1995.

ACFM, den rådgivende komiteen i ICES, regner gytebestanden for å være utenfor sikre biologiske grenser og totalbestanden er på et historisk lavmål. I tillegg er det tegn på at rekrutteringen i 1991 og 1992 var svært dårlig. Den biologiske situasjonen er derfor meget utrygg. ACFM tilrår derfor at det ikke fiskes blåkveite i 1995. For utfyllende informasjon om den biologiske situasjonen viser en til den vedlagte anbefalingen fra ACFM -møtet i november.

3. RAMMEVILKÅR I KVOTEAVTALEN MED RUSSLAND FOR 1995.

I punkt 7.1. i kvoteprotokollen for 1995 i avtalen mellom Russland og Norge er det i tillegg til formuleringene i avtalene fra de to siste årene, gitt et skjerpene tillegg (i kursiv):

"Den norske part opplyste at, med unntak for et begrenset kystfiske med konvensjonelle redskap, vil det i områder under norsk fiskerijurisdiksjon i 1995 bli et forbud mot et direkte fiske etter blåkveite. Den norske part opplyste at omfanget av kystfisket vil bli holdt innenfor rammen av det dette fisket

tradisjonelt har utgjort. Det vil bli tillatt en bifangst av blåkveite på inntil 5% av den samlede vekt i hver enkelt fangst i fiske etter reker og i fiske etter andre fiskeslag."

Følgelig vil alt direkte fiske utenom det som kan defineres som et avgrenset kystfiske være forbudt, og i tillegg er bifangsten av blåkveite begrenset til 5%. Avtalen gir som i de to siste årene adgang til et avgrenset norsk kystfiske.

4. REGULERING AV KYSTFISKET I 1995.

På grunn av den alvorlige biologiske situasjonen vil Fiskeridirektøren videreføre fjorårets reguleringer når det gjelder blåkveite.

4.1. Fartøygruppe og fartøystørrelse

Fiskeridirektøren foreslår derfor at:

bare fartøy under 27,5 m kan få delta i det direkte kystfiske etter blåkveite med konvensjonelle redskap i 1995.

4.2. Kvote for kystfisket.

I protokollen mellom Russland og Norge står det at "Den norske part opplyste at omfanget av kystfisket vil bli holdt innenfor rammen av det dette tradisjonelle kystfisket har utgjort". I tråd med reguleringene i de to foregående år betyr dette at kvoten begrenses til maksimalt 2.500 tonn. Etter at kystfisket er stoppet tillates en bifangst på 5% blåkveite i fisket etter andre fiskeslag.

Fiskeridirektøren foreslår at det blir fastsatt en totalkvote på 2.500 tonn for det direkte kystfisket med konvensjonelle redskap. Etter en eventuell stopp i fisket, kan fartøy som fisker med konvensjonelle redskap ha inntil 5 % bifangst av blåkveite i fiske etter andre fiskeslag.

4.3. Maksimalkvote

For 1994 fastsatte Fiskeridepartementet maksimalkvoter differensiert etter lengde, og fisket i år tyder på at dette i en viss grad har bidratt til å begrense fisket i tillegg til at det har hatt en fordelings effekt.

Fiskeridirektøren foreslår derfor at:

- fartøy under 15 meter kan fiske inntil 30 tonn,
- fartøy mellom 15 og 20 meter kan fiske inntil 40 tonn og
- fartøy over 20 meter kan fiske inntil 45 tonn.

4.4. Tidsavgrensning

For å oppfylle intensjonen i avtalen med Russland mener Fiskeridirektøren at det som i inneværende år er nødvendig å avgrense fisket i tid. Å holde fisket stengt senhøstes og tidlig vinter vil medføre en sterk begrensning av fisket i gyteperioden. Imidlertid viser erfaringene fra de to siste årene at det direkte kystfisket vil være avsluttet i løpet av sommeren slik at det ikke er behov for en særskilt stenging av fisket om høsten.

Fiskeridirektøren foreslår derfor at alt direkte fiske blir forbudt i tidsperiodene 01.01-30.04. I denne perioden gjelder bifangstreguleringen i kvoteavtalen for alle fartøy, og bifangstreguleringen gjelder også etter at det direkte kystfisket er stoppet.

4.5. Områdeavgrensning.

I 1993 og 1994 har alt direkte fiske nord for 71°30'N vært forbudt. Denne nordlige grensen ble innført i 1992, fordi det direkte fisket skal være et kystfiske og dermed skal forgå i relativt kystnære farvann.

Uten en slik avgrensning vil fisket være klart i strid med formuleringene i avtalen med Russland. Etter Fiskeridirektøren sitt syn er det derfor nødvendig å sette ei nordlig grense, og ved å sette grensa på 71°30'N blir ikke de tradisjonelle blåkveitefeltene utenfor kysten av Finnmark ekskludert. Dessuten vil alle feltene sørover langs eggakanten være innenfor rekkevidde for tradisjonelle kystfartøy. En grense ved en nordligere breddegrad, - f.eks ved 72°N, som er ca. 50 nautiske mil nord for det nordligste punktet på grunnlinjen på finnmarkskysten, kan etter Fiskeridirektørens oppfatning vanskelig karakteriseres som et kystfiske.

Fiskeridirektøren foreslår at det blir forbudt å drive et direkte kystfiske nord for 71°30'N.

4.6. Andre reguleringsregler.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som skal delta må stå i merkeregisteret og at eier/hovedsmann ombord må stå på blad B i fiskarmanntalet.

5. BIFANGST AV BLÅKVEITE I FISKET ETTER ANDRE ARTER.

Reduksjonen av tillatt bifangst av blåkveite fra 10 til 5% 26.07.94 skapte betydelige problemer for trålfisket og i en viss grad for linefisket etter brosme og lange. Dette gjelder særlig trålfiske etter snabeluer som foregår på tildels samme dybde som blåkveite og tidvis med stor innblanding av blåkveite. Problemet forekommer særlig i eggakanten fra Røsttunga (ca. 67° 30'N) til Tromsøflaket (72°N), - spesielt i perioden fra februar - april da fisket etter snabeluer er best. En bifangstprosent på 5% kan også skape problemer for trålfisket i andre fiskerier når blåkveita trekker inn på grunnere vann. Et forbud mot et fiske på større dyp vil derfor heller ikke være en løsning på årsbasis.

Fiskeridirektøren har forståelse for at regelen om 5% bifangst av blåkveite i det enkelte hal i visse perioder og områder vanskeliggjør den praktiske avviklingen av fisket, spesielt gjelder dette trålfisket etter snabeluer. Det har vært avholdt flere møter mellom næringen og Fiskeridirektoratet om ovennevnte sak for å finne praktiske løsninger på bifangstproblemet for blåkveite.

Fiskeridirektøren vil gi en nærmere orientering om dette spørsmålet på møtet."

V. J. Olsen viste til saksdokumentene å ba om synspunkt på disse.

Maråk sa at Havforskningsinstituttet måtte starte undersøkelser av nye blåkveitefelt, og at dette måtte prioriteres. Han viste til at det inneværende år hadde vært gjennomført tokt i Irmingerhavet.

Wold sa at det var stor misnøye med at det var tatt så mye som 400 tonn blåkveite i forbindelse med utprøving av rist. Han reiste spørsmål om det var behov for dette.

V. J. Olsen sa at han her og nå ikke kunne svare for behovet når det gjaldt utprøving av rist.

Vaage viste til at Havforskningsinstituttets aktivitet i Irmingerhavet var en del av våre internasjonale forpliktelser. Når det gjaldt 1995 var det alltid aktuelt med tokt for å kartlegge bestanden, men omfanget av disse innebar en prioritering på bakgrunn av begrensede ressurser.

Maråk mente at prioriteringen burde gjenspeile den økonomiske betydningen av fiske. Han viste til at de store båtene hadde tatt belastningen i redusert blåkveitefiske, mens de mindre fartøyene fisket mer blåkveite enn noen sinne.

V. J. Olsen viste deretter til forslaget om deltakelsen i et begrenset kystfiske og refererte dette.

Maråk spurte om ikke grensen kunne settes til 28 meter.

V. J. Olsen var enig i at på bakgrunn av de øvrige forslag var dette den riktige grensen.

Han endret derfor sitt forslag.

Han konstaterte at Reguleringsrådet var enig i det endrede forslaget.

V. J. Olsen refererte deretter forslaget om om avsette 2.500 tonn til det begrensede kystfiske. Han ba deretter om synspunkt på dette.

Wold foreslo at det ble avsatt 3.000 tonn.

V. J. Olsen sa at han hadde problemer med å gå inn for denne økningen.

Han foretok deretter avstemming over de to forslagene:

8 representanter (Johansen, Strand, Bergvoll, Benjaminson, Wold, Krüger, Domstein og Dahl) gikk inn Wolds forslag.

5 representanter (Olsen, Rasmussen, Trollvik, Bjørklund og Eggereide) gikk inn for Fiskeridirektørens forslag.

1 representant (Vaage) avholdt seg fra å stemme.

V. J. Olsen refererte deretter forslaget til stige og maksimalkvotestørrelse for de deltakende fartøy.

Han konstaterte deretter at Reguleringsrådet var enig i dette.

V. J. Olsen refererte så forslaget til start i fisket 1. mai.

Wold foreslo start 1. juni.

V. J. Olsen endret sitt forslag og kunne deretter slå fast at Reguleringsrådet var enig i at fisket burde starte 1. juni.

V. J. Olsen viste deretter til forslaget om nordlig grense for fiske etter blåkveite.

Wold foreslo at denne ble satt til 72° 30' N.

V. J. Olsen viste til at denne diskusjonen var gjennomført i Reguleringsrådet før jul i fjor og foretok deretter avstemming over de to forslagene:

4 representanter (Johansen, Bergvoll, Benjaminson og Wold) gikk inn for Wolds forslag.

8 representanter (Olsen, Rasmussen, Strand, Bjørklund, Eggereide, Krüger, Domstein og Dahl) gikk inn for Fiskeridirektørens forslag.

2 representanter (Vaage og Trollvik) avhold seg fra å stemme.

V. J. Olsen refererte deretter forslaget om krav til merkeregistrering og mantallsføring ved deltakelsen i blåveitefiske.

Et enstemmig Reguleringsråd gikk inn for dette forslaget.

V. J. Olsen viste deretter til saksdokumentene punkt 5 og ba Wåge orientere om dette.

Wåge sa at det i november hadde vært avholdt to møter med næringen. Regelen for bifangst av blåveite ved fiske etter andre fiskeslag var i dag 5 % i det enkelte hal og av landet fangst. Næringen ønsket en bifangstregel som kun forholdt seg til landet fangst.

Fiskeridirektoratets utgangspunkt var at det her var snakk om å gi regler for uungåelig bifangst, ikke å gi fartøyene en kvote som ville avhenge av hvor mye det ble fisket av andre fiskeslag. De avholdte møtene og rammene for blåveitefiske slik disse fremstod i avtalen med Russland hadde medført at en måtte holde seg til 5 % innblanding. Fiskeridirektøren ville imidlertid ovenfor Fiskeridepartementet fremme forslag om at det i uerfiske, hvor problemet var spesielt stort, ble tillatt en høyere bifangst f.eks. 15 %, dog slik at den totale bifangst av blåveite ikke oversteg 5 %.

V. J. Olsen presiserte at dette punktet ikke skulle diskuteres i Reguleringsrådet.

Strand sa at det foreslåtte ville medføre store problem til våren og han hevdet at beskatningen ville bli flyttet til mindre fisk.

Maråk var enig med Strand og sa at Fiskeridirektoratets forslag ikke løste næringens problem når forslaget var begrenset til ved fiske etter uer.

VEDLEGG

Tabell 1
Blåkveitefisket med konvensjonelle redskap
inklusive bifangst i annet fiskeri. Ukefangster
i tonn rund vekt. 1992 - 1994.

UKE	1992	1993	1994
16	16.1	32.7	5.4
17	35.9	33.4	2.4
18	40.2	114.2	166.9
19	91.6	152.1	248.0
20	90.2	264.2	323.5
21	171.2	338.4	414.9
22	86.9	279.2	335.1
23	260.6	271.6	308.6
24	248.8	357.0	267.8
25	264.7	393.3	320.7
26	282.5	359.6	368.0
27	373.0	168.7	201.3
28	290.5	286.6	31.3

VEDLEGG**TABELL 2.****BLÅKVEITE NORD FOR 62 GR. NORD 1980 - 1994.
FORDELT PÅ REDSKAP. TONN RUND VEKT.**

År	Garn	Line	Annet	Sum konvensjonelle Redskaper	Trål	Total
1980	1,189	336	94	1,619	1,537	3,156
1981	730	459	63	1,252	2,948	4,200
1982	748	679	17	1,444	1,763	3,207
1983	1,648	1,388	16	3,052	1,807	4,859
1984	1,200	1,453	38	2,691	1,649	4,340
1985	1,668	750	85	2,503	2,933	5,436
1986	1,677	497	44	2,218	5,674	7,892
1987	2,239	588	103	2,930	4,331	7,261
1988	2,815	838	42	3,695	5,381	9,076
1989	1,342	197	192	1,731	8,890	10,621
1990	1,372	1,491	987	3,850	13,393	17,243
1991	1,904	4,552	63	6,519	21,069	27,588
1992*	1,710	1,831	64	3,605	4,749	8,354
1993*	1,497	2,456	82	4,035	6,391	10,426
1994**	1,600	2,100	100	3,800	4,700	8,500

*) Foreløpige tall.

**) Prognose

2.6 Greenland halibut in Sub-areas I and II

Catch data (Tables 2.6.1-2.6.4):

Year	Rec. TAC	Agreed TAC	Off. Indgs.	ACFM catch
1987	-	-	19	19
1988	19	-	20	20
1989	21	-	20	21
1990	15	-	23	23
1991	9	-	30	32
1992	6	7 ¹	8	9
1993	7	7 ¹	12	12
1994	<12	11 ¹	-	-

¹Target set by Norwegian authorities. Weights in '000 t.

Historical development of the fishery: Following the introduction of trawlers in the fishery in the late 1960s the landings increased to a level of about 80,000 t in the early 1970s. However, landings decreased to a level of around 20,000 in the 1980s. The fishery from 1992 has been regulated by allowing a directed fishery only by small coastal long line and gill net vessels. By-catches in the trawl fishery for other species have been limited. The by-catch of Greenland halibut in the shrimp fishery is regulated by mandatory use of a sorting grid.

State of stock: All available data indicate that there was almost total recruitment failure in 1991 and 1992 and that spawning stock biomass is in the region where the probability of poor recruitment is high. The stock is at present considered to be outside safe biological limits.

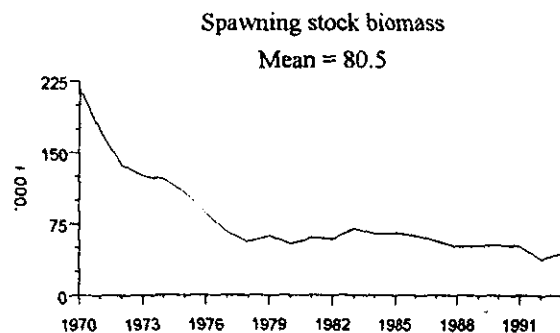
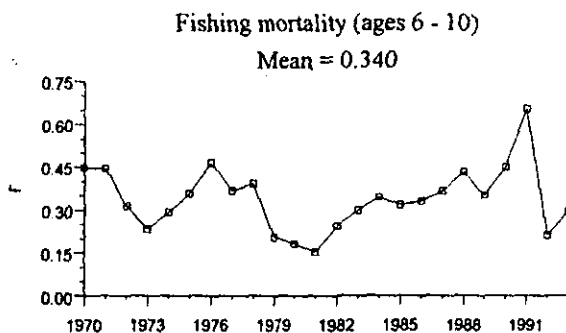
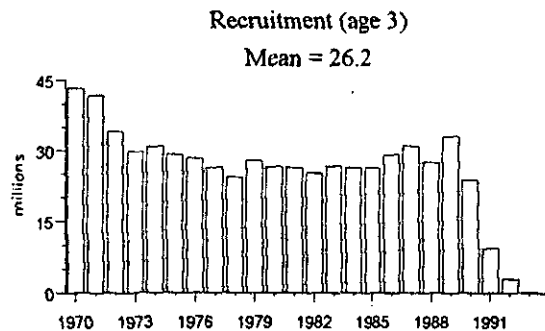
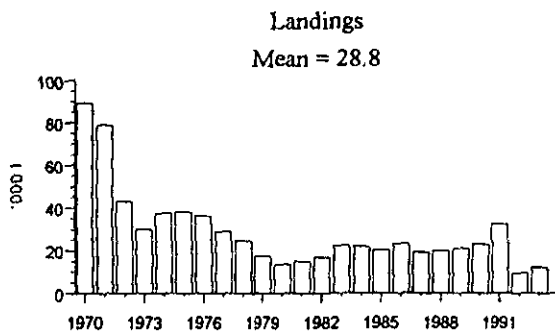
Details in Table 2.6.5.

Forecast for 1995: At *status quo* fishing mortality ($F_{95} = F_{93} = 0.30$) the catch in 1995 is predicted to be 12,900 tonnes.

Management advice: To prevent a further decline in the spawning stock biomass, ACFM recommends that no fishing should take place in 1995.

Data and assessment: Analytical assessment based on catch-at-age data. Three survey data series used for assessment. The assessment is very dependent on the estimated recruitment from the surveys.

Source of information: Report of the Arctic Fisheries Working Group, August/September 1994 (C.M.1995/Assess: 3).

Norges Fiskarlag

Handwritten notes:
 Høy/Low
 230
 100-1000
 A/C
 10
 4

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
 Sentralbord: 73 52 96 80
 Telegr.adr.: Landsfiskarlag
 Telefax: 73 53 47 42

Fiskeridepartementet

Fiskeridirektoratet

FISKERIDIREKTORATET	
09. DES 94	
SAKSNR.	DOK.NR.
5104/94	1
U.O. 2	

08.12.1994
 J.nr.1796/94
 ark.,
 EL/-

T E L E F A X

REGULERING AV FISKET ETTER BLÅKVEITE I 1995.

Norges Fiskarlag har i landsstyremøtet 8. desember 1994 behandlet "Regulering av fisket etter blåkveite i 1995" og fattet følgende vedtak:

1. Norges Fiskarlag tar til etterretning at Russland og Norge i forhandlingene om en gjensidig fiskerikvoteavtale for 1995 er enig om at det også for 1995 kun skal tillates et begrenset kystfiske etter blåkveite.
2. Norges Fiskarlag viser til at den nordlige grensen på 71° 30' N har medført at flåten har beskattet enkelte områder mer enn om grensen hadde vært flyttet lengere nordover. Det foreligger heller ingen biologisk begrunnelse for at grensen skal settes til 71° 30' N.

Norges Fiskarlag tilrår på denne bakgrunn at grensen for det direkte fisket etter blåkveite settes til 72° 30' N.

3. Landsstyret mener at det er forsvarlig å tillate et direkte fiske etter blåkveite innenfor en norsk totalkvote på 3.000 tonn i 1995.

Landsstyret vil tilrå at det direkte fisket etter blåkveite reguleres gjennom differensierte maksimalkvoter etter følgende stige:

Fartøy under 15 m	30 tonn
Fartøy 15 - 20 m	40 tonn
Fartøy over 20 m	45 tonn

Landsstyret tilrår at fisket åpnes 1. juni 1995.

4. For fartøy som ikke gis anledning til å delta i det direkte fisket etter blåkveite eller som har fisket tildelt maksimalkvote må det tillates uungåelig bifangst på 5% regnet av fangst ved landing.

Norges Fiskarlag

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord: 73 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Telefax: 73 53 47 42

5. Landsstyret stiller seg uforstående til forskernes alarmerende signaler om dårlig rekrutteringen til bestanden. Både forsøksfisket og det direkte fisket etter blåkveite viser at den fangstbare delen av bestanden er raskt økende. Videre er andelen av bestanden i forsøksfisket av kveite opp til 0.5 kg spesielt sterkt økende.

På denne bakgrunn anmodes det om et snarlig møte med forskerne for å drøfte de erfaringene som fiskerne har hatt i forhold til resultatene fra forsøksfisket de siste årene."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi: Fylkesfiskarlag
Gruppeorganisasjoner

SAK 12/94

REGULERING AV FISKE ETTER SEI I 1995.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene der det fremkommer:

"1. SEIFISKET I 1994.

1.1. Seifisket sør for 62° N.

Den norske kvoten av sei i Nordsjøen og Skagerrak var i 1994 på 43.550 tonn. Det var da avsatt en kvote på inntil 4.770 tonn for fiske av tredjeland. Som tidligere ble det avsatt en egen kvote for notfisket etter sei sør for 62° N. Denne kvoten var i 1994 på 8.000 tonn. For trålerne ble det for første gang fra årets begynnelse fastsatt en egen gruppekvote. Denne kvoten utgjorde 30.550 tonn, hvorav 24.440 tonn kunne fiskes før 1. august og 6.110 tonn i perioden etter. Det ble videre avsatt 5.000 tonn til dekning av et fritt fiske med garn og andre konvensjonelle redskap i 1994.

Trålfisket etter sei sør for 62° N ble stoppet med virkning fra 13. juli. Fra 1. august ble trålfisket åpnet igjen, med adgang til å fiske et kvantum på 4.500 tonn. Trålfisket ble igjen stoppet 16. august, da kvoten var beregnet oppfisket. Gruppekvoten for seinot ble opphevet fra samme dato.

Vedlagte tabell 1 viser fangstutviklingen i det norske fisket i Nordsjøen og Skagerrak fra 1977 til 1994. Prognosen for det norske seifisket sør for 62° N i 1994 viser et samlet kvantum på 49.000 tonn. I tillegg til det norske fisket, kommer tredjeland sitt fiske som pr. 14. november viser en fangst på 2.500 tonn.

I forhold til kvoteavtalen med EU innebærer det et overfiske på ca. 3.000 tonn.

1.2. Seifisket nord for 62° N.

Fiskeridepartementet fastsatte en norsk totalkvote på 139.000 tonn for 1994. Et kvantum på 6.000 tonn ble forutsatt tilstrekkelig til å dekke tredjelands fiske.

Det ble avsatt et kvantum på 35.000 tonn til dekning av et fritt fiske med konvensjonelle redskap i 1994. Det ble også avsatt en bufferkvote på 19.000 tonn for fiske etter 1. september. Bufferkvoten skulle i utgangspunktet følge den vanlige fordelingsnøkkel mellom not- og trålgruppen. Det resterende kvantum ble fordelt med 46.000 tonn til not og 39.000 tonn til trål.

Prognosen for det norske seifisket nord for 62° N i 1994 viser et samlet fangstkvan- tum på 137.000 tonn, hvorav 75.000 tonn er fisket med trål, 30.000

tonn med not og 32.000 tonn med garn og andre konvensjonelle redskaper. I tillegg til prognosen for det norske fisket, kommer tredjeland som i henhold til innmeldte tall pr. 14. november har en fangst på 3.300 tonn. Når det gjelder redskapsfordelt fangststatistikk viser en til vedlagte tabell 2.

1.2.1. Notfisket.

Som tidligere ble det innført differensierte maksimalkvoter i notfisket etter sei ved årets begynnelse. Fiskeridepartementet fastsatte følgende differensierte maksimalkvoter:

Fartøy under 13 m	350 tonn
13 - 14 m	440 tonn
14 - 16 m	530 tonn
16 - 18 m	615 tonn
18 - 20 m	745 tonn
20 - 22 m	870 tonn
22 - 24 m	1.000 tonn
24 - 26 m	1.150 tonn
26 m og over	1.300 tonn

I tillegg ble notkvoten periodisert ved at inntil 18.400 tonn av gruppekvoten for not kunne fiskes i perioden frem til 18. juli 1994.

Liten etterspørsel etter notfanget sei førte også i 1994 til at utviklingen i notfisket ble betydelig dårligere enn forutsatt ved årets begynnelse. Den 23. september ble derfor maksimalkvotene i seinotfisket opphevet, noe som innebar et fritt fiske innenfor gruppekvoten.

1.2.2. Trålfisket.

Trålkvoten på 39.000 tonn ble fra årets begynnelse fordelt som gruppekvote med 31.000 tonn til fartøy med torsketråltillatelse og 8.000 tonn til fartøy med nordsjø-/ industritråltillatelse. Trålerne i sistnevnte gruppe driver et konsumfiske med trål i området sør for 65° N, og omfatter de fartøy som tradisjonelt har drevet et trålfiske etter sei på bankene utenfor Møre og Romsdal og Trøndelag. Det ble fra årets begynnelse fastsatt maksimalkvoter for alle trålerne. Fartøy med torsketråltillatelse kunne maksimalt fiske 1.000 tonn sei og nordsjøtrålerne kunne maksimalt fiske 1.500 tonn sei.

Pr. 1. juni hadde industritrålerne igjen ca. 2000 tonn av sin kvote på 8.000 tonn, mens torsketrålerne ved samme dato hadde igjen ca. 10.000 tonn av gruppekvoten på 31.000 tonn. Det var da tatt hensyn til fangst på kjøll ombord i fabrikkskipene. Det ble antatt at begge fartøygruppene ville ta sin

gruppekvote i løpet av sommeren og således hadde behov for å få tildelt sin andel av bufferkvoten.

Reguleringsrådet behandlet den 7. juni seifisket som sak 3/94. Fra 17. juni ble det åpnet for et fiske på trålernes andel av bufferkvoten med en fordeling på henholdsvis 1.710 tonn til fartøy med nordsjø-/industritillatelse og 6.840 tonn til fartøy med torskestråltillatelse, i alt 8.550 tonn. Samtidig ble maksimalkvoten for torskestrålerne økt fra 1.000 tonn til 1.200 tonn.

I slutten av august hadde fartøy med nordsjø-/industristråltillatelse i realiteten fisket opp sin kvote, dvs. både gruppekvoten og den tildelte andelen av bufferkvoten. Fartøy med torskestråltillatelse hadde på samme tidspunkt en restkvote på 6.800 tonn. Utviklingen i notfisket tilsa at notflåten ikke ville ha behov for sin andel av bufferkvote på 10.450 tonn i tillegg til gruppekvoten på 46.000 tonn. Det ble derfor bestemt at den gjenstående del av bufferkvoten skulle fordeles blant trålerne med 8.360 tonn (80%) til torskestrålerne og 2.090 tonn (20%) til industristrålerne. Torskestrålernes totale andel av bufferkvoten utgjorde etter dette 15.200 tonn og industristrålernes andel utgjorde 3.800 tonn.

For å sikre at totalkvoten skulle bli oppfisket, så Fiskeridirektøren det som ønskelig å få i stand en mer fleksibel regulering. Fiskeridirektøren fikk fullmakt til å endre reguleringsopplegget, avhengig av utviklingen i seifisket med not og konvensjonelle redskap. Som forutsatt av Fiskeridepartementet ble endringene i reguleringen av trålfisket utarbeidet i et nært samarbeid med Norges Fiskarlag.

Den 2. september ble det bestemt å øke trålernes maksimalkvoter. For fartøy med torskestråltillatelse ble maksimalkvoten økt fra 1.200 tonn til 1.400 tonn og for fartøy med nordsjø-/industristråltillatelse ble maksimalkvoten økt fra 1.500 tonn til 1.650 tonn.

Den 23. september ble maksimalkvoten for torskestrålerne økt til 1.650 tonn og den 5. oktober ble maksimalkvotene økt til 2.000 tonn for både torskestrålere og nordsjø-/industristrålere. Fra den 1. november opphevet Fiskeridirektøren maksimalkvotene for trålerne.

2. BESTANDSITUASJONEN OG TOTALKVOTER FOR 1995.

2.1. Sør for 62° N.

Når det gjelder seifisket i Nordsjøen og Skagerrak, påpeker ACFM i sin siste anbefaling at gytebestanden de siste årene har vært på et historisk lavmål. Fra 1990 har en imidlertid fått indikasjoner på at bestanden kan være i en viss fremgang. ACFM anser likevel bestanden for å være nær grensen for det som kan oppfattes som et forsvarlig biologisk minimum, og anbefaler derfor at

fiskedødeligheten ikke bør økes i 1995. ACFM sine vurderinger fremgår av vedlegg 2.

TAC i 1994 var fastsatt til 97.000 tonn. Med samme fiskedødelighet i 1995 som i de to foregående år, innebærer dette en TAC på 107.000 tonn.

2.2. Nord for 62° N.

Det foreligger ingen eksakt anbefaling fra ACFM når det gjelder nivå på TAC for den nordlige seibestanden. I rapporten fra ACFM fremgår det at det er påvist økt rekruttering til bestanden og den forventes å ta seg opp etter en lengre periode der gytebestanden har vært på et historisk lavt nivå. Det påpekes at 1988 og 1989 - årsklassene er relativt sterke. Disse årsklassene antas derfor å gi en betydelig økning i gytebestanden. ACFM anbefaler at fiskedødeligheten ikke bør økes i 1995. $F(94) = 0,30$ vil gi en TAC på 165.000 tonn i 1995, mens F_{med} gir en TAC på 185.000 tonn.

På bakgrunn av ACFMs vurderinger foreslår Fiskeridirektøren en TAC på 165.000 tonn sei, det vil si $F = 0,30$.

ACFM sine vurderinger fremgår av vedlegg 3. Russland er for 1995 tildelt en kvote på 2.000 tonn og tradisjonelt har også EU en mindre kvote av sei nord for 62° N. Vi forutsetter at tredjelandsfiske i 1995 vil utgjøre 5.000 tonn. Etter dette kan den norske kvoten fastsettes til 160.000 tonn.

3. FORSLAG TIL REGULERINGER I SEIFISKET I 1995.

3.1. Seifisket sør for 62° N.

På bakgrunn av ACFM sine vurderinger antar en at TAC for 1995 vil bli fastsatt til 107.000 tonn for 1995. Vi vil forvente at kvoteavtalen med EU som skal forhandles i første kvartal vil gi en norsk kvote på nivå med kvoten i 1994 eller noe høyere.

Seifisket med konvensjonelle redskap i 1994 er forløpig anslått til ca. 6000 tonn. I årene etter 1985, med unntak for 1985, 1987 og 1993, har ikke konvensjonelle redskaper fisket ut over 6.000 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at det avsettes et kvantum på 6.000 tonn sei til dekning for et fritt fiske med garn og andre konvensjonelle redskaper.

Videre går en inn for at kvoten til not fastsettes til 8.000 tonn. Det resterende kvantum fordeles til trålerne. Fiskeridirektøren vil ikke foreslå en fordeling av trålkvoten mellom fartøy med torsketrållatelse og industritrål-/nordsjøtillatelse.

Fiskeridirektøren foreslår at det avsettes 8.000 tonn til notgruppen. I tillegg foreslår Fiskeridirektøren at fartøy som skal delta i seinotfisket må ha eget notbruk og være bemannet og egnet for seinotfiske.

Fiskeridirektøren foreslår at resten av den norske kvoten settes som gruppekvote for trålerne.

I 1994 var det fra årets begynnelse fastsatt en periodisering av trålergruppens fiske etter sei. Denne reguleringen ble opphevet den 2. august på grunn av utviklingen i fisket. Ut i fra erfaringer i årets fiske vil Fiskeridirektøren ikke foreslå en periodisering av trålernes fiske i 1995.

Da en tidligere har hatt problemer med overskridelser av kvoten i seifisket sør for 62° N, er det et behov for en strammere regulering av fisket ved at det fastsettes maksimalkvoter for trålerne. Fangstrapporter tyder på at innsatsen i trålfisket øker når det er lite igjen av kvoten. En maksimalkvote kan bidra til å redusere antall fartøy i innspurten for å ta kvoten, og således redusere fisketakten noe.

Forløpig sluttseddelstatistikk viser at en maksimalkvote på f.eks. 1.500 tonn, ville henholdsvis ha berørt fire båter i 1992, fem i 1993 og syv i 1994. Reguleringseffekten av en maksimalkvote på 1.500 tonn ville i 1994 vært vel 3.900 tonn.

Fiskeridirektøren vil derfor foreslå at det fastsettes en maksimalkvote for trålere på 1.500 tonn. Maksimalkvotene kan endres eller oppheves hvis utviklingen i fisket tilsier det.

Fiskeridirektøren vil foreslå at bifangstprosenten av sei i konsumfisket etter andre fiskeslag settes til 10% når maksimal- eller gruppekvoten er oppfisket.

Fiskeridirektøren vil stoppe fisket når gruppekvoten er tatt.

3.2. Seifisket nord for 62° N.

Som nevnt under pkt. 2.2. vil Fiskeridirektøren foreslå at den totale seikvoten nord for 62° N settes til 160.000 tonn.

3.2.1. Fordeling av kvoten på redskapsgrupper.

Kvoten i 1994 ble fordelt på redskapsgrupper med utgangspunkt i historisk fangst, etter at det først ble avsatt et kvantum til dekning av et fritt fiske med garn og andre konvensjonelle redskaper. I 1994 er fisket med garn og andre konvensjonelle redskaper anslått til 33.000 tonn. Dette er i underkant av det avsatte kvantum. I utgangspunktet antar en at et tilsvarende kvantum som i 1994 også vil være nødvendig i 1995, og som i tidligere år bør det av totalkvoten

avsettes et tilstrekkelig kvantum til dekning av fritt fiske for denne gruppen. Tabell 2 i vedlegget gir en oversikt over fangst fordelt på redskapsgrupper i årene 1977 - 1994.

Fiskeridirektøren foreslår derfor at det avsettes et kvantum på 35.000 tonn til dekning av et fritt fiske med garn og andre konvensjonelle redskaper.

Når det gjelder fordelingen mellom trål og not ble det for inneværende år først avsatt en bufferkvote på 19.000 tonn. Det resterende kvantum ble deretter fordelt mellom not og trål. Bufferkvoten ble forutsatt disponert mellom gruppene etter behov etter 1. september 1994.

Landsmøtet i Norges Fiskarlag har for neste års regulering av seifisket nord for 62° N, foreslått at det avsettes en bufferkvote på 20.000 tonn til fordeling tidligst mulig etter 15. august mellom trål- og notgruppen. Det resterende kvantum foreslås fordelt med 50% til trålergruppen og 50% til notgruppen.

Fiskeridirektøren finner at ordningen med bufferkvote bør videreføres og vil foreslå at det avsettes 20.000 tonn sei som bufferkvote for fiske etter 15. august 1995. Videre foreslås det at det resterende kvantum fordeles likt mellom trålerne og notgruppen i tråd med forslaget fra Norges Fiskarlag. Dette gir en gruppekvote på 52.500 tonn til henholdsvis not og trål.

3.2.2. Reguleringer i notfisket etter sei.

For 1994 var det fra årets begynnelse fastsatt differensierte maksimalkvoter for notfisket etter sei, men på grunn av den svake utviklingen i fisket ble maksimalkvotene opphevet den 23. september.

Ut i fra utviklingen i seinotfisket i år og erfaringene fra de siste årene, antar Fiskeridirektøren at det ikke er behov for å ha maksimalkvoter i seinotfisket i 1995, fordi gruppekvoten i 1995 er betydelig større enn i de foregående år.

Fiskeridirektøren kan heller ikke se at det er behov for å periodisere en såpass stor gruppekvote. Periodiseringen har heller ikke hatt noen praktisk betydning for seinotfisket i de siste årene.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som skal delta i seinotfisket må ha eget notbruk og være bemannet og egnet for seinotfisket.

Fiskeridirektøren vil stoppe fisket når gruppekvoten er tatt.

3.2.3. Regulering av trålfisket etter sei.

Gruppekvoten for trålerne ble i 1994 fordelt med 8.000 tonn til nordsjø-/industri-trålerne og 31.000 tonn til torsketrålerne, dvs. en fordeling mellom

gruppene på henholdsvis 20% og 80%. En slik todeling av gruppeknoten ble opprinnelig valgt for å sikre skalleseitrålerne, som har seifisket som viktigste driftsgrunnlag, en rimelig del av kvoten. I praksis har det imidlertid ikke vært behov for en slik sikring, idet denne gruppen har nådd kvotetaket før torskeitrålergruppen.

På bakgrunn av erfaringer fra årets fiske der totalkvoten for sei sannsynligvis ikke vil bli fisket og med den betydelige økningen i gruppeknoten i 1995, vil Fiskeridirektøren foreslå en forenkling i reguleringen av trålfisket etter sei. Da det er avsatt en bufferkvote til fordeling etter 15. august foreslås det ingen ytterligere periodisering for denne gruppen i 1995. Isteden foreslår en at det settes et maksimalt uttak for det enkelte fartøy på 1.500 tonn for både torskeitrålerne og nordsjø-/industriitrålerne.

Fiskeridirektøren foreslår at det settes en maksimalkvote på 1.500 tonn for både fartøy med torskeitråltillatelse og fartøy med nordsjø-/industriitråltillatelse. Maksimalkvotene kan endres eller oppheves hvis utviklingen i fisket tilsier det.
"

V. J. Olsen refererte saksdokumentene og viste til de forutsetningene som var lagt til grunn ved vurdering av forventet TAC sør for 62° N i 1995.

Han viste deretter til forslaget om å fastsette TAC til 165.000 tonn nord for 62° N og ba om synspunkt på dette.

Strand foreslo at TAC ble satt 170.000 tonn slik at den norske andelen ble 165.000 tonn.

Vaage sa at Havforskningsinstituttet ville gå inn for 165.000 tonn begrunnet i årsklassenes forventede utvikling over tid.

Maråk mente man burde støtte forslaget på 170.000 tonn. Han viste til at det var forventet en sterk økning i gytebestanden. Han viste også til at sei beitet på sild og at det derfor var en poeng at ikke seibestanden var for stor når en prøvde å bygge opp en sterk sildebestand.

V. J. Olsen sa at på bakgrunn av en relativt sterk tilrådning fra ACFM ville han holde fast på sitt standpunkt.

Han tok deretter de to forslagene til avstemming:

10 representanter (Johansen, Strand, Bergvoll, Benjaminson, Wold, Trollvik, Bjørklund, Krüger, Domstein og Dahl) gikk inn for Strands forslag.

4 representanter (Olsen, Rasmussen, Vaage og Eggereide) gikk inn for Fiskeridirektørens forslag.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene og forslag til reguleringer sør for 62° N. Han viste til forslag om fordeling mellom gruppene og ba om synspunkt.

Benjaminson foreslo 10.000 tonn til not.

Domstein hevdet at kvantum som fremgikk av saksdokumentene var feil og at det faktisk hadde vært fisket bortimot årets kvote av notgruppen.

V. J. Olsen viste til den nedtrappingen av denne kvoten som hadde foregått på biologisk grunnlag, tidligere år og slo fast at det nåværende nivå ikke burde økes.

Benjaminson viste til at kvantumet hadde vært vesentlig høyere tidligere selv om man i 1994 gikk inn for 10.000 tonn.

Maråk var enig i at med basis i de siste 6 til 7 år var Fiskeridirektørens forslag tilstrekkelig.

Domstein sa at det var viktig med tilstrekkelig fisk avsatt til dette fisket slik at det ikke ble stoppet. De siste årene hadde kvantumet vært tilstrekkelig, men fiske var svært variabelt. Han viste også til at all fisken ble bearbeidet i Norge.

V. J. Olsen viste til at det var ulogisk å igjen øke kvantumet når en bevisst hadde foretatt en nedtrappings på bakgrunn av biologi.

Han foretok deretter avstemming over de to forslagene:

8 representanter (Johansen, Bergvoll, Benjaminson, Wold, Trollvik, Krüger, Domstein og Dahl) gikk inn for å avsette 10.000 tonn til notgruppen sør for 62° N.

6 representanter (Olsen, Rasmussen, Vaage, Strand, Bjørklund og Eggereide) gikk inn for å følge Fiskeridirektørens forslag.

V. J. Olsen refererte deretter forslaget om 1.500 tonn maksimalkvote for trålerne og ba om synspunkt.

Strand foreslo at regulering ble fastsatt uten maksimalkvote og at det derved ikke ble satt tak på hva den enkelte tråler kunne fiske.

V. J. Olsen viste til at en trengte et tak som eventuelt kunne justeres hvis utviklingen i fisket tilsa dette.

Strand sa at han som alternativ til maksimalkvote heller kunne tenke seg en stopp med 3 - 4 ukers varighet rundt St. Hans.

Maråk viste til at fisket tradisjonelt hadde vært fritt. Han sa også at næringen i 1994 hadde foreslått en 20 % periodisering. Han sa videre at det var liten begrensning i å innføre maksimalkvoter mens en stopp på 3 - 4 uker ville ha regulerende effekt.

Gullestad sa at det nettopp var det frie fisket som hadde ført til problemene. Han sa at Fiskeridirektoratet ikke hadde mulighet å stoppe fisket tidsnok. Det overfiske som ble resultatet måtte betales i balansen med EU. Han sa også at en full stopp i fiske ville gi den nødvendige ro for å registrere tallmaterialet.

Wold sa at Norges Fiskarlag overhodet ikke kunne gå med på stopp-perioder. Han ville derfor gå inn for Fiskeridirektørens forslag.

Krüger sa at det var en farlig vei og altfor enkelt å stoppe fisket for at fiskerne skulle få ferie. Han var enig i en økning av maksimalkvoten til 2.000 tonn.

Maråk sa at en maksimalkvote på 2.000 tonn hadde en minimal reguleringsseffekt. Han sa videre at hvis det ikke var mulig å bli enig om en stopp-periode burde man opprettholde inneværende års opplegg.

V. J. Olsen spurte om det var mulig å samles om en maksimalkvote i størrelse 2.000 tonn.

Han kunne deretter konstatere at et enstemmig Reguleringsråd var enig i dette.

V. J. Olsen refererte deretter forslaget om bifangst og konstaterte at Reguleringsrådet var enig i dette.

V. J. Olsen viste igjen til saksdokumentene og fiske etter sei nord for 62° N. Han refererte forslaget til avsetning for fiske med konvensjonelle redskap og konstaterte at Reguleringsrådet var enig i dette.

Han refererte deretter forslaget til bufferkvote og fordeling mellom not og trål. Reguleringsrådet var enig også i dette.

Han refererte så forslaget om at fartøyet måtte ha eget notbruk å være bemannet og egnet for notfiske.

Krüger spurte hva som lå i begrepet egnethet og om dette innebar f.eks. sløyemaskin og muligheter for å ta vare på fisken om bord.

V. J. Olsen svarte at det ikke var krav om sløyemaskin, kun at det faktisk var notbruk om bord, samt tilstrekkelig mannskap for å bruke denne.

Han konstaterte deretter at Reguleringsrådet var enig i forslaget.

Han refererte deretter forslaget til maksimalkvote for trålerne satt til 1.500 tonn og kunne konstatere at Reguleringsrådet gikk inn for dette.

Maråk viste til at Norges Fiskarlag hadde kommet med innspill om fordeling 20/80 innenfor trålgruppen.

Strand mente man burde stå på denne fordelingen da dette var den samme som tidligere år, og fordi det stadig kom nye fartøy inn i "skalleseitrålergruppen".

V. J. Olsen sa at hans forslag hadde vært ment som en begrunnet forenkling.

Gullestad sa at fordelingen innenfor trålgruppen med 20 % til skalleseitrålerne opprinnelig var satt for å beskytte denne gruppen, men at dette ikke lenger var et behov idet denne gruppen fisket opp sitt kvantum først. Han sa at deltakelsen innen gruppen var konstant, men at det skjedde en viss fornyelse.

Maråk sa at den eksklusive sonen på Storegga var en del av problemet og at fordelingen 20/80 burde opprettholdes inntil konsesjonsspørsmålet for "skalleseitrålerne" var avklart.

Strand hevdet at etterhvert ble alle "skalleseitrålerne" skiftet ut med større båter og kraftigere maskineri og at derved stadig flere kom opp i taket kvantumsmessig.

V. J. Olsen sa at han oppfattet man var enig i forslaget, men ønsket en tilføyelse om ytterligere fordeling innenfor gruppen.

Strand fremsatte forslag om fordeling 20 % til skalleseitrålerne og 80 % til torskeetrålerne.

V. J. Olsen foretok deretter avstemming over forslaget til fordeling innen trålergruppen:

9 representanter (Johansen, Strand, Bergvoll, Benjaminson, Wold, Bjørklund, Krüger, Domstein og Dahl) gikk inn for forslaget.

Wold viste til at Norges Fiskarlag gikk inn for at notflåten burde reguleres med maksimumkvoter og etter samme stige som inneværende år.

Han fremsatte dette for forslag.

Krüger viste til at når det ikke var behov for en regulering så burde denne bort.

V. J. Olsen sa at han ikke hadde sterke følelser i denne saken og kunne deretter slå fast at Reguleringsrådet var enig i å fastsette maksimumkvoter for notgruppen.

VEDLEGG: 1

TABELL 1.

SEIFISKET I NORDSJØEN OG SKAGERRAK, ICES-OMRÅDE
III A OG IV. NORSKE FANGSTER I TUSEN TONN RUND VEKT.

ÅR	NOT	GARN	TRÅL	ANNET	SUM KONSUM	BIFANGST IND.TRÅL	TOTAL
1977	6.4	3.1	4.7	0.7	14.9	4.4	19.3
1978	3.3	9.5	4.2	0.6	17.6	2.5	20.1
1979	5.8	4.7	6.3	0.8	17.6	1.1	18.7
1980	7.7	15.3	24.1	0.9	48.0	0.4	48.4
1981	9.1	22.0	23.3	1.5	55.9	1.3	57.2
1982	9.3	15.0	47.5	0.8	72.6	5.0	77.6
1983	14.0	9.3	56.8	1.2	81.3	1.4	82.7
1984	17.2	7.7	62.8	1.5	89.2	5.6	94.8
1985	14.6	5.0	80.6	1.5	101.7	7.5	109.2
1986	4.1	2.9	59.1	1.2	67.3	1.5	68.8
1987	12.4	4.1	48.5	4.1	69.1	4.0	73.1
1988	8.3	3.4	27.3	1.0	40.0	0.7	40.7
1989	6.8	3.2	13.7	1.1	24.7	1.8	26.5
1990	4.9	3.3	10.4	1.1	19.7	2.3	22.0
1991	4.5	2.7	28.3	1.0	36.5	0.7	37.2
1992*	7.5	3.5	38.2	1.0	50.2	+	50.2
1993*	4.2	7.3	36.3	0.9	48.7	0.9	49.6
1994**	3	5	41	0	49	..	49.0

*) Foreløpige tall.

**) Prognose

Bifangst av sei i industritrålfisket er beregnet ved Havforskningsinstituttet.

TABELL 2.

SEIFISKET NORD FOR 62 GR. NORD, ICES-OMRÅDE I OG II.
NORSKE FANGSTER I TUSEN TONN RUND VEKT.

ÅR	NOT	GARN	TRÅL	ANNET	SUM
1977	75.2	19.3	26.4	12.7	133.6
1978	62.9	21.1	24.3	13.9	122.2
1979	74.7	21.6	29.2	15.8	141.3
1980	61.3	21.1	31.1	15.4	128.9
1981	64.3	24.0	63.0	14.8	166.1
1982	76.4	16.7	51.0	15.6	159.7
1983	54.1	19.6	60.8	15.1	149.6
1984	36.4	23.7	79.6	13.1	152.8
1985	31.1	14.6	46.7	11.5	103.9
1986	7.9	12.3	31.9	8.2	60.3
1987	34.9	19.0	21.3	10.8	86.0
1988	43.5	15.3	39.4	10.0	108.2
1989	48.6	16.8	41.2	12.4	119.0
1990	24.6	19.3	40.4	7.9	92.2
1991	38.9	18.9	37.1	8.4	103.3
1992*)	27.1	21.2	56.4	12.4	117.0
1993*)	33.1	21.2	69.3	15.7	139.3
1994**)	30	22	75	10	137

*) Foreløpige tall.

**) Prognose

Kilde: Sluttseddelstatistikk

5.5 Saithe in Sub-area IV and Division IIIa (North Sea)

Catch data:

Year	Rec. TAC	Agreed TAC	Off. Indgs.	ACFM catch
1987	<198	173	154	149
1988	156	165	113	105
1989	170	170	92	92
1990	120	120	85	88
1991	125	125	92	99
1992	≤102	110	94	93
1993	93	93	107	105
1994	-72	97	-	-

Weights in '000 t.

Historical development of the fishery: Saithe is mainly taken in a directed trawl fishery which started in the beginning of the 1970s. The French, Norwegian and German catches make up about 80% of the total international catch.

State of stock: Total biomass and spawning stock biomass show a continuous downwards trend until 1990 when they were on historically low levels, but the present assessment indicates some improvement of the stock. Fishing mortality has shown a decreasing trend since 1986. The stock is considered to be close to safe biological limits.

Forecast for 1995:

SSB(94) = 99, F(94) = 0.48, Basis: $F_{94} = F_{93}$, Catch(94) = 97, Landings (94) = 97.

Option	Basis	F (95)	SSB (95)	Catch (95)	Lndgs ¹ (95)	SSB (96)
A	0.4F(93)	0.19	115	49	49	169
B	0.6F(93)	0.29	115	70	70	153
C	0.7F(93)	0.34	115	80	80	145
D	0.8F(93)	0.39	115	89	89	138
E	1.0F(93)	0.48	115	107	107	125

Weights in '000 t.

¹ Human consumption + Industrial by-catch

Under all options, SSB is expected to increase in the short term. However, this forecast is based on estimates of population numbers in 1994 and recruitment both of which are not well determined.

Management advice:

As the stock is close to safe biological limits, any increase in fishing mortality would have a high probability of leading the stock outside safe biological limits. ACFM, therefore, recommends that the fishing mortality in 1995 should not be increased.

Special comments: This assessment is consistent with the previous ones, but the lack of recruitment indices for recent and incoming recruitments remains a problem for catch predictions.

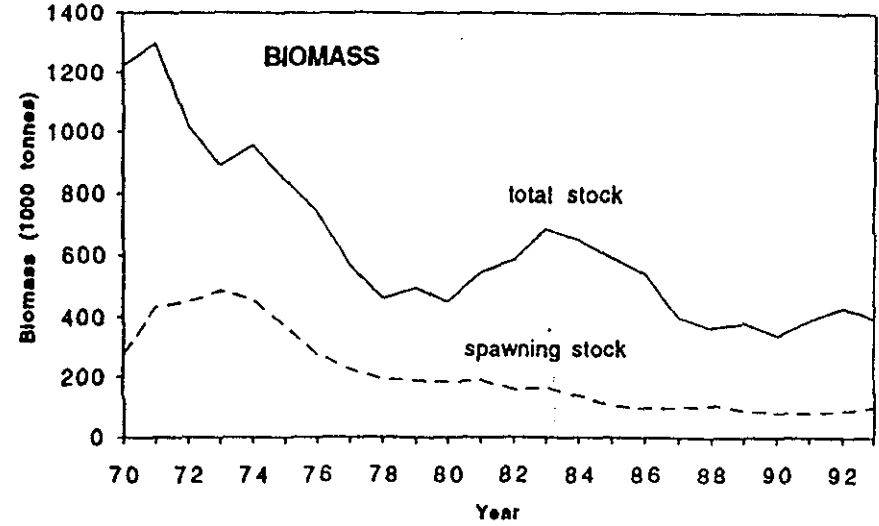
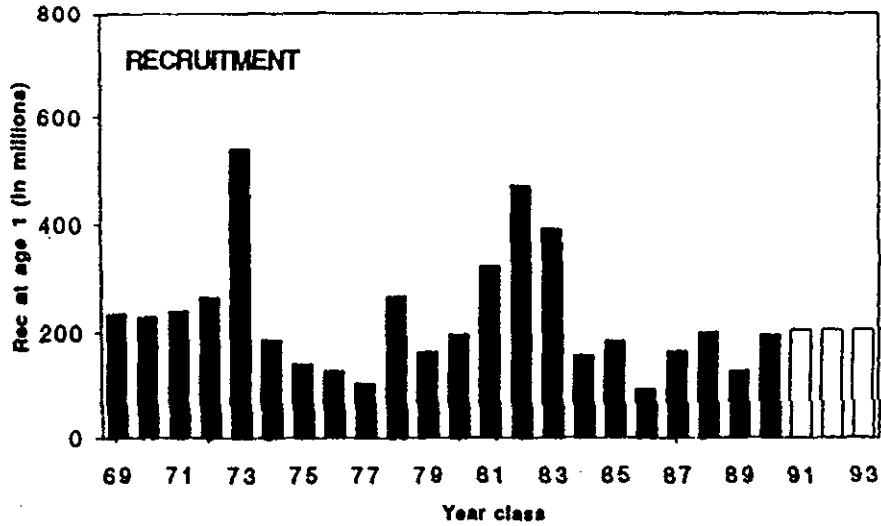
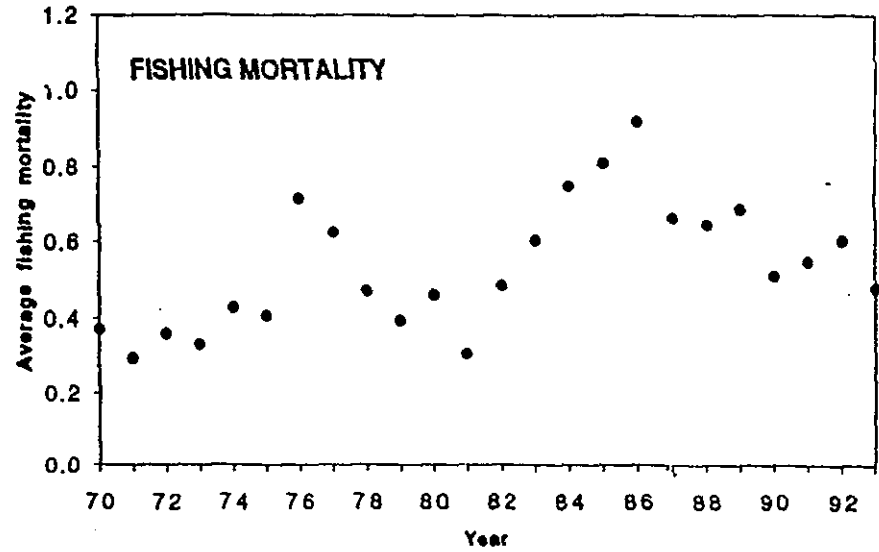
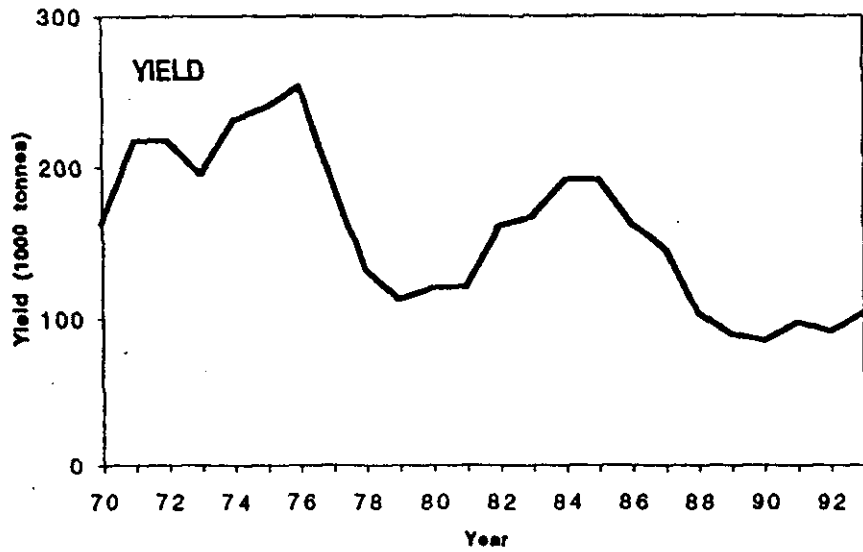
During 1993 the monthly saithe quotas for certain fleets were very rapidly exhausted suggesting the assessment had been too pessimistic. Similar problems have occurred during 1994. It is difficult to judge whether the problems were caused by the TAC being set at a lower level of fishing mortality than intended, or whether it was simply a problem related to the allocation of quota.

Data and assessment: Analytical assessment of catch-at-age data using CPUE.

Source of information: Report of the Working Group on the Assessment of Demersal Stocks in the North Sea and Skagerrak, October 1994 (C.M.1995/Assess:8).

[Please insert standard plots]

SAITHE in IV and IIIa

2.4 North-East Arctic saithe

Catch data (Table 2.4.1):

Year	Rec. TAC	Agreed TAC	Off. Lndgs.	ACFM catch
1987	< 90	-	92	92
1988	< 83	-	114	115
1989	120	120	122	123
1990	93	103	96	95
1991	90	100	108	107
1992	115	115	125	125
1993	132 ¹	132	144	144
1994	158 ¹	145	-	-

¹ Predicted catch at *status quo* F. Weights in '000 t.

Historical development of the fishery: The fishery has since the early 1960s been dominated by purse seine and trawl, with a traditional gill net fishery for spawning saithe as the third major component. The purse seine fishery is carried out in coastal areas and fjords and typically exploits somewhat smaller fish than the trawlers. Over the years purse seine and trawl have taken roughly equal shares of the catches, but in the last couple of years trawls have taken a larger share.

Quotas have been set for purse seine and trawl, while expected catches of other gears have been estimated on the basis of recent trends.

State of the stock: The spawning stock biomass is at an historical low level. Recruitment has improved in recent years. The 1988 year class is abundant and the 1989 year class is the strongest on record. These year classes will give a considerable increase in the SSB, but it will still be well below historical high levels. The stock is currently considered to be outside safe biological limits. The fishing mortality is about F_{mod} and has been at that level for some years.

Details in Table 2.4.2

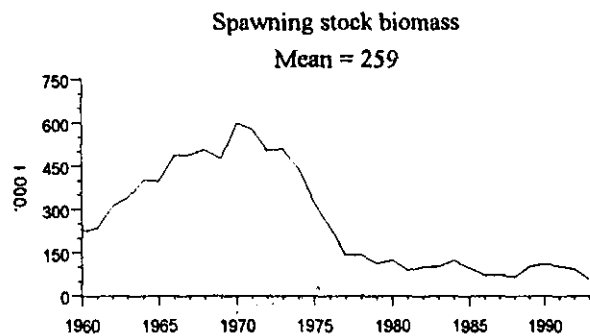
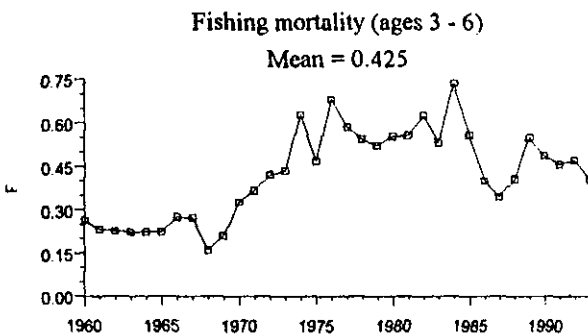
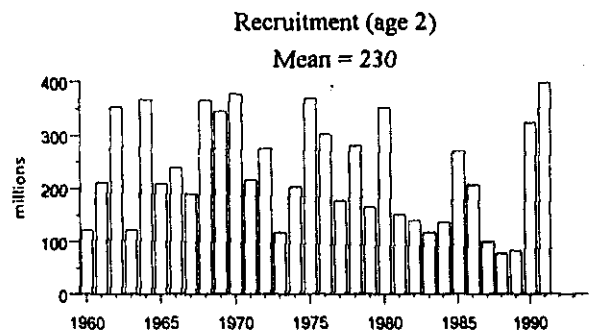
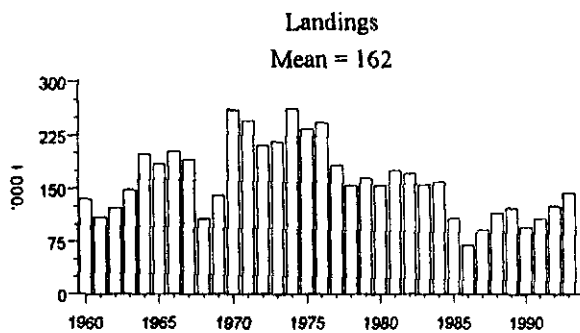
Forecast for 1995:

SSB(94) = 139, F(94) = 0.30, Basis: Expected Catch(94) = 145 (target for management based on quotas for major fleets), Landings(94) = 145.

Option	Basis	F (95)	SSB (95)	Catch (95)	Lndgs (95)	SSB (96)
A	0.4F(93)	0.17	271	102	102	320
B	0.6F(93)	0.26		145	145	285
C	F _{med} = 0.8F(93)	0.34		185	185	255
D	F(93)	0.43		221	221	228

Weights in '000 t.

Options A and B show increases in SSB. Options C and D show a decline in SSB in 1996 compared to 1995. The projected increase in spawning stock biomass would bring the stock within safe biological limits but if subsequent year classes are weak the situation could reverse in a few years.

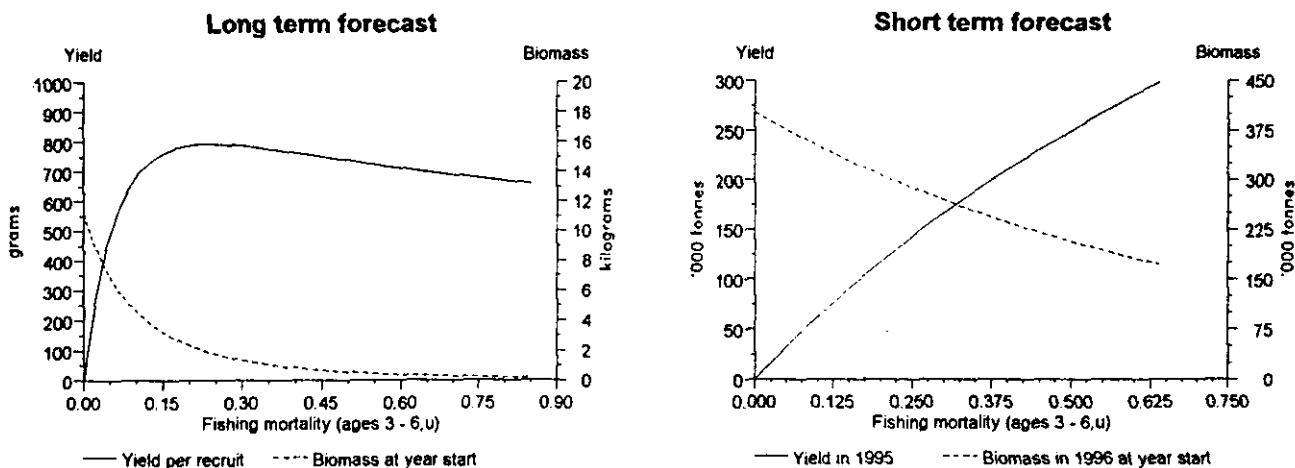
Management advice: Sustained exploitation at the current level may bring the spawning stock biomass down to an historical low level where the probability of low recruitment increases. Therefore ACFM recommends that the fishing mortality should not be allowed to increase.

Special comments: The lack of reliable recruitment estimates for this stock makes the predictions uncertain.

Data and assessment: Analytical assessment based on catch-at-age data. Catch per unit of effort data from Norwegian purse seiners and trawlers and abundance indices from an acoustic trawl survey.

Source of information: Report of the Arctic Fisheries Working Group, August/September 1994 C.M.1995- /Assess: 3)

Yield and Spawning Stock Biomass

Norges Fiskarlag

AW/LVOP/ny

FISKERIDIREKTORATET

09. DES 94

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord: 73 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Telefax: 73 53 47 42

Fiskeridepartementet	SAKSNR.	DOK.NR.
Fiskeridirektoratet	5107/94	1
	U.D. 2	

08.12.1994
J.nr.1797/94
ark.,
EL/-

T E L E F A X

REGULERING AV FISKET ETTER SEI I 1995.

Norges Fiskarlag har i landdstyremøtet 8. desember 1994 behandlet "Regulering av fisket etter sei i 1995" og fattet følgende vedtak:

FISKET ETTER SEI NORD FOR 62° N.

1. Norges Fiskarlag viser til at bestandssituasjonen for sei nord for 62° N er vurdert som stabil, og at fiskedødeligheten bør holdes på samme nivå som for 1994. Norges Fiskarlag vil på denne bakgrunn tilrå at kvoten til norske fiskere settes til 165.000 tonn i 1995.
2. Landsstyret tilrå at kvoten fordeles i henhold til den langsiktige fordelingsnøkkel som ble vedtatt på Landsmøtet i 1994, under sak 11/94.

Dette gir følgende fordeling:

Konvensjonelle redskaper, stipulert	35.000 tonn
Bufferkvote	20.000 tonn
Notgruppen	55.000 tonn
Trålgruppen	55.000 tonn

3. Av gruppekvoten til trål, vil Landsstyret tilrå at det avsettes en gruppekvote på 20% for fartøy med nordsjø-/industri-tråltillatelse og som fisker sei i området mellom 62° og 65° N. Gruppekvoten tilrås periodisert med 75% fram til 3. september og 25% fra og med 4. september.

Det tilrås videre at hvert fartøy gis anledning til å fiske innenfor en maksimalkvote på 1.500 tonn pr. fartøy.

4. For fartøy med torsketråltillatelse vil Landsstyret tilrå at det gis anledning til å fiske innenfor en maksimalkvote på 1.500 tonn pr. fartøy.
5. Fisket etter sei med not nord for 62° N har i de siste årene vært hindret av problemer med omsetningen. Landsstyret vil likevel tilrå at fisket også for 1995 reguleres gjennom differensierte maksimalkvoter etter

Norges Fiskarlag

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord: 73 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Telefax: 73 53 47 42

følgende skala:

Under 13 m	350 tonn
13 - 14 m	440 tonn
14 - 16 m	530 tonn
16 - 18 m	615 tonn
18 - 20 m	745 tonn
20 - 22 m	870 tonn
22 - 24 m	1.000 tonn
24 - 26 m	1.150 tonn
26 m og over	1.300 tonn

6. Landsstyret mener at utviklingen i fisket må følges nøye, slik at eventuelle endringer i reguleringsopplegget kan foretas dersom dette skulle være påkrevd.

FISKET ETTER SEI SØR FOR 62° N.

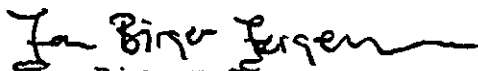
7. Landsstyret forutsetter at kvoten av sei til norske fiskere sør for 62° N i 1995 blir på samme nivå som for 1994., d.v.s. ca. 48.000 tonn.
8. Landsstyret mener at utviklingen i fisket etter sei sør for 62° N i 1994 tilsier at det er behov for å fordele kvoten fra årets begynnelse på gruppene.

Landsstyret tilrår at det avsettes en gruppekvote på 32.000 tonn til fartøy som fisker med trål.

20% av gruppekvoten til trål avsettes til fisket etter 1. august 1995.

For fartøy som fisker med not, vil Landsstyret tilrår at det avsettes 10.000 tonn. Når det gjelder fisket med andre konvensjonelle redskaper, tilrår Landsstyret at disse gis anledning til å fiske innenfor et stipulert kvantum på 6.000 tonn."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi: Fylkesfiskarlag
Gruppeorganisasjoner

SAK 13/94

REGULERING AV FISKE ETTER REKER I 1995.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

"A) VED GRØNLAND

Fisket i 1994.

Norge fikk etter kvoteforhandlinger med EU også i 1994 til disposisjon en kvote på 2.500 tonn reker ved Øst-Grønland.

Antall fartøy som fyller vilkårene for deltakelse i dette fisket er som i fjor 19 fartøy, men bare 16 fartøy har benyttet seg av adgangen til å delta i rekefisket ved Grønland i år.

Totalkvoten på 2500 tonn reker ble fordelt som fartøykvoter etter en tradisjonell fordelingsnøkkel.

Grønland har videreført lisensieringsordningen som innebærer at maksimalt 15 fartøy samtidig kan fiske reker i Grønlands fiskerisoner. Som kjent er Grønland i ferd med å bygge ut et inspeksjonssystem som innebærer at det på ethvert fartøy kontinuerlig skal være to inspektører. Fra og med fjoråret har således noen fartøy til enhver tid hatt inspektører ombord under fiske. Etter det Fiskeridirektøren erfarer har dette fungert tilfredsstillende.

Siste utseilingsdato ble i samsvar med tilrådning fra Norges Fiskarlag satt til 25. september.

De siste årene har fartøyene ikke klart å ta det disponible kvantum reker ved Grønland. Dette skyldes i hovedsak dårlig tilgjengelighet, særlig på høsten. For å bidra til at hele kvoten skal bli tatt i år, fant Fiskeridirektøren 15. mars etter tilrådning fra næringen å kunne overfordele samtlige fartøykvoter med 30%. Forutsetningen var at fisket ville bli stoppet dersom totalkvoten ble tatt, uavhengig av om det enkelte fartøy hadde fisket sin fartøykvote.

Fiskeridirektøren fikk fullmakt til å avvikle en eventuell refordeling på den mest hensiktsmessige måten.

Pr. 24. oktober gjensto det totalt ca. 564 tonn reker. I samsvar med tilrådning fra Norges Fiskarlag og Fiskebåtredernes Forbund ble fartøykvotene opphevet og refordelt på samtlige fartøy i.h.t. fordelingsnøkkelen. Da ett fartøy tok sine kvoter relativt raskt, ble det foretatt nye refordelinger 10. november og 23. november.

Fiskeridirektøren følger utviklingen i fisket nøye og vil foreta ytterligere fordelinger dersom dette blir nødvendig. Fangstutviklingen tilsier at totalkvoten i 1994 vil bli tatt.

Fisket i 1995

Fiskeriforhandlingene mellom Norge og Grønland finner sted i København 6. og 7. desember d.å. Fiskeridirektøren har ikke motatt opplysninger om at grønlandske myndigheter har til hensikt å innføre ytterligere regulerings tiltak i rekefisket ved Grønland, som kan føre til at gjennomføringen av det norske fisket i området vanskeliggjøres.

Forutsatt at Norge etter forhandlingene med EU tildeles tilsvarende kvote av reker ved Øst-Grønland i 1995, vil Fiskeridirektøren tilrå at det tas sikte på å følge tilsvarende reguleringsopplegg som i 1994.

B) NORDSJØEN/SKAGERRAK

Fisket i 1994

ACFM ga også for 1994 en samlet anbefaling for ICES-områdene IIIa og IVa, som innebar at TAC ikke burde overstige 18.000 tonn. TAC ble i kvoteavtalen med EU og Sverige fastsatt i tråd med anbefalingen.

30% av kvoten ble avsatt til fiske i Norges økonomiske sone (ICES-område IVa) og 70% til fiske i Skagerrak (ICES-område IIIa). Dette innebar en geografisk fordeling på henholdsvis 5.400 tonn og 12.600 tonn. Norge ble tildelt en kvote på 5.872 tonn reker i Skagerrak.

EU ble tildelt en kvote på 1080 tonn og Sverige en kvote på 173 tonn reker i Norges økonomiske sone i Nordsjøen. Norge har således til disposisjon en kvote på 4147 tonn reker i norsk sone i Nordsjøen. Pr. 24. november har EU tatt 165 tonn av kvoten, det samme har Sverige.

Fisket i disse områdene har fra norsk side vært regulert under ett. Vilkår for deltakelse i fisket er at fartøyet må være merkeregistrert samt at eier av fartøyet må være oppført i fiskermanntallet.

Fartøyene har hatt adgang til å ta turkvoter på inntil 4 tonn. Dersom fartøy ikke har landet fangst fra en tur, er fartøyet blitt kontrollert av Fiskeridirektoratets kontrollverk før ny tur kunne påbegynnes. Fisket har videre vært regulert ved helligdagsfredning. Norske fartøy har ved utgangen av oktober fisket 2284 tonn reker i Nordsjøen og 3734 tonn reker i Skagerrak.

Fisket i 1995

Det foreligger for 1995 en samlet anbefaling på tonn reker innenfor ICES-områdene IIIa og IVa.

Det legges til grunn at TAC vil bli fastsatt i samsvar med anbefalingen. Videre antas det at 30% av kvoten avsettes til fiske i Norges økonomiske sone (ICES - område IVa) og 70% til fiske i Skagerrak (ICES - område IIIa).

I henhold til praksis vil EU og Sverige få andeler i Nordsjøen og Norge en andel i Skagerrak.

Dersom det disponible kvantum i 1995 blir i tilsvarende størrelsesorden som i 1994 vil Fiskeridirektøren for 1995 foreslå en videreføring av reguleringsopplegget i 1994."

V. J. Olsen refererte forslaget til regulering for 1995 og konstaterte at Reguleringsrådet var enig i dette.

V. J. Olsen refererte deretter forslaget til videreføring av reguleringsopplegget for Nordsjøen og Skagerrak og konstaterte at Reguleringsrådet var enig i dette.

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord: 73 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Telefax: 73 53 47 42

FISKERIDIREKTORATET

09. DES 94

Fiskeridepartementet

Fiskeridirektoratet

SAKS NR.	DOK. NR.
5106/94	1
U.C. 8	

08.12.1994
J.nr.1795/94
ark.,
EL/-

T E L E F A X

REGULERING AV FISKET ETTER REKER I 1995.

Norges Fiskarlag har i landsstyremøtet 8. desember 1994 behandlet "Regulering av fisket etter reker i 1995" og fattet følgende vedtak:

A) VED GRØNLAND.

"1. Forutsatt at Norge tildeles en kvote på 2.500 tonn reker ved Grønland for 1995, vil Norges Fiskarlag tilrå at reguleringsopplegget videreføres i 1995.

For at fartøyene skal kunne planlegge sin drift best mulig, vil Norges Fiskarlag tilrå at siste utseilingsdato fastsettes allerede nå og at denne settes til 15. september 1995."

B) NORDSJØEN OG SKAGERRAK.

"1. Fisket etter reker for 1995 i Nordsjøen og Skagerrak er avhengig av forhandlingene med EU, men Norges Fiskarlag forutsetter at kvotene for 1995 blir som for 1994.

2. Norges Fiskarlag tilrå at man viderefører gjeldende reguleringsopplegg i 1995."

C) FISKET ETTER REKER I BARENTSHAVET.

"1. Norges Fiskarlag viser til arbeidsutvalgsvedtak 88/93 der det ble krevd at stenging av områder ble foretatt for maksimalt en måned ad gangen. Deretter måtte det foretas nye undersøkelser for å vurdere om det fortsatt var grunnlag for å holde feltene stengt.

Det vises også til at Russland og Norge er enige om å endre kriteriene for innblanding av blåkveite og yngel av torsk og hyse ved stenging av felt.

Norges Fiskarlag mener at endringene i kriteriene vil måtte medføre at det materialet som benyttes for å vurdere hvor lenge et felt bør være stengt, må oppdateres.

Norges Fiskarlag

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord: 73 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Telefax: 73 53 47 42

På denne bakgrunn vil Norges Fiskarlag kreve at prosedyrene for stenging av felt endres i tråd med arbeidsutvalgsvedtak 88/93."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen
Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen
Elling Lorentsen

Kopi: Fylkesfiskarlag
Gruppeorganisasjoner

SAK 14/94

REGULERING AV FISKET ETTER ROGNKJEKS.

Fiskeridirektøren viste til saksdokumentene det heter:

1. Fisket i 1994

Fisket etter rognkjeks er i 1994 i de nordligste fylker regulert med maksimalkvoter på inntil 6.500 liter rognkjeksrogn.

Det er ingen redskapsbegrensning i dette fisket.

Det benyttes imidlertid nesten utelukkende garn med 126 maskestørrelse (252mm maskevidde.)

Vilkårene for deltakelse er at fartøyet som nyttes må være registrert i merkeregisteret samt at høvedsmannen må stå på blad A eller B i fiskermanntallet.

Tabellen nedenfor viser utviklingen fangst og deltakelse i fisket etter rognkjeks i årene fra 1990 til 1994.

	1990	1991	1992	1993	1994
Tonn rund vekt	2.398	5.366	3.786	4.611	5.751
HL rogn	443,8	993,1	700,7	853,4	1.064,4
Antall Fartøy	267	528	445	535	670

Fangsten av rognkjeks har variert mellom ca. 2.400 tonn og 5.750 tonn i perioden 1990 til 1994.

Tabellen viser også at det tildels er en sterk sammenheng mellom totalfangst og deltakelse i rognkjeksfisket. I alle årene er det relativt mange små fartøy med et fangstkvantum under 10 tonn (tilsvarende ca. 1.850 l rogn). For eksempel viser foreløpig sluttseddelstatistikk for 1994 at i alt 554 fartøy hadde en fangst på under 10 tonn rognkjeks, hvorav 401 er under 9 meter l.l.. Av de 116 fartøy med større fangst enn 10 tonn, er det ialt ca. 30 fartøy som har tatt kvoten på 6.500 liter rogn (ca. 35,1 tonn rund vekt).

2. Bestandsutvikling.

Havforskningsinstituttet har ikke gjennomført undersøkelser av rognkjeksbestanden og har heller ikke konkrete planer om å starte slike

undersøkelser. Det er derfor ikke mulig å gi faglig baserte anbefalinger om regulering av dette fisket.

Havforskningsinstituttet har imidlertid avgitt følgende uttalelse 6. juni 1994: "Vi vil imidlertid påpeke at på bakgrunn av den bekymring for bestanden som kommer til uttrykk fra fiskerhold, bør en begrensning av fisket kombinert med en overvåking i fangstrater vurderes som et tiltak for å forebygge en utfisking av bestanden."

3. Reguleringstiltak i 1995.

Finnmark Fiskarlag hadde rognkjeksfisket til behandling under årsmøtet i Lakselv 26.-28.mai 1994, se vedlagte telefax av 1.juni 1994 fra lagets styre. Årsmøtevedtaket inneholdt ikke konkrete forslag til en strammere regulering av rognkjeksfisket, men henstillet om at det måtte gjennomføres nærmere bestandvurderinger av ressursen.

Det ble imidlertid fremmet en del benkeforslag på årsmøtet. Felles for disse var at det tillatte kvantum måtte begrenses; fra 5000 liter til 3000 liter. Andre forslag til fremtidig regulering var garnbegrensning og en startdato.

Fiskeridirektøren er enig i at en ut fra et "føre var"-prinsipp bør begrense kvantumsuttaket av rognkjeksrogn.

Tabellen nedenfor viser reguleringseffekten av ulike maksimumkvoter dersom de hadde vært iverksatt i rognkjeksfisket i 1994.

Maksimumkvote	Antall berørte fartøy	Reguleringseffekt i tonn
4.000 l	75	846
4.500 l	66	655
5.000 l	54	499
5.500 l	45	366

Maksimumkvotene i tabellen ovenfor ville i 1994 gitt reguleringseffekter på 846 tonn til 366 tonn og ville berørt fra 75 til 45 fartøy avhengig av nivået på maksimumkvoten.

Fiskeridirektøren er av den oppfatning at en reduksjon i maksimalkvoten kan være et velegnet reguleringstiltak. Dette begrunnes med at i takt med prisøkningen på rogn har deltakelsen fra større og mer fangstintensive fartøy økt. En lavere maksimalkvote vil kunne bidra til å begrense innsatsen fra de større fartøyene.

Fiskeridirektøren vil derfor foreslå at en ved fiske etter rognkjeks i Finnmark, Troms og Nordland fylker i 1995 begrenser det maksimale kvantum hvert fartøy kan fiske til 5.000 liter rognkjeksrogn.

I tillegg vil Fiskeridirektøren foreslå at deltagelsesvilkårene for 1994 videreføres i 1995.

Regulering av maskevidde.

Undersøkelser tyder på at en innføring av større maskevidde vil medføre at fiskerne på kort sikt vil fange færre individer, men til gjengjeld vil de rognkjeksene som blir fanget være større og antakelig ha et større rogninnhold.

En bør derfor vurdere om en skal innføre maskeviddebestemmelser i dette fisket. Andre land har innført slike bestemmelser og en kan her vise til at det på Island er forbudt å benytte mindre maskeåpning enn 266,7 mm og det ved New Foundland benyttes rognkjeksgarn med en maskeåpning mellom 267 og 279 mm.

Det foreligger ikke opplysninger om hva som er optimal maskevidde i det norske rognkjeksfisket. Fiskeridirektøren tar sikte på å sette i gang undersøkelser for å få klarlagt hva som er optimal maskevidde i det norske rognkjeksfisket, slik at en kan fastsette riktig maskevidde innen utløpet av en to-årsperiode. Inntil en har fått klarlagt dette spørsmålet, kan det være hensiktsmessig å forskriftsfeste en maskevidde som tilsvarer det som er mest brukt i det norske rognkjeksfisket i dag.

Fiskeridirektøren vil be Reguleringsrådet vurdere om en bør fastsette en maskeviddebestemmelse i samsvar med den maskevidde som er mest brukt (252 mm) , inntil en har klarlagt optimal maskevidde.

Garnbegrensninger.

Årsmøtet i Finnmark fiskarlag har foreslått at det innføres garnbegrensninger i fisket etter rognkjeks. Dette er et reguleringstiltak som ut i fra erfaringer i regulering av andre fiskeslag, har vist seg vanskelig å kontrollere. Fiskeridirektøren finner derfor ikke å ville foreslå en slik

begrensning nå. Regulering med en strammere maksimalkvote vil langt på vei kunne ivareta de hensyn som en garnbegrensning er ment å dekke.

Arne Eggereide foreslo at Fiskeridirektoratet tok et initiativ for å få Havforskningsinstituttet til å gjøre mer forskning på rognkjeks, slik at vi hadde et bedre grunnlag for å diskutere reguleringer på neste Reguleringsråd.

Viggo Jan Olsen viste til forslaget om å redusere det maksimale kvantum til hvert fartøy fra 6.500 liter til 5.000 liter rognkjeksrogn.

Reidar Johansen Norges Fiskarlag har gått inn for det samme, i tillegg til at de har bedt om mer forskning.

Viggo Jan Olsen viste til at det er lite vitenskapelig bakgrunnsmateriale for forslaget, men at flere fiskere har gitt uttrykk for bekymring for bestanden.

Reidar Johansen viste til at det må brukes flere garn for å oppnå de samme resultat som tidligere.

Geir Andreassen sa at det kan synes som om det bare er markedsvurderinger som er lagt til grunn for fastsettelse av kvoten. En mindre kvote gir høyere pris for rognen. Dersom dette legges til grunn i andre reguleringer er vi hardt ute å kjøre. Ellers er det i denne saken lite grunnlag for å si hverken det ene eller det andre.

Kjell Nedreaas fra Havforskningsinstituttet ble bedt om å gi en redegjørelse for Havforskningsinstituttets forskning på rognkjeks.

Han sa at det i dag ikke er noe forskningsprosjekt på rognkjeks i Havforskningsinstituttet. Viste ellers til Havforskningsinstituttet brev av 7. desember 1994.

Han sa videre at vi har to gode kandidatoppgaver fra Universitetet i Tromsø, men de tar i det vesentlige for seg reguleringsmodeller og lite biologi. Vi kan ellers bygge på erfaringer fra Island og Newfoundland. På Island har de regulert fiske med deltakerbestemmelser, avgrensede områder, fiskeperioder og maskevidde-bestemmelser. På Newfoundland har de maskeviddebestemmelser, riktignok basert på industriens behov, og de har planer om å redusere lovlig antall garn fra 100 til 50 garn.

Problemet i dag er at det bare er ho fisken som er interessant. Her ligger det en utfordring til industrien å finne anvendelse for han fisken. Det er forskjellig vekst på han og ho fisk. Så lenge det ikke er avsetning for han fisken, er dagens beskatning bra på den måten at ho fisken går inn til kysten for å gyte.

Rognkjeksene på Island og Newfoundland er omtrent like stor som den på norskekysten. Det er derfor relevant å bruke erfaringsmaterialet fra disse med hensyn til maskestørrelse. Havforskningsinstituttet anbefaler derfor at en øker maskestørrelsen til 267 mm, tilsvarende som på Island og på Newfoundland. Dette vil redusere beskatningen på hanfisk, og skyve ut førstegangs fangst på ho fisken. Større rognkjeks gir dessuten mer rogn pr. fisk.

En reduksjon i kvoten er også bra.

En rapporteringsplikt for fiskerne er nødvendig for å bedre kunnskapen om dette fiske. Det er mulig at kravet om forenklet dagbokføring kan oppfylle noe av dette. Det er også mulig at en bør sette en stopp i fiske rundt 20. mai, da det etter dette er mye hanfisk og lite ho fisk.

Roald Vaage viste til at forslagene var biologisk begrunnet, og ikke begrunnet i markedet.

Viggo Jan Olsen sa at vi ikke har et klart biologisk grunnlag for forslaget.

Arne Eggereide sa at vi må se mengden i sammenheng med Havforskningsinstituttet forslag om å stanse fisket 20. mai.

Viggo Jan Olsen la så frem forslag om en kvote på 5.500 liter og samme deltakelsesvilkår som i 1994. Reguleringsrådet gav sin enstemmige tilslutning til dette.

Otto Benjaminsen ville anmode Havforskningsinstituttet om å skjerpe forskingen på rognkjeks.

Roald Vaage sa da at dette ville føre til nedprioritering på andre områder.

Viggo Jan Olsen viste til Havforskningsinstituttet forslag til økning av maskestørrelsen, men påpekte at dette i så fall vil kreve en overgangsperiode.

Roald Vaage viste til at de trengte fangstrapportering for å kunne drive bedre forskning.

Arne Eggereide mente det var lite spennende å foreslå den samme maskeviddereguleringen som i 1994.

Reidar Johansen viste til at det går 4-5 år før rognkjeksgarna blir utskiftet. Det vil være nødvendig med en tilsvarende overgangsperiode.

Kjell Nedreaas så ingen grunn til å ha en annen maskestørrelse enn Island og Newfoundland, da fisken størrelse er noenlunde lik.

Viggo Jan Olsen spurte om Reguleringsrådet kunne være med på et forslag om at det fastsettes en maskestørrelse på minst 267 mm innen rimelig tid.

Pål Kruger mente det ville være uheldig om en ikke satt endelig tall på maskestørrelsen. Hva om det biologisk sett var riktigere med en større maskestørrelse enn 267 mm.

Peter Gullestad gjorde oppmerksom på at årets forslag var satt for at vi ikke skulle få en utvikling mot mindre maskestørrelse.

Reidar Johansen viste til at så lenge vi ikke vet hva som er rett maskestørrelse, bør det startes opp med praktisk forsøksfiske.

Kjell Nedreaas viste til praksisen fra Island og Newfoundland. Havforskningsinstituttet vil gjerne ha litt tid til å diskutere resultatene fra Island.

Roald Vaage viser til at de gjerne vil følge med i utviklingen, og foreslår at en får plikt til å føre fangstdagbok i dette fisket.

Peter Gullestad mente at det var lite hensiktsmessig å kreve fangstdagbok for fartøy under 10 meter.

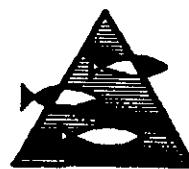
Thor Wold foreslo at dette ble utsatt til neste møte.

Viggo Jan Olsen registrerte at det var enstemmighet for å utsette spørsmålet om å endre maskestørrelsen til det foreligger et bedre grunnlagsmateriell.

HAVFORSKNINGSINSTITUTTET

MILJØ - RESSURSER - HAVBRUK

FISKERIDIREKTORATET

HAV - LIV - MILJØ

Fiskeridirektoratet
Avdeling for Fiske og Fangst

HER

09. DES 94

SAKSNR.	—	DOK.NR.
5116/94		1
U.T. 3		

Deres referanse: Utg./94 HEO

Vår referanse: 94/296/SI/kn

Bergen 07.12.1994

REGULERING AV FISKET ETTER ROGNKJEKS

Ein viser til brev med vedlegg frå dykk den 2.12. d.å. der de be Havforskingsinstituttet (HI) om å føreta ei vurdering av det materiale som allereie føreligg om ein optimal maskestorleik i garn ved fiske etter rognkjeks. Som nemnt i dette brevet har Island innført ein minste maskeopning på 266,7 mm, og Newfoundland 267 mm (10 1/2"), medan det i Norge for det meste blir nytta garn med 252 mm maskeopning (tilsv. 126 mm halvmaske eller stolpelengd).

Fram til møtet i Reguleringsrådet har vi ikkje fått tilbakemelding frå Island om deiras erfaringar med sine reguleringsformer. Det har vi derimot gjort når det gjeld reguleringane utanfor Newfoundland. Fastsetjinga av 267 mm utanfor Newfoundland var først og fremst basert på ønskje frå industrien for å fiske den økonomisk mest interessante fiskestorleiken. Reguleringa var i liten grad basert på seleksjonsforsøk, og det var ikkje for å verne om småfisken. Likevel, i dette området har relativ stor maskestorleik også den fordel at det blir mindre bifangstar av verna artar som torsk og flyndre. Denne maskeopning-reguleringa som dei har hatt i nærare 3 år har praktisk sett fungert godt, men på grunn av for stor innsats i fisket så reknar dei bestanden for å vere overfiska. I tillegg til maskeopning har dei regulert fisket med avgrensa fisketid (8-10 veker), og eit maksimum antal garn per båt (i dag er dette 100 garn/båt, men for 1995 er det føreslått 50 garn/båt).

Det spesielle med rognkjeksa og fisket av denne er den ulike veksten til hann- og hofisk (over 40-43 cm nesten berre hofisk), og at det berre er rogn av hofisken som er av interesse. Ein generell ressursmerknad vil her vere at det bør finnast måtar å utnytte fiskekjøtet på, både frå hann- og hofisk. Eit fiske som berre føregår på hofisk vil føre til ulik kjønnsfordeling i bestanden. Sidan det for tida berre er aktuelt å fiske hofisk (for rogn si skuld), vurderer HI det slik at ein auke av maskeopninga frå dagens 252 mm vil vere fordelaktig av fleire grunnar:

- ein vil utsetje tidspunktet for ulik beskatning av hann- og hofisk til etter førstegongs-gyting (37-41 cm og ca. 5 år for hofisk såfram veksten i norske farvatn er lik veksten ved Island der dette er henta frå). Dette vil føre til at forholdet mellom kjønna ved førstegongs-gyting blir lite påverka av fisket og følgjeleg blir nokolunde likt.
- med kvote på rognmengda kan fiskaren oppnå denne kvoten med færre individ sidan større rognkjeks som oftast vil ha eit større rogninnhald.
- fange færre hannfisk sjølv om vi ikkje kan sjå noko gevinst av det åleine, spesielt ikkje sidan det

Postadresse:
Postboka 1870 Nordnes
N-5024 Bergen

Kontoradresse:
Nordnesparken 2
Bergen

Telefon:
55 23 85 00
Telefax:
55 23 85 31

Telex:
42297
OCEANN

Postgironr.:
0801 5052857
Bankgironr.:
6501.05.63776

Saksbehandlar:
Direkte telefon:

ser ut til at same hannfisk kan befrukte egga til fleire hoer. Men ein vil også i mindre grad få garna metta med hannfisk og små hofisk som ein ikkje har interesse av, og som berre reduserer garna si vidare fangstevne.

I vedlagte kandidatoppgåver er det gjort eit godt arbeid omkring maskestorleik-seleksjon i garnfisket etter rognkjeks for maskeopningar mellom 248 mm og 280 mm, og etter ein gjennomgang av dette materialet deler HI i stor grad dei konklusjonar som her framkjem. Kva som er optimal maskeleingd ønskjer vi å kome tilbake til etter at vi mellom anna har fått høyrte meir om erfaringane ein har gjort på Island. HI vil likevel tilrå å auke maskeleingda til minst det same som på Island og Newfoundland, nemleg 267 mm. Lengdefordelingane av hann- (rognkall) og hofisk (rognkjeks) i desse områda er nokolunde lik den vi ser langs norskekysten. Sidan ein slik auke av maskeopninga bør varslast i god tid, ikkje minst når dei fleste fiskarane i dag har store mengder garn med maskeopning 252 mm, ønskjer vi å kome tilbake til dette med det første når vi har fått undersøkt meir av det eksisterande materialet (også internasjonalt). Det kan nemnast at det både ved Island og Newfoundland også blir fiska med garn som har større maskeopning enn den minste lovlege.

Å finne ut kor stor bestanden av rognkjeks er, og evt. kome med råd om fangstkvantum, vil kreve store ressursar. Som det vart nemnt i brev frå oss den 6.6. d.å., vil vi heller tilrå ei overvaking av utviklinga i fangstrater kombinert med lengdemålingar (evt. på kjønn) for å førebyggje ei utfisking av bestanden. Det er mogeleg at dette kan baserast på Fiskeridirektoratets fangststatistikk, men det kan også vere aktuelt å kontakte utvalde fiskarar for meir detaljinformasjon. Dette bør avklarast og planleggjast før 1995 sesongen såframt eit slikt reguleringsopplegg er ønskjeleg.

Med helsing

Svein Iversen

Fung. senterleiar

Kjell H. Nedreaas

SAK 15/94

REGULERING AV FISKET ETTER SILD SØR FOR N 62° I 1995.

Viggo Jan Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

FISKET I 1994.

1. KVOTER OG OPPFISKET KVANTUM.

De norske sildekvotene etter avsetning til tredjeland fordelte seg slik på områder og fartøygrupper i 1994 (Alle kvanta er i tonn):

	<u>Ringnot</u>	<u>Trål</u>	<u>Kyst</u>	<u>Totalt</u>
Nordsjøen:	111.850	8.600	5.000	125.450
Skagerrak:	15.840	2.000	2.000	19.840
<u>Vest av 4° vest:</u>	<u>6.200</u>			<u>6.200</u>
Totalt:	133.890	10.600	7.000	151.490

Oppfisket kvantum pr. 30.november 1994 fordeler seg slik på områder og fartøygrupper (kvanta i tonn):

	<u>Ringnot</u>	<u>Trål</u>	<u>Kyst</u>	<u>Totalt</u>
Nordsjøen:	107.015	7.483	3.624	118.029
Skagerrak:	16.957	264	3.067	20.432
<u>Vest av 4° vest:</u>	<u>8.434</u>			<u>8.434</u>
Totalt:	132.406	7.747	6.691	146.895

I brev av 19. august 1994 fra EU-kommisjonen ble norske fiskere gitt adgang til å fiske 25.000 tonn sild i EU-sonen ut over de 60.000 tonn sild Norge allerede var tildelt i henhold til avtalen mellom Norge og EU for fiske i hverandres soner i 1994.

Ringnot

Ringnotfisket har i 1994 vært regulert med fartøykvoter.
Pr. 30.november gjenstod det 1.484 tonn av gruppekvoten for ringnot.

I inneværende sesong ble 1. desember satt som skjæringsdato for mulig

opphevelse av fartøykvoter og gruppekvoten til trålerne. I 1993 var skjæringsdatoen satt til 15. november. Med bakgrunn i erfaringene med refordeling, oppmalingsfiske og brå stopp i 1993, valgte en for 1994 å gjeninnføre 1. desember som skjæringsdato. En så sein skjæringsdato vil gi større muligheter for at det enkelte fartøy kan få fisket opp sine respektive kvoter.

Trål

Gruppekvoten til trålerne var i 1994 på 10.600 tonn. Dette kvantum inkluderte også bifangster av sild i industritrålfangstene. Den 1. mai ble det åpnet for et direktefiske etter sild innefor et kvantum på 2.000 tonn. Fisket kom ikke i gang før i juli, og direktefiske ble stanset den 4. august. Det var satt konsumkrav til dette fisket.

Den 1. september ble det på ny åpnet for et direktefiske etter sild for trålgruppen innenfor en maksimalkvote på 200 tonn. Maksimalkvoten ble økt til 300 tonn den 14. oktober. Det ble ikke satt et fast kvantum for dette fisket, da Fiskeridirektøren ønsket å se dette i sammenheng med det kvantum som gikk med som bifangst i industritrålfisket. Det var likevel kjent i flåten at det dreide seg om et kvantum sild opp mot 7.000 tonn. I dette fisket ble det ikke satt krav til konsumlevering.

Pr. 30. november har trålgruppen fisket 7.747 tonn i et direkte sildefiske, hvor av 7.717 tonn er levert til mel og olje produksjon. Det var ikke konsumkrav i det direkte sildefisket som startet 1. september. Prognosen for innblanding av sild i industritrålfisket totalt for 1994 er 1.069 tonn.

Kyst

Fiske i kystfartøygruppen har foregått innenfor en avsetning på 7.000 tonn, og med en maksimalkvote på 5.500 hl. Av totalt oppfisket kvantum på 6.691 tonn, har 3.407 tonn blitt levert til mel og olje.

REGULERING AV FISKET I 1995.

1. KVOTESITUASJONEN I 1995.

1.1. ACFM tilrådinger

I 1993 var det en betydelig rekrutteringssvikt og dårlig individuell vekst i bestanden. Gytebestanden falt under 800.000 tonn som av ACFM er anbefalt som det minste akseptable nivå. Målinger i 1994 har imidlertid vist

en bedret rekruttering og en bedre individuell vekst, og gytebestanden er estimert til rundt en million tonn. ACFM betrakter bestanden for å være innenfor et trygt biologisk nivå.

På grunnlag av ACFM-anbefalingene vil det kunne fastsettes en TAC i Nordsjøen for 1995 i omtrent samme størrelsesorden som i 1994. Også for Skagerrak og områdene vest av 4° V kan kvotene forventes å ligge på omtrent samme nivå som i 1994.

1.2. Avtalesituasjonen

Siden Sverige sannsynligvis blir medlem av EU fra 1. januar 1995, kan kvotene for alle 3 områdene avtales bilateralt mellom Norge og EU. Det er inngått en "Roll-over" avtale med EU, for de tre første månedene i 1995. Endelig avtale for 1995 vil bli inngått i løpet av interimperioden. "Roll-over" avtalen gjør det mulig for norske- og EU fartøy å starte fiske tilsvarende som i 1994, og avtalen inneholder i utgangspunktet kvoteandeler som utgjør en tredjedel av årskvotene for 1994.

1.3. Gruppeinndeling

Norges Fiskarlag har i Landstyrevedtak 104/91 fordelt norsk andel av Nordsjøild etter følgende fordelingsnøkkel:

Kyst:	Stipulert kvote (avsetning) på 5.000 tonn
Trål:	7% av totalkvoten
Ringnot:	Resterende

Fiskeridirektøren tar dette til etterretning, og vil med unntak av avsetningen for kystgruppen fremme forslag som er samsvarende med Landsstyrets vedtak.

2. FISKE I KYSTFARTØYGRUPPEN.

2.1. Gruppeavsetning.

Det ble avsatt 7.000 tonn til kystfisket i 1994. Det er pr. 30. november fisket 6.691 tonn sild i Nordsjøen og Skagerrak.

I de senere år har en avsetning på 7.000 tonn sild til kystgruppen vært mer enn tilstrekkelig. Landsmøte i Norges Fiskarlag har foreslått at det i fremtiden avsettes 5.000 tonn sild samlet til kystgruppen.

Utviklingen i kystfisket i 1994 viser at en avsetning på 5.000 tonn ikke ville

ha dekket kystgruppens fiske. Dersom vi ikke ønsker å stanse dette fisket før sesongen er over, vil det være behov for å ha den samme avsetningen i 1995 som i 1994. Dersom Reguleringsrådet går inn for en kvote på 5.000 tonn samlet til kystgruppen, må dette gjøres om til en gruppekvote, og fisket stanses når gruppekvoten er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektøren vil foreslå at det samlet for alle områder blir avsatt 7.000 tonn til kystfisket i 1995, og at avsetningen i reguleringssammenheng blir fordelt med 5.000 på Nordsjøen og 2.000 på Skagerrak.

2.2. Maksimalkvoter.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som deltar i kystfisket som i tidligere år, blir regulert med en maksimumkvote på 500 tonn, med anledning for Fiskeridirektøren til å endre dette.

2.3. Konsumkrav.

Fiskeridirektøren foreslår at det som i 1994 blir satt krav om levering til konsum eller agn i kystfisket innenfor grunnlinjen. Fiskeridirektøren kan dispensere fra påbudet dersom silden av kvalitetsmessige årsaker ikke kan brukes til konsum.

2.4. Vilkår for deltaking i kystnotfisket.

For fartøy som skal delta i kystnotfisket, har det blitt stilt følgende vilkår:

- Notfartøy over 70 fot som deltar i det fartøykvoteregulerte fiske utenfor grunnlinjen og trålere kan ikke delta.
- Fartøy som skal fiske med not må være registrert i merkeregisteret og være egnet til og utstyrt for slikt fiske.
- Hovedsmann for fartøyet må stå på blad B i fiskermanntallet og eie eller være medeier i fartøyet.

Fiskeridirektøren foreslår at de ovenfor nevnte vilkår for deltakelse blir opprettholdt i 1995.

2.5. Vilkår for deltakelse i garnfiske.

I 1990-1994 har det vært satt som vilkår at fartøy som skal delta i garnfiske må være registrert i merkeregisteret og under 90 fot. Det har i tillegg vært

stilt vilkår om at hovedsmannen må stå på blad A eller B i fiskermanntallet.

Fiskeridirektøren vil foreslå at det også for deltakelse med garn i 1995 settes vilkår om merkeregistrering, at fartøyet er under 90 fot, og at hovedsmannen må være manntallsført.

2.6. Fritidsfiske.

Fartøy/personer som ikke oppfyller vilkårene for deltakelse i et kommersielt fiske har fått anledning å fiske sild til eget konsumforbruk med ett garn på inntil 30 meter og med håndsnøre. Enkelte steder har det vært problemer å skaffe sild til agn. Fritidsfiskere som får sild på garn og snøre bør derfor kunne anvende denne også til agnformål. Fiskeridirektøren vil derfor foreslå at fritidsfiskere i tillegg til eget konsum også kan fiske agnsild til eget forbruk innefor de samme redskapsbegrensninger som nevnt ovenfor. Omsetningsforbudet for fritidsfisket sild foreslås videreført.

Fiskeridirektøren foreslår at fritidsfiskere kan drive fiske etter sild til konsum eller agn til egen husstand med ett garn på inntil 30 meter og med håndsnøre (hekling).

2.7. Agnfiske.

Der vil være personer på blad A i fiskermanntallet som vil kunne ha behov for å fiske sild til eget agnforbruk. Som nevnt under pkt. 2.4. er det bare fiskere på blad B som kan fiske sild med not. Enkelte fiskere på blad A vil ha behov for et visst kvantum sild til agn. Disse bør gis anledning til å fiske denne silda med not. Ved å begrense dette til at de bare kan fiske agn til eget forbruk, antar vi at dette ikke vil representere noe biologisk problem.

Fiskeridirektøren vil foreslå at også fiskere som står på blad A i fiskermanntallet kan fiske sild med not, dersom det fiskes til eget agnforbruk.

3. FISKE I TRÅLGRUPPEN.

Ved åpning av et direktefiske etter sild fra 1. mai 1994 ble det også i år satt konsumpåbud. Målsettingen med dette fiske var å gi adgang for trålerne til å utnytte kvoten til matje-sild fiske. Av kvoten på 2.000 tonn ble alt levert til industri. Målsettingen må således sies å ikke være oppfylt. Fiskeridirektøren vil derfor foreslå at det ikke åpnes for et direkte fiske etter sild tidlig på året i 1995. Dette er i tråd med vedtak i Sør-Norges Trålerlag 10. november 1994.

Fiskeridirektøren har forsøkt å stimulere til et konsumfiske for denne flåtegruppen. Til tross for fastsetting av turkvoter, samt påbud om konsumleveranser, har det vært vanskelig å få levert silda til konsum. Fiskeridirektøren vil derfor ikke foreslå konsumpåbud for direktefisket sild i trålgruppen i 1995. Dersom det ikke blir konsumpåbud, er det heller ikke nødvendig å fastsette turkvoter i fisket.

Tabellen nedenfor viser kvotegrunnlag for faktisk sildeinnblanding i industritrålfisket de siste årene, og kvantum i det direkte fisket (1 tonn):

	1990	1991	1992	1993	1994
Kvote	5.000	20.000	12.000	10.560	10.600
Fangst					
-Bifangst	19.900	9.200	4.200	1.500	1.069 ¹⁾
-Direkte	-	-	1.280	9.216	7.747

1) Tallet er en prognose for hele 1994, og er bygget på faktiske tall for de 3 første kvartal i 1994, samt 4. kvartal i 1993. Landsstyret i Norges Fiskarlag har som nevnt et vedtak om at trålgruppens andel av nordsjøisild skal være 7 % av totalkvoten.

Fra Fiskeridirektørens side har det vært lagt vekt på at sildeavsetningen til trålerne ikke må settes lavere enn det som er nødvendig for å dekke bifangst i industritrålfisket. De siste 3 årene har bifangsten av sild i industritrålfisket vært lav. Vi har heller ingen indikasjoner fra biologisk hold om at situasjonen m.h.t. innblanding av sild vil endre seg. Vi vil derfor anta at en andel på 7% av totalkvoten vil være mer enn tilstrekkelig til å dekke inn bifangsten av sild i industritrålfisket.

Fiskeridirektøren foreslår at det for 1995 blir avsatt en gruppekvote på 7 % av totalkvoten (Nordsjøen, Skagerrak og vest av 4° V) til trålerne.

Fiskeridirektøren foreslår at industritrålfangstene maksimalt kan inneholde 20 % sildeinnblanding i vekt av hele fangsten om bord eller ved landing. Fiskeridirektøren vil videre foreslå at bifangstprosenten kan endres dersom utviklingen i fiske gjør dette nødvendig.

Fiskeridirektøren foreslår at dersom det beregnede kvantum sild i industritrålfangstene blir mindre enn gruppekvoten, kan det fra den tid Fiskeridirektøren bestemmer åpnes for et direkte fiske etter sild på gjenstående kvantum for å sikre at gruppekvoten blir oppfisket.

Fiskeridirektøren vil foreslå at det ikke blir satt konsumkrav i et eventuelt direkte trålfiske.

Fiskeridirektøren får fullmakt til å fastsette et reguleringsopplegg for et eventuelt direkte trålfiske, herunder fastsette maksimalkvote.

Fiskeridirektøren foreslår at maksimalkvoten i et direktefiske etter sild

settes til 200 tonn, og at Fiskeridirektøren kan endre denne, herunder sette den ned.

4. FISKE I RINGNOTGRUPPEN

4.1. Reguleringsform.

Tidligere var sildefisket i Nordsjøen, Skagerrak og området vest av 4° V regulert med en felles fartøykvote. Ringnotfisket har de 5 siste årene vært regulert med separate fartøykvoter innefor de forskjellige områdene. Denne ordningen foreslås videreført.

Fiskeridirektøren foreslår at ringnotfisket blir regulert med separate fartøykvoter for hvert av områdene Nordsjøen, Skagerrak og området vest av 4° V.

4.2. Gruppekvote.

Det er ikke foreslått noen gruppekvoter i kvantum, da norsk totalkvote for områdene ikke er kjente.

Fiskeridirektøren vil likevel, og i tråd med Norges Fiskarlags Landstyrevedtak, foreslå at ringnotgruppen får resten av norsk kvote på nordsjøsild etter at kyst- og trålgruppen er fordelt med henholdsvis 7.000 tonn og 7% av norsk andel av totalkvoten.

Det foreslås videre at Fiskeridirektøren gis fullmakt til å fastsette gruppekvote for henholdsvis Skagerrak, område vest av 4° V og Nordsjøen innenfor den totale gruppekvoten som nevnt ovenfor.

4.3. Fartøykvote.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøykvotene blir utregnet etter "Universalnøkkelen".

4.4. Vilkår for deltaking.

Fra og med 1986 har det vært stilt årlige deltakelsesvilkår for fartøy mellom 70 - 90 fot (SUK-gruppen) i fisket etter sild i Nordsjøen utenfor grunnlinjen og i Skagerrak. Vilkåret har vært at fartøyet må ha deltatt utenfor grunnlinjen i fisket etter nordsjøsild, skagerraksild, makrell i Nordsjøen eller makrell nord for 62° N i et av de siste tre årene.

I 1992 ble det tildelt 11 nye rettigheter i fisket etter nordsjøsild og makrell til fartøy fra Trøndelag og Nord-Norge. Disse rettighetene ble tildelt for å styrke driftsgrunnlaget for fartøyene. Fiskeridirektøren legger til grunn en generell regel om at fartøyene må ha deltatt i ett av de tre siste årene for fortsatt å kunne delta i fisket.

Rettigheten for disse 11 fartøyene ble imidlertid tildelt så sent i sesongen 1992 at Fiskeridirektøren vil gå inn for at manglende deltakelse i 1992 ikke skal legges til grunn for inndragning av disse rettighetene. Det forutsettes at den vanlige 3-års regelen først kommer til anvendelse fra 1996.

Det er i år 19 fartøy i denne gruppen som har rett til å delta i det fartøykvoteregulerte ringnotfisket etter nordsjøsild og makrell.

I tillegg til konsesjonspliktige ringnotfartøy kan også fartøy mellom 70 og 90 fot som nevnt nedenfor delta i det fartøykvoteregulerte ringnotfisket.

Fiskeridirektøren foreslår at deltakerkriteriet blir opprettholdt, dvs. at de tradisjonelle fartøy mellom 70 og 90 fot må ha deltatt utenfor grunnlinjen i fisket etter nordsjøsild, skagerraksild, makrell i Nordsjøen eller makrell nord for 62° N i 1992, 1993 eller 1994.

Fartøy som ble tildelt rett i fisket i 1992 kan delta selv om fartøyet ikke deltok i 1992, 1993 eller 1994.

Fartøy som oppfyller deltakelsesvilkårene blir som før regulert sammen med den konsesjonspliktige flåten.

Fartøy under 90 fot som ikke fyller deltakerkriteriene, kan delta i kystfisket innenfor grunnlinjen.

4.5. Konsumkrav.

P.g.a. EU's regelverk blir det satt konsumkrav ved et eventuelt fiske i EU-sonen i Nordsjøen og i området vest av 4° V.

Det blir ikke satt konsumkrav i Norges økonomiske sone.

5. REFORDELING/STANS I FISKET

Fiskeridirektøren foreslår som tidligere at fartøykvotene til ringnotfartøy som ikke har startet fisket innen 1. oktober blir opphevet. Fiskeridirektøren kan refordele kvotene på de deltagende fartøy.

Fiskeridirektøren kan dispensere fra kravet om deltakelse før 1. oktober i

havaritilfeller.

Dersom det viser seg nødvendig for å sikre at totalkvoten blir oppfisket, kan Fiskeridirektøren etter 1. desember oppheve alle fartøykvotene for ringnotfartøy og gruppekvoten for trålerne.

Fiskeridirektøren kan stoppe fiske når den enkelte gruppe kvote er beregnet oppfisket, eller når totalkvoten er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektøren kan stoppe fisket selv om det enkelte fartøy ikke har fisket sin fartøy- eller maksimalkvote.

6. ÅPNINGSDATO.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket åpnes den 1. januar 1995.

Viggo Jan Olsen spurte om det var generelle kommentarer eller spørsmål til saken ?

Otto Benjaminson spurte om det blir arbeidet fra norsk side for å få kontroll med EU sitt ungsildfiske.

Arne Wåge opplyste at ungsildfiske er et vesentlig og prioritert tema i forhandlingene mellom Norge og EU. Vi arbeider for at kvoten også skal omfatte småsildfiske. Utviklingen i forhandlingene er på rett vei, men det er noe usikkert hvor langt vi vil nå under neste års forhandlinger.

Kystfiske:

Viggo Jan Olsen refererte til sakens punkt 1.3 og konstaterte at Norges Fiskarlag i sitt landsstyremøte den 6. desember d.å. hadde endret sitt tidligere fordelingsforslag, og at de nå samsvarte med Fiskeridirektøren forslag.

Jan Ivar Maråk mente at dette måtte være feil, da Norges Fiskarlag har et tidligere landstyrevedtak på at kyst bare skal ha 5.000 tonn sild.

Otto Benjaminson viste til at 7.000 tonn samsvarte med avsetningen de siste årene.

Jan Birger Jørgensen viste til at det ikke var noen diskusjon i landsstyre på dette, og at de sannsynligvis ikke har vært klar over vedtaket om tidligere vedtak på 5.000 tonn.

Viggo Jan Olsen viste til at dersom en gikk inn for en lavere avsetning enn

7.000 tonn, måtte en ta konsekvensen av dette i form av et eventuelt stans i fiske.

Ole Strand viste til tidligere landstyrevedtak og foreslo en avsetning til kyst på 5.000 tonn.

Viggo Jan Olsen tok de to forslag opp til avstemming:

Ole Strand og Reidar Johansen stemte for Strand sitt forslag. Roald Vaage avhold seg fra å stemme. Resten stemte for Fiskeridirektørens forslag.

Viggo Jan Olsen viste til forslaget om å sette maksimalkvote til 500 tonn.

Tore Wold viste til at det i år var gjort en omlegging fra hektoliter til tonn. Det rette tallet bør derfor være 510 tonn.

Otto Benjaminson

Dersom en ikke ønsket en reduksjon i maksimalkvoten fra årets fiske, bør maksimalkvoten settes til 510 tonn.

Viggo Jan Olsen gjorde oppmerksom på at det vil bli gitt muligheter for å endre maksimalkvoten under fisket.

Reguleringsrådet gikk så enstemmig inn for å sette maksimalkvoten til 500 tonn.

Det var videre enighet i Reguleringsrådet om å sette krav til levering for konsum eller agn for kystfiske innefor grunnlinjen, og at vilkårene for deltakelse i kystnotfisket bli videreført fra 1994.

Videre var det enighet om Fiskeridirektørens forslag til vilkår for deltakelse med garn tilsvarende som i 1994 samt forslaget om fritidsfiske og forslaget om å tillate notfiske til eget agn.

Trålgruppen:

Det var enighet i Reguleringsrådet om Fiskeridirektørens forslag til regulering av trålfiske etter sild i 1995.

Otto Benjaminson viste til at NF har forslag om at det direkte trålfiske etter sild kan åpnes fra 1. august.

Sigmund Stonghaugen viste til at kvantumet som er avsatt ikke har vært oppfisket som bifangst de siste årene.

Viggo Jan Olsen sa at grunnen til at det ikke var nevnt noe dato for

direktefiske, var at en ønsket å se utviklingen i fiske før en bestemte seg for noe direktefiske.

Han hadde ikke noe i mot å ta med at det direkte trålfiske etter sild ikke kan åpnes før etter 1. august. Dette ble bifalt av Reguleringsrådet.

Ringnot:

Det var enighet i Reguleringsrådet om Fiskeridirektøren forslag til regulering av ringnotfisket etter sild i 1995.

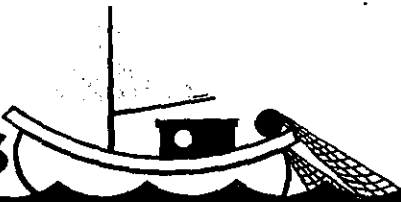
Otto Benjaminsen viste til at Fiskeridirektøren hadde foreslått fiske åpnet den 1. januar 1995. NF ønsker ro i helgen og foreslo åpning 2. januar.

Rolf Domstein viste til at landsiden også trenger råstoff 2. januar, slik at de som ønsker å gå på fiske 1. januar må ha anledning til dette.

Det ble opplyst at 1. januar i år var en søndag, men Domstein hevdet at dette var prinsipielt. Fisket burde åpnes 1. januar.

Det var ingen ytterligere innsigelser mot at fisket åpnes 1. januar.

Sør-Norges TRÅLERLAG

TELEFONER:
Kontor 52 81 58 80
Daglig leder, priv. 52 85 01 57
Telefax 52 81 71 88

Postboks 97
4270 ÅKREHAMN

Fiskeridirektoratet
Juridisk avdeling
Boks 185
5002 Bergen

FISKERIDIREKTORATET	
15. NOV 94	
SAKSNR.	DOK.NR.
4718/94	1
U.O. 2	

Bankgiro 5340.10.06628
Postgiro 0807 3568987

Åkrehamn, 14. november 1994

REGULERINGER 1995

Styret i sør-Norges Trålerlag har i møte 10. november 1994 fattet følgende vedtak i sak "reguleringer i fisket 1995"

NORDSJØSILD.

1. I de siste to årene har en i trålernes fiske etter nordsjøsildd hatt følgende regulering, bifangst, direktefiske med en avsetning på 2.000 tonn og et direktefiske om høsten på gjenstående kvantum av gruppekvoten.
2. I 1993 ble det åpnet for et direkte fiske etter sild (matjessild). Åpningsdato har vært 1. mai og det har vært avsatt 2.000 tonn av gruppekvoten til dette fisket. Hensikten med dette var å gi flåten mulighet til deltakelse i et direkte konsumfiske etter matjessild. Erfaringene fra to års fiske har vist at dette ikke har slått til. Styret i Sør-Norges Trålerlag anbefaler derfor at det i 1995 ikke åpnes for et slik fiske.
3. Nordsjøtrålernes fiske etter nordsjøsildd i 1995 bør som vanlig reguleres med en innblandingsprosent, denne kan i utgangspunktet settes 20, men den må kunne justeres om eventuelle forhold skulle gi grunn for det.

Ordningen med å åpne for et direkte fiske etter nordsjøsildd, for å sikre at gruppekvoten blir tatt, må fortsette. Styret vil med bakgrunn i de siste års erfaringer tilrå at direktefisket åpnes 1. august.

3.1.2 Herring in Sub-area IV, Division VIIId and Division IIIa (autumn spawners).

This section replaces Section 3.1.2 issued in May 1994.

Catch data for Sub-area IV and Division VIIId:
(Tables 3.1.1 - 3.1.5)

Year	Rec. TAC	Agreed TAC	ACFM Indgs	ACFM catch
1987	610	600	625	625
1988	515	530	698	698
1989	514	514	696	700
1990	403	415	544	553
1991	423	420	561	566
1992	406	430	544	549
1993	340 ¹	430	521	524
1994	346 ¹	440		

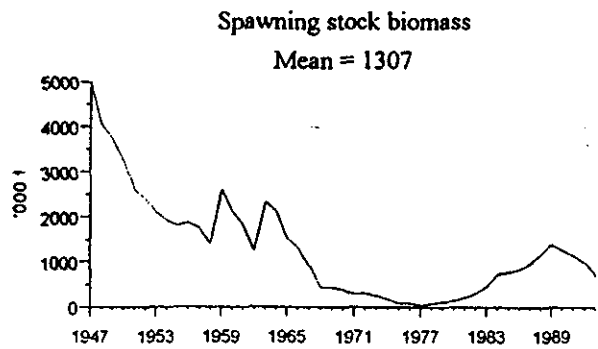
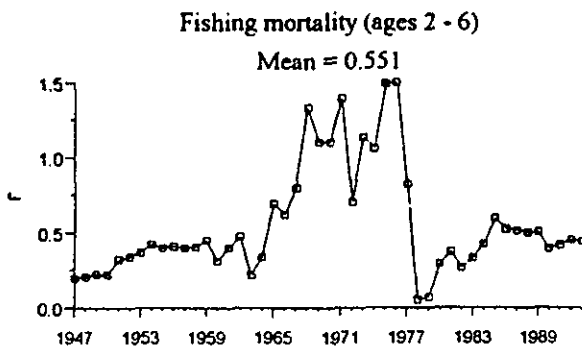
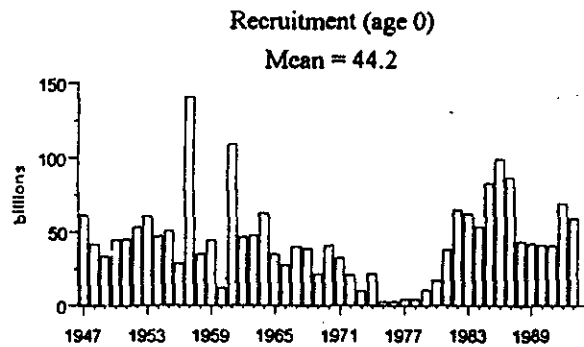
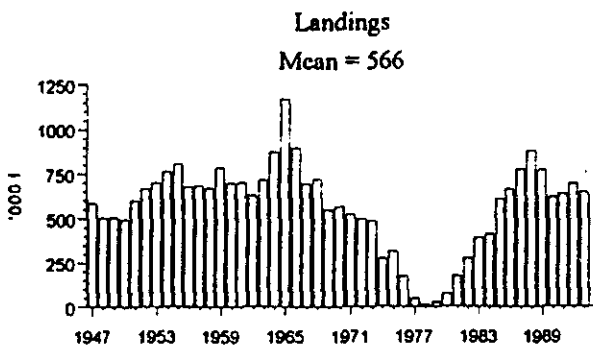
(Weights in '000 t).¹Catch in directed fishery corresponding to F=0.3.

Details of catches by fleet, stock and area are provided in Table 3.1.6.

Historical development of the fishery: After a period with low spawning stock biomass, low recruitment and closure of the fishery in the second half of the 1970s the stock recovered through the early 1980s. The fishery has been managed by TACs since the fishery opened again in 1981 but the total catches have exceeded the recommended TAC. ACFM advises a minimum biologically acceptable level of 800,000 t spawning stock biomass for this stock.

State of Stock: The spawning stock biomass has been declining since 1989. Fishing mortalities on the adult stock have been constant while the exploitation of 0-ringers has increased in recent years. The estimate of spawning stock biomass in 1993 was below the minimum biologically acceptable level (MBAL). This estimate was the combined result of decreasing numbers and the lower mean weight and maturity of the youngest year classes entering the spawning population in 1993. The assessment and the acoustic estimates suggest that the spawning stock number is still decreasing but the new estimate of mean weights and maturity in 1994 have increased the SSB to a level of about 1 million tonnes. ACFM therefore considers this stock to be within safe biological levels.

Details given in Table 3.1.7.

Forecast for 1995 for North Sea autumn spawners by fleet, total North Sea and Division IIIa combined.

The forecast is given for a combination of the following fleets :

- a : Directed herring fisheries (mainly for human consumption) in the North Sea.
- b: Small mesh fisheries in the North Sea
- c: Human consumption fisheries in Division III
- d: Mixed clupeoid fisheries in Division IIIa
- e: Other industrial fisheries in Division IIIa

Basis : Landings (94): Fleet A=435,; B=154; C=34,; D=16; E=52;
 Catch(94)=691; SSB(94)=974; F(94)=F(93)=0.45

	F(95) multiplier rel. to F(93) by fleet					F _{2,d} (95)	Catch (95) by fleet					SSB (95)
	a	b	c	d	e		a	b	c	d	e	
A	.6	1	1	1	1	0.28	276	127	38	16	48	1088
B	.8	1	1	1	1	0.36	355	126	38	16	47	1033
C	1	1	1	1	1	0.44	429	126	37	16	47	981
D	1	1	.6	1	.6	0.43	430	126	23	16	29	989
E	1	1	.8	1	.8	0.44	430	126	30	16	38	985
F	1	.6	1	.6	.6	0.44	431	79	38	10	29	988
G	1	.8	1	.8	.8	0.44	430	103	38	13	38	984
H	1.2	1.2	1.2	1.2	1.2	0.53	495	148	44	18	55	926

A-G : Spawning stock biomass in 1995 higher than in 1994 and above the minimum acceptable level

H : Decrease in spawning stock biomass but above the minimum acceptable level

Options reducing the fishing mortality on juvenile fish will only result in increased SSB in the medium and long-term (see Special Comment 1).

Management Advice: The stock is considered to be above MBAL. ACFM advises that long-term gains in yield could be achieved by reducing the fishing mortality for this stock.

Special Comments:

1. ACFM notes that the catches of juveniles in 1992-93 reached the high levels of the early 1980s. This exploitation pattern will endanger the future spawning stock biomass. A closure of all fisheries in Subarea IV and Division IIIa landing herring as industrial by-catch (fleets b, d and e) would result in a long-term net gain in the order of 23% in total yield and 98% in spawning stock biomass when mean recruitment is assumed. Details are given in the table on the following page.

2. A decrease in growth in 1993 is indicated by a decrease in mean weight and maturity of the youngest age groups contributing to the spawning stock. This change is an important reason for the decrease in spawning stock biomass in 1993. A return to the former growth pattern as observed in 1994 has improved the situation although the spawning stock biomass will remain close to critical levels.

3. A limited number of catch options by fleet and area are provided by ACFM. Given the complexity of the fishery on North Sea herring the number of possible scenarios is virtually unlimited. ACFM would therefore welcome clearly formulated guidelines from managers on the management objective(s) for this stock and on which catch options should be investigated in the future.

4. In the case of catch sampling, some improvements have been achieved, but there are still some 15% of the landings from the North Sea fisheries that are not covered. In Division IIIa large quantities of landings for industrial purposes were not sampled in 1993. The national sampling by Sweden has improved and sampling of industrial landings started in late 1993. In general the sampling is still at a low level. ACFM strongly recommends that all landings should be covered by national sampling programmes. The sampling programme should also include discards.

5. Available information on the fungus disease *Ichthyophonus* sp which was identified in 1991 shows that the prevalence has decreased in the stock since 1991. In 1993 ACFM concluded, on the basis of information from the infection rates in 1992, that the likely impact on the stock was in the order of a 10% or less reduction in stock size. Further analysis suggests a high sensitivity of the results to information available about the dynamics of the disease in 1991. The preliminary analysis indicates that the stock may have suffered considerable disease mortality in 1991 which gives a perception of stock abundance in 1993 that is around 30% lower than would be estimated if the disease were ignored. In conclusion, there is no evidence from currently available information that *Ichthyophonus*-induced

mortality is significant at present although there are substantial indications that high mortality occurred in 1991.

Data and Assessment: Autumn spawners in Division IIIa are included in this assessment. Sampling by some countries is still low and about 15% of the landings are not covered by sampling. Estimates of discards are only available from one country but may be considerable in certain fisheries. Acoustic and larval survey indices of spawning stock and recruitment indices from bottom trawl surveys are used. The assessment shows consistency with previous assessments and the observed inconsistency between age-disaggregated and spawning stock biomass indices have been overcome. This has reduced the uncertainty concerning the precise level of stock size.

Source of Information: Report of the Herring Assessment Working Group for the Area South of 62° N, March 1994 (C.M. 1994/Assess:13), and new data on maturity and weights provided to ACFM.

Equilibrium prediction based on average recruitment and F at the 1993 level for closures of various fisheries landing juvenile herring.

Based on mean weights and maturities.

Fleet multipliers					F2-6	Yield						SSB
a	b	c	d	e		a	b	c	d	e	Total	
1	1	1	1	1	0.443	314	133	21	16	44	527	696
1	0	1	0	0	0.421	609	0	37	0	0	647	1376
1	1	1	0	1	0.443	333	135	22	0	47	537	741
1	0	1	1	1	0.433	505	0	31	17	52	606	1131
1	1	1	1	0	0.432	365	137	24	17	0	544	816

Mean w. stock : 1991-1994, mean w catch : 1991-1993, maturity : 1991-1994

Mean recruitment : AM 1947-93 = 44236 million

Fiskeridepartementet

Fiskeridirektoratet

9. desember 1994

C:\winword\bre\jbjub-001
Ark.,
JBJ/-

TELEFAX

REGULERING AV FISKET ETTER SILD SØR FOR 62°N I 1995.

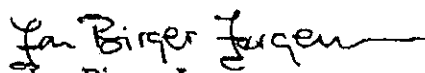
Norges Fiskarlag behandlet på landsstyremøte 6. desember 1994 «Regulering av fisket etter sild sør for 62°N i 1995 og fattet følgende vedtak:

- «1. På bakgrunn av ACFMs kvoteanbefalinger for 1995 legger Norges Fiskarlag til grunn at det ikke kan forventes vesentlige endringer i kvotegrunnlaget av sild sør for 62°N i 1995.
2. Norges Fiskarlag går inn for at fisket etter sild sør for 62°N i 1995 videreføres etter samme kriterier for deltakelse som i 1994.
3. Norges Fiskarlag anbefaler følgende fordeling av sild sør for 62°N i 1995, jfr. punkt 5 i Landsmøtevedtak 11/94:
 - Kystgruppens kvote stipuleres til 7.000 tonn, fordelt på 5.000 tonn i Nordsjøen og 2.000 tonn i Skagerrak. Det enkelte fartøy begrenses ved en maksimalkvote på 5.500 hl.
 - Trålgruppens andel av totalkvoten settes til 7% og med en bifangst på 20%, med mulighet for justering. For å sikre at gruppekvoten bli tatt må det gis anledning til et direkte trålfiske som kan åpnes 1. august.
3. Konesjonspliktige ringnotfartøy og fartøyer mellom 70 og 90 fot med rett til deltakelse, bør reguleres med individuelle fartøykvoter i Nordsjøen, Skagerrak og vest av 4°V, beregnet etter universalnøkkelen.

4. Norges Fiskarlag anbefaler åpning av fisket fra 2. januar. For ringnotgruppen bør siste frist for oppstart i fisket settes til 1. oktober. Etter denne dato bør det foretas en vurdering av fartøykvotene på grunnlag av deltakelsen på nevnte dato.»

Med hilsen

NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi: Fylkesfiskarlag
Gruppeorganisasjoner

SAK 16/94

REGULERING AV FISKET ETTER MAKRELL 1. HALVÅR I 1995.

Viggo Jan Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

1. FISKE I FØRSTE HALVÅR I TIDLIGERE ÅR.

Fisket etter makrell i 1. halvår var frem til og med 1990 bare åpent for kystfartøy. Med kystfartøy regnes her ringnotfartøy under 70 fot samt fartøy under 90 fot som fisker med garn og snøre. For utøvelsen av kystfisket har det vært stilt konsumkrav i 1. halvår.

Fra og med 1991 ble fisket åpnet ved årets begynnelse også for konsesjonspliktige ringnotfartøy og ringnotfartøy mellom 70 og 90 fot som tilfredsstilte deltakelseskriteriene. Fisket for ringnotfartøy over 70 fot har vært åpent fra 1. januar i ICES statistikkområde IVa nord for 59°N og i Via nord for 56°30'N.

Konsesjonspliktige ringnotfartøy har kunnet fiske til konsum innenfor en maksimalkvote på 600 tonn og ringnotfartøy mellom 70 og 90 fot fikk en maksimalkvote på 400 tonn. Den 28. januar 1994 ble maksimalkvoten økt til 1.000 tonn for alle ringnotfartøy over 70 fot med rett til deltagelse. Det enkelte fartøys fangst har gått til fradrag i fartøykvoten for 2. halvår.

I 1994 deltok i alt 10 ringnotfartøy i fisket 1. halvår og det ble fisket 4.240 tonn makrell. I 1. halvår 1993 ble det fisket 829 tonn.

Fisket i 1992 og 1993 foregikk vest av 4°V. I 1994 har fisket foregått vest av 4°V og i EU-sonen i Nordsjøen. Ringnotfisket var midlertidig stengt i perioden fra 29. juni 1994 til 22. august s.å.

2. REGULERING AV FISKET I FØRSTE HALVÅR I 1995.

2.1. Avtalesituasjonen for 1995

EU og Norge har avtalt et "roll-over"-arrangement for de 3 første månedene av 1995. I følge dette arrangementet kan Norge fiske 5.700 tonn makrell i området vest av 4°V i de tre første månedene av 1995. Det vil bli nærmere orientert om "roll over"-arrangementet på møtet i Reguleringsrådet.

2.2. Fiskeridirektørens vurdering av et vinterfiske

Et vinterfiske er biologisk mer uheldig enn et sommer- og høstfiske. Dette har fremgått av flere uttalelser fra Havforskningsinstituttet.

Fiskeridirektørens prinsipale syn er derfor at det ikke bør åpnes for havmakrellfiske i 1. halvår. På bakgrunn av næringens ønske om åpning allerede fra årsskiftet i tidligere år finner Fiskeridirektøren likevel å kunne gå inn for følgende reguleringsordning:

Det utarbeides et midlertidig reguleringsopplegg for makrellfiske i 1. halvår 1995 i samsvar med opplegget de tre siste år (se nedenfor):

2.3. Kystfisket.

Kystfisket åpnes ved årsskiftet for ringnotfartøy under 70 fot samt fartøy under 90 fot som fisker med garn og snøre. Det settes konsumkrav i kystfisket 1. halvår:

Det enkelte fartøys fangst i 1. halvår går til fradrag på den maksimalkvoten fartøyet tildeles senere i 1995.

2.4. Ringnotfartøy over 70 fot.

Vi går ut fra at det er ønskelig å utsette starten av det norske hovedfisket til månedsskiftet august/september. På den bakgrunn foreslår Fiskeridirektøren at fisket i 1. halvår stenges senest 1. juni. Utviklingen kan nødvendiggjøre stopp på et tidligere tidspunkt.

Fisket for konsesjonspliktige ringnotfartøy og ringnotfartøy mellom 70 og 90 fot som har rett til deltakelse i makrellfisket åpnes ved årsskiftet.

Når det gjelder deltagelsen for ringnotfartøy mellom 70 og 90 fot vises til sak 15/94.

Det settes konsumkrav i fisket i 1. halvår.

Konsesjonspliktige ringnotfartøy begrenses av en maksimalkvote på 600 tonn og ringnotfartøy mellom 70-90 fot av en maksimalkvote på 400 tonn.

Det enkelte fartøys fangst i 1. halvår går til fradrag på den kvote fartøyet tildeles senere i 1995.

Fiskeridirektøren gis fullmakt til å gi nærmere avgrensning av et totalkvantum i 1. halvår 1995.

Viggo Jan Olsen spurte om det var spørsmål kommentarer.

Rolf Domstein stilte spørsmål til Havforskningsinstituttet om makrellens vandringsmønster.

Svein Iversen fra Havforskningsinstituttet informerte. Det kan være forandringer i makrellens vandringsmønster, men om dette er vedvarende eller bare ett blaff er usikkert. Vi har sett at den har stått relativt lenge i de områdene den har vært fangstet. Også her er det noe usikkerhet, men makrellen kan muligens stå i norsk sone både i desember og januar.

Ole Strand påpekte at makrellen har vandret mye i det siste, og han spurte om denne var på vei vestover.

Svein Iversen sa at det kan være makrellen blir stående i Nordsjøen. Gyteområdene har ikke vært kartlagt på lenge, men det skal være målinger av gyteområdene vest i 1995 og nye målinger i Nordsjøen i 1996.

Viggo Jan Olsen viste til forslagene, og sa at Fiskeridirektoratet var prinsipielt imot en åpning av fisket fra årsskiftet av biologiske grunner. Han følte seg imidlertid presset til å foreslå et midlertidig reguleringsopplegg for fiske 1. halvår tilsvarende de tre siste år.

Det var enighet i Reguleringsrådet om Fiskeridirektøren forslag til regulering av fiske etter makrell 1. halvår 1995.

Det ble imidlertid noe debatt på Fiskeridirektøren forslag til maksimalkvoter for konsesjonspliktige ringnotfartøy og ringnotfartøy mellom 70 og 90 fot.

Ole Strand spurte om det ikke kan fiskes mer makrell i en situasjon der kjøperne ønsker mer, og fisken står i norsk sone.

Rolf Domstein mente det ikke hadde noen hensikt å sette maksimalkvoter. Det norske fiske er ikke tilstrekkelig til å dekke behovet. Ut fra industriens synspunkt vil det imidlertid være en fordel å få fordelt det norske fiske utover året.

Peter Gullestad viste til at det må være en grense. Vi må ikke risikere at det fiskes mer enn det en vil få når kvoten er endelig fastsatt.

Roald Vaage viste til at industrien tidligere har ønsket den norske kvoten oppfisket om høsten. Med tillegg av de biologiske forholdene mente han at fisket burde legges til høsten.

Rolf Domstein viste til at makrellen holdt en kvalitetsmessig bedre kvalitet om høsten. Han viste imidlertid at det var et behov i markedet utenom denne perioden, samt at industrien hadde ledig kapasitet. Virksomheten ble opprettholdt med utenlandske leveringer om vinteren. Om høsten var det

nok av norskfanget makrell.

Ole Strand foreslo at maksimalkvoten ble økt til 800 tonn, og viste til at det var gode priser hele året.

Svein Iversen viste til at desto lengre ut på vinteren en ventet, desto mindre ble det av den vestlige makrellen. Den vestlige makrellen vil tidlig på året bli fisket rett før gyting. Videre vandrer den største fisken tidlig ut, slik at G& innslaget vil bli lite. der er noe overvintring av nordsjøstammen i "renna", men det står dårlig til med nordsjøbestanden. Havforskningsinstituttet anbefaler at fisket tidlig på året holdes så lavt som mulig.

Arne Wåge viste til at "roll over" avtalen bygget på det samme fiskemønsteret som i 1994. Det er derfor ikke grunnlag for å endre strukturen på det norske uttaket i 1995.

Ole Strand sa at dersom 800 tonn er for mye, ville han trekke forslaget.

Rolf Domstein sa at dette fiske er som et tveegget sverd. Den fisken som fiskes i januar vil vi mangle om høsten. Det vil derfor være kortsiktig å ta ut for stor del av kvoten. Han trodde at de norske båtene ville vente til høsten.

Viggo Jan Olsen opplyste at han ville holde på sitt forslag, og fikk Reguleringsrådets enstemmige tilslutning til dette.

Fiskeridepartementet

Fiskeridirektoratet

9. desember 1994

C:\winword\bre\jbjub-002
Ark.,
JBJ/-

TELEFAX

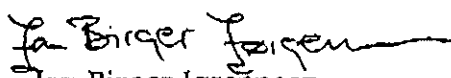
REGULERING AV FISKET ETTER MAKRELL 1. HALVÅR I 1995.

Norges Fiskarlag behandlet på landsstyremøte 6. desember 1994 «Regulering av fisket etter makrell 1. halvår i 1995 og fattet følgende vedtak:

«Norges Fiskarlag forutsetter at et endelig reguleringsopplegg for makrellfisket blir fastsatt våren 1995. Norges Fiskarlag vil likevel be om at det blir åpnet for et fiske etter makrell til konsum fra 2. januar, og at det blir fastsatt en midlertidig forskrift gjeldende fra denne dato, i tråd med den fastsatte forskrift for 1994.»

Med hilsen

NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi: Fylkesfiskarlag
Gruppeorganisasjoner

SAK 17/94

REGULERING AV FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD I 1995.

Fiskeridirektøren viste til saksdokumentene der det heter:

1. FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD I 1994.

1.1. Deltagelsesbegrensning (innsatsregulering).

I 1994 kunne følgende fartøygrupper delta:

- Kystfartøy, dvs. fartøy under 90 fot.
- Konesjonspliktige ringnotfartøy.
- Trålere med
 - a) Nordsjø-/Industrietråltillatelse
 - b) Loddetråltillatelse

1.2. Fangstbegrensning (uttaksregulering).

Totalkvoten var 430.000 tonn. Av dette ble Russland tildelt 75.000 tonn. Den norske totalkvoten på 355.000 tonn var fordelt på fartøygruppene som følger:

- Kystfartøy	149.100 tonn (42%)
- Konesjonspliktige ringnotfartøy.	181.050 tonn (51%)
- <u>Trålere</u>	<u>24.850 tonn (7%)</u>
<u>Totalt</u>	<u>355.000 tonn (100%)</u>

Kystfartøy.

Fartøyene ble tildelt maksimalkvoter etter tilsvarende lengdegrupper som tidligere år. Enhetskvoten ved årets begynnelse var 550 hl. Etter anmodning fra Norges Fiskarlag ble enhetskvoten økt til 630 hl 9. mars.

I 1994 var det ikke konsumpåbud ved fisket etter norsk vårgytende sild. For å sikre leveranser til konsumindustrien hadde likevel Fiskeridirektøren anledning til å stoppe fisket for leveranser til mel og olje dersom restkvantum ble 25.000 tonn i løpet av november eller 10.000 tonn i løpet av desember.

I løpet av første halvår fisket kystfartøygruppen 35% av sin tildelte kvote. Det gjensto dermed ca 1 million hl da høstfisket startet opp, men det viste

seg at kystgruppen ikke hadde problemer med å fiske et såvidt stort kvantum. Allerede 3. november stoppet Fiskeridirektøren fisket for leveranser til mel og olje, og to uker seinere var kystgruppens kvote oppfisket. Fiskeridepartementet bestemte den 18. november at kystgruppen skulle kunne forskottere kvoten fra 1995 med 25.000 tonn, og kystgruppen kunne dermed fortsette fisket. Fisket ble stoppet 2. desember d.å.

Statistikk fra Norges Sildesalgslag pr 16. november viser at ca 59% av fangstene ble levert til konsum. I henhold til sluttseddelstatistikk (som dekker ca 70% av kvoten) leverte kystgruppen 72% av sitt kvantum i landets tre nordligste fylker, og oppnådde en gjennomsnittspris på 1,07 kr/kg.

Inntil midten av november hadde i underkant av 500 kystfartøy deltatt i fisket etter norsk vårgytende sild.

Konsesjonspliktige ringnotfartøy.

Konsesjonspliktige ringnotfartøy ble tildelt fartøyskvoter etter "Universalnøkkelen". Faktoren var 4,6. Minste ringnotfartøy hadde en fartøyskvote på 11.775 hl, største ringnotfartøy hadde en fartøyskvote på 23.000 hl.

I løpet av første halvår fisket ringnotgruppen 75% av sin tildelte kvote. Det gjensto dermed i underkant av 0,5 million hl når høstfisket startet opp. Statistikk fra Norges Sildesalgslag pr 16. november viser at vel 90% av fangstene ble levert til konsum. I henhold til sluttseddelstatistikk (som dekker ca 87% av kvoten) leverte ringnotgruppen bortimot hele sitt kvantum til anlegg i Sør-Norge (6% av kvantumet ble levert i landets tre nordligste fylker), Gruppen oppnådde en gjennomsnittspris på 1,52 kr/kg.

En regner med at samtlige 100 aktive ringnotkonsesjoner vil ha deltatt i løpet av 1994.
Trålere.

Fisket med trål ble i 1994 avviklet uten loddtrekning og med maksimalkvoter på 500 tonn. Gruppekvoten var oppfisket 5. februar.

Statistikk fra Norges Sildesalgslag viser at vel 90% av fangstene ble levert til mel og olje. I henhold til sluttseddelstatistikk leverte trålgruppen 75% av sitt kvantum til anlegg i Nord-Norge. Gruppen oppnådde en gjennomsnittspris på 0,83 kr/kg. 58 trålere deltok i fisket.

1.3. Fiskets utvikling og oppfisket kvantum.

Ved årsskiftet 1993/94 var silda på tur ut fra Ofotfjorden/Tysfjord hvor en hadde puljevis innselling. Etter vel en måned ebbet fisket i Ofoten/Tysfjord

ut, og ble avløst av det tradisjonelle vintersildfisket på Møre og andre gyteområder.

I 1994 var det adgang for kystfartøygruppen til å fiske inntil 8.000 tonn norsk vårgytende sild på Vestlandskysten innenfor grunnlinjene sør for 61° N. Silda viste seg imidlertid ikke i fangstbare mengder sør for 61° N.

Pr. 24. november 1994 er det fisket følgende:

Kystnot til konsum	1.092.075 hl
Mel og olje	<u>677.834 "</u>
Sum	<u>1.769.912 "</u>

Ringnot til konsum	1.665.611 hl
Mel og olje	<u>141.657 "</u>
Sum	<u>1.807.268 "</u>

Trål til konsum	22.928 hl
Mel og olje	<u>246.925 "</u>
Sum	<u>269.853 "</u>

Utlosset kvantum er fordelt på leveranser slik:

Levert i utenlandsk havn	242.046 hl
Levert russisk fabrikkskip	182.067 "
Innrapportert sjølproduksjon	382.066 "
Norske konsumkjøpere	<u>1.974.435 "</u>
Sum konsum	<u>2.780.614 "</u>
Sum mel og olje	<u>1.066.419 "</u>
Sum totalt	<u>3.847.033 "</u>

2. FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD I 1995.

2.1. Spørsmålet om ressursuttak i 1994.

Fiskeridirektøren viser til dokumentet "**Beskatningsstrategi for norsk vårgytende sild**" som ble sendt ut til Reguleringsrådets medlemmer og observatører tidlig i november. I notatet anbefales at en på basis av en langsiktig strategi for norsk vårgytende sild bør kunne fiske mellom 600 000 og 800 000 tonn i 1995.

Fiskeridirektøren inviterer Reguleringsrådets medlemmer og observatører til å komme med synspunkter på ovennevnte notat.

2.1.1 Havforskningsinstituttets anbefalinger.

I brev av 28. november 1994 gir Havforskningsinstituttet følgende beskrivelse av bestandssituasjonen og anbefaling for 1995:

"I November 1994 ble et notat vedrørende "Beskatningstrategi for norsk vårgytende sild" (BS) utarbeidet av et utvalg med representanter fra Havforskningsinstituttet, Fiskeridirektoratet og NHH.

A) Bestandssituasjonen

Gytebestanden i 1995 er estimert til å bli litt i underkant av 2.5 millioner tonn. Det ventes en betydelig økning av gytebestanden i 1996-1997 på grunn av rekruttering av en relativt god årsklasse (1991) og en sterk årsklasse (1992). Av årsaker (hovedsakelig forventet dårlig rekruttering) som er diskutert i BS (s. 6-9) forventes det at gytebestandens størrelse vil avta fra 1998.

B) Forslag til fangst

ACFM har i sin rapport (gjengitt i BS side 40-41) fra møtet i november 1994 gitt følgende eksempler på korttidsutviklingen (dvs fra 1995 til 1996) rangert etter økende beskatningsgrad (F)

Eksempel	Beskatningsgrad	Totalfangst i 1995 (tusen tonn)	Gytebestand 1.1.96 (millioner tonn)
A	0.07	231	4.1
B	0.17	513	3.8
C	0.20	608	3.7
D	0.27	792	3.6
E	0.33	967	3.4

Fangstene av norsk vårgytende sild har økt kraftig de siste år, fra omtrent 100 000 tonn i 1992 til en forventet fangst på 480 000 tonn i 1994. Denne fangsten har medført en 3-dobling av beskatningsgraden, fra 0.07 i 1992 til 0.20 i 1994.

ACFM anbefaler at beskatningsgraden ikke økes ytterligere i 1995.

For mange bestander tilstrebes en beskatningsstrategi som har en relativ stabil beskatningsgrad som hovedelement. Fordi en forventer stor rekrutteringsdynamikk i de nærmeste år i bestanden av norsk vårgytende sild vil en slik beskatningsstrategi føre til økende fangster fram mot 1997, deretter til avtagende fangster. En slik situasjon med varierende fangster

kan motvirkes ved at det legges opp til en langsiktig fangststrategi med relativt stabile fangster. Eksempler på strategier hvor en tar sikte på å stabilisere henholdsvis beskatningsgrad og totalfangster er gitt i BS (side 19-24)."

2.1.2. Størrelse på totalkvote for 1995.

I Den blandede norsk-russiske fiskerikommisjon er Russland tildelt 100 000 tonn norsk vårgytende sild, hvorav 81 000 tonn på basis av sonetilhørighet og 19 000 tonn på basis av kvotebytte. Den underliggende forutsetning for kvotetildeling til Russland innebærer en TAC på 650 000 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår på denne bakgrunn at den norske totalkvoten settes til 550 000 tonn.

2.2. Deltagelsesbegrensning (innsatsregulering).

De siste 10 år har følgende fartøygrupper hatt adgang til å delta i fisket etter norsk vårgytende sild :

- Konesjonspliktige ringnotfartøy
- Trålere med a) Nordsjø-/Industritråltillatelse
 b) loddetråltillatelse
- Kystfartøygruppen under 90 fot

2.2.1. Kystfartøygruppen.

I kystfartøygruppen deltar fartøy under 90 fot som fisker med not, snurrevad eller garn. Fra og med 1984 har en hatt godkjenningsordningen for norsk vårgytende sild. Kontrollverket skal godkjenne om fartøyet er egnet, utstyrt og bemannet for å fiske norsk vårgytende sild. Når det gjelder vilkår om fartøystørrelse har det bare vært satt krav om største lengde under 90 fot. I § 2 i kgl.res. av 2. mars 1979 om adgang til å delta i fisket med ringnot er det satt vilkår om at fartøy på 90 fot eller mer eller med lastekapasitet over 1.500 hl ikke må nyttes til fiske med ringnot etter sild uten tillatelse. Ifølge § 1 i ovennevnte forskrift er målsettingen for regulering av ringnotflåten å tilpasse flåtens fangstkapasitet til ressursgrunnlaget, fremme en hensiktsmessig flåtestruktur og bidra til en rimelig distriktsmessig fordeling av flåten.

Det er misforhold mellom vilkårene for ringnotflåten og deltakelsesvilkårene for kystfartøygruppen ved at det i ringnotforskriften er forbud mot å fiske sild for fartøy med lastekapasitet over 1.500 hl, mens det for kystfartøygruppen ikke er satt vilkår om lastekapasitet. Fiskeridirektøren mener bestemmelsene bør samordnes slik at fartøy med lastekapasitet over 1.500 hl ikke kan delta i kystfartøygruppen neste år.

Dermed blir det samsvar mellom bestemmelsene for deltakelse i ringnotgruppen og bestemmelsene for deltakelse i kystfartøygruppen.

Innskjerpingen med et nytt vilkår om lastekapasitet på 1.500 hl eller mindre for å delta i kystfartøygruppen, får ikke anvendelse på kystfartøy som tidligere har fått godkjenning. Det dreier seg trolig om 3-5 fartøy. Denne rett vil følge fartøyet ved eierskifte. Fartøy som ombygges og får øket lastekapasitet vil tape adgangen til å delta i kystfartøygruppen idet ringnotforskriften da får anvendelse.

Fiskeridirektøren foreslår samme deltakelseskriterier for kystfartøygruppen i 1995 som foregående år. I tillegg settes som vilkår at fartøy ikke må ha lastekapasitet over 1.500 hl.

2.2.2. Ringnotgruppen.

- Ringnotkonsesjon.

Fiskeridirektøren foreslår samme deltakelseskriterier i 1995 som i 1994.

2.2.3. Trålgruppen.

Når det gjelder avvikling vises til pkt. 1.2 ovenfor.

Overføring av trålere under 90 fot til kystgruppen.

Norges Fiskarlag har i Landsmøtevedtak sak 11/94, Ressursforvaltning og prinsipper for regulering av fiskeressurser, pkt. 5 gjort vedtak om at trålere under 27,5 meter (90 fot) innlemmes i kystfartøygruppen og at de resterende trålfartøy over 90 fot beholdes i trålgruppen. Norges Fiskarlag har også satt som deltakelsesvilkår at fartøy skal ha vært påmeldt i 1992-93 eller ha deltatt i fisket etter norsk vårgytende sild i 1994 for å kunne fiske med trål i 1995. Ved brev av 14.11.1994 tiltrer styret i Sør-Norges Trålerlag denne inndeling av trålflåten.

Fiskeridirektøren legger til grunn at av de ca. 80 trålfartøy som de seneste år har fisket norsk vårgytende sild med trål, har 25% av fartøyene vært under 90 fot. Rent regelteknisk skulle det være rimelig enkelt å overføre småtrålerne til kystfartøygruppen. En kan tenke seg utøvelsesmessige problemer fordi det i dette fisket er utbredt med partråling. Fiskeridirektørens vurdering er at dersom en av partrålernes gruppekvote er oppfisket og fisket stoppes, kan vedkommende fartøy i den gruppen som er stoppet ikke lenger utøve fiske.

Fiskeridirektøren registrerer at verken Norges Fiskarlag eller Sør-Norges

Trålerlag har vurdert noen overføring av andeler av gruppekvote ved at trålere under 90 fot skal fiske i kystfartøygruppen. Det er i liten grad pekt på følgene av utvidelsen i kystgruppen m.h.t. fangstpotensiale. Med en gjennomsnittslengde på 23.7 meter og en enhetskvote på 630 hl skulle 20 trålfartøy ved full kvoteutnyttelse belaste gruppeknoten med ca. 20.000 tonn.

Det er imidlertid forutsatt at trålere under 90 fot får en noe lavere enhetskvote enn tilsvarende notfartøy. En differensiering i fartøyenes maksimalkvoter på basis av redskap ble fastsatt i loddefisket i Barentshavet i 1991. Her ble trålere og kystnotfartøy under 27.5 meter lengste lengde regulert i samme gruppe. Ved fiskets start ble notfartøyene tildelt en maksimalkvote på 9.000 hl, mens trålerne ble tildelt en maksimalkvote på 6.000 hl eller 66% av notfartøyenes maksimalkvote. Differensierte maksimalkvoter på basis av redskap ble imidlertid fiktiv utover i sesongen ettersom samtlige maksimalkvoter ble hevet til 18.000 hl. En benyttet heller ikke differensierte maksimalkvoter på basis av redskap for fartøy under 27.5 meter i loddefisket i Barentshavet i 1992 eller 1993.

Dersom en følger samme relative forskjell i maksimalkvoter for trålere og notfartøy under 90 fot som en hadde i loddefisket i Barentshavet i 1991, skal trålerne ha en maksimalkvote tilsvarende 66% av kvotestigen til kystnot.

Spørsmål om deltaker-kriterier i trålfisket.

Faglagene foreslår at adgangen til å delta i fisket med trål (begge grupper) skal begrenses til trålere som ett av årene 1992 eller 1993 var påmeldt eller som deltok i fisket etter norsk vårgytende sild med trål i 1994.

I andre fiskerier har en tidligere begrenset deltakelsen i fisket ved å sette krav om tidligere deltakelse. Fiskeridirektøren er av den oppfatning at fisket etter norsk vårgytende sild i årene 1992 - 1994 ikke har vært normalår med kvotestørrelse osv. Dette medfører at påmelding til fiske i disse årene ikke bør legges til grunn.

Det synes klart at fiskerimyndighetene må arbeide videre med spørsmålet om å opprette en konsesjonsordning for fiske med trål etter norsk vårgytende sild. Vilkår for deltakelse kan være loddetråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse, og et konsesjonsregister vil på sikt klarere gjenspeile den aktive trålflåten. Inndragning av ubenyttede sildetråltillatelser vil måtte skje etter de vanlige regler.

Det forhold at en overfører trålere under 90 fot til kystfartøygruppens gruppekvote og at en arbeider videre med å vurdere en konsesjonsordning, kan medføre at fartøy som ikke tidligere har deltatt vil vise interesse for og oppta et fiske etter norsk vårgytende sild. For eksempel vil en dobling av

aktiviteten på vilkår som beskrevet ovenfor medføre at det i kystfartøygruppen innlemmes en øket fiskekapasitet på 25.000 - 30.000 tonn.

Som en oppsummering vil Fiskeridirektøren peke på at deltakelsesvilkårene for fisket etter norsk vårgytende sild med trål i 1995 må være de samme som i 1994. Det vil bedre driftsmulighetene for trålere under 90 fot å delta i kystfartøygruppen. Et visst press på gruppeknoten må påregnes, derunder øket ønske om å delta.

Fiskeridirektøren foreslår samme deltakelseskriterier for trålgruppen i 1995 som i 1994. Videre foreslås at fartøy under 90 fot med loddetrål- eller nordsjøtråltillatelse innlemmes i kystfartøygruppen.

2.3. Fangstbegrensning (uttaksregulering).

2.3.1. Fordeling av norsk totalkvote.

Ved fordeling av norsk totalkvote på fartøygrupper er følgende argumenter rimelig å ta i betraktning:

Verdiskaping av fangsten.

De tre fartøygruppene har ulik mulighet til å transportere/føre fangsten over store områder og dermed til å nå de kjøperne som betaler best for silda. Størsteparten av fartøyene i kystnotflåten har begrenset mulighet til å føre fangsten, og må dermed levere i nærheten av der fisket foregår. Den konsesjonspliktige ringnotflåten har langt større muligheter enn kystnotfartøyene til å føre silda over lengre avstander, og oppnår dermed også bedre betaling for silda.

Dette gjenspeiler seg også i informasjonen fra Norges Sildesalgslag over hvordan fangsten av norsk vårgytende sild ble fordelt på leveranser til konsum og til mel/olje i 1993. Mens trålerne leverte 10% og kystnot ca 59% til konsum leverte ringnot hele 90% til konsum. Hvis det er et mål at mest mulig av silda skal gå til konsum, og gi høyest mulig verdiskaping, er det fornuftig å tildele ringnotgruppen en relativt stor andel av kvoten av norsk vårgytende sild.

Imidlertid har en i høst tillatt føringsordning der ringnotfartøy med målekar godkjent av Kontrollverket er føringsfartøy for låssatt sild.

Geografisk fordeling av fangsten.

Kystnotfartøy er i større grad hjemmehørende i den nordligste landsdel enn

hva ringnotflåten er. Dette betyr at kvotetildeling til kystnotfartøy gir økt ressursadgang for fartøy fra Nord-Norge i forhold til det en kvotetildeling til ringnotfartøy vil innebære. En ser også at kystnotfartøy og trålere leverer betydelige leveranser til nord-norske sildemottak (72% og 75% respektivt).

Nord-Norske sildemelfabrikkers behov for råstoff.

Etter bortfallet av loddefisket i Barentshavet vil de nord-norske sildemelfabrikkene ha behov for råstoff fra andre fiskeri. Norsk vårgytende sild er den art som mest realistisk kan dekke deler av denne etterspørselen. Kystnotflåten og trålerne vil i større grad enn ringnotflåten levere til de nord-norske sildemelfabrikk og dermed bidra til å sikre driften av disse inntil loddefisket om noen år igjen kan bli aktuelt.

De tre ovenfornevnte argumenter må vurderes når den norske totalkvoten av norsk vårgytende sild skal fordeles, og en ser klart at her er reelle motstridene hensyn som skal ivaretas.

Angående overføring av trålere under 90 fot fra trålgruppen til kystgruppen ser en følgende: Ved en gitt fordeling av gruppekvoter vil forventet effekt være at trålere i sin helhet får et større kvotegrunnlag. Dette vil igjen innebære to konsekvenser: som bl.a. vil være avhengig av enhetskvotens størrelse.

1. Dersom trålerne følger samme leveringsmønster som inneværende år betyr dette at en større andel av oppfisket kvantum vil gå til anvendelsen mel/olje og verdiskapningen vil dermed bli lavere.

2. Enhetskvoten i kystgruppen bør settes lavere enn hva den ellers burde være.

Dette er konsekvenser en må forvente dersom ikke gruppekvotene justeres for overføring av trålere under 90 fot fra trålgruppen til kystgruppen. Forøvrig har trål og kystnot temmelig lik geografisk fordeling på leveranser.

Norges Fiskarlag har i landsmøtevedtak 11/94 foreslått følgende fordeling av norsk vårgytende sild. Denne er som vist i tabellen under:

Tabell 1 Norges Fiskarlags forslag til fordeling av norsk vårgytende sild ved ulike nivå på norsk kvote.

Flåtegruppe	250 000 tonn	500 000 tonn	750 000 tonn
Kystnot	47 %	38 %	32 %
Ringnot	47 %	54 %	59 %
Trål	6 %	8 %	9 %

Stigen er bygget opp slik at andelen til ringnot og trål øker med stigende totalkvote. Ved en norsk totalkvote på 550 000 tonn vil kystnot få 200 000 tonn (36.36%), ringnot 304 500 tonn (55.36%) og trål 45 500 tonn (8.28%).

Norges Fiskerilag forutsetter i ovenfornevnte vedtak deltakerkriterier for trål som Fiskeridirektøren ikke finner å kunne støtte (se punkt 2.2.3). En må derfor påregne at trål under 90 fot vil kunne utgjøre en større kapasitet enn det som er lagt til grunn i Norges Fiskerilag sitt vedtak.

Det er da naturlig at det overføres kvotegrunnlag fra trålgruppen til kystgruppen for å dekke opp for denne økningen i kapasitet.

Fiskeridirektøren foreslår at en bruker Norges Fiskerilags fordelingsnøkkel som utgangspunkt når norsk totalkvote av NVGS skal fordeles på grupper. I tråd med det som er nevnt over, vil Fiskeridirektøren imidlertid foreslå at 5.500 tonn (1%) av norsk totalkvote overføres fra trålgruppen til kystfartøygruppen. Dette innebærer at kvoten fordeles med 304 500 tonn til ringnot (55.36%), 205 500 tonn til kystnot 37.36% og 40 000 tonn til trål 7.28%).

Ettersom kystnotgruppen har fått anledning til å fiske 25 000 tonn av kvoten for 1995 allerede i 1994, blir den reelle gruppekvoten for kystnot i 1995 lik 180 500 tonn.

2.3.2. Kystfartøygruppen.

Fiskeridirektøren foreslår at kystnotfartøyene m.v. reguleres med maksimalkvoter i 1995. Størrelsen på maksimalkvotene fastsettes etter samme skala som i 1994:

Fartøy under 7,0 m l.l.	1 enhetskvote
Fartøy 7,0 - 7,99 m l.l.	1,5 enhetskvote
Fartøy 8,0 - 8,99 m l.l.	2 enhetskvoter
Fartøy 9,0 - 9,99 m l.l.	3 enhetskvoter
Fartøy 10,0 - 10,99 m l.l.	3,5 enhetskvoter
Fartøy 11,0 - 11,99 m l.l.	4 enhetskvoter
Fartøy 12,0 - 12,99 m l.l.	4,5 enhetskvoter
Fartøy 13,0 - 13,99 m l.l.	5 enhetskvoter
Fartøy 14,0 - 14,99 m l.l.	6 enhetskvoter
Fartøy 15,0 - 15,99 m l.l.	7 enhetskvoter
Fartøy 16,0 - 16,99 m l.l.	8 enhetskvoter
Fartøy 17,0 - 17,99 m l.l.	9 enhetskvoter
Fartøy 18,0 - 18,99 m l.l.	10 enhetskvoter
Fartøy 19,0 - 19,99 m l.l.	11 enhetskvoter
Fartøy 20,0 - 20,99 m l.l.	12 enhetskvoter
Fartøy 21,0 - 21,99 m l.l.	13,5 enhetskvoter
Fartøy 22,0 - 22,99 m l.l.	15 enhetskvoter

Fartøy 23,0 - 23,99 m l.l.	16,5 enhetskvoter
Fartøy 24,0 - 24,99 m l.l.	18 enhetskvoter
Fartøy 25,0 - 25,99 m l.l.	19,5 enhetskvoter
Fartøy 26,0 m l.l. og over	21 enhetskvoter

Enhetskvoten må settes slik at gruppekvoten for kystfartøy blir fisket opp samtidig som en unngår å stoppe fisket for tidlig. I 1994 var gruppekvoten 149 100 tonn, men etter forskottering av 25 000 tonn fra 1995-kvoten ble den endelige kvoten fastsatt til 174 100 tonn. Selv med denne økningen var det nødvendig å stoppe fisket 2. desember 1994. I tillegg kommer innlemmelse av trålfartøy under 90 fot. Etter justeringen i mars 1994 har enhetskvoten vært 630 hl. I 1995 blir den reelle gruppekvoten 180 500 tonn, altså ubetydelig større. Med samme tilgjengelighet som i 1994, bør derfor enhetskvoten settes lavere i 1995 enn i 1994.

Med en reell gruppekvote til kystnot på 180 500 tonn vil Fiskeridirektøren foreslå en enhetskvote på 580 hl for kystnotfartøyene. Fiskeridirektøren kan endre enhetskvoten.

Videre foreslår Fiskeridirektøren at kystfartøy som har sildefiske med garn som sitt driftsgrunnlag kan fortsette garnfisket etter at kystfartøygruppens kvote blir oppfisket.

Maksimalkvote for trålfartøy under 90 fot (i kystfartøygruppen).

Fiskeridirektøren viser til Sør-Norges Trålerlags brev av 14.11.1994 der en foreslår å legge samme reguleringsmodell til grunn som øvrige fartøy i gruppen. Vi anser det likeledes som et vilkår for overføring til kystfartøygruppen at prinsippet med lengderegulering og dermed enhetskvotestigen, skal legges til grunn.

Ved å legge til grunn praksis fra loddefisket i Barentshavet i 1991, vil Fiskeridirektøren foreslå at 66% enhetskvote i forhold til kystnotfartøyene vil være en forsvarlig enhetskvote for de nye fartøyene i kystfartøygruppen.

Fiskeridirektøren foreslår at størrelsen på maksimalkvotene for trålere under 90 fot fastsettes etter samme skala som kystfartøygruppen. Fiskeridirektøren foreslår videre at enhetskvoten for disse fartøyene settes til 66% av enhetskvoten for de øvrige redskapsgrupper i kystfartøygruppen.

2.3.3. Konesjonspliktige ringnotfartøy.

Fiskeridirektøren foreslår at konesjonspliktige ringnotfartøy tildeles fartøykvote etter "universalnøkkelen".

2.3.4. Trålere over 90 fot.

Maksimalkvoter for trålere over 90 fot i trålgruppen.

Norges Fiskerlag og Sør-Norges Trålerlag synes å legge til grunn at en inntil videre vil måtte ha et tilnærmet maksimumkvoteregulert fiske for trålere over 90 fot.

Sør-Norges Trålerlag ønsker en differensiert maksimumkvoteordning. Maksimumkvoten har tidligere vært flat. Sør-Norges Trålerlag ønsker primært differensierte kvoter ut fra faktisk lastekapasitet. Subsidiært foreslås differensiering etter tonnasjeenheter. Differensiering etter lengste lengde finner Sør-Norges Trålerlag lite egnet som parameter.

Faktisk lastekapasitet er ikke en kjent eller eksakt størrelse for alle trålere. Fiskeridirektøren er derfor av den oppfatning at faktisk lastekapasitet ikke er egnet som rettslig kriterium i et kvoteregulert fiske der fiskerimyndighetene har hjemmel til å sanksjonere ved fiske ut over maksimumkvoten.

I og med at fartøylengde er det minst ønskede kriterium, står en igjen med alternativet brutto-tonnasje. Det er foreslått følgende intervaller:

Fartøy med bruttotonnasje under	200
Fartøy med bruttotonnasje mellom	200 og 299
Fartøy med bruttotonnasje på	300 og over

De nye målreglene i.h.t. skipsmålingskonvensjonen av 1969 setter krav om at alle fartøy over 24 meters lengde skal være oppmålt før 18. juli 1994.

Størrelsen på maksimumkvotene for trålerne vil være avhengig av hvor mange trålere som vil delta og i hvor stor grad de vil utnytte sine maksimumkvoter fullt ut. En første tilnærming til hvor mange trålere som vil delta er å finne hvor mange trålere som fyller deltaker-kriteriene. I henhold til Konesjonsregisteret er det 92 trålere over 90 fot som har enten loddetrål-industritrål- eller nordsjøtråltillatelse. En forventer imidlertid ikke at alle disse fartøyene vil delta. En bedre tilnærming vil derfor være å finne antall fartøy som var påmeldt i fisket etter norsk vårgytende sild i 1992 - 1993 eller som deltok i 1994. I henhold til liste utarbeidet av Sør-Norges Trålerlag var 59 trålere enten påmeldt eller deltok i årene 1992-1994. Herav deltok 39 trålere i fisket etter norsk vårgytende sild i 1994.

Det er dermed realistisk å regne med at mellom 40 og 60 trålere over 27.5 meter l.l. vil delta i fisket etter norsk vårgytende sild i 1995. Dersom 50 trålere deltar, vil en ved en gruppekvote for trål på 40 000 tonn kunne ha en gjennomsnittlig størrelse på maksimumkvoten på 800 tonn.

I henhold til de enhetskvotene som er oppgitt for trålere i kystfartøygruppen

vil største tråler der få en maksimalkvote på 750 tonn. Minste fartøy i trålgruppen bør få en noe høyere kvote enn største tråler i kystfartøygruppen samtidig som det ikke bør gis så høye maksimalkvoter i trålgruppen at overreguleringen blir uforholdsmessig stor.

Fiskeridirektøren foreslår at maksimalkvoten ved fiske etter norsk vårgytende sild differensieres etter bruttotonnasje. Videre foreslås at maksimalkvotene settes til

800 tonn for fartøy med bruttotonnasje under 200
850 tonn for fartøy med bruttotonnasje mellom 200 og 299
900 tonn for fartøy med bruttotonnasje på 300 og over.

Fiskeridirektøren kan endre maksimalkvotene.

Dersom det deltar 50 fartøy og fartøyene har en tonnasjeenhet som samsvarer med tonnasjeenheten for nordsjø- og industritrålere over 90 fot, vil overreguleringen være i underkant av 10%.

2.4. Anvendelse.

Både i 1993 og i 1994 hadde Fiskeridirektøren anledning til å stoppe fisket for direkte leveranser til mel og olje dersom det pr november gjensto et mindre kvantum av gruppeknoten for kystnot. I 1993 ble fisket til mel og olje stoppet 3. november da det gjensto 9 700 tonn, og for 1994 ble bestemmelsen gjort effektiv 4. november da det gjensto 25 000 tonn.

Hverken i 1993 eller i 1994 var det avsatte kvantum stort nok til å dekke konsumindustriens behov for råstoff. Begge år har en derfor tillatt at kystgruppen starter fisket på neste års kvote. For å hindre tilsvarende situasjon i 1995 er det derfor viktig at det avsettes et tilstrekkelig stort kvantum sild for leveranser til konsum i årets to siste måneder.

Norges Sildesalgslag har ved brev av 24.11.1994 uttalt:

"Konsumomsetningen av norsk vårgytende sild har i 1994 fortsatt å ekspandere. Ekspansjonen har vært langt sterkere enn det noen hadde kunnet forestille seg på dette tidspunkt i fjor. Årsaken til dette ligger i den markedsutviklingen en har hatt på Øst-Europa og tidligere Sovjet-stater. I en særstilling her er den utviklingen en har hatt på Polen.

Gjennomsnittsprisen til fisker for det som har vært levert til konsum i 1994, var pr. 31/10 på kr. 1,45 pr. kg. Tilsvarende pris for leveranser til produksjon av mel og olje var på kr. 0,78 pr. kg. (kr. 72,72 pr. hl.)

Vi forventer at den positive utvikling vi er inne i når det gjelder omsetning av norsk vårgytende sild vil fortsette også i 1995. Ekspansjonstakten må imidlertid nødvendigvis før eller senere avta. Med de informasjoner vi sitter

inne med pr. dags dato, forventer vi et konsumkvantum i 1994 på 300.000 tonn levert over landanlegg og til fabrikkskip, og en sjøtilvirkning på 30.000 tonn. For å få en hensiktsmessig avvikling av fisket og for å øke konsumkvantumet er det viktig at det blir adgang til å ta inn fabrikkskip etter behov. Resterende kvantum vil det være god etterspørsel etter for produksjon til mel og olje. På bakgrunn av stort behov for høykvalitets LT-mel til fiskefôr er det av vital betydning å sikre at det også blir et betydelig kvantum, fortrinnsvis tilsvarende konsumkvantumet til slik produksjon. Fordelingen Mel/olje og konsum vil være avhengig av pris- og kostnadsrelasjoner. Det er viktig at det fra myndighetenes side blir lagt inn minst mulig bindinger, slik at en kan få en tilpasning ut fra det som gir den beste lønnsomhet.

Det forventes ikke vesentlige endringer i prisene på norsk vårgytende sild til konsum neste år. Derimot burde det ligge an til en viss økning når det gjelder prisen for norsk vårgytende sild levert til produksjon av LT-mel."

Fiskeridirektøren foreslår at Norges Sildeslagslag forestår avvikling av et fiske med fri anvendelse og etter Råfisklovens dirigeringsbestemmelser.

Fiskeridirektøren foreslår å periodisere gruppekvoten til kystnot slik at maksimalt 100.000 tonn kan fiskes i perioden 2. januar - 31. august 1995. I tillegg kan Fiskeridirektøren stoppe fisket for direkte leveranser til mel og olje i november når det gjenstår 50 000 tonn, eller i desember når det gjenstår 20 000 tonn av den samlede gruppekvoten til kystnot.

2.5. Den sørlige grensen for fisket etter norsk vårgytende sild.

De seneste år har området innenfor grunnlinjene mellom Klovningen og N 61° vært omfattet av reguleringsbestemmelsene for norsk vårgytende sild. Bare fartøy under 90 fot har kunnet fiske der.

For øvrig gjelder et generelt artsforbud mot å fiske norsk vårgytende sild i statistikkområde IV sør for Klovningen, og mellom Klovningen 61° 56'N og Sira 58° 16' N innenfor 40 n. mil har det vært forbudt å fiske all sild med not og trål om vinteren for å unngå feilrapportering. Unntatt fra forbudet har vært fiske med garn samt et begrenset kystfiske rundt Karmøy. I 1993 fikk en fangster av norsk vårgytende sild i Rogaland, mens en i år (1994) opplevde at silda uteble.

Havforskningsinstituttet uttaler i brev av 28.11.1994:

"Det var minimal gyting på feltene ved Karmøy i 1994. Gytingen ved Karmøy har ikke, siden den ble gjenopptatt i 1989, utviklet seg slik en hadde håpet. I 1993-1994 har gytefeltene av norsk vårgytende sild gjennomgått en forskyvning mot nord, fra Møre mot Halten og Røst. Det er særlig de

rekrutterende årsklasser som har gytt i de nordlige områder. I dette perspektivet er det ikke gode utsikter for gyting i områdene ved Karmøy.

HI kan ikke kvantifisere betydningen gytingen på Karmøyfeltene har hatt i tidsrommet 1989-93, men generelt kan en si at det har vært registrert relativt lite sild og sildelarver i området sammenlignet med det som har vært registrert av gytesild og larver i andre områder. Men i historisk perspektiv har disse gytefeltene vært av stor betydning, og om nye årsklasser skulle innta gytefeltene i 1995, bør disse beskyttes. HI vil forslå at en inntil videre har forbud mot å fiske norsk vårgytende sild sør for 61°N.

Området bør ikke åpnes for kystsildfiske (Nordsjøreguleringer) før 1 mai. I 1992 og 1993 var denne overføringsdato 15.4 og 20.4 henholdsvis, og i begge disse årene besto fangstene av kystsildfisket fram til 1 mai stort sett av norsk vårgytende sild."

Fiskeridirektøren viser til instituttets anbefaling om at eventuell vandring av norsk vårgytende sild sør for 61° N bør beskyttes. Dersom kommersielle forekomster skulle vandre sør for 61° N i 1995 bør en forby fiske frem til 1. mai.

Fiskeridirektøren foreslår fortsatt forbud mot å fiske norsk vårgytende sild sør for Klovningen. Det foreslås at det likevel er adgang for fartøy under 90 fot å fiske norsk vårgytende sild innenfor grunnlinjene mellom Klovningen og 61° N.

2.6. Sperring av områder.

Det vises til Havforskningsinstituttets brev av 28. november 1994.

"Det er vinteren 1994/1995 forventet at norsk vårgytende sild vil opptre i tette forekomster i overvintringsområdene og lokalt på gytefeltene. I og med økende totalfangst vil også fiskeriaktiviteten i disse områdene øke. Slik fisket blir utført med mange fangstoperasjoner vil det være mulighet for uønsket tilleggsskadelighet. Fisket i overvintringsområdene må derfor overvåkes nøye. Dagforbudet mot notfiske på gytefeltet bør ikke oppheves før etter en nøye vurdering. Låsetting har vist seg å kunne medføre slik tilleggsskadelighet av sild og må begrenses mest mulig.

I en periode framover, med betydelig innslag av førstegangsgytere i bestanden, vil det bli langt vanskeligere enn tidligere å få rene fangster av sild av høyeste prisgruppe(gruppe III dvs 3 sild pr kilo). Dette forhold vil kanskje kunne føre til at enkelte vil slippe fangsten pga at en ikke er fornøyd med størrelsessammensetningen. Slipping av fangst bør ikke tillates, da dette skader mye sild. Det gjelder i særlig grad i overvintringsområder hvor silda har høyt fettinnhold og lett vil kunne miste skjell."

Fiskeridirektøren foreslår at Ofotfjorden og Tysfjord i Nordland fylke blir sperret vinteren 1995 og påfølgende høst 1995.

Videre foreslår Fiskeridirektøren at Kontrollverket kan tillate puljevis innseiling for kystfartøy i Ofotfjorden og Tysfjord. Kontrollverket kan sette vilkår om inspektør om bord.

2.7. Åpningstider.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket etter norsk vårgytende sild i 1995 åpnes 2 januar.

Videre kan Fiskeridirektøren stoppe fisket når periode-, gruppe-, eller totalkvoten er beregnet oppfisket.

2.8. Kontroll av fartøy.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy i kystfartøygruppen som fisker med konvensjonell redskap skal ha godkjenning fra Kontrollverket for 1995 før fartøy kan begynne fisket.

2.9. Samfiske.

Fiskeridirektøren foreslår samme adgang til samfiske ved fiske til låssetting i 1995 som i 1994. I oppmalingsfiske skal hvert fartøy fiske og levere egen kvote.

2.10. Overføring av fangst.

Overføring av fangst mellom fartøy kan bare skje etter tillatelse fra Kontrollverket.

Likevel kan ringnotfartøy utenfor sperreområder pumpe opp sild på feltet fra nota til et annet ringnotfartøy som har fått fangst. Sild som er tatt om bord kan ikke overføres.

Fiskeridirektøren foreslår at en har samme ordning i 1995 som i 1994.

2.11. Et fartøy, én kvote.

Fiskeridirektøren foreslår at ingen kan fiske og levere mer enn en kvote. Fartøy kan bare fiske en kvote.

2.12. Partrål.

Sør-Norges Trålerlag ønsker at trålerne som ønsker å danne lag må gis anledning til dette og at laget, f.eks. tre fartøy, gis anledning "til å fiske innenfor den samlede kvote laget har". Sør-Norges Trålerlag viser til praksis i dansk pelagisk trålfiske.

Fiskeridirektøren har ingen merknad til at en del fartøy i trålgruppen utøver fisket med to fartøy og med en trålnot. Selve utøvelsen av fisket er en alminnelig kjent fiskeoperasjon.

Ved fiske etter norsk vårgytende sild er det en grunnleggende forutsetning om at fartøy skal fiske og levere fangsten sin selv. Det er ikke adgang til å fiske på andres kvoter, la andre fartøy føre fangsten osv. Selv ved samfiske er retten begrenset til å gå sammen om kast (fangstoperasjonen).

Ved partråling etter gjeldende bestemmelser føres fangsten på det fartøy som tar fangsten ombord. Fiskeridirektøren legger til grunn at det enkelte fartøy, også i trålgruppen, skal fiske og levere fangsten sin selv, selv om det aktuelle fartøy trekker fiskeredskapet i sjøen sammen med et annet trålfartøy. Det er ingen annen fartøygruppe som kan fravike de alminnelige vilkår ut fra egne hensiktsmessighetshensyn. Det vil heller ikke være lovlig i h.t. sluttseddelforskriften eller gi likhet med hensyn til fiske og levering om trålerne med individuell tråltillatelse, skal fiske norsk vårgytende sild under andre vilkår enn de øvrige fartøy som kan delta. Fiskeridirektøren har ingen merknad til at fartøy utøver partråling.

Fiskeridirektøren foreslår at det enkelte trålfartøy skal fiske og levere fangsten selv, slik at fartøy avregnes det kvantum som er tatt om bord. Sild som er tatt om bord i trålfartøy kan ikke overføres.

2.13. Bifangst.

Med større kvote kan bifangst av torsk øke.

Fiskeridirektøren foreslår at bestemmelsen om forbud mot bifangst av torsk opprettholdes.

2.14. Fritidsfiske.

Fritidsfiskeutvalget la 14. november 1994 frem sin innstilling. Utvalgsarbeidet er ikke blitt sendt ut på høring eller på annen måte undergitt videre behandling.

Før innstillingen er behandlet av berørte parter foreslår Fiskeridirektøren at fritidsfisket begrenser seg til matauk.

Fiskeridirektøren foreslår at omsetningsforbudet opprettholdes, og at fritidsfiskere kan fiske med 1 garn på inntil 30 meter.

2.15 Agnfiske.

Kvoten av norsk vårgytende sild er de senere år øket så mye at det kan reises spørsmål om fiske av eget agn bare må skje med garn. En er kjent med at sjarkene seiler rundt på feltet og tigger noen kasser sild, og dette kan være en praktisk måte å sikre agn på, men yrkesfiskere bør kunne fiske etter litt sild til agn etter behov. Dersom ordningen utarter, kan Fiskeridirektøren eventuelt gjeninnføre den gamle regelen om agnfiske med 2 garn.

Fiskeridirektøren foreslår at fiskefartøy kan fiske sild til eget forbruk av agn. Det er forbudt om omsette sild fisket til egen agn.

Viggo Jan Olsen opplyste at Fiskeridepartementet nå hadde gitt ringnotgruppen anledning til å forskuttere inntil 15.000 tonn NVG på neste års kvote, og at oppfisket kvantum ville bli belastet den enkeltes fartøyskvote for 1995.

Han gav så ordet til Per Sandberg ved Fiskeridirektoratet, Fiskeriøkonomisk avdeling, for at han skulle gi en orientering om notatet, "Beskatningsstrategi for norsk vårgytende sild", tilsendt Reguleringsrådets medlemmer og observatører i november 1994.

Per Sandberg viste til at ACFM har begynt å gi opsjoner i stede for et konkret tall (kvote) i sine anbefalinger. Valget av opsjon krever konsekvensanalyser, noe som notatet er ment å være.

Notatet tar for seg 10 års perioden fra 1995 til 2005, og arbeidsgruppen har benyttet ACFM sitt bakgrunnsmateriale, samt at det er lagt inn økonomiske aspekter, hvor prisen avhenger av tilbudet.

Det er lagt inn følgende forutsetninger:

- gytebestande forutsettes å holdes over 2,5 mill tonn
- dårlig rekruttering de nærmeste årene (som i 1993)
- god årsklasse i år 1998 eller år 2000
- vandringsmønster i liten grad påvirket av fangst.

Det er ut fra dette stilt to hovedspørsmål.

1.

Bør vi i 10 -års perioden holde oss til en strategi med fast kvote eller fast fiskedødelighet ? (Viktig å legge til grunn at et enten eller som vil gi tilnærmet samme effekt på bestanden.

Konklusjon:

En strategi med fast kvote og en strategi med fast dødelighet som gir tilnærmet samme effekt på bestanden vil gi tilnærmet likt økonomisk resultat. Strategien med fast dødelighet vil imidlertid medføre langt større variasjon i fangstkvantum enn en strategi med fast kvote. Ettersom stabilitet må være å foretrekke fremfor ustabilitet, synes det fornuftig å holde en jevnest mulig kvote fra år til år for 10-års perioden 1995 - 2005.

2.

Hvor bør den faste kvoten ligge ?

Gruppen har sett på forskjellige kvotemuligheter, med beregning av fangstverdi og laveste nivå for gytebestanden.

Konklusjon:

Med utgangspunkt i vår kunnskap i dag bør en slik kvote ligge i intervallet 600.000 - 800.000 tonn pr. år.

Peter Gullestad viste til at silda pulsrekrutterer, og at vi med en fast kvote må akseptere perioder med mye sild i havet. Det vil være som om å ha "penger i banken", for så å ta ut jevnlig faste beløp.

Viggo Jan Olsen inviterte til synspunkter på notatet.

Rolf Domstein syntes det er fint at notatet er utarbeidet, men etterlyste en prinsipiell debatt. Han reagerte mest på den definerte målsetningen i notatets side 3, hvor det biologiske og økonomiske utbytte skal være best mulig for **norske fiskerne**. Fiskerne er bare en yrkesgruppe i dette. Han viste til Stortingsmelding nr. 83 for 1993, som viser at dette er en noe foreldet/gammel måte å tenke på. Det er den totale verdiskapningen i samfunnet som er viktig. Det må derfor også tas hensyn til fiskeindustrien, samt andre indirekte virkninger når forvaltningsstrategien skal velges. Han mente derfor at en burde gå videre, å gjennomføre en samfunns- og verdiskapningsanalyse. Han viste ellers til at det ikke forelå noen uenighet i konklusjonen, og viste spesielt til forutsigbarhet i forhold til investeringer.

Per Sandberg viste til at verdien silda har for mottaksanlegg i en viss gard reflekteres i de prisene fiskerne oppnår for silda, og at det gjennom disse prisene således er tatt hensyn til mottaksanleggene. For øvrig var Sandberg enig i ønsket fra Domstein om å behandle produksjonssiden mer utførlig, men viste til det ressurskrevende arbeidet det er å lage nøyaktige analyser i større skala.

Roald Vaage var positiv til en diskusjon om hva en vil med silda. Han sa videre at det å sikre gytebestanden er vektlagt. Med en fast TAC vil vi måtte leve med store mengder sild i havet, og det vil gi oss tid til å tenke oss om. Biologisk vil dette gi sikkerhet for bestanden. Det som ikke er med i notatet

er hvilken funksjon silda har i økosystemet. Det er fremdeles behov for mer sild i havet. Slike avsetninger vil kunne gi lavere kvoter. Havforskningsinstituttet vil tilråde en strategi med fast TAC.

Per Lohne syntes det var en fin analyse, men sa seg enig med Rolf Domstein i det den ikke tar med landindustrien. Han hadde kommet til at et flatt uttak ville gi industrien muligheter til å planlegge bedre. Et lavt uttak gi imidlertid ingen sikkerhet for et stabilt uttak.

Knut Torgnes sluttet seg til hyldningene. Norges Sildesalgslag har tidligere etterlyst en slik analyse, hvor NSS også ville ha med landsiden. Mottakeren som evner å betale for silda er også den som gir lønnsomhet. Til Roald Vaage sa han at dersom fiskeren må leve med mye sild i havet, må Havforskningsinstituttet i perioder kunne leve med lite sild i havet.

Per Sandberg takket for god respons, og sa at noe av det interessante med analysen er at den viser hvor avhengig sildebestandens størrelse og mulig ressursuttak er av rekrutteringen. Bestanden vil vokse raskt når nye gode årsklasser kommer til og over tid avta når rekrutteringen svikter. Vi kan derfor ikke forvente å klare å stabilisere en gytebestand av NVG på ett bestemt nivå. Men ved en større gytebiomasse vil vi i større grad kunne holde en jevn kvote fra år til år uten at gytebiomassen bringes under de kritiske 2,5 millioner tonn.

Arbeidet med beskatningsstrategi vil fortsette i årene som kommer, og en vil naturlig nok nytte best mulig informasjon om biologiske og økonomiske forhold. Dette innebærer at en vil vurdere fornuftig nivå for fast kvote fra år til år.

Ole Strand spurte om strategien for forhandlingene i 1995, om det fantes tall for dette.

Viggo Jan Olsen viste til at en tror at silda vil gjenoppta sitt gamle vandringsmønster. Tiden var ikke moden til å ta dette opp i NEAFC, og at de først vil diskutere mulige beskatningsstrategier med de som kan tenkes å ha "eierandeler" i silda. Det vil være Russland + eventuelt Island og Færøyene.

Rolf Domstein sa at den kjøper som betaler best pris ikke nødvendigvis representerer den beste samfunnsutnyttelsen. Her er for mange andre hindringer som f.eks. bedriftsøkonomi og toll. Utnyttelsen kan være OK for bedriften isolert sett, men dårlig samfunnsøkonomisk. Han etterlyste derfor en samfunnsanalyse.

Per Sandberg viste til Domstein sine synspunkter, og syntes det var interessant at de allikevel kom frem til de samme konklusjonene. Han ville gjerne fortsette diskusjonen.

Otto Benjaminson syntes det var en interessant diskusjon, Han viste til

Peter Gullestad sitt uttrykk om "penger i banken" og gjorde oppmerksom på at vi i vårt samfunn hadde bankranere. Han sa at det er mange løse ender i den internasjonale avtaleverden. "Haiene" står klar til å fiske i "Smutthavet". Det at vandringsmønsteret ikke blir påvirket av fangst er kanskje aktuelt nå, men med stor beskatning av silda i Ofotfjorden og Tysfjorden kan vi få en skjev beskatning. Han sa videre at kvoten må ligge på et noenlunde komfortabelt nivå, da han er bekymret for å sette "penger i banken" når internasjonale avtaler ikke er på plass. Å legge seg på en flat beskatning er noe tidlig, da dette vil forsure tiden med hensyn til når silda vil stå i "Smutthavet". Han sa videre at han var noe usikker på hvor trygg en flat beskatning vil være. Snakkes det om et nivå med mer snø foran pløgen, eller dreier det seg om et gjennomsnitt. Målsetningen bør være en optimal beskatning av silda.

Per Sandberg opplyste at vurderinger av fiske i internasjonalt farvann er tatt med i analysen, men arbeidsgruppen tror ikke at vandringsmønsteret vil bli påvirket av fangstnivået.

Ingolf Røttingen viste til at det er den sterke 92-års klassen som nå vandrer ut av Barentshavet, og at det er dette med nyrekruttering av sterke som påvirker vandringsmønsteret. Det samme skjedde med 1959-års klassen.

Per Sandberg viste til at totalkvoten bestemmes hvert år, og at det nå foretas kortsiktige valg med en langsiktig virkning.

Roald Vaage sa at vi ikke må se på silda alene. Å fiske for at den ikke skal gå til "Smutthavet" vil være uheldig for torsken. Vi må se på de naturens produksjon forhold, og ikke nødvendige overskudd.

Jan Ivar Maråk sa seg enig i at silda måtte sees i sammenheng med torsken, men mente at risikoen ved å spare i dag kan synes noe høy. Han mente derfor at vi burde ta ut eks. 800.000 tonn, og så eventuelt gå ned i kvantum senere.

Per Sandberg viste til at Maråk modell ikke var kjørt. Vaage sin modell er ønskelig å gjøre, men det mangler fortsatt godt nok bakgrunnsmateriale.

Otto Benjaminson påpekte at han ikke har gått inn for en nedfisking av bestanden, men det å unnlate å ta ut fra den store bestanden er uheldig.

Viggo Jan Olsen tolket reaksjonene slik at notatet var et fornuftig innspill.

Roald Vaage foreslo at Reguleringsrådet skulle komme med et vedtak eller en formulering i forhold til notatet

Halvard P. Johansen viste til at de arbeidet i Fiskeridepartementet med en strategi for silda, og ville gjerne ha en uttalelse fra Reguleringsrådet.

Otto Benjaminson sa at Norges Fiskarlag ikke var klar til å gi en uttalelse, og ba om at dette ble utsatt.

Rolf Domstein ville gjerne være med når det gjaldt valg av strategi, men at dette først måtte gjennom en organisatorisk behandling. Han viste til at han i møtet bare hadde gitt uttrykk for sine umiddelbare og personlige vurderinger.

Viggo Jan Olsen viste så til reguleringsrådsdokumentet og foreslo en norsk andel norsk vårgytende sild for 1995 på 550.000 tonn.

Rolf Domstein ba om en kort orientering om utsiktene for makrellen, da landsiden ser en sammenheng mellom uttaket av sild og makrell, og at en reduksjon i makrellkvoten må gi et mer ekspansivt sildefiske.

Roald Vaage sa at det var vanskelig å gi eksakte tall for makrellen nå, men at det forventes en nedgang i forhold til 1994. Forhandlingene med fordeling mellom Norge og EU gir også usikkerhet med hensyn til en norsk kvote.

Rolf Domstein spurte så hva en økning av kvoten i forhold til det som var lagt til grunn under forhandlingene med Russland ville medføre.

Viggo Jan Olsen viste da til at økningen i fjor medførte en etterfordeling til Russland.

Roald Vaage spurte om ikke den foreslåtte økningen i sildekvoten var nok til å kompensere den forventede nedgangen i makrellkvoten.

Rolf Domstein sa da at dette var OK dersom en tekte statistisk, men næringen hadde lagt inn en forventet økning for 1995. Han sa videre at det er forhold i år som taler for å tenke ekspansivt, og ikke i nedre del av skala. Det burde derfor vurderes en økning av kvoten til mellom 7 - 800.000 tonn.

Viggo Jan Olsen viste da til at vi allerede med forslag til norsk kvote på 550.000 tonn var over ACFM sine tilrådinger.

Johan Williams sa da at det var noe usikkert hva som er ACFM's tilråding. Vi må regne med et tredjelands fiske på ca. 75.000 tonn. Forslaget er da i øvre del av skalaen.

Jan Ivar Maråk viste til at opsjonene lå innenfor sikre biologiske rammer, og med muligheter for å velge kvote basert på næringsmessige forhold.

Peter Gullestad viste til at en gytebestand under 2,5 millioner tonn er grunnen til at ACFM gir en konkret tilråding.

Ole Strand sa at siden det er vanskelig å få i stand sildeavtaler, var ikke

tiden moden for en økning . En økning kunne diskuteres på sommerens Reguleringsråd.

Rolf Domstein mente at å se dette i halvårs perspektiv ville være svært kortsiktig. Aktørene trenger langsiktighet og forutsigbarhet. Han sa at økningen i fjor ikke gav problemer, og foreslo et TAC på 800.000 tonn.

Roald Vaage ville da vite om Domstein tok konsekvensene dersom han tok feil.

Rolf Domstein viste da til at en kunne variere kvantum mellom 6 - 800.000 tonn. En kunne ta ut full kvote i 1995 pga. nedgangen i makrellen. Ut fra det som var sagt tidligere i møte ville det ikke være uforsvarlig å ta ut et så stort kvantum, og industrien ville opprettholde årets økonomi.

Per Lohne viste til at behovet er stort, og foreslåtte uttak ville være i samsvar med det Per sandberg hadde sagt.

Roald Vaage påpekte at behovet nok kunne være tilstede, men faren ville ligge i at en måtte begynne å regulere nedover. Han mente vi måtte være "føre var" og ta høyde for et stort uregulert tredjelands fiske.
Han foreslo 600.000 tonn som et stabilt uttak.

Viggo Jan Olsen oppsummerte og viste til at det forelå 3 forslag:

Fiskeridirektørens forslag på	650.000 tonn
Roald Vaages forslag på	600.000 tonn
Rolf Domsteins forslag på	800.000 tonn

Rolf Domstein gav uttrykk for overraskelse over at Havforskningsinstituttet var så bastant på absolutte tall. På Reguleringsrådet i 1993 ble det fra Havforskningsinstituttets side gjort rede for feilmarginene.

Lisbeth W. Plassa viste da til at det har tatt 20 år å lære av feilene. Gytebestanden er nå nedjustert med 1 million tonn. Det vil være kortsiktig å presse kvoten enda mer opp, når det i dagens forslag fra Fiskeridirektøren allerede foreligger en økning i forhold til 1994.

Roald Vaage viste til at det var mer risikabelt å ta feil i det øvre sjiktet.

Rolf Domstein sa at vi ikke må sammenligne de feil vi gjorde før, da dagens kvoteforslag bare er 1/3 av uttaket tidligere.

Otto Benjaminson ville vite hva Roald Vaage mente med å ta høyde for et tredjelands fiske. Han sa at vi ikke kan ta med et eventuelt fiske utenfor kvotesammenheng. Han sa videre at vi ikke har vedtatt noen langsiktig strategi, men at alle forslagene som foreligger ligger innenfor de tall som Per Sandberg har redegjort for.

Roald Vaage presiserte at han tenkte på TAC, og ikke hvem som fisket silda. Det er det faktiske uttaket som må knyttes opp til de biologiske anbefalingene.

Otto Benjaminson ville vite hva norsk kvote ville bli med en TAC på 600.000 tonn etter Roald Vaage sine beregninger.

Roald Vaage svarte da at han ville trekke fra den russiske andelen, og ikke bry seg med de andre.

Det ble først stemt over Domstein sitt forslag som fikk 5 stemmer (Dahl, Domstein, Kruger, Bjørk og Benjaminson) og falt. Fiskeridirektøren forslag til TAC på 650.000 tonn alle utenom Roald Vaages tilslutning som stemte på sitt eget forslag.

Viggo Jan Olsen viste til forslag til deltakelseskriterier for kystfartøygruppen tilsvarende som i 1994, og at det i tillegg settes vilkår om at fartøyet ikke må ha lastekapasitet over 1.500 hl.

Otto Benjaminson ville vite hva tillegget med lastekapasitet betyr.

Lisbeth W. Plassa sa at dette ikke får noen særlig praktisk konsekvens, da de som har deltatt tidligere fortsatt vil få delta. Grensen er tatt med for å få samsvar i forhold til kravene for ringnotkonsesjon.

Otto Benjaminson var allikevel usikker på om det var nødvendig med begge kriteriene, da han var usikker på om dette ville skape problemer.

Lisbeth W. Plassa viste til at dette gikk "kant i kant", med fartøy under 90 for og over 1.500 hl. Hun sa at dette ikke skal skyve ut noen i fisket.

Peter Gullestad påpekte at dette allerede var i orden i nordsjøsild og makrellreguleringene.

Det var enighet i Reguleringsrådet om Fiskeridirektørens forslag til deltakelseskriterier for kyst- og ringnotgruppen.

Viggo Jan Olsen viste til forslag til deltakelseskriterier for trålgruppen, og at trålere under 90 for med loddetrål eller nordsjøtråltillatelse innlemmes i kystfartøygruppen.

Otto Benjaminson viste til at Fiskeridirektørens forslag skilte seg ut fra Norges Fiskarlags forslag, da de har foreslått at bare de fartøy som tidligere har vist interesse i fisket kan få melde seg på.

Lisbeth W. Plassa påpekte at det kan være noe vanskelig å se vurdere tidligere deltakelse og interesse i dette fisket, da vi ikke har den nødvendige

grad av normalår. Her er det "utrygg jus". Hun bekreftet at Fiskeridirektøren forslag vil gi anledning til større deltakelse enn forutsetningen fra Norges Fiskarlag.

Sigmund Stonghaugen viste til at det i Norges Fiskarlag ble lagt vekt på at deltakerkriteriene skulle være snevre. Han fryktet stor deltakelse i 1995 for å sikre fremtidige rettigheter. Han mente at en derfor burde vurdere hvert fartøy i stede for å komme med generelle deltakelseskriterier.

Otto Benjaminson sa at han hadde inntrykk av at når dette blir brukt i andre fiskerier, så må det også kunne brukes her. Han foreslo derfor at Landsstyrevedtaket i Norges Fiskarlag ble lagt til grunn.

Landsstyrets vedtak bygger på Landsmøtevedtak nr. 11/94 hvor det heter:

" trålere under 27,5 meter (90 fot) som var påmeldt i et av årene 1992-93 eller har deltatt i 1994 i fisket etter norsk vårgytende sild, innlemmes i kystgruppen, og kan fiske sin kvote med trål. Disse fartøyene må gis en lavere maksimalkvote enn notfartøy av tilsvarende størrelse, jfr. loddereguleringsmodellen fra 1991. Når særlige grunner tilsier det, må det gis dispensasjon fra deltakelseskriteriene."

Jan Birger Jørgensen viste til dispensasjonsadgangen i forslaget, og påpekte at forutsetningen i Landsstyret var at det skulle være adgangsbegrensning. Han viste videre til at Sør-Norges Trålerlag hadde sluttet seg til vedtaket.

Viggo Jan Olsen ville da vite om Norges Fiskarlag forutsatte at trålerne skulle et kvantum fisk med seg inn i kystgruppen.

Jan Birger Jørgensen kunne da opplyse at Landsstyre la til grunn at gruppen av trålere som ville bli innlemmet i kystgruppen ikke ville være så stor, og at de ikke skulle ha med seg kvote.

Viggo Jan Olsen påpekte da at dersom det gis dispensasjonsadgang, så kjenner vi ikke konsekvensen av det i dag.

Otto Benjaminson sa at det kanskje var en svakhet med forslaget at det ikke var beregnet kvoteoverføring, men forslaget er et kompromiss med svært lite slingringsmonn. De hadde beregnet et antall på 16 fartøy.

Viggo Jan Olsen la til grunn at dersom det bare ble med 16 fartøy, ville forslaget vært greit, men han var usikker på antallet, og mente at fartøyene burde ha med seg kvote.

Thor Wold støttet Fiskeridirektøren i at fartøyene burde ha med seg kvote.

Jan Ivar Maråk reagerte på Thor Wolds uttalelse, og mente at Fiskarlaget

gikk for fort frem når de hoppet av. Han mente at Fiskarlagets representanter burde stå på landsstyrets vedtak, da dette er et kompromiss.

Otto Benjaminson påpekte at det var lite slingringsmann i vedtaket.

Roald Vaage spurte om det var avsatt bufferkvote for 1995 til uforutsette hendelser, og viste til det som var sagt tidligere om uregulert fiske fra tredjeland.

Viggo Jan Olsen viste til at det ikke var anbefalt bufferkvote.

Johan Williams sa at Fiskeridepartementet forutsatte et tredjelandsfiske, basert på en omforent TAC + noe, etter forhandlinger.

Viggo Jan Olsen refererte Norges Fiskarlags forslag til fordeling av norsk vårgytende sild slik de fremkommer i tabell 1 i sakens dokument.

Otto Benjaminson gikk for denne fordelingen, men med den reservasjonen at det bare ble 16 trålfartøy som ble overført til kystgruppen. Han ba om en mulighet til å vurdere fordelingen senere.

Peter Gullestad påpekte at begrensningen på 16 fartøy måtte sprekke, da det måtte legges inn en vid dispensasjonsadgang.

Otto Benjaminson foreslo at en skulle legge til grunn Norges fiskarlags fordeling, og se på en overføring og eventuelt kvotehopp ved en senere anledning.

Viggo Jan Olsen trakk så sitt forslag, og Norges Fiskarlags sitt Landsstyrevedtak som nevnt ovenfor ble vedtatt enstemmig.

Det var enighet i Reguleringsrådet om Fiskeridirektørens forslag til skala for fastsettelse av maksimalkvoter i kystfartøygruppen tilsvarende som i 1994.

Viggo Jan Olsen viste til saksdokumentet og foreslo at enhetskvoten i kystgruppen ble satt til 580 hl.

Otto Benjaminson viste til Norges Fiskarlag sitt forslag på 750 hl i enhetskvote i kystgruppen og 495 hl for trålerne i kystgruppen.

Olav Bjørklund fremsatte et kompromissforslag på 630 hl og 415 hl til trålerne, og forslaget fikk Reguleringsrådets enstemmige tilslutning.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at kystfartøy som har sildefiske med garn som sitt driftsgrunnlag kan fortsette garnfisket etter at kystfartøygruppens kvote er oppfisket.

Videre var det enighet i Reguleringsrådet om at størrelsen på maksimalkvotene for trålere under 90 fot fastsettes etter samme skala som kystfartøygruppen, men at enhetskvoten for disse fartøyene settes til 66% av enhetskvoten for de øvrige redskapsgrupper i kystfartøygruppen.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at konsesjonspliktige ringnotfartøy tildeles fartøykvote etter "universalnøkkelen".

Når det gjelder trålerne over 90 fot, var det enighet i Reguleringsrådet om at maksimalkvoten differensieres etter fartøyets bruttotonnasje.

Viggo Jan Olsen viste til Fiskeridirektoratets forslag til maksimalkvoter, og sa at da de største fartøyene i kystgruppen nå får 810 tonn i maksimalkvote bør forslaget justeres. Uten justering ville de største trålerne i kystgruppen få større maksimalkvote enn de minste trålerne i trålgruppen.

Rolf Domstein viste til at Fiskeridirektoratet brukte tonn/hektoliter og meter/fot om en annen, og ba om at Fiskeridirektoratet holdt seg til det metriske systemet.

Viggo Jan Olsen viste til Norges Fiskarlag sitt forslag til differensierte maksimalkvoter for trålere over 90 fot.

Det var enighet i Reguleringsrådet om maksimalkvoter på 830 tonn for fartøy med bruttotonnasje under 200 tonn, 880 tonn for fartøy med bruttotonnasje mellom 200 og 299 tonn og 930 tonn for fartøy med bruttotonnasje på 300 tonn og over.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at Fiskeridirektøren skulle kunne endre maksimalkvotene.

Det var videre enighet i Reguleringsrådet om at Norges Sildesalgslag skulle forestå en avvikling av et fiske med fri anvendelse og etter Råfisklovens dirigeringsbestemmelser.

Viggo Jan Olsen viste til forslaget om å periodisere gruppekvoten til kystnot.

Rolf Domstein viste da til erfaringene fra 1993 og 1994 og hvor komplisert det har vært å få en kontinuitet i fiske. Han ba Fiskeridirektøren være oppmerksom på dette, og at det eventuelt ble foretatt justeringer underveis. Han var ellers enig i forslaget.

Det var enighet i Reguleringsrådet om å periodisere gruppekvoten til kystnot slik at maksimalt 100.000 tonn kan fiskes i perioden 2. januar til 31. august 1995. I tillegg var det enighet om at Fiskeridirektøren kan stoppe fisket for direkte leveranse til mel og olje i november når det gjenstår 50.000 tonn, eller i desember når det gjenstår 20.000 tonn av den samlede gruppekvoten til kystnot.

Viggo Jan Olsen viste til forslaget om fortsatt å forby fiske etter norsk vårgytende sild sør for Klovningen.

Otto Benjaminson viste da til den mer stasjonære kystflåten, og ba om at det kystfiske innenfor grunnlinjene som er foreslått tillatt blir avviklet som et låssettingsfiske. Han ba videre om at forbudet ikke settes før i slutten av januar og at 20. april blir lagt til grunn som sluttdato.

Rolf Domstein viste til at forbudet er begrunnet med ønske om å beskytte silda på gytefeltene ved karmøy. Han påpekte at det var langt fra karmøy til Klovningen, og fant det mer naturlig å sette grensen ved N 61°.

Viggo Jan Olsen påpekte at forslaget var utformet for å ta hensyn til de lite mobile fartøyene.

Ingolf Røttingen sa at beskyttelsen av norsk vårgytende sild på Karmøyfeltene har en begrenset betydning når det gjelder silda, men påpekte at silda trakk til seg annen fisk, spesielt hvitfisk arter. Han påpekte ellers at vi må utvise forsiktighet med å fiske på de førstegangsgyterne som nå sannsynligvis vil komme til Karmøy-feltene.

Rolf Domstein sa seg enig i at det var viktig å bygge opp stammen, men Klovningen lå midt i et gytefelt, og Klovningen var derfor ikke noen biologisk naturlig grense.

Ingolf Røttingen sa at noe sild vil gyte ved Olderveggen, men at det vil være mye sild på vei mot Karmøy-feltene.

Viggo Jan Olsen viste til at grenser i havet alltid representerte et problem, men at vi allikevel må ha grenser.

Eilif Sund påpekte at grensen i havet var en grense mellom to fiskerier, nordsjø-sild og fiske etter norsk vårgytende sild. I 1998 var det norsk vårgytende sild helt ned til N 61°. Av hensyn til fare for feilrapportering ble det så satt en grense ved Klovningen.

Rolf Domstein foreslo at "grensen ble satt ved N 61° i stede for Klovningen.

Lisbeth W. Plassa påpekte at et slikt forslag kunne innebære at en fikk to fiskerier på samme område til samme tid.

Otto Benjaminson foreslo at forbudet sør for N 61° ikke settes før 20. januar, da det fiskes fjordsild rundt nyttår og at 20. april settes som sluttdato. Fisket bør avvikles som et låssettingsfiske med adgang for direktehåving.

Eilif Sund påpekte at Fiskeridirektøren ikke har foreslått noe fiske sør for N 61°.

Otto Benjaminson sa da at han ikke hadde vært oppmerksom på den absolutte grensen ved N 61°. Han viste så til Norges Fiskarlags vedtak, og foreslo at kystfartøygruppen gis tillatelse til å fiske norsk vårgytende sild innenfor grunnlinjen sør til fylkesgrensen mellom Rogaland og Vest-Agder frem til 20. april, og at fisket avvikles som et låssettingsfiske med adgang til å dispensere for direktehåving, og at ringnot og trål får anledning til å fiske norsk vårgytende sild sør til N 61° frem til samme dato.

Ved avstemming fikk Fiskeridirektøren forslag om en absolutt grense for fiske etter norsk vårgytende sild sør for N 61° fikk 4 stemmer (Olsen, Plassa, Bjørklund og Eggereide). Otto Benjaminsons forslag fikk 8 stemmer (Wold, Benjaminson, Bergvoll, Strand, Johansen, Dahl, Domstein og Kruger). 2 stemte blankt (Vaage og Trollvik)

Viggo Jan Olsen refererte til forslaget om å sperre Ofotfjorden og Tysfjorden i Nordland fylket og at Kontrollverket kan tillate puljevis innseiling for kystfartøy i de samme fjordene.

Olav Bjørklund sa at han var enig i sperringen, men reagerte på at det bare skulle tillates innseiling for kystgruppen. Det ville medføre at større ringnotfartøy måtte stå utenfor å fiske på mindre sild til fabrikk. Han mente at det burde kunne tillates innseiling for alle.

Eilif Sund viste til at det fra slutten av 1994 og i 1994 var mulighet for alle grupper å bli sluppet inn på fjordene. Han presiserte at regelen var en kan regel hvor forutsetningen var at alle grupper skulle ha mulighet.

Viggo Jan Olsen sa da at ordet "kystfartøy" skulle strykes

Det var enighet i Reguleringsrådet om at Ofotfjorden og Tysfjorden i Nordland blir sperret vinteren 1995 og påfølgende høst 1995, men at Kontrollverket kan tillate puljevis innseiling. Videre at Kontrollverket kan sette vilkår om inspektør om bord i forbindelse med en innseiling.

Det var videre enighet i Reguleringsrådet om at fisket åpnes den 2. januar, og at Fiskeridirektøren kan stoppe fisket når periode-, gruppe- eller totalkvoten er beregnet oppfisket. Videre var det enighet om at fartøy i kystfartøygruppen som fisker med konvensjonell redskap skal ha godkjenning av kontrollverket for 1995 før fartøyet kan begynne fisket.

Otto Benjaminson viste til Norges Fiskarlag sitt forslag med hensyn til samfiske, og foreslo at det skulle tillates samfiske begrenset til 27 enhetskvoter uansett båtstørrelse.

Thor Wold spurte da om det innebar at to fartøy på 70 fot kunne samfiske.

Jan Birger Jørgensen viste til at større båter maksimalt kan samfiske inntil 27 enhetskvoter.

Lisbeth W. Plassa viste til Fiskeridirektoratets skepsis med hensyn til samfiske, men at direktoratet i den senere tid har fulgt Norges Fiskarlags forslag.

Viggo Jan Olsen tiltrådte Norges Fiskarlag sitt forslag, og det ble enighet i Reguleringsrådet om at det kan drives samfiske for fartøy som driver låssetting, med en begrensning på to fartøy og inntil 27 enhetskvoter, uansett båtstørrelse.

Det var videre enighet i Reguleringsrådet om at ordningen med overføring av fangst fra 1994 videreføres, og at ingen kan fiske og levere mer enn en kvote. Videre at det enkelte trålfartøy skal fiske og levere fangsten selv, slik at fartøyet avregnes det kvantum som er om bord. Sild som er tatt om bord i trålfartøy kan ikke overføres.

Sigmund Stonghaugen spurte om Fiskeridirektøren ville tillate 3 fartøy i partråling vekselvis.

Viggo Jan Olsen svarte at det var greit, men forutsatt at fartøyene deltar i fiske og at hvert fartøy leverer sin fangst.

Viggo Jan Olsen viste til forslaget om at forbudet mot bifangst av torsk opprettholdes.

Otto Benjaminson sa at denne bestemmelsen gjør alle fiskere til kriminelle, og at en i andre sammenhenger snakker om uunngåelig bifangst.

Thor Wold sa at dette ikke var noe problem, da dette ble godt håndtert av kontrollverket bl. annet med stengning av felt. Det er heller ingen som er anmeldt for dette.

Otto Benjaminson gjentok at dette var et problem, og ba Fiskeridirektøren se på saken.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at fritidsfiske skulle begrenses til matauk, med omsetningsforbud og en begrensning på et garn inntil 30 meter.

Det var videre enighet i Reguleringsrådet om at fiskefartøy skal kunne fiske sild til eget forbruk av agn, og at det skal være forbudt å omsette sild fisket til eget agn.

Thor Wold ville avslutningsvis bemerke at han syntes at Kontrollverket gjorde en god jobb, men ønsket flere mobiltelefoner til Kontrollverket da det i perioder var vanskelig å få kontakt med de. Videre mente han at det burde få konsekvens for de fartøyene som slapp fangst, f.eks med utestengning.

2.9.2 Norwegian spring-spawning herring

Catch data (Tables: 2.9.3-2.9.5)

Year	Rec TAC	Agreed TAC	ACFM Catch
1987	150	115	127
1988	120-150	120	135
1989	100	100	104
1990	80	80	86
1991	0	76	85
1992	0	98	104
1993	119	200	232
1994		450	

Weights in '000 t.

Historical development of the fishery: A large increase in fishing effort and new technology led to the collapse of this stock around 1970. Recruitment failed when the SSB was reduced below 2.5 million tonnes. Since the collapse the aim has been to rebuild the spawning stock above this minimum level. In order to reach the goal, after a period of almost no fishing, the management of the stock has since 1985 aimed at restricting the fishing mortality to ≤ 0.05 . Since 1992 the fishery has increased sharply. During the summer 1994 there was also an international fishery in the open areas of the Norwegian Sea for the first time in 26 years.

State of the stock: The stock is considered to be close to safe biological limits. The current fishing mortality is low.

Details in Table 2.9.5.

Forecast for 1995:

$F(94)=0.20$, Basis: Expected catch based on 1.2 $F(93)$.
 Catch(94)=Landings(94)=485, SSB(94)=2523.

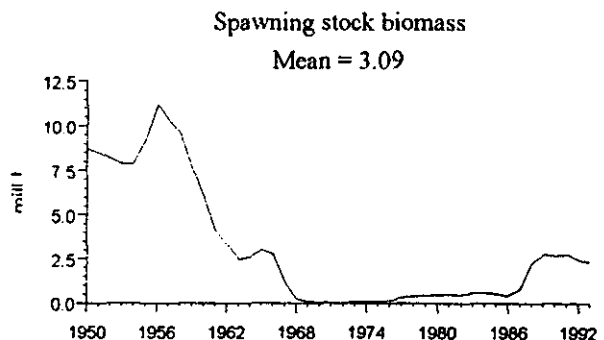
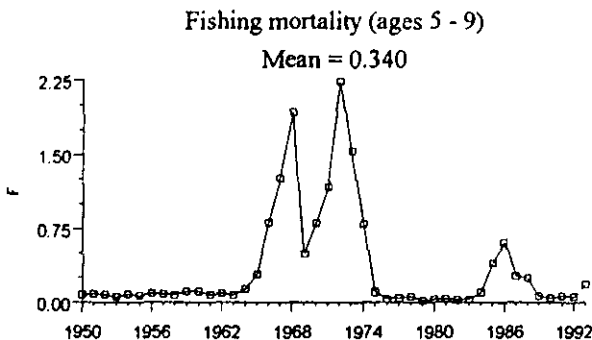
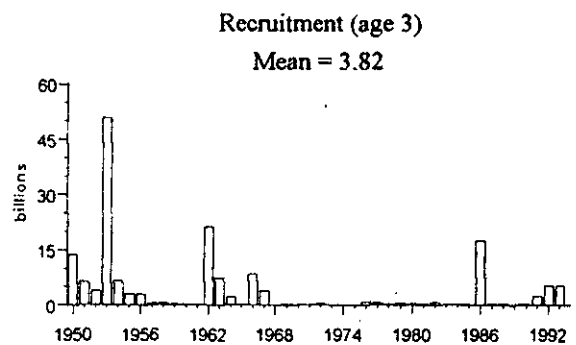
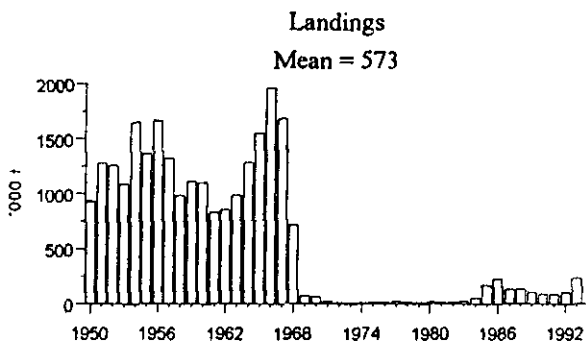
Scenario	Basis	F (95)	SSB (95)	Catch (95)	Lndgs (95)	SSB (96)
A	0.4F(93)	0.07	2337	213	213	4077
B	1.0F(93)	0.17	2314	513	513	3823
C	1.2F(93)	0.20	2306	608	608	3744
D	1.6F(93)	0.27	2291	792	792	3591
E	2.0F(93)	0.33	2276	967	967	3448

(Weights in '000 t).

The SSB is estimated to fall below the minimum biologically acceptable level (MBAL) of 2.5 million tonnes in 1995 but the state of the stock is one of recovery and the forecast increase of the spawning stock in 1996 and coming years is due to the expected recruitment of a single strong year class (1992).

Management advice: The SSB is predicted to fall below MBAL in 1995. Therefore ACFM advises no increase in the present fishing mortality in 1995. The management objectives for the medium term are discussed below.

Medium term considerations: The 1992 year class, which will recruit to the spawning stock in 1996-1998, is very strong. However, the 1993 year class is weak and the prospects for the 1994 year classes are also regarded as poor. In order to assess the likely development of the spawning stock in the medium term, and the probability that it will fall below 2.5 million tonnes, several stochastic simulation runs for the period 1994-2002 have been made

for various levels of fishing mortality. The resulting SSB from one of these simulations (constant $F=0.166$ for the entire period) is shown in Figure 2.9.1. The yield will follow a similar trajectory with a peak in 1997 and decline thereafter. The simulations have been based on a natural mortality modeled as normally distributed with a mean of 0.23 as the expected value and on historical evidence that there is an increased probability of a series of poor year classes following a strong year class.

The analysis should be regarded as preliminary as not all of the variability and uncertainties about the present stock size have been incorporated in the analysis. However, the results indicate that SSB may fall below 2.5 million tonnes in the medium term if it is fished at a fishing mortality higher than 0.17.

Special comments: The present forecast of the SSB for 1995 is about 1 million tonnes less than forecast in 1993. This lower estimate is due to major revision of the abundance of the 1990 year class, which in 1993 was estimated to be 8.3 billions as 3 years old and is now estimated as being equivalent to 5.4 billions. In addition reduced mean weights and maturity at age are forecast in 1995 and onward.

Multispecies Dimension: The juveniles and adults of this stock form an important part of the ecosystem in the Barents Sea and Norwegian Sea. The herring has an important role as transformer of the plankton production to higher trophic levels (cod, seabirds and marine mammals). It is therefore important to secure a high production of the herring stock by allowing the stock to recover to, and be managed at, a level above the MBAL. In the 1950s and 1960s the spawning stock was in the order of 5-10 million tonnes.

At present the capelin stock in this area is very depleted and an improvement is not expected in the coming few years. The importance of the herring stock in the ecosystem is therefore enhanced in a medium-term perspective.

Data and assessment: Analytical assessment based on catch and survey data (acoustic estimates of adults and recruits, tagging estimates). Catch-at-age data considered reliable.

Information on *Ichthyophonus hoferi*: Samples of Norwegian spring-spawning herring taken in 1994 revealed a variable but significant prevalence of the parasitic fungus *I. hoferi*, and in contrast to 1993 the juveniles of the stock were also infested.

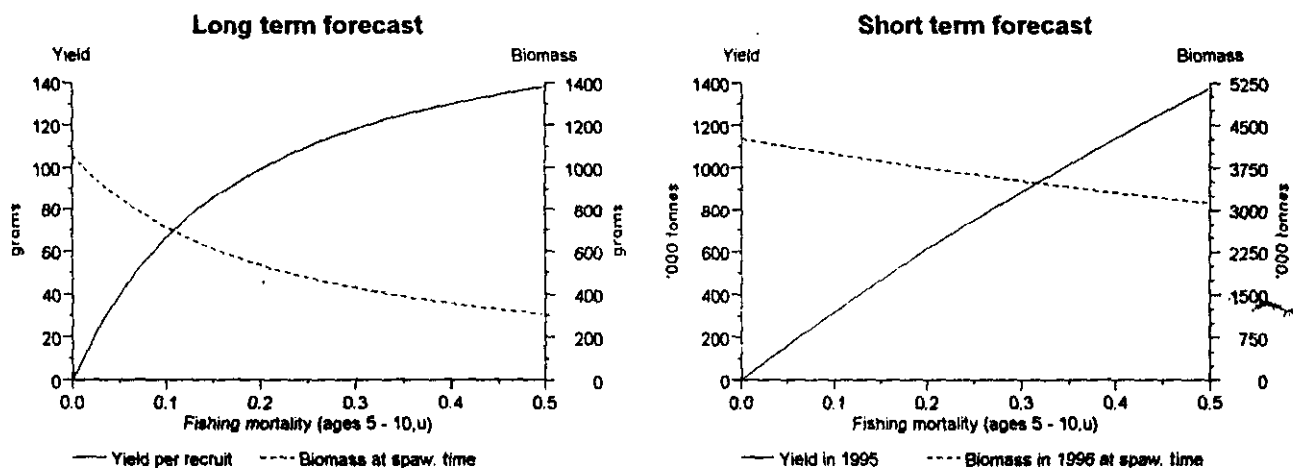
Norwegian samples from winter to summer indicated lower prevalence in winter and an increase through the year. The observed prevalence depends on the gear type used for sampling and on the location of the samples but was generally lower than 10%. Russian samples taken in January to March and July indicated a 100% prevalence. Due to different techniques used in obtaining and analyzing the samples between the two countries it was difficult to compare the different estimates. It is therefore not possible at present to assess the impact of the fungus on the stock. However, tagging estimates indicate that the natural mortality has increased from 0.13 in 1980 to 0.23 in recent years. The outbreak of *Ichthyophonus hoferi* may have contributed to the increase. The 0.23 value has been applied in the analysis and in the forecast.

Information on the Spatial and Temporal Distribution of Norwegian Spring-Spawning Herring.

In 1994 most of the spawning took place on the coastal banks off Norway from 62° N to 70° N. In 1992 only very little spawning took place south of 62° N.

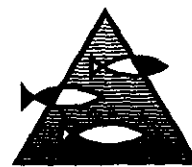
The feeding areas for the adult stock are in the Norwegian Sea and have gradually been extended in recent years. In June-July 1994 herring were distributed over large areas of the Norwegian Sea as far west as the eastern border of the East Icelandic current. In this area a purse seine fishery for herring took place for the first time in 26 years. An

Yield and Spawning Stock Biomass

overview of the distribution in the summer of 1994 is given in Figure 2.9.2.

Source of information: Report of the Atlanto-Scandian Herring and Capelin Working Group, October 1994 (C.M.1995/Assess:9).

TK/ES

FISKERIDIREKTORATET	
29. NOV 94	
SAKSNR.	DOK.NR.
4763/94	3
U.O. 2	

Fiskeridirektoratet
Her

Wag

Deres referanse:

Vår referanse:

Bergen. 28.11-94

SPØRSMÅL VEDRØRENDE REGULERING AV FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD I 1995 viser til telefax 14.11-94

I November 1994 ble et notat vedrørende "Beskatningstrategi for norsk vårgytende sild" (BS) utarbeidet av et utvalg med representanter fra Havforskningssinstituttet, Fiskeridirektoratet og NHH.

A) Bestandssituasjonen

Gytebestanden i 1995 er estimert til å bli litt i underkant av 2.5 millioner tonn. Det ventes en betydelig økning av gytebestanden i 1996-1997 på grunn av rekruttering av en relativt god årsklasse (1991) og en sterk årsklasse (1992). Av årsaker (hovedsakelig forventet dårlig rekruttering) som er diskutert i BS (s. 6-9) forventes det at gytebestandens størrelse vil avta fra 1998.

B) Forslag til fangst

ACFM har i sin rapport (gjengitt i BS side 40-41) fra møtet i november 1994 gitt følgende eksempler på korttidsutviklingen (dvs fra 1995 til 1996) rangert etter økende beskatningsgrad (F)

Eksempel	Beskatningsgrad	Totalfangst i 1995 (tusen tonn)	Gytebestand 1.1.96 (millioner tonn)
A	0.07	231	4.1
B	0.17	513	3.8
C	0.20	608	3.7
D	0.27	792	3.6
E	0.33	967	3.4

Fangstene av norsk vårgytende sild har økt kraftig de siste år, fra omtrent 100 tusen tonn i 1992 til en forventet fangst på 480 tusen tonn i 1994. Denne fangsten har medført en 3-dobling av beskatningsgraden, fra 0.07 i 1992 til 0.20 i 1994. ACFM anbefaler at beskatningsgraden ikke økes ytterligere i 1995.

I mange bestander tilstrebes en beskatningsstrategi som har en relativt stabil beskatningsgrad som hovedelement. Pga at en forventer stor rekrutteringsdynamikk i de nærmeste år i bestanden av norsk vårgytende sild vil en slik beskatningsstrategi føre til økende fangster fram mot 1997, deretter til avtagende fangster. En slik situasjon med varierende fangster kan motvirkes ved at det legges opp til en langsiktig fangststrategi med relativt stabile fangster. Eksempler på strategier hvor en tar sikte på å stabilisere henholdsvis beskatningsgrad og totalfangster er gitt i BS (side 19-24).

C) Begrensning av fisket i områder med svært tette forekomster.

Det er vinteren 1994/1995 forventet at norsk vårgytende sild vil opptre i tette forekomster i overvintringsområdene og lokalt på gytefeltene. I og med økende totalfangst vil også fiskeriaktiviteten i disse områdene øke. Slik fisket blir utført med mange fangstoperasjoner vil det være mulighet for uønsket tilleggsdødelighet. Fisket i overvintringsområdene må derfor overvåkes nøye. Dagforbudet mot notfiske på gytefeltet bør ikke oppheves før etter en nøye vurdering. Låsetting har vist seg å kunne medføre slik tilleggsdødelighet av sild og må begrenses mest mulig.

I en periode framover, med betydelig innslag av førstegangsgytere i bestanden, vil det bli langt vanskeligere enn tidligere å få rene fangster av sild av høyeste prisgruppe(gruppe III dvs 3 sild pr kilo). Dette forhold vil kanskje kunne føre til at enkelte vil slippe fangsten pga at en ikke er fornøyd med størrelsessammensetningen. Slipping av fangst bør ikke tillates, da dette skader mye sild. Det gjelder i særlig grad i overvintringsområder hvor silda har høyt fettinnhold og lett vil kunne miste skjell.

D) Reguleringer sør for 61°N.

Det var minimal gyting på feltene ved Karmøy i 1994. Gytingen ved Karmøy har ikke, siden den ble gjenopptatt i 1989, utviklet seg slik en hadde håpet. I 1993-1994 har gytefeltene av norsk vårgytende sild gjennomgått en forskyvning mot nord, fra Møre mot Halten og Røst. Det er særlig de rekrutterende årsklasser som har gytt i de nordlige områder. I dette perspektivet er det ikke gode utsikter for gyting i områdene ved Karmøy.

HI kan ikke kvantifisere betydningen gytingen på Karmøyfeltene har hatt i tidsrommet 1989-93, men generelt kan en si at det har vært registrert relativt lite sild og sildelarver i området sammenlignet med det som har vært registrert av gytesild og larver i andre områder. Men i historisk perspektiv har disse gytefeltene vært av stor betydning, og om nye årsklasser skulle innta gytefeltene i 1995, bør disse beskyttes. HI vil forslå at en inntil videre har forbud mot å fiske norsk vårgytende sild sør for 61°N.

Området bør ikke åpnes for kystsildfiske (Nordsjøreguleringer) før 1 mai. I 1992 og 1993 var denne overføringsdato 15.4 og 20.4 henholdsvis, og i begge disse årene besto fangstene av kystsildfisket fram til 1 mai stort sett av norsk vårgytende sild.

E) Minstemål

I de nærmeste år venter en at det vil bli stor tilgjengelighet av sild i størrelsesgruppen 20-27 cm (årsklasse 1991-92, feitsildtype), og det kan tidvis bli vanskelig å unngå fangster som delvis består av sild som er mindre enn 25 cm. Hvor stort dette problemet blir avhenger av hvilke beite- og overvintringsområder disse årsklassene vil oppta. Etter en periode vil dette bildet endre seg, og det vil bli mye mindre feitsild tilgjengelig (pga svake årsklasser fra 1993 og utover). Dette vil være en periode med nedgang i gytebestanden, og det vil være aktuelt å sikre at flest mulig individer når gytemoden alder.

Hensikten med minstemålsbestemmelsen for norsk vårgytende sild har vært å sikre at flest mulig individer når gytemoden alder. Minstemålsbestemmelsen har vært en viktig faktor i gjenoppbyggingsstrategien for denne bestanden.

HI vil fraråde en permanent nedsettelse av minstemålet for norsk vårgytende sild. I de nærmeste år med stor tilgjengelighet av sild av feitsildtype bør det innføres restriksjoner på fangsten i områder med rene forekomster av sild omkring og under 25 cm. I områder hvor det er blanding av feitsild og voksen sild bør en kunne innføre visse modifikasjoner i bifangstreglene.

Åsmund Bjordal

Ingolf Røttingen

Sør-Norges TRÅLERLAG

TELEFONER:

Kontor 52 81 58 80

Daglig leder, priv. 52 85 01 57

Telefax 52 81 71 88

Postboks 97
4270 ÅKREHAMN

Fiskeridirektoratet
Juridisk avdeling
Boks 185
5002 Bergen

FISKERIDIREKTORATET	
15. NOV 94	
SAKSNR.	DOK.NR.
4718/94	1
U.O. 2	

Bankgiro 5340.10.06628
Postgiro 0807 3568987

Akrehamn, 14. november 1994

REGULERINGER 1995

Styret i sør-Norges Trålerlag har i møte 10. november 1994 fattet følgende vedtak i sak "reguleringer i fisket 1995"

NORDSJØSILD.

1. I de siste to årene har en i trålernes fiske etter nordsjø-sild hatt følgende regulering, bifangst, direktefiske med en avsetning på 2.000 tonn og et direktefiske om høsten på gjenstående kvantum av gruppeknoten.
2. I 1993 ble det åpnet for et direkte fiske etter sild (matjessild). Åpningsdato har vært 1. mai og det har vært avsatt 2.000 tonn av gruppeknoten til dette fisket. Hensikten med dette var å gi flåten mulighet til deltakelse i et direkte konsumfiske etter matjessild. Erfaringene fra to års fiske har vist at dette ikke har slått til. Styret i Sør-Norges Trålerlag anbefaler derfor at det i 1995 ikke åpnes for et slik fiske.
3. Nordsjøtrålernes fiske etter nordsjø-sild i 1995 bør som vanlig reguleres med en innblandingsprosent, denne kan i utgangspunktet settes 20, men den må kunne justeres om eventuelle forhold skulle gi grunn for det.

Ordningen med å åpne for et direkte fiske etter nordsjø-sild, for å sikre at gruppeknoten blir tatt, må fortsette. Styret vil med bakgrunn i de siste års erfaringer tilrå at direktefisket åpnes 1. august.

NORSK VÄRGYTENDE SILD.

1. Styret i Sør-Norges Trålerlag viser til vedtak fattet av landsmøtet i Norges Fiskerlag sak 11 "Ressursforvaltning og prinsipper for regulering av fiskeressurser" pkt. 5 hvor landsstyret m.a. gjorde vedtak om at trålere under 27,5 m. (90 fot) innlemmes i kystgruppen og trålere over 27,5 m. (90 fot) utgjør en "trålgruppe".

For fartøy under 27,5 m. var det satt krav om at disse skulle ha vært påmeldt i ett av årene 1992 - 93 eller ha deltatt i 1994 i fisket etter norsk værgytende sild.

For trålfartøy over 27,5 m. var det satt krav til at disse skulle ha vært påmeldt eller ha deltatt i fisket etter norsk værgytende sild ett av årene 1992 - 1994.

Denne inndeling av trålflåten må legges til grunn for reguleringene i 1995.

2. For trålere over 27,5 m. vil en med det kriterie for deltakelse som er satt, få et eksakt antall fartøy som kan delta i fisket etter norsk værgytende sild. Dette åpner for en fartøykvoteordning, og styret i Sør-Norges Trålerlag ber om at fisket for trålere over 27,5 m. reguleres med fartøykvoter.
3. Styret har tidligere bedt om differensierte fartøykvoter, der lastekapasitet var lagt til grunn, og der kvotene ble foreslått differensiert ut fra følgende intervall:

under 1.000 hl.
1.000 til 1.999 hl.
2.000 til 2999. hl.
over 3.000 hl.

Dette vil gi den mest rettferdige form for differensiering mellom fartøyene. For å fastslå lastekapasiteten må en legge til grunn høyeste leverte fangst gjennom Norges Sildesalgslag de tre siste årene.

Et alternativ til denne form for differensiering, dog ikke fullgodt, er å differensiere etter tonnasjeenheter (Te). Differensieringen foreslås satt etter følgende intervall:

under 200 Te
200 til 299 Te
over 300 Te

Differensiering etter lengde av fartøyene finner styret lite egnet. Hovedproblemet er at nyere fartøy er forholdsvis korte og med en forholdsvis høyere lastekapasitet enn eldre

fartøy av samme lengde. Ved å differensiere etter lengde vil en ikke "fange inn" dette.

4. Dato for eventuell refordeling innen trålgruppen bør settes til 1. desember.
5. For trålere under 27,5 m., som nå kan inngå i kystgruppen, legges samme reguleringsmodell til grunn som øvrige fartøy i kystgruppen.

Med hilsen

Johan Sørensen
Johan Sørensen

Fiskeridepartementet

Fiskeridirektoratet

20. oktober, 1994

C:\winword\bun\bjub-003
Ark.,
JBJ/-

4482/94

Kopi. Se TT 142 PS

RESSURSFORVALTNING OG PRINSIPPER FOR REGULERING AV FISKERESSURSER.

Landsmøtet i Norges Fiskerilag ble avviklet i tidsrommet 7.-10. oktober 1994 og i sak 11 «Ressursforvaltning og prinsipper for regulering av fiskeressurser» ble følgende vedtak fattet:

Norsk vårgytende sild

Landsmøtet går inn for at tidligere gruppeinndeling videreføres med følgende endringer:

- trålere under 27,5 meter (90 fot) som var påmeldt i et av årene 1992-93 eller har deltatt i 1994 i fisket etter norsk vårgytende sild, innlemmes i kystgruppen, og kan fiske sine kvoter med trål. Disse fartøyene gis en lavere maksimumkvote enn notfartøy av tilsvarende størrelse, jfr. loddereguleringsmodellen fra 1991. Når særlige grunner tilsier det, må det gis dispensasjon fra deltagelseskriteriene.
- Deltakelse innenfor trålgruppens kvoteavsetning omfatter bare trålere over 27,5 meter (90 fot) som har vært påmeldt eller deltatt i fisket etter norsk vårgytende sild ett av årene 1992-1994.
- Landsmøtet mener at det også er grunnlag for å gi ringnotfartøyer anledning til å benytte trål i fisket etter norsk vårgytende sild, slik tilfellet er for nordsjøsil, makrell og lodde, jfr. § 10-1 i trålforskriften. Det forutsettes imidlertid at trålforskriften ikke må kunne benyttes i fjorder eller nære kystfarvann.

For kvoter inntil 250.000 tonn går Landsmøtet inn for å videreføre fordelingen mellom gruppene i samsvar med Landsstyrevedtak 104/91.

Landsmøtet viser til at det tidligere ikke er fastlagt en langsiktig fordeling for kvoter over 250.000 tonn. Landsmøtet går inn for følgende fordeling:

- For totalkvoter over 250.000 tonn utvikles gruppernes andeler lineært til ved en totalkvote på 500.000 tonn å fordeles med 38% til kyst, 54% til ringnot og 8% til trål.

- For totalkvoter over 500.000 tonn utvikles gruppernes andeler lineært til ved en totalkvote på 750.000 tonn å fordeles med 32% til kyst, 59% til ringnot og 9% til trål.

- Landsmøtet ber Landsstyret utarbeide klare retningslinjer for å begrense økt deltakelse i kystgruppen i fisket etter norsk vårgytende sild.

Fiskeridepartementet

Fiskeridirektoratet

9. desember 1994

C:\winword\bre\bjub-006
Ark.,
JBJ/-

TELEFAX

REGULERING AV FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD I 1995.

Norges Fiskerilag behandlet på landsstyremøte 9. desember 1994 «Regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 1995 og fattet følgende vedtak:

- «1. Norges Fiskerilag viser til den positive bestandssituasjonen for norsk vårgytende sild. Selv med et uttak betydelig over den anbefaling som er gitt av ACFM vil gytebestanden fortsatt være i sterk vekst.

Norges Fiskerilag viser videre til den usikkerhet som fortsatt er knyttet til det framtidige forvaltningsregimet for norsk vårgytende sild når ressursen opptrer i større mengder i internasjonalt farvann og i andre lands soner, noe vi med tydelighet har fått erfare dette året.

I denne forbindelse vil Norges Fiskerilag vise til landsstyrevedtak 25/94 «Framtidige forvaltningsprinsipper for norsk vårgytende sild» hvor Norges Fiskerilag ba om om at det snarest måtte nedsettes et utvalg med mandat til å vurdere forvaltningsstrategier ut fra ulike scenarier og med basis i relevante biologiske og markedsmessige forhold.

Et slikt utvalg, med representanter fra forskning, forvaltning og næring er ikke blitt nedsatt, og Norges Fiskerilag krever derfor at myndighetene nå trekker næringen med i det arbeid som skal iverksettes for å få på plass et framtidig forvaltningsregime for norsk vårgytende sild.

Norges Fiskerilag vil understreke at norske fiskere i løpet av de siste årene gjennom strenge reguleringer har bidratt til en rask gjenoppbygging av sildebestanden.

Norges Fiskerilag går på denne bakgrunn inn for at det fastsettes en kvote av norsk vårgytende sild til norske fiskere på 550.000 tonn i 1995.

2. Norges Fiskerilag viser til punkt 5 i Landsmøtevedtak 11/94 «Ressursforvaltning og prinsipper for regulering av fiskeressurser» og

foreslår følgende fordeling mellom gruppene for 1995 når det er tatt hensyn til kystgruppens forskuttering av 1995-kvoten på 25.000 tonn:

Kystgruppen:	175.000 tonn
Ringnotgruppen:	304.500 tonn
Trålgruppen:	45.500 tonn

3. Norges Fiskarlag går inn for å videreføre gjeldende deltakelseskriterier for fartøy i kystfartøygruppen som fisker med snurpenot, landnot, snurrevad og garn i 1995. Når det gjelder deltakelse for trålfartøy under 27,5 meter (90 fot) i kystfartøygruppen vises det til punkt 5 i Landsmøtevedtak 11/94 hvor det bl.a. heter:

«- trålere under 27,5 meter (90 fot) som var påmeldt i et av årene 1992-93 eller har deltatt i 1994 i fisket etter norsk vårgytende sild, innlemmes i kystgruppen, og kan fiske sine kvoter med trål. Disse fartøyene må gis en lavere maksimumkvote enn notfartøy av tilsvarende størrelse, jfr. lodderreguleringsmodellen fra 1991. Når særlige grunner tilsier det, må det gis dispensasjon fra deltakelseskriteriene.»

4. Når det gjelder deltakelsen i trålgruppen vises det til punkt 5 i Landsmøtevedtak 11/94 hvor det bl.a. heter:

«-Deltakelse innenfor trålgruppens kvoteavsetning omfatter bare trålere over 27,5 meter (90 fot) som har vært påmeldt eller deltatt i fisket etter norsk vårgytende sild ett av årene 1992-1994.»

5. Når det gjelder godkjenning av kystfartøy vil Norges Fiskarlag be om at snurpenot og landnot, som i år, defineres under ett, slik at at det ikke blir nødvendig for fartøy å ha begge typer redskap om bord.

Norges Fiskarlag krever at bestemmelsen om at fartøy skal være egnet, bemannet og utstyrt for å drive fiske etter norsk vårgytende sild blir fulgt opp gjennom en streng kontroll, og forutsetter at fartøyene har gyldige sertifikater for å drive fiske med det redskap som skal benyttes.

6. Norges Fiskarlag går inn for at ordningen med samfiske for fartøy som driver låssetting videreføres med en begrensning på to fartøyer og inntil 27 enhetskvoter, uansett båtstørrelse.

Norges Fiskarlag viser til de positive erfaringer man har hatt med prøveordningen som ble satt iverk vedrørende føring av låssatt sild. Norges Fiskarlag går inn for at denne ordningen videreføres slik at

føringsfartøy kan pumpe om bord sild fra lås gjennom å benytte en mengdemålingsinnretning.

Norges Fiskarlag viser til de problemer man har erfart i forbindelse avviklingen av årets sildefiske i kystgruppen, spesielt forhold omkring samfiskebestemmelsene, låssetting- og føring, samt kontroll og innseilingsordninger og for trålgruppen også samfiske ved partråling. På denne bakgrunn ber Norges Fiskarlag om at myndighetene nedsetter en hurtigarbeidende arbeidsgruppe for å gjennomgå forannevnte forhold i tilknytning til avviklingen av neste års fiske etter norsk vårgytende sild i kyst- og trålgruppen. Arbeidsgruppen må ha representanter fra Fiskeridirektoratet, herunder Kontrollverket, Kystvakten, Norges Sildesalgslag og Norges Fiskarlag. Arbeidsgruppen må legge fram sin innstilling så snart som mulig i 1995.

7. Norges Fiskarlag går inn for at enhetskvoten for kystgruppen settes til 750 hl for de som fisker med not- og garnredskaper, og til 495 hl for trålfartøy under 27,5 meter (90 fot).
8. Norges Fiskarlag krever at eiere av fartøy i kystgruppen, på lik linje med eiere av fartøy innenfor ringnot- og trålgruppen, må ha anledning til å benytte leieskipper i fiske etter norsk vårgytende sild. Leieskipper må oppfylle samme vilkår om føring i fiskermanntallet som eier.
9. Fisket bør åpnes 2. januar 1995 for alle grupper.
10. Norges Fiskarlag foreslår at kystgruppens kvote periodiseres ved at 60% av kvoten kan fiskes innen 1. september, og at det resterende kvantum avsettes til et fiske etter denne dato.

Av kystgruppens kvantum avsettes 10.000 hl til garnfiske.

11. Norges Fiskarlag går inn for at trålere over 27,5 meter (90 fot) reguleres med maksimalkvoter etter følgende inndeling:

Fartøy under 200 Te	: 830 tonn
Fartøy mellom 200 - 299 Te	: 880 tonn
Fartøy over 300 Te	: 930 tonn

12. Norges Fiskarlag går inn for at kystfartøygruppen gis tillatelse til å fiske norsk vårgytende sild innenfor grunnlinjen sør til fylkesgrensen mellom

Rogaland og Vest-Agder fram til 20. april og at fisket avvikles som et låssettingsfiske med adgang for å dispensere for direktehåving, og at ringnot og trål får anledning til å fiske sør til 61°N fram til samme dato.

13. Norges Fiskarlag foreslår at den konsesjonspliktige ringnotflåten reguleres med fartøykvoter beregnet ut fra universalnøkkelen.

Norges Fiskarlag viser til punkt 5 i landsmøtevedtak 11/94 og ber om at ringnotfartøyer må få anledning til å benytte trål i fisket etter norsk vårgytende sild, slik tilfellet er for nordsjøsild, makrell og lodde, jfr. § 10-1 i trålforskriften. Det forutsettes imidlertid at trålredskap ikke må kunne benyttes i fjorder eller nære kystfarvann.

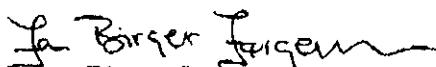
14. Det foreslås at minst 45.000 tonn av kystgruppens kvote må forbeholdes levering til konsumanvendelse i tidsrommet etter 1. november.

Utviklingen i fisket må følges nøye slik at det kan foretas eventuelle endringer i reguleringsopplegget dersom dette skulle bli nødvendig.

15. For å kunne dekke et eventuelt behov for mussa/småsild til konsum/hermetikk tilrår Norges Fiskarlag at det avsettes et kvantum på inntil 3.000 tonn til dette formålet.

Med hilsen

NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi: Fylkesfiskarlag
Gruppeorganisasjoner

SAK 18/94

REGULERING AV HAVBRISLINGFISKET I EU-SONEN OG FISKET ETTER BRISLING I SKAGERRAK I 1995.

Fiskeridirektøren viste til saksdokumentene der det heter:

1.1. Fisket i EU-sonen i 1994.

Avtalt kvantum for norske fartøy i 1994 var opprinnelig 20.000 tonn havbrisling og kvantumet ble 2. november 1994 øket til 24.000 tonn. I Norges økonomiske sone var fisket fritt. Fisket ble utøvet av ringnotflåten.

Fisket i EU-sonen i 1994 tok til i januar, og ved utløpet av måneden var det fisket 7000 tonn, hvorefter fisket falt av. Brislingfisket i EU-sonen tok til igjen i begynnelsen av juli, og frem til 16. august ble det fisket ytterligere 11.275 tonn. Etter dette tidspunkt er det ikke meldt fangster.

Fangstene i havbrislingfisket fordelte seg pr. 28.11.1994 som følger:

EU-sonen	18.275 tonn
Norges økonomiske sone	<u>17.945 tonn</u>
I alt	36.220 tonn

1.2. Regulering av fisket i EU-sonen i 1995.

Det er forhandlet en roll-over-avtale mellom EU og Norge for de 3 første månedene av 1995. Ifølge avtalen kan norske fartøy i 3 måneders-perioden fiske inntil 10.000 tonn brisling. Fiskeridirektøren antar at det endelige kvantum vil ligge rimelig nær tidligere års avtalte kvote. Det har vært et godt kystbrislingfiske for konsum i 1994, og hermetikkindustrien har sannsynligvis tilstrekkelig råstoff til hermetikkanvendelse i hele 1995. Det er derfor neppe behov for å avsette noen del av kvantumet til konsum, slik som for 1994.

Fiskeridirektøren foreslår at en har samme regulering i 1995 som i 1994, men uten avsetning til konsum.

Fartøy kan fiske inntil konsesjonskapasitet.

Videre foreslår Fiskeridirektøren at det gis fullmakt til å fastsette turkvoter og utsellingsstopp dersom dette skulle vise seg nødvendig.

2. Fisket etter brisling i Skagerrak.

Det er forhandlet en roll-over-avtale mellom EU, Sverige og Norge som også

omfatter brisling i Skagerrak. Denne innebærer at et kvantum tilsvarende en tredjepart av årskvoten i 1994 kan fiskes i første kvartal 1995.

I henhold til avtalen mellom EU, Sverige og Norge i 1994 kunne det fiskes 43.000 tonn brisling i avtaleområdet, og Norges andel var 3.230 tonn. Norges posisjon i Skagerrakforhandlingene har vært at dette blandingsfisket burde trappes ned og eventuelt avvikles.

I 1994 viste nordsjøtrålerne en viss interesse for dette fisket, og det er pr. 28. november 1994 fisket 1.192 tonn.

Tabell 1 nedenfor gir en oversikt over brislingfisket i Skagerrak i årene 1990-94. Oppfisket kvantum for 1994 er pr. midten av november.

Tabell 1. Brislingfisket i Skagerrak i 1990 - 1994, kvantum i tonn.

	Hav	Kyst¹	Totalt
1990	17	1.441	1.458
1991	0	865	865
1992	181	397	578
1993	0	1.320	1.320
1994	1.192	402	1.594
Gj.snitt	278	885	1.163

En opplevde i år en sterk økning i industritrålerenes fiske etter brisling. Som en ser av ovenforstående tabell er det første år denne gruppen har fisket betydelige mengder brisling i Skagerrak. Industritrålerene fisket en periode med så stor intensitet at en medio oktober fryktet for den tradisjonelle kystgruppens andel av brislingkvoten på 3.230 tonn. Det ble derfor foretatt en avsetning på 830 tonn til kystgruppen, samt fastsatt en hjemmel for å stoppe blandingsfisket når 2.400 tonn var oppfisket.

Fangsttallene for kystgruppen har variert sterkt siste 5 år, og går en enda lenger tilbake var tallene enda større enn de en ser i dag. For at kystgruppen fremdeles skal få beholde sitt tradisjonelle fiske vil en anbefale at det avsettes 1.500 tonn til kystgruppen for 1995.

Havfisket etter brisling kan således foregå innenfor en kvote som fremkommer ved å trekke 1.500 tonn fra norsk totalkvote. Norsk totalkvote vil bli fastsatt i løpet av de første månedene av 1995.

¹ Fangsttallene for kystbrisling inneholder også begrensede mengder småsild.

Fiskeridirektøren foreslår at det for 1995 gis adgang til å fastsette en avsetning på 1500 tonn til kystbrislingfisket.

Videre foreslår Fiskeridirektøren at trålfiske m.v. etter brisling i Skagerrak stoppes når et eventuelt avtalt kvantum minus kystavsetningen er beregnet oppfisket.

Det var enighet i Reguleringsrådet om å ha samme regulering i 1995 som i 1994, men uten avsetning til konsum. Det var videre enighet om at fartøy kan fiske inntil konsesjonskapasitet, og at Fiskeridirektøren gis fullmakt til å fastsette turkvoter og utseilingsstopp dersom dette skulle vise seg nødvendig.

Otto Benjaminson viste til forslaget fra Fiskeridirektøren om en avsetning på 1.500 tonn til kystbrislingfisket, og sa at brisling til hermetikkformål gir kr. 5.- pr. kilo., og at trålfisket brisling er et oppmalingsfiske til 50 øre kiloen. Han var usikker på om avsetningen, som var noe nytt fra 1994, var tilstrekkelig, og viste til at Norges Fiskarlag ønsket et fritt fiske for kystbrisling. Han foreslo derfor at en gikk høyere en 1.500 tonn.

Viggo Jan Olsen viste til at det etter 1990 ikke har vært fisket over 1.500 tonn i dette fisket.

Otto Benjaminson viste da til 10-året før dette som gir høyere tall.

Arne Wåge sa at det ikke var noen realitetsforskjell mellom Benjaminsons og Fiskeridirektoratets forslag. Vi ønsker tilstrekkelig råstoff til hermetikkindustrien, og Fiskeridirektoratet har forutsatt at 1.500 tonn gir et fritt kystbrislingfiske.

Viggo Jan Olsen trakk så sitt forslag, og det ble enighet i Reguleringsrådet om at det for 1995 gis adgang til å fastsette en avsetning på 2.000 tonn til kystbrislingfiske.

Det var videre enighet i Reguleringsrådet om at trålfisket m.v. etter brisling i Skagerrak stoppes når et eventuelt avtalt kvantum minus kystavsetningen er beregnet oppfisket.

Otto Benjaminson gav avslutningsvis uttrykk for sin bekymring om at endel av brislingfisket egentlig var et ungsildfiske, og ba om at Fiskeridirektøren fulgte opp dette.

TABLE 5

Quotas to Norway of Community's exclusive stocks and in Greenland waters
for the period 1/1/1995 to 31/3/1995.

SPECIES	ICES AREA	Tonnes
Herring	Via ¹	2,000 ²
Sprat	IV	10,000
Greenland halibut	Ila, VI ³	600
Shrimp	XIV, Va	835
Greenland halibut	NAFO-I	270
	XIV, Va	135
Halibut	NAFO I	70
	XIV, Va	70
Grenadier	NAFO I	270
Capelin	XIV, Va	6,700

¹ North of 56° 30N

² This allocation will be reviewed in the light of the TAC adopted for this stock

³ in area VI long line only

Fiskeridepartementet

Fiskeridirektoratet

9. desember 1994

C:\winword\bre\bjub-003
Ark.,
JBJ/-

TELEFAX

REGULERING AV FISKET ETTER HAVBRISLING I 1995.

Norges Fiskarlag behandlet på landsstyremøte 6. desember 1994 «Regulering av fisket etter havbrisling i 1995 og fattet følgende vedtak:

«Norges Fiskarlag går inn for at fisket etter havbrisling åpnes fra 2. januar 1995, og reguleres på samme måte som i 1994. Norges Fiskarlag anser det som unødvendig å forskriftsfeste at en del av kvantumet skal forbeholdes konsumleveranse.»

Med hilsen

NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi: Fylkesfiskarlag
Gruppeorganisasjoner

Fiskeridepartementet

Fiskeridirektoratet

9. desember 1994

C:\winword\bre\bjub-004
Ark.,
JBJ/-

TELEFAX

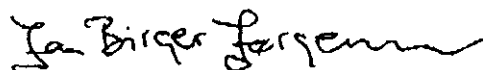
REGULERING AV FISKET ETTER BRISLING I SKAGERRAK I 1995.

Norges Fiskarlag behandlet på landsstyremøte 6. desember 1994 «Regulering av fisket etter brisling i Skagerrak i 1995 og fattet følgende vedtak:

«Norges Fiskarlag går inn for at fisket etter brisling i Skagerrak i 1995 reguleres etter samme mønster som i 1994.»

Med hilsen

NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi: Fylkesfiskarlag
Gruppeorganisasjoner

SAK 19/94

REGULERING AV FISKE ETTER TORSK I NAFO-OMRÅDET.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

"Fisket i 1994

I 1994 hadde norske fartøy til disposisjon en kvote på 1018 tonn torsk i NAFO-underområde 3M.

Som i 1993 ble fisket forbeholdt linefartøy. Fiskeridirektøren var likevel innstilt på at fisket også kunne åpnes for trålere dersom det skulle vise seg å være grunnlag for dette.

Det har imidlertid i 1994 ikke vært noen interesse for å utnytte den norske torskeknoten i NAFO-området. Dette innebærer at hele kvoten i NAFO-underområde 3M gjenstår ubenyttet.

Fisket i 1995

I 1995 har norske fartøy til disposisjon en kvote på 1018 tonn torsk i NAFO-underområde 3M.

Erfaringsmessig viser det seg at det er vanskelig å få utnyttet torskeknoten i NAFO-området. Fiskeridirektøren vil likevel tilrå at det tas sikte på å følge et tilsvarende reguleringsopplegg som for 1994. Dette innebærer at kvoten i utgangspunktet forbeholdes linefartøy, men at det på et tidlig stadium også vurderes å åpne for trålerne.

Fiskeridirektøren tilrår en videreføring av regulerings-opplegget for 1994."

V. J. Olsen refererte forslaget til videreføring av reguleringsopplegget. Han viste til at Norges Fiskarlag hadde foreslått at en avsto fra å fiske. Han spurte om det var hjemmel for å nekte eventuelt interesserte.

Wåge sa at en var kommet frem til at dette fiske burde være åpent. Norge hadde deltatt i NAFO-forhandlinger hvor det var enighet å stille denne kvoten til disposisjon for Norge. Han sa at en selvfølgelig ikke kunne påby norske fiskere å utnytte kvoten, men at en heller ikke kunne nekte dem å delta og at fiske derfor burde være åpent.

Rasmussen sa at dette kvantum var det eneste som var igjen etter at Norge hadde gitt fra seg fiskerettigheter i området på grunn av null fangst. En burde

derfor søke å utnytte denne kvoten.

Strand sa at kvoten hadde vært forbeholdt linefartøy og at resultatet kunne vært anderledes hvis trålerne fikk anledning til å fiske.

V. J. Olsen sa at forslaget inneholdt åpning for trålerne.

Krüger sa at en tidlig åpning for trålerne ville gi mulighet for å kombinere dette fisket med annet fiske i området.

Maråk mente det burde åpnes for trålfiske umiddelbart fordi dette fiske ikke var aktuelt for linebåtene.

Gullestad sa at i NAFO-forhandlingene var noen land hvert år ivrige på å ta ut store kvantum selv om bestanden var dårlig. Det var i området tre relevante bestander, og bestanden i området 3M var utelukkende i internasjonalt farvann, altså ikke i kanadisk. For å få EU passivisert unnlot Canada å fremme null-forslag, mens Norge unnlot å stemme. Resultatet innebar et kompromiss for å få EU med på lav kvote. Han konkluderte med at Norges Fiskarlag eventuelt kunne ta spørsmålet opp før neste års forhandlinger og derved få det med i instruksene i forbindelse med forhandlingene.

Bergvoll mente at det her var spørsmål om å vise moral i forhold til fiske i internasjonalt farvann. Han mente at å avstå fra kvoten ville gi norske myndigheter mulighet for å markere seg i forhold egne innspill om fiske i internasjonalt farvann.

Bjørklund presiserte at det var vesentlig forskjell på å fiske på tildelt kvote i motsetning til den aktiviteten som ble utvist i "smutthullet".

Rasmussen viste til at området 3M var registrert i samsvar med Havrettskonvensjonen som omfattet et samband av kyststater.

Wold sa at han var enig i å gå inn for Fiskeridirektørens forslag.

V. J. Olsen kunne deretter konstatere at Reguleringsrådet var enig i forslaget.

Fiskeridepartementet

Fiskeridirektoratet

9. desember 1994

C:\winword\bjub-004

Ark.,

JB/-

TELEFAX

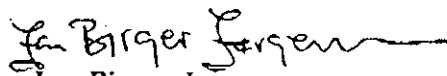
REGULERING AV FISKET ETTER TORSK I NAFO-OMRÅDET I 1995

Norges Fiskarlag behandlet på landsstyremøte 6. desember 1994 «Regulering av fisket etter torsk i NAFO-området i 1995 og fattet følgende vedtak:

- «1. Norges Fiskarlag viser til at Norge kan fiske inntil 1.018 tonn tonn torsk i NAFOs underområde 3M i 1995.
2. Norges Fiskarlag viser til den dramatiske situasjonen for torskebestanden øst for Canada, og til de drastiske tiltak kanadiske myndigheter har vært nødt til å sette i verk overfor kanadiske fiskere for å få bygget opp opp igjen bestanden til et forsvarlig nivå. Idag er alt kanadisk torskefiske innenfor Canadas 200 miles økonomiske sone på østkysten stanset, til tross for at dette har ført til svært store negative virkninger for fiskerne og fiskeindustrien i dette området. Etter Norges Fiskarlags vurdering vil alt fiske etter torsk utenfor 200 miles sonen på østkysten av Canada bidra til å forverre og forlenge den ytterst vanskelige situasjonen de kanadiske fiskerne er kommet i som følge av bestandssituasjonen.
3. På bakgrunn av det ovennevnte tilrår Norges Fiskarlag at det ikke tillates norsk fiske etter torsk i NAFO-området før kanadiske myndigheter igjen har funnet at bestanden er i en slik forfatning at det er tilrådelig å starte dette fisket igjen for kanadiske fiskere. Det er en forutsetning fra Norges Fiskarlags side at Norge sørger for å beholde de kvoterettighetene norske fiskere har i NAFOs underområde 3M, slik at disse rettighetene igjen kan benyttes når bestandssituasjonen tilsier det.»

Med hilsen

NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi: Fylkesfiskarlag og gruppeorganisasjoner

SAK 20/94

REGULERING AV FISKE (UNNTATT REKER OG LODDE) VED GRØNLAND.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene der det fremkommer:

"Fisket i 1994

Norge ble etter kvoteforhandlinger med Grønland tildelt kvoter på 1500 tonn blåkveite ved Vest-Grønland og 500 tonn blåkveite, 1000 tonn uer, 200 tonn blandingskvote ved Øst-Grønland, samt 1000 tonn torsk ved Øst- og Vest-Grønland. I forhandlingene var det forutsatt at blandingskvoten på 200 tonn kunne fiskes som kveite.

I tillegg ble Norge etter forhandlinger med EU tildelt kvoter på 800 tonn blåkveite, 200 tonn kveite og 800 tonn skolest ved Vest-Grønland, samt 200 tonn kveite og 400 tonn blåkveite ved Øst-Grønland.

Kvoteforhandlingene med Grønland og EU var ikke avsluttet da Reguleringsrådet holdt sitt møte 8. og 9. desember 1993. Fiskeridirektøren fikk således i samråd med Norges Fiskarlag fullmakt til å utforme reguleringsopplegget for fisket ved Grønland i 1994. Det var enighet om at en utvelgelse av hvilke fartøy som skulle få delta, måtte skje på bakgrunn av påmelding og loddtrekning.

Det kom inn i alt 13 søknader om deltakelse i linefisket og 23 søknader om deltakelse i trålfisket. I henhold til kvoteavtalen kunne 6 trålere delta samtidig i fiske ved Vest-Grønland. Det var ikke satt begrensning til antall linefartøy. Av hensynet til rasjonell utnyttelse av kvotene og i samsvar med tilrådning fra næringen ble deltakelsen begrenset til totalt 6 linefartøy.

Utviklingen i fisket

a) Kveite

Kveitefisket ble regulert med fartøykvoter. 15. september opphevet Fiskeridirektøren fartøykvotene i fisket etter kveite ved Øst-Grønland, og åpnet for fritt fiske. 6. oktober var kvoten på 200 tonn kveite og 200 tonn blandingskvote oppfisket, og fisket etter kveite ble stoppet.

b) Blåkveite

Blåkveitekvoten ved Øst-Grønland var i utgangspunktet forbeholdt linefartøyene.

Pr. 2. september gjensto det ca. 650 tonn blåkveite av kvoten på 900 tonn.

Fiskeridirektøren refordelte 26. september deler av blåkveitekvoten på trålerne i samsvar med tilrådning fra næringen. Fiskeridirektøren tildelte hver tråler, som var uttrukket til blåkveitefiske på Vest-Grønland, en kvote på 40 tonn blåkveite på Øst-Grønland.

Da det ble klart at ingen linefartøy ville gå til Vest-Grønland, ble det disponible kvantum blåkveite fordelt med 33 tonn på hver tråler.

Pr. 1. oktober gjensto det ca 570 tonn av den totale blåkveitekvoten ved Øst-Grønland, og Fiskeridirektøren refordelte 12. oktober et ytterligere kvantum blåkveite. I brev av 12. oktober fikk hver tråler tildelt en kvote på 70 tonn ved Øst-Grønland. Det ble presisert at denne kvoten ikke var garantert, ettersom dette fisket i henhold til reguleringsopplegget var forbeholdt linefartøyene.

Norske fartøy hadde pr. 7. november følgende innmeldte fangster:

Kveite	-	Øst	407 tonn (kvote 400 tonn)
Blåkveite	-	Øst	736 tonn (kvote 900 tonn)
Blåkveite	-	Vest	1839 tonn (kvote 2300 tonn)
Torsk	-	Vest/Øst	10 tonn (kvote 1000 tonn)
Uer	-	Øst	0 tonn (kvote 1000 tonn)

Fisket i 1995

Kvoteforhandlinger med Grønland vil ikke finne sted før 6. og 7. desember 1994. Det er derfor ikke klarlagt hvilke kvoter en vil få til disposisjon i 1995, men det antas imidlertid at Norge vil oppnå tilsvarende kvoter i 1995 som i inneværende år. Videre legger en til grunn at grønlandske myndigheter vil gjøre tilsvarende redskapsbegrensninger og begrensninger i antall fartøy som inneværende år.

En må også kunne påregne at Norge via EU kan forvente å få til disposisjon kvoter i tilnærmet samme størrelsesorden som i år.

Fiskeridirektøren vil vise til betydningen av at fisket reguleres på en måte som gjør det lønnsomt for fartøygruppene å utnytte de disponible kvotene ved Grønland. Fiskeridirektøren vil også neste år tilrå at fisket forsåvidt gjelder Øst-Grønland primært forbeholdes linefartøy. Men at det også i 1995, på bakgrunn av siste års og tidligere års erfaringer, åpnes for at trålerne kan utnytte kvotene ved Øst-Grønland, dersom utviklingen i fisket for linefartøyene skulle tilsi dette.

Fiskeridirektøren vil på bakgrunn av at kvoteforhandlinger med Grønland ennå ikke er gjennomført foreslå følgende:

Regulering av fiske ved Grønland gjennomføres ved at det fastsettes frist for påmelding. Hvis interessen for deltakelse er større enn kvotegrunnlaget gir rom for, foretas utvelgelse ved loddtrekning. De uttrukne fartøy gis en kort utsellingsfrist. Videre gis Fiskeridirektoratet i samråd med Norges Fiskarlag fullmakt til å utforme de aktuelle reguleringer etter at forhandlingsresultatet foreligger."

V. J. Olsen refererte det fremkomne forslag og ba om synspunkt.

Engesæter presiserte at kvotene man fisket på ved Grønland besto av to deler, både kvoter fra Grønland og kvoter fra EU. Når det gjaldt det siste forelå kun en interimsavtale og forhandlingene var således ikke ferdig.

Vaage spurte hva islendingene reagerte på i forbindelse med dette fiske.

V. J. Olsen svarte at islendingene mente at Norge fikk fiskerettigheter i noe som var en felles grønlandsk/islandsk bestand.

Maråk viste til at det tradisjonelt ble tillatt blåkveitefiske for trålerne på Vest-Grønland og linefiske på Øst-Grønland. Han sa at trålerne måtte få tidligere adgang til å fiske opp restkvotene på Øst-Grønland. Dette begrunnet med værhindringer sent på året.

V. J. Olsen viste til at forslaget inneholdt fullmakt til å lage et reguleringsopplegg.

Strand sa at det i år hadde vært en rest av blåkveite på 150 tonn ved Øst-Grønland og at denne kvoten i 1995 ville bli 300 tonn høyere. Han sa at linebåtene ikke ville makte å fiske dette kvantum og at det var betenkelig å bytte torsk i Baretshavet mot blåkveite ved Grønland. Han konkluderte med at refordeling måtte finne sted medio september og at det ble tatt hensyn til dette når reguleringen ble fastsatt.

V. J. Olsen konstaterte deretter enighet om forslaget.

SAK 21/94

EVENTUELT.

V. J. Olsen viste til at Johansen hadde signalisert at han ønsket å ta opp fiske etter breiflabb.

Johansen sa at tilgjengeligheten av breiflabb var slik at en nå måtte bruke tre ganger så mye garn som tidligere. Senhøstes var det ikke lønnsomhet i breiflabbfiske. Han hevdet at det fiske som likevel foregikk var et bevisst fiske etter småkveite uten at dette ble registrert. Han mente derfor at breiflabbfiske burde stoppes på slutten av året.

V. J. Olsen spurte om Havforskningsinstituttet hadde kommentarer til dette.

Nedreås sa at Havforskningsinstituttet hadde fulgt med i fangstratene og at dette bekreftet at man nå benyttet tre ganger bruksmengden. Han sa videre at Havforskningsinstituttet støttet de redskapsreguleringer som allerede var innført. Instituttet hadde siden juni-møtet i Reguleringsrådet foretatt innsamling av data fra garnfiske etter breiflabb. Dette var skjedd i samarbeid med Møreforskning og Universitetet i Bergen. Arbeidet ville munne ut i en rapport i januar 1995. Han presiserte at Havforskningsinstituttet ikke via prøver kunne bekrefte eller avkrefte påstanden om at det ble fisket mye små kveite. Han fremholdt at en ville sjekke denne type opplysninger nøye.

Johansen sa at et ulovlig fiske etter kveite ikke ville fremkomme av innsamlet data.

Benjaminson sa at hvis Reguleringsrådet skulle diskutere saken måtte det foreligge mer enn et rykte.

V. J. Olsen sa at han oppfattet heller ikke at dette var Johansens mening, men at det som var fremkommet kunne føre til undersøkelser i forbindelse med Havforskningsinstituttets fremtidige rapport.

Nedreås bekreftet at Havforskningsinstituttet bygget på ærlighet i forbindelse med innsendte data.

V. J. Olsen konkluderte med at en var kommet så langt som mulig i saken i denne omgang.